அருணசலபுராணம்

௲.௩.௨௮ ௨௬௬

DIGITIZED

R. 2. 13-11-1864.

Q23:38.2113N
M84

114964

O 23.3.8 213
M94

139 / IX-1884 / 866

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ-எல்லப்ப நாவலர்

அருளிச்செய்த [illegible]

அருணாசலபுராணம்

மூலமும்-உரையும்

இவை

டாக்டர் - அட்டெண்டாண்டுஆபீஸ்-சூப்பர்வைசர்

நயப்பாக்கம், ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

ஆதிநாராயணசாமி

நாயகரவர்கள் [illegible]

வேதாரண்யம், [illegible] ஸ்ரீ. திரு.

சாம்பசிவமுதலியார்

திருக்கழுக்குன்றத்துக்கடுத்த தாழம்பேடுகிராமம்

முத்துசெல்லப்பநாயகரவர்கள்குமாரர் [illegible] ள-ஸ்ரீ.

அருணகிரிநாயகர்

இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

சில கருத்துகளும் [illegible]

வெகுகாலமாய்க் கைசோர்ந்துபோயிருந்து - தற்காலம்

ஆதியோபாந்தமாயகப்பட்டிருக்கிறவட்டுப்பிரதியின்பிர

காரம்சேர்த்துச் சருக்கங்கடோறும் படங்களமைத்துப்

பாரிப்பாக்கம், ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

[illegible]முதலியாரால்

ஆராய்ச்சிசெய்த பிரதிக்கிணங்க

திரு - சுப்பராயதேசிகரவர்களது

கல்விப்பிரவாக அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னை, ஜீனி-பாப்பையர்வீதி, [illegible]

[stamp] [illegible]

உ

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களின் அட்டவணை.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
பாயிரம்	
க-வது திருநகரச்சருக்கம்	௰க
உ-வது திருமலைச்சருக்கம்	ஙக
ங-வது திருவவதாரச்சருக்	ருஎ
ச-வது திருக்கண்புதைத்த	அங
ரு-வது இடப்பாகம்பெற்ற	௱எ
சா-வது வச்சிராங்கதபா	௱உஎ
எ-வது வல்லாளராஜன்	௱ஙகூ
[illegible]	௱சுங
கூ-வது [illegible]	௱எங
௰-வது ஆதித்தச்சருக்கம்	௱அங
௰க-வது பிரதத்தச்சருக்	௱அஎ
௰உ-வது பாவந்தீர்த்தச்	௱கூங
௰ங-வது பு[illegible]காதிபச்சரு	௱உரு
பாயிரமுள்பட சருக்கங்கள்	௰ச.

படங்களின் அட்டவணை.

க-வது நந்திகேஸ்வரர் படம்	க
உ-வது திருமலை படம்	க
ங-வது அடிமுடியறி படம்	க
ச-வது திருக்கண்பு படம்	க
ரு-வது பார்வதியார் படம்	க
சா-வது இடப்பாகம் படம்	க
எ-வது மகிடாசுரசம் படம்	க
அ-வது வச்சிராங்கத படம்	க
கூ-வது வல்லாளராஜ படம்	க
௰-வது தீர்த்தத்தின் படம்	க
௰க-வது திருமலைவல படம்	க
௰உ-வது ஆதித்தபகவ[illegible] படம்	க
௰ங-வது [illegible] படம்	க
௰ச-வது பாவந்தீர்த்த படம்	க
௰ரு-வது புளகாதிபன்படம்	க

ஆக பதினைந்து படங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

உ

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

இதனை யாவருக்கு அறிவிப்பது யாதெனில், இக் [illegible]ணத்தில் திருவிருத்தங்களுக்குச் சுருக்க உரைக[illegible] (விசேஷமாய்) இப்பதிப்பிக்கச் சித்திரச் சருக்கமும் அச்சிட்டிருக்கின்றமையால், வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணத்தைச் சார்ந்த [illegible] அவதானம் பாப்பையர்வீதி (௩-வது) கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் திரு - சுப்பராயசெட்டியார்களது கல்விப்ரவா[illegible] அச்சுக்கூடத் தலைவர் திரு - பச்சையப்பெருமாள் நாய[illegible] [illegible] மேற்படி அருணாசலபுராணமும், இன்னம் பல வகை[illegible] புத்தகங்களும் விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம், இப்புத்தகம் அச்சிட்ட தலைவர்

திரு - பச்சையப்பெருமாள் நாயகர்.

பார[illegible] [illegible]

உ

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களின் அட்டவணை.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
பாயிரம்	க
க-வது திருநகரச்சருக்கம்	௰க
உ-வது திருமலைச்சருக்கம்	ஙக
ங-வது திருவவதாரச்சருக்	ருஎ
ச-வது திருக்கண்புதைத்த	அங
ரு-வது இடப்பாகம்பெற்ற	[illegible]
சா-வது வச்சிராங்கதப[illegible]	௱உஎ
எ-வது வல்லாளராஜன்	௱ஙகூ
அ-வது தீர்த்தச்சருக்கம்	௱சுங
கூ-வது திருமலைவலம்புரி	௱எங
௰-வது ஆதித்தச்சருக்கம்	௱அங
௰க-வது பிரதத்தச்சருக்	௱அஎ
௰உ-வது பாவந்தீர்த்தச்	௱கூங
௰ங-வது புளகாதிபச்சரு	௱உரு
பாயிரம் உள்பட	
ஆகச் சருக்கங்கள்	௰ச.

படங்களின் அட்டவணை.

முதலாவது நந்திகேஸ்வரர் மார்க்கண்டேயருக்கு உபதேசித்த படம்	க
உ-வது திருமலை படம்	க
ங-வது அடிமுடியறி படம்	க
ச-வது திருக்கண்பு படம்	க
ரு-வது பார்வதியார் படம்	க
சா-வது இடப்பாகம் படம்	க
எ-வது மகிடாசுரசம் படம்	க
அ-வது வச்சிராங்கத படம்	க
கூ-வது வல்லாளராஜபடம்	க
௰-வது தீர்த்தத்தின் படம்	க
௰க-வது திருமலைவல படம்	க
௰உ-வது ஆதித்தசுவானுக்கு பரமசிவம் தரிசனங் கொடுத்த படம்	க
௰ங-வது பிரதத்தராஜ படம்	க
௰ச-வது அஷ்டவசுக்களும் பிரம்மாமுதலானவர்களும் பாவந்தீர்த்த படம்	க
௰ரு-வது புளகாதிபன் படம்	க

ஆக பதினைந்து படங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

சிவமயம்.

நந்தீஸ்வரர், நந்திகேஸ்வரர் மார்க்கண்டேயருக்கு உபதேசித்த படம்.

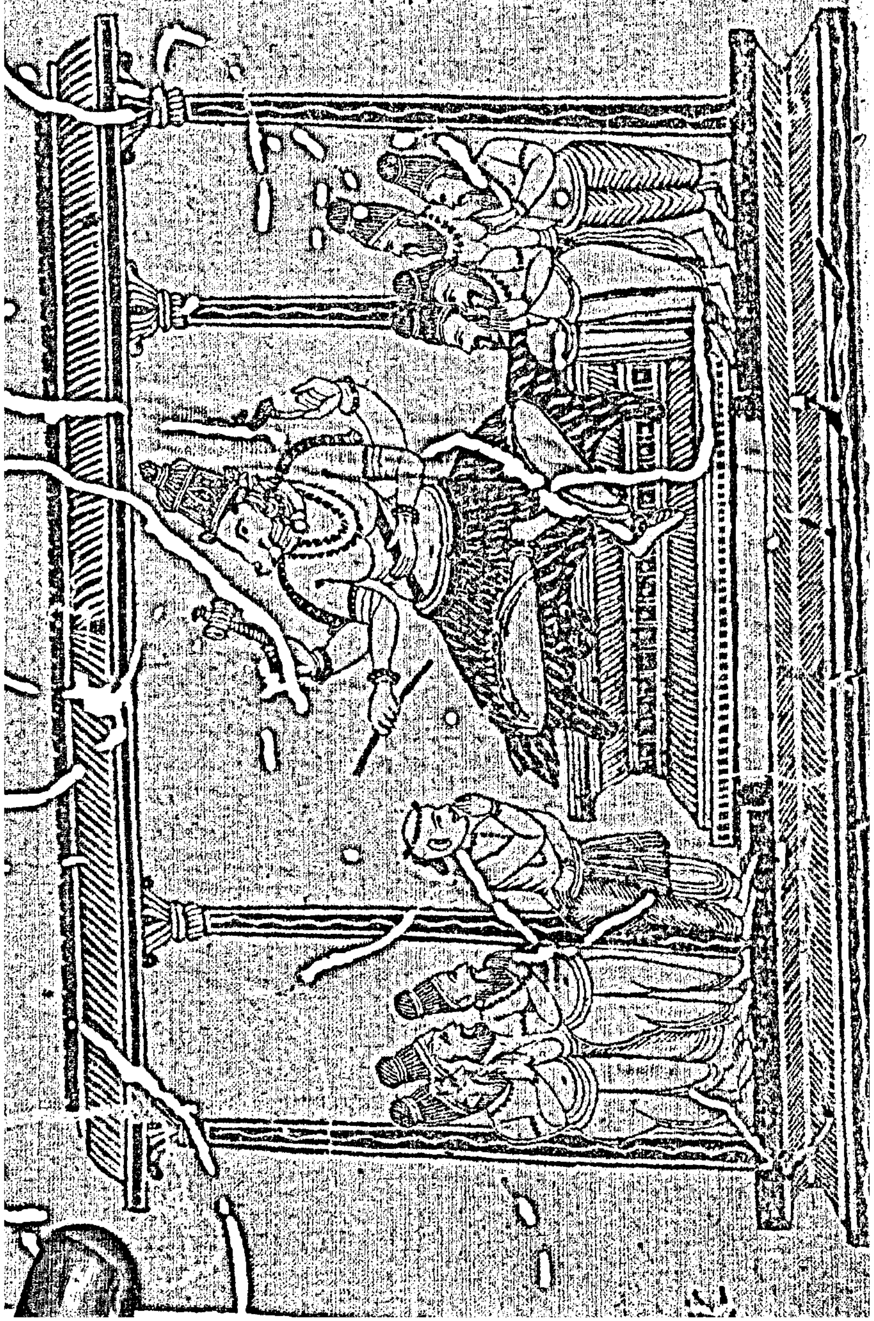

உ சிவமயம்.

திருவண்ணாமலைத்

தீபதரிசனச்சரித்திரச்சுருக்கம்.

அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரிபூரண சுயம்பிரகாசப்பொருளாக விளங்கும் ஸ்ரீகைலாயபதியானவர் இந்தவுலகத்தில் அநந்தமாயிருக்கும் ஆத்துமகோடிகளையும் பெரிருந்து திருக்கோயில் கொண்டிருக்கின்ற புண்ணியஸ்தலங்களுள் ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், ஆளுடையவரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், ஆளுடையநம்பிகளாகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், ஆளுடையவடிகளாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னும் இந்நால்வர்களருளிச்செய்த பாடல்களை உடையனவாய்ச் சோழதேசமுதலான தேசங்களில் இன்ன இன்னநாட்டில் இத்தனை இத்தனை ஸ்தலங்களென்று ஞானிகளேற்படுத்தின கிரமப்படியே நடுநாட்டுக்குளிருக்கும் ஸ்தலங்களுள் விசேஷமாகிய திருவண்ணாமலையென்னுந்திருப்பதி கிரேதாயுகத்தில் அக்கினிமலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொண்டு, அருணாசலம் - சோணாசலம் - கௌரிநகரம் - தேசுநகரம் - முத்திநகரம் - ஞானநகரம் - சிவலோகம் என்று இவ்வாறு பலபெயர்களையுடையதும், சிவபெருமானே கிரிரூபமாயிருப்பதும், பார்வதியார் திருவவதாரமானதும், திருக்கண்புதைத்ததும், பிரமகுமாரத்தனைச் செய்ததும், இடப்பாகம்பெற்றதும், சக்கிராயுதத்தையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியன் பேறுபெற்றதும், கலாதரன் பிரான்றிச்சனி கீ... பேறுபெற்றதும், அக்கினிவிச்சந்தனையுடைய வல்லாளராஜன் புத்திரசோதந்தீர்த்ததும், இந்திரதீர்த்தமுதலாகிய அநேகதீர்த்தங்களும், அன்பர்கள் திருமலைவலம்புரிதலும், ஆதித்தனுக்கு தரிசனங்கொடுத்ததும், சூரியவம்சத்தையுடைய பிரததராஜனால் அநேககாணிக்கைகள் பெற்றதும், அஷ்டவசுக்களும் - பிரமாமுதலானவர்கள் பாவந்தீர்த்ததும், புளகாதிபன் பேறுபெற்ற மகாஸ்தலமென்றும், நினைக்க முத்திதரும் தலமென்றும் புராணங்களிற்சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுருவமானதற்குக் காரணமியாதெனின், ஒருகற்பத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தாம்தாம்பிரமமென்று வாதிட்டுப்போரிட்டதைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அக்கினிமலையாய் அவர்கள் மத்தியில்நின்றுகலகத்தைத்தீர்த்தருளி, அவர்கள்வேண்டுதலினால் ஒருகற்மலையாயுருக்கொள்ள, அதைக்கண்டு பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் சுவாமியைநோக்கி இம்மலையினுச்சியில் ஒருசோதிஎக்காலுந் தெரியும்படிக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள், அதற்குச்சிவபெருமானுமியைந்து ஆணையிட்டார்கள் பிரமவிஷ்ணுக்களே.

கார்த்திகைமாதத்தில் வரும் கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்திருநாள் மலையினுச்சியின்கண் ஒரு சோதிகாண்பிப்போம்

தா[illegible]வர்கள் த[illegible]ரமும் வியாதியும்நீங்கி இஷ்டகாமியங்களைப் பெ[illegible] வாழ்வார்கள். இவையல்லாமல் அரசர்களும் தவசிகளும் தரிசிப்பார்களாகில் இடையூறின்றிவாழ்வார்கள், அன்றியும் இதை த்தொழுதவர்களுக்கும் தரிசித்தவர்களுக்கும் அவர்மட்டில்லாமல் அவர்களுடை[illegible]க்காத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும் மோ[illegible]ங்கொடு[illegible]பே[illegible] என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

மேலு[illegible] இம்[illegible]ல ஜனனமரணமென்னும் வியாதிக்குமருந்து போல இருப்பதி[illegible]லைமரு[illegible]றும் அழல்வண்ணமாயிருப் பதினல் அருணாசல[illegible]மென்[illegible]ம் பெய[illegible]ளது-இதை ஒருதரஞ்சொ ன்னவர்க்குப் பஞ்ச[illegible]க்ஷரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்த பல ன்வருமென்று அரு[illegible]ச்செய்தார்.

அதற்குப்பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும்ஆநந்தமடைந்து சிவ பெருமானைப்[illegible]ார்த்துத் தேவரீர் இவ்வாறு மலைக்கோலமாயிருந்தா ல் அடியோங்கள் எப்படி பூசைசெய்யக்கூடும். ஆகையால் இந்த மலையின்கீழ் ஒருசிவலிங்கமூர்த்தியா யெழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள், சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிங்க மூர்த்தமாகிறேனென்று அந்தமலையினுள்ளே மறைய உடனே அம் மலையினிடத்தில் சிவ[illegible]ங்கந்தோன்றியது அதைக்கண்டு பரமாநந்த மாய் மயனென்னுந்தேவதச்சனல் ஓராலய[illegible] கட்டுவித்தார்கள், அப் போது அந்தஇடத்தில் வளப்பம்பொருந்திய[illegible]ம் முந்நூறு தீர் த்தங்களும்[illegible]ண்டாயின, அல்லாமலும் ஆகாயகங்கை ஊறுகளாக வும் கற்பகவி[illegible]க்ஷங்கள் மரங்களாகவும்வந்திருந்தன, தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனித[illegible]ாகவந்து பிறந்தார்கள், அரம்பாஸ்திரீகள் தா சிகளாகப்பிறந்தார்க[illegible] ஆகையால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலென் றும் அருணாசலஸ்த[illegible] முகமென்றும் அதில் சிவபெருமான் கண் ணென்றும் இந்தஸ்த[illegible]தின்பெருமையை அளவிட்டுச்சொல்லுத ற்கருமையென்றும் [illegible]பரியதிருவடிகளாகிய நந்திகேசுரர் மார்க்கண் டே[illegible]முனிவர்க்கு அநுக்கிரகஞ்செய்தார், அக்காலத்தில் சி[illegible] [illegible]ன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரகாரம் அம்மலையின்மேல் கார்த்தி கைமாதத்தில்வருகின்ற கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் சோதிதரிசன மாகிக் கொண்டுவந்த பாவனையாக இ[illegible]போதும் அந்தமலையின்மே ல் தீபதரிசனமாகின்றபடியால் அ[illegible]த்தில் இந்திரதீர்த்தமுதலா கிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செ[illegible]து கிரியைவலம்வந்து தங்கள் சக் திக்குத்தக்கபடி தர்மங்க[illegible]செய்து அ[illegible]சலேசுரனைத்தொழு து தீபதரிசனமு[illegible]து துதிப்பவர்கள[illegible]ளவில்லாச்சம்பத்தை யும்மோக்ஷத்தையுமடைவார்கள், இதன்[illegible]ம்,

[illegible]திவாரத்தில் அந்தமலையைவலஞ்[illegible]தவர்கள் சூரியமண்ட லத்தை[illegible]பிளந்து சிவப[illegible]த்தைத்தமக்கு இடமாகச்சேர்ந்துக்கொள் [illegible]சோமவார[illegible]த்தில் வலம்வந்தவர்கள் தேவேந்திரனைப்போல் [illegible]யும் ஆன[illegible]சிவசாருப்பியத்தை அடைவார்கள், மங்க[illegible] [illegible]ஞ்செய்வோர் தங்கள்கட[illegible]யும் தரித்திரத்தையும்ச[illegible] [illegible]போல்வருகின்ற ஏழுபிறப்[illegible]யும் நீக்குவார்கள், புத [illegible]ருமானைப் பிரதட்சணஞ்செய்வோர்கள் நாலுவே [illegible]ாஸ்திரங்களையும் அறுபத்துநான்கு கலைகளையும்

தெளிந்து முத்திக்குநெருங்கினவராய்த்தேவர்களாவார்கள், [illegible]ருவா ரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும்புகழத்தேவர்களு[illegible]க்கும் முனிவர்களுக்கும்மேலாவார்கள், சுக்கிரவாரத்தில் வல[illegible]ஞ்செய்தவர் கள் விஷ்ணுபதத்திற்சேர்வார்கள், சனிவாரவுதயத்தி[illegible] வலம்வந்த வர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினோராமிடத்தின் ந[illegible]லனைக்கொ டுக்கும், சிவனிராத்திரியிலும்-வருஷப்பிறப்பிலு[illegible]-ஐ[illegible]பசிமுதலா கிய மூன்றுமாதங்களிலும் வலம்வந்தவர்களுக்கு[illegible] மேற்[illegible]ணப[illegible] [illegible]ர்களிலும் அதிகமானபலன்கிடைக்கும்.

உருவந்தெரியாமல் சித்தரும் தேவ[illegible]ம் [illegible]திருமலையை வலஞ் செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிப்பிரதட்சணஞ்[illegible]செய்யும்போது வாக னத்தின்மேலேறிக்கொண்டு வராமலும் போ[illegible]கவபோர்த்துக்கொ ள்ளாமலும் குடைபிடித்துக்கொள்ளாமலும் பாதரட்சை தொடுத் துக்கொள்ளாமலும் தாம்பூலந்தரிக்காமலும் வேறொருசிந்தனையில் லாமலும் மனத்தினல்வந்தனஞ்செய்து அருணாசலேசுரனையேசிந் தித்துக்கொண்டு மிகுந்த பயபக்தியுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டு மென்றும் அந்நாளில்விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ்செய்ய ஆலயத் திற்போகின்றவர்களுள் அணுக்கரல்லாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக் கும் ஆதிசைவாசாரியர்களைக்கொண்டு வில்வார்ச்சனை முதலியவைக ளைச்செய்வித்தால் தங்கள்கையினற்செய்த பேறுகிடைக்குமென்று ம் பிரமதேவர் சன[illegible]க்குச்சொன்னர்.

(சர்வாலயதீபதரிசனச்சரித்திரச்சருக்கம்.)

ஸ்ரீகைலாயத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவ பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்போது அவ்வி[illegible]த்தில் ஏற்றியிரு ந்தநெய்த்தீபங்களில் ஓர்தீபம் அணைந்துபோ[illegible]ந்தருணத்தில் இசெ லியானது அதிலிருந்தநெய்யை உண்ணப்போனபோது அவ்வெ லியின்முகமானது அணைந்துபோகிற வர்த்[illegible]யைத் தூண்டியமாத்தி ரத்தில் பிரகாசம் அதிகரித்ததினல் சிவபெருமானனவர் திருவுப ளங்கூர்ந்து அவ்வெலிக்கு மானிடச்சரீரமும் அரசும் மறுபிறப்பை [illegible]யந்து பூமியில்பிறக்கும்படிகட்டளையிட்ட[illegible], அவ்வெலியானது அநுபவி [illegible]ச்சக்கிரவர்த்தியாய்ப் பிறந்து சகலஐசுவரியத்தையும் அநுபவிக்கப்போக எத்த [illegible]திருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப்போக சகல ஆடம்பரவிபவத்துடன் [illegible]ரித்துத் தன் இராசசின்னமுத[illegible] சகல [illegible]பிரதட்சணம் வருகையில் அவ் சிவாலயத்திற்குட் பிரவேசித்துப் [illegible]ரதட்சணம் [illegible]களி இந்தச்சக்கிரவர்த்தி [illegible]டத்தில் ஏற்றியிருந்[illegible] நெய்யின் [illegible] [illegible]ன்தேகத்தில் ஒழுகினவுடன் அந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் தேகமுழு [illegible]மயும் விரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக் [illegible]ர்ந்தசக்கிரவர்த்தியே ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபை[illegible]யிற்று. இன் [illegible]ம்போது ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபையுண்டாயிற்று இன் மிகவும் அககாரியாகையால் நம்மாலுனக்குண்டான ஆலயங்களுக்குத் [illegible]முதலுத்தேசித்து நெய்முதலியபொருள்களால் [illegible]திருந்து [illegible] திட்டமேற்றுவையேயானல் உனக்கு இந்தவிரணந்தீர்ந்து சாயுச்சிய பதங்கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த்திருவுளம்பற்றியதைக்கேள்வி [illegible]யுற்ற சக்கிரவர்த்தியானவர் ஆநந்தமடைந்து அந்தக்கட்டளையின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்சூழ்ந்த ஆரணி யங்களிலும் தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருங்காலத்தில் ஒருநாள்,

ஸ்ரீ கைலாயபதியாகிய சிவபெருமானவர் திருவுளமிரங்கிக் கார்த்திகை மீ பூர்வபக்ஷம் கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் தேஜோமயமாயெழுந்தருளி அச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபதமளித்தருளினார்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லாம் அந்த ஜோதியைக்கண்டு பயந்து துதிசெய்து சுவாமியினுடைய உத்தரவின்படியும்பொருட்டுப் பெரியவல் கிவேதனம்பண்ணினார்கள் இவ்வாறு கைலாயபதியான சிவபெருமான் மாபலிச்சக்கிரவர்த்திக்குச் ஜோதிசொரூபமாகத் தரிசனங்கொடுத்தகாரணமாகச சிவாலயங்களிலாவது கார்த்திகைமீ பூர்வபக்ஷம் கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் தீபம்வைக்கவும் சுட்கப்பனைகட்டவும் ஆயிற்று.

கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்துக்குமுன்னாள் பரணிநக்ஷத்திரஞ் சாயுங்காலே அதிவாசதீபத்தில் அக்கினிகாரியமுதலியவைகளின் மூலமாய் மகாலிங்கமூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி அந்தத்தீபத்தைச் சுவாமிசந்நிதானத்திற்றானே பூசித்துவைக்கவேண்டும்.

மற்றைநாள் சாயுங்காலே அர்த்தசூரியமண்டலத்தில் தென்னமரம் - பனைமரம் - பாக்குமரம் - வாழைமரம் - மூங்கில்என்னும் இந்தமரங்களில் ஓர்விதமரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரதிக்குக்கும் மத்தியஸ்தானமாகிய பிரமஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும் - இந்த மரத்துக்குத் தீபத்தண்டமென்னும்பெயராம்.

தண்டவுன்னதப்பிரமாணம் சுவாமி [illegible] பிரகத்து விமானம் எவ்வளவுயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது அந்தவிமானக்கழுத்தினளவாவது இருக்கவேண்டும் இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த [illegible] ஓலையாவது பனையோலையாவது பாக்கோலையாவது வாழைச்சருகாவது தாழஞ்சருகாவது அசோகச்சருகாவது விமானம்போல் கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிநக்ஷத்திர மறுநாளாகிய கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்தசமேதமாய்ச் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளப்பண்ணி அதிவாச தீபம் சுவாமிக்கு முன்னேவரும்படியாகச்செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப்படுத்திக்கொண்டு அந்தீபத்தை அந்தத்தண்டத்தின்மேல்வைத்துச் சருகுகளைக்கொளுத்திவிட்டு அந்தச்சருகுகளெரிந்தபின்பு மேற்படி தண்டத்தைச்சேதித்துவிடவேண்டும் அச்சோதியைச்சிவபெருமானாகப் பாவனைசெய்து தரிசிப்பவர்களுக்கு இம்மையில்செல்வமும் மறுமையில் மோக்ஷமுங்கிடைக்குமென்று ஆகமங்களில்சொல்லுகின்றது.

(தண்டவிதி)

உத்தமம் தென்னமரம், மத்திமம் பனைமரம், அதமம் பாக்குமரம், அதமாதமம வாழையும் மூங்கிலும்.

(தண்டவுன்னதப்பிரமாணம்.)

உத்தமம்உயர்வு, மத்திமம்அரன்கழுத்தளவு.

மலையைச்சேர்ந்தஸ்தலங்களில் நக்ஷத்திரப்பிரதானமாகவும், சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்தஸ்தலங்களும் பௌர்ணமிதிதிபிரதானமாகவும் தீபம்வைக்கவேண்டியதென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

சுட்கப்பனையென்பது சொக்கப்பானையென்று வழங்குகின்றது.

முற்றிற்று.

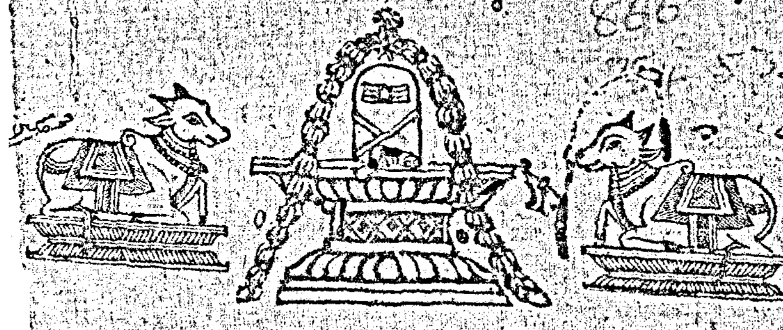

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணம்.

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர் - காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

மிக்கவேதவியாசர் விளம்பிய........................*
விக்கதைக்கிவை பின்றருள்செய்திட................*
முக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரியை................*
[illegible]க்களிற்றினைக் கைதொழுதேத்துவாம்.........*

இதன்பொருள்.

அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கிதையிலிருக்கும் இந்த அருணாசலசரித்திரத்தை இக்காலத்தில் தமிழ்நூற்செய்ய இதற்கு இணையில்லையென்று சொல்லும்படி அநுக்கிரகம் பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்களையுடைய மலைபோன்றவரும் சமுத்திரம்போன்ற மும்மதத்தையும் தும்பிக்கையினையுமுடைய யானைமுகம்பொருந்திய விநாயகரைக் கையினாற்றொழுது ஸ்தோத்திரஞ்செய்வோம் எடுத்தால் இடையூறில்லாமல் முடிதற்பொருட்டு என்றவாறு.

சபாபதிதுதி.

மூதிருஞ்சுவை மதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ்விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர் பவபஞ்சன னமலன்கதி
ருதிரும்படி பகிரண்டமு முடையும்படி யிலகும்படி
யதிரும்படி நடனம்புரி ய[illegible]கழ லதிருங்கழல்.

(இ-ள்) மிகுந்த [illegible] தாரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட பதிகமாகிய மாலையைத் தரிக்கின்றவராகியும் தம்மை யடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கெடுப்பவராகியும், மலரகிதராகியுமிருக்கின்ற சபாபதியினுடைய, சூரியனுதிரவும், பகிரண்டமுடையவும் விளங்குகின்ற பூமியதிரவும், நடனத்தைச்செய்யாநின்ற மிகவுஞ் சப்திக்கின்ற வீரகண்டையைத் தரித்தபாதத்தை வணங்குவோமென்றவாறு. (௨)

(இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது)

(ஸ்தலமகிமை.)

அசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிகள்சந்திரர்வயிரவர்விஞ்சையரிமையவரெண்டிசையோ
ருரகருந்தவர்முனிவர்பகைய ருவணநெடுங்கொடியோர்
பரவிநெருங்கலி லுலகநிறைந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா
தரகரவென்பது கடலின்முழுங்கிய் தருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்) சூரியரும் சந்திரரும் வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரிமதபசிகளும் முனிவரும் பிர்மாக்களும் கருடக்கொடியையுடையவிஷ்ணுக்களும் பரந்துநெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததா யவர்களாலேசொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிற சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமா[illegible]ழங்கும் வளப்பத்தை யுடையது அருணா[illegible]மென்னும ஸ்தலமாம், எ-று. (௩)

இளமுலைமங்கையர் முகமுமெருங்கிய விருகுழையும்பகலே
யொளிரொருசந்திர னுடனிருசெங்கதி ருதயமெனுந்தனியூர்
தனையகிழுந்தொடை யகப்பதனாதி தனபதிதன்பதியா
மளகைவளம்பதி தனிலும்வளம்[illegible] யருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்) இளமையாகிய ஸ்தனங்களையுடைய பெண்கள்முகங்களும் அவர்களணிந்த இரண்டு இரத்நகுண்டலங்களும் பகலிலே

பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சந்திரருடனே இரண்டுசூரிய ருதயமானார்களென்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்ற மூறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அமராபதியிலும் குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலும் வளப்பத்தையுடையது, அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம், எ-று. (௪)

காலனெதிர்த்திட மார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப்பொடியா
ராலமிடற்றினர் மாலைமதிக்குறை யாடரவப்பணியார்
நாலுமுகத்தவ னாலுமளிப்பவ னாலுமுதற்கரியார்
சூலமெடுப்பவர் மேவுதிருப்பதி சோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்) எமனெதிர்க்க மார்பி லுதைத்தவராகியும், மன்மதனுடையதேகத்தைப்பொடியாகச்செய்தவராகியும், விஷத்தைக் கண்டத்தில்தரித்தவராகியும், [illegible] தரித்தவராகியும், ஆடுகின்றசர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப்பூண்டவராகியும், பிர்மாவும் விஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும், சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவராகியும், விளங்குகின்றபரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகிய பதி அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம், எ-று. (௫)

(பரசிவவணக்கம்.)

[illegible]தக்கலிவிருத்தம்.

உறவொடு பகையறு மொருமுத லெவனவ
னிறுதியி லுலகரு ளிறையவ னெவனவன்
மறைமுடி வினினட மளர்பவ னெவனவ
னறிவினி லறிபவ னடியினை தொழுநனம்.

(இ-ள்) உறவும் பகையுமில்லாத ஒப்பற்ற முதன்மையானவனெவன், சருவசங்காரமானபின்பு உலகத்தைஉண்டாக்கிறவனெவன், வேதமுடிவிலேநடனஞ்செய்கின்றவனெவன், தன்னியற்கை யறிவினாலே சகலத்தையுமறிகிறவனெவன், அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய பரமசிவனது திருவடிகளை யாம்வணங்குகிறோம், எ-று. (௬)

(அருணாசலேசுரதுதி.)

கலித்துறை.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளருந்திருமாலு மறையுமறியாது, பணிகொண்டபாதலத்தும் பூதலத்து மீதலத்தும் [illegible]

தேட, வன்னிகொண்டபிர்மாண்ட கோளகைபொற் கோளகையாயழகுகாட்டக், கனிகொண்டவொருவனாய வொருவனையா மகலாது கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) இரத்தங்களிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிர்மாவும் நாகங்களவாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட அவர்களால் எட்டப்படாமல் அழகாகிய பிர்மாண்ட கோளகையானதுபொன்னாற்செய்யப்பட்ட கோளகையாகி அழகுகாண்பிக்க எண்ணங்கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம், எ-று. (எ)

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச் சிரத்தினில்வைத்துலகமேழுந், தருமானையிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப்பவளநெடுஞ் சயிலம்போல, வருமானைமுகத்தானை யளித்தானைப்பெருமானை மகிழ்வேறும், பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானை யடிபணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்.

(இ-ள்) தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்ட மானைக் கையிலேவைத்தும், சிரசிலே ஒருமான்போன்ற கங்கையைச் சடையில்வைத்தும், ஏழுலகத்தையும்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில் வைத்தும், அடியார்க்கருள்செய்கிறவரும், பவளம்போல்வருகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவரும், பூசைசெய்கிற ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன் பாதத்தைவணங்கி இனிமேல்வரும்பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம், எ-று. (அ)

உண்ணாமுலையம்மன் துதி.

காரொழுகுங்குழலாளைக் கருணைவழிந்தொழுகுமிரு கடைக்கணாளை, மூரலிளநிலவொழுகப் புழுகொழுக வழகொழுகு முகத்தினாளை, வாரொழுகுந்தனத்தாளை வடிவொழுகித்தெரியாத மருங்குலாளைச், சீரொழுகும் பதத்தாளை யருணையுண்ணாமுலையாளைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மேகம்போன்ற கூந்தலையும், கிருபைவழிந் தொழுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்களையும், தந்தங்களின்காந்தி இளமை யாகிய சந்திரிகைபோல பிரகாசிக்கப் புழுகு வசிக்கின்ற அழகு பொருந்திய முகத்தையும், ரவிக்கைதரித்த ஸ்தனங்களையும், அதிசயம் பொருந்திய பாதங்களையுமுடையவளாய், அருணாசல ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணாமுலையம்மனை மனதில் நினைத்துக்கொண்டாடுவோம், எ-று. (௯)

யானைதிறைகொண்ட-விநாயகர்துதி.

மதமூன்றுமாறாகவருங்களிற்றுமுகத்தனை மனதிலேதான, பதமூன்றுமருந்தவர்க்குப் பதமூன்றுங்கடந்தபதம்பாலிப்பானை, விதமூன்றுபுரங்கடிந்தா ரளித்தருளு மொருமுதலை வேரோடேசஞ்சிதமூன்றுபிறப்பொழிக்கு மானைதிறை கொண்டவனைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மும்மதங்களும் அருவி ஓடிவருகிற யானைமுகமுள்ளவரும் மனதில் தம்முடைய பாதங்களைச் சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக்கொடுப்பவரும் முப்புரத்தை நீறுசெய்த சிவனாலே பெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்ற முதலாகிய சஞ்சிதவினையையுடைய பிறப்பைக்கெடுக்கின்றவருமாகிய யானைதிறைகொண்டவரென்னும் விநாயகரை மனதிற் சேர்த்துக்கொள்வோம், எ-று. (௰)

சுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்ச்சோலை யருணைநெடுங் கோபுரத்திற் குமரவேளை, வந்தாரைவாழ்விக்க வடவீதிதனிலுறையு மயிலினானைக், கந்தானைக் கடக்களிற்று மகவாற்குத் தருநிழலுங்கனகநாடுந், தந்தானைப் பணிபவர் தாட்டலைமேற்கொள்வாம்.

(இ-ள்) பூங்கொத்துகளையுடைய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்து கிழக்குக் கோபுரவாசலுக்கடுத்த மேற்புறமண்டபத்திலிருக்கின்றவரும், தம்மையடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலேவாசஞ்செய்கிற மயில்வாகனக்கடவுளும், தறியிற்கட்டப்பட்ட மதம்பொருந்திய ஐராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்கு கற்பகவிருட்சத்தினிழலையும் கொடுத்த தெய்வலோகத்தையும் கடப்பமாலையைத்தரித்தவருமாகிய ஸ்ரீசுப்பிரமணியக் கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்வோம், எ-று. (௧௧)

(சைவசமயாசாரிகள் துதி.)

வாதுகொண்டபரசமயகோளரியை யடிவணங்கி வன்கற்றூணாற், மீதுகொண்டகருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்டவிழிப்பரவை திருமனைக்குத் தூதுவரு பெருமானைக் காலகண்டனைவைத், தாதுமாண்ட சுந்தரனைத் தம்பிரான்றோழனையாந் துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்) வாதுகொண்டு செயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளது பாத

லைத்தவணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக் கடந்த செந்தமிழ்க் கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர்ஸ்வாமிகளது பாதத்தைவணங்கி, காதளவுந்தாவிய கண்களையுடைய பரவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டு பாதங்களும் நோக எமதாண்டவரைத் தூதாகவனுப்பிய தம்பிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை வணங்குவோம், எ-று. (௰௨)

(தரவு-கொச்சகக்கலிப்பா.)

அத்தனார்பெருந்துறைபுக் கரியவினைகடல்கடந்து
புத்தனார்மதங்கடிந்து புனிதமாகியசிவன்
முத்தனார்மாணிக்க வாசகனார்முத்திக்கு
வித்தனார்வாதவூர் வித்தகனார்தாள்போற்றி.

(இ-ள்) பரமசிவன் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சுவாமியினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று [illegible] வினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தில் வியாபித்திருந்த பவுத்தர்களுடைய மதத்தைக் கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய சிவன் முத்தித்தசையடைந்தவ[illegible] முத்தியாகிய நிலத்திற்குவிதையாகியும் திருவாதவூரிற்பிறந்த ஞான சொருபராகியு மிருக்கின்ற மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவோம்,எ-று. (௰௩)

(திருத்தொண்டர்கள்துதி.)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனையாளை யரற்களித்து மனங்களித்த வியற்பகையார் மலர்த்தாள்போற்றித், தனையாளும்பெருமானுக் கெச்சிலிடுங் கண்ணப்பர் சரணம்போற்றி, வினையாளரறியாத திருநீலகண்டரடி விரும்பிப்போற்றி, எனையாளுமிளையான்றன் குடிமாறரிணையடியை யிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்) பரமசிவன் அடியார்வேடங்கொண்டுவந்து பெண்சாதியையெனக்குக்கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமிக்குத் தன்மனைவியாரைக்கொடுத்து அதனால் அதிக மகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகை நாயனருடைய மலர்போன்ற பாதங்களைவணங்கித் தன்னையாட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான்றின்றுருசிபார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கி வினையையுடையவர்களறியாத திருநீலகண்டநாயனாருடைய பாதத்தைமகிழ்ந்து வணங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் இளையான்றன்குடிமாற நாயனாருடைய பாதத்தைவணங்குவோம்,எ-று. (௰௪)

ஐயடிகள்காடவர்கோ னீரடியைவணங்கிமக வறுத்தெம்பாற்கு, நெய்யடிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியைத் தொழுதுதிருநீற்றுச்சோழன், மெய்யடியைப்புகழ்ந்து தெய்வவுலாச்சொன்ன சேரனடிவிரும்பியேத்திப், பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முதலனைவரையும் போற்றுவோமே.

(இ-ள்) ஐயடிகள் காடவர்கோனுடைய இரண்டு பாதத்தையும்வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப்பிள்ளையை அறுத்துச் சமைத்தகறியை நெய்விட்ட அன்னத்துடன்படைத்த சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய மெய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்வீகம்பொருந்திய உலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமாணாயனாருடைய பாதத்தை ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள் முதலாகிய சகலரையும்வணங்குவோம்,எ-று. (௰௫)

(நந்திகேசர்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசர்துதி)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிற்கைத்தாய், வந்தருளுங்கௌதமனார் மலரடியென்முடிக்குமுடி மாலையாக்கித், தந்தைபிருபதற்சிதைத்துச்சிதையாதபதத்திருந்த தண்டித்தாளைச், சிந்தையினைக்குடியிருத்தி யருணகிரிநினைபவர்தாள் சென்னிசேர்ப்பாம்,

(இ-ள்) நந்திகேசருடைய அழகியபாதங்களைத்தொழுது துர்க்காதேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்தாம்வேதசொருபமென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்றபாதத்தை என்சிரசுக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச்செய்து தம்முடையதகப்பனாது இரண்டுபாதங்களையும் வெட்டி அதனால் கெடாதமோக்ஷபதத்திலிருந்த சண்டேசருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலஸ்தலத்தைநினைப்பவருடைய பாதத்தைச் சிரசிற்சேர்த்துக்கொள்ளுவோம், எ-று.

(அவையடக்கம்)

தேறுகின்றபலகலையுந் தெளிந்தசுவையிற்றோன்றுங் திகழும்பாடல், கூறுகின்றபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுகலக்குறித்தவாறு, வீறுகின்றமறைவிரிஞ்ச னேறிவரு மனத்தின்முன்னும் விரிஞ்சனூர்தை, யேறுகின்றகருடன்முன்னு மொருமசகம்பறவவெண்ணித்திரிதல்போலும்.

(இ-ள்) பலநூல்களையும் குறைவறக்கற்று எட்டுச்சுவையும்பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச்சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்

லை ஒன்றுமறியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாட நினைத்தவிதம் விளங்கிய நாலுவேதங்களையுடைய பிரமனவனேறிநடந்தும் அன்னவாகனத்தின் முன்னும் அவன் தகப்பனாகிய விஷ்ணுவேறும்படியான கருடன்முன்னும் ஒருசிறிய கொசுகு தானுமொருபறவையெனப் பறத்தல்போலும்,எ-று. (௰எ)

நீரிருக்குதெனப்பழித்து விடுவரோவதுபாலினிகழுமானல், நாரிருக்குதெனக் கழித்துவிடுவரோ வதுமலரினணுமானு, லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந்திருமிடற்று ளருணைநாதர், பேரிருக்குந்தகைமையினு லெனதுரையை யிகழுவரோ பெருமையோரே.

(இ-ள்) பூலோகத்திலிருக்கின்ற நீரைச் சகவாசயோக்கியத்தால் தள்ளாமலெடுத்துக் கொள்ளுவார்கள், புட்பமாலையோடுசேர்ந்த நாரையும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள், ஆத்திமாலையைச் சூடிய சடைமுடியையும் ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணாசலேசுரர் நாமமிருக்கிற பெருமையினாலே என்னாற்செய்யப்பட்ட புன்பாடலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயன்றி யிகழார்கள்,எ-று. (௰அ)

அழகுதரக்கனிந்தகச்சுமாம்பழையதெனினுமதுரமுண்டாமோ, விழைவுதருசுவைக்கரும்பு புதியதுவேயெனினுமதன்விரதம்போமோ, இழிவுறுபாடலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளுஞ்சுவைபோலிருக்குமாகில், பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையெனவிகழ்ந்திடுமோ பயன்கொள்வோர்க்கே.

(இ-ள்) அழகிய சிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழம்பழுத்தஎட்டிமரம் வெகுநாளையமரமாயிருந்தபோதிலும் அதில் மாதுரியமுண்டாகாது,சர்வத்திராலுமஇச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகியகரும்புகொஞ்சநாளையதாயிருந்தாலும் அதில் கசப்புண்டாகாது, அப்படிபோல்குற்றத்தோடுகூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலேயே ஒருநன்மையைக்கொடுக்காது,யாதொருதோஷமுமில்லாமல்உயர்வுபொருந்திய பாடல் சிலநாளைக்குமுன்னுண்டாயிருந்ததினாலேயே இகழப்படாது, பிரயோசனத்தைக் கொள்வோர்களுக்கு,எ-று. (௰௯)

தினையளவுந்தமிழ்ச்சாற்றதிமதுரம்பிறந்தகல்வித் திறமையோரும்,சினையுமியற்சுவையறியாமூடர்பருஉவழிவின்முன்னேநிற்கலாமோ, வினையடருங்குவளைவிழி யனிச்சமலரனையதிருமேனிமாதர், புனைவில்மதன்மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லாலமரினம்புபொறுத்திடாரோ.

எட்டுச்சுவையாவன - சிங்காரம், வீரம், பெருநகை, கருணை ரௌத்திரம், குற்சை, அற்புதம், பயம்.

(இ-ள்) தினையளவுகூடச்செந்தமிழ்த்தரித்திரம்இன்றி அதிகமதுரம்பிறந்தகல்விவல்லவர்களும் இலக்கணரசமேயறியாதமூடர்களும் மிகுந்த அறிவையுடையகல்விப்பிரசங்கத்தின் முன்னிற்கிறார்களோ கொல்லுந்தொழிலடைகின்ற நீலோற்பலம்போன்றகண்களையும் அனிச்சப்பூவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கருப்புவில்லைத்தரிக்கின்றமன்மதனாலேவிடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப்பொறுப்பார்களேயல்லாமல் கொடிதாகியயுத்தத்தில்விடுகிற அம்பைப் பொறுக்கார்கள்-அதுபோல்—எ-று. (உ௰)

(நூல்வரலாறு.)

கருத்துருகவிறைவனந்திக்கருள்புரியநந்தியுமார்க்கண்டற்கோத, விருத்திமறைவியாசமுனிக் கவனுரைக்கச் சூதனுக்குவியாசன் சொல்லப், பொருத்தமனவிருடியருக் கருட்சூதன் மொழிந்தசிவபுராணங்கோடி, யுருத்திரசங்கிதையுரைத்தவருணகிரிவளத்தினையானுரைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்) மனதுருகப்பரமசிவன்-நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரிய, நந்திகேசுரரு-மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய, மார்க்கண்டேயர்-வேதங்களையொழுங்குசெய்தவியாசருக்கருள்செய்ய, வியாசர் சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல, சூதர்-ஒருவழிப்பட்டமனதையுடைய சவுனகாதிரிஷிகளுக்கருள்செய்தசிவபுராணங்கோடியாகும்,அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற் சொல்லிய அருணாசல-ஸ்தலமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று.

அருணைநகர்வளமையுமாலயனகந்தை விடவழல்வெற்பானவாறும், பொருவில்மகமழித்ததுவு மாதுமையைமணந்ததுங்கண்புதைத்தவாறும், வருமகிடற்றொலைத்ததுவு மிறைவியிடங்கலந்ததுவும்வயிரப்பூணு, னிருவினையையகற்றியதும் வடகலைதென்கலைவிதியாலிசைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்) அருணாசலஸ்தலமகிமையும், பிர்மா-விஷ்ணுவினுடைய கர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாத தக்கனுடையயாகத்தை-அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன்-பார்வதியைக்கலியாணஞ்செய்ததும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடைய கண்களைமூடியதும், மகிடாசுரனை உமாதேவிகொன்றதும், அப்பார்வதி வாமபாகத்திற்சேர்ந்ததும்,வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தைநீக்கினதும், சோழகுலாதிபனாகிய வல்லாளராஜனுக்கு பிள்ளைக்கலிநீக்கி முத்திகொடுத்ததுமுதலாகிய சரித்திரங்களைச் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தைத் தமிழ்மொழியினாலே சொல்லத்தொடங்கினேன். (உக)

பாயிரம்-முற்றிற்று.—ஆக திருவிருத்தம்-உக.

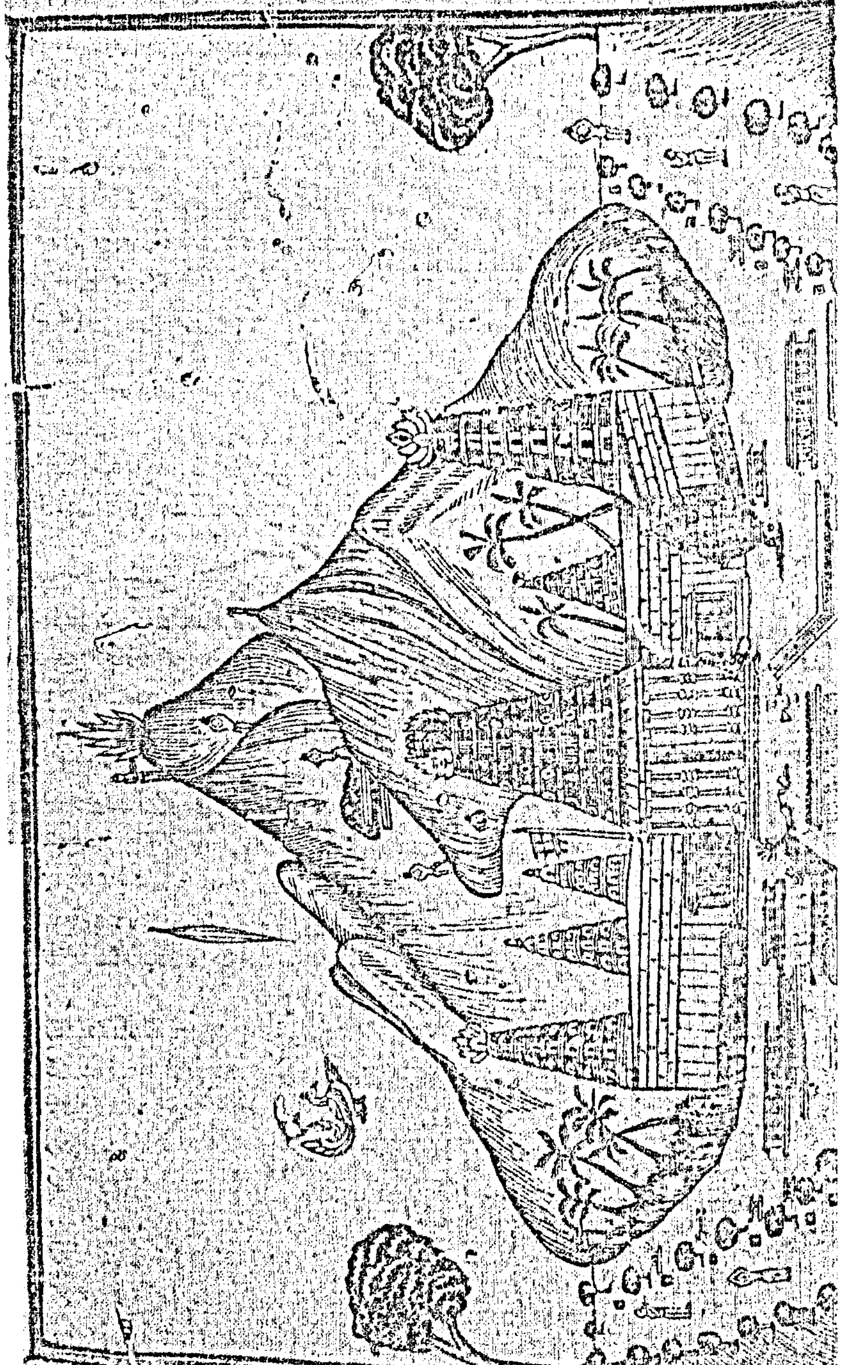

சிவமயம்.

முதலாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நுங்கமழுவுமாரம்பு சுரிகைபகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றூ டே, திங்களுமிழ்நிலவனைய வெண்பொடியான்சடைமுடியான்செ ரிமுக்கண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புலித்தோலான்புயநா லான் புரிமுந்நூலான், கங்கைமதி தவழ்சடையான் றிருவாணைசெ லுத்திவெள்ளிக்கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்) உயர்வாகிய மழுவும்-மானும்-பிரம்பும்-உடைவாளும் நீண் டகதகையையுடையவர், பவளமலையில் சந்திரன்பொழிகின்றநிலவு போலத்தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர், சடைமுடியையு டையவர், நெருங்கியமுன்றுகண்களையுடையவர், விளங்குகின்றஇ டுப்பில் என்றும்நீங்காதபுலித்தோலையுடையவர், நான்குபுயங்களையு முடையவர், மூன்றுபுரியாகியபூணூலையுடையவர், கங்கையும்சந்தி ரனும் தவழாநின்றசடையுடையபரமசிவனது கட்டளையைச்செலு த்திக்கொண்டு கைலாசகிரியைக்காக்கிறவர்—எ-று. (க)

கொய்வனசமலர்பிறந்தான் மைவளருந்திருமிடற்றான் ...... ன்னோற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக்கருணைமழைபொழிமே ..ந்தன்னைப்பொப்பா, னவகாயுமகத்தடக்குஞ் சிலாதாறதுப புறந் ..லவுமாவிபோல்வான், தெய்வமெல்லாந் தொழச்சிவந்தமலரப ..ந்தானந்தியெனுந் திருநாமத்தான்.

(இ-ள்) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரொத்த நிறத்தையும், விஷம் பொருந்திய கண்டத்தையும், நல்லவெண்மையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுமுடைய பரமசிவனுக்குச் சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிரானது தழைப்பக் கருணையாகிய மழையைப்பொழிகின்ற மேகம்போன்றவர், பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில் நின்றும் புறத்தில் தீமையாகிய பொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய சிலாதரரிஷிக்குப் புறத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவர், விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம்வணங்க அதனாற்சிவப்பேறிய தாமரைப்பூவொத்த பாதங்களையுடையவர், இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசுரரென்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர். எ-று. (உ)

ஈசனணிமதிநதியுந் திருவுருவுந்திருவுருவி லிசைந்தநீறும், தேசுவெனவிளங்குமொரு கயிலாயச்சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே, வாசவனேமுதலினமையோர் நெருங்குதலான் மகுடமொடு மகுடந்தாக்கி, யோசையுடன் கனகமணிப் பொடியுதிர்ந்துகனகமலைக் குவமையாகும்.

(இ-ள்) பரமசிவன்தரிக்கின்ற கங்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொன்ன சுவாமியினது வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவில் அணிந்ததிருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப் பிரகாசிக்கும் கைலாசமென்று ஒருதிருமலையுண்டு, அந்ததிருமலைமேல் வணங்குகிறதற்காகத் தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள்நெருங்குகிறபடியினாலே கிரீடத்தோடு கிரீடம் இடிபட்டுச் சப்தத்துடனே சொர்ணப்பொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்ந்து மகமேருகிரிக்குச்சமானமாகக்குவியும், எ-று. (ங)

இந்திரநீலச்சிலையாலிசைத்தகடந்தெரியாம லெழுதிச்சேர்த்து, மந்திரமாமென வயிரத்தூணிறுத்தி மாணிக்கமதலைகூட்டிச், செந்திரற்போதிகையு மாகதத்தாலுத்திரமுஞ்செறித்துமீதே, சந்திரகாந்தத்தகடுபரப்பியமண்டபமுளதச்சயிலமீதே.

(இ-ள்) இந்திரநீலக்கல்லினாலேயொன்றோடொன்றுசேர்த்துச் சந்துதெரியாமல் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்திரகிரிபோல்வயிரத்தூண்களைநிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற்செய்த கொடுங்கைசேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலே போதிகையும் மாகதத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தத்தகடுமேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்த மலையின்மேல், எ-று, (ச)

இருமருங்குந்தாளமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்துநீலப், பருமணியாலிழைத்ததொரு பாதபீடிகையின்மலர்ப் பதத்தையூன்றி, மருவுபெருங்கயிலையின்மீ திருந்துமுயலகன்முதுகில் வலத்தா

ளூன்றி, யருமறையை முனிவருக் குரைக்குமிறை யெனவிருந்தா னந்தவேளை.

(இ-ள்) அந்த மண்டபத்தில் இரண்டுபக்கமும் முத்துக்களிழைத்த சிம்மாதனத்திலிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தினால் இழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாதக்குறட்டின்மேலே மலர்போன்ற பாதங்களை வைத்துக்கொண்டு நந்திகேஸ்வரர் சிவகணங்களாலே மருவப்பட்ட பெருமையாகிய கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன் மேல் வலப்பாதத்தையூன்றி அரிதாகிய வேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல்இருந்தார்-அந்த வேளையில், எ-று. (ரு)

குற்சனுரோமசன்குமுதன்குமுதாக்கன் சகடாயன்கும்பசாதன், வற்சர்வைசம்பாயனர்கணுசிமுனிபுலிக்காலவ்வாமதேவன், சநசனன் சனற்குமரன் வாதராயணன் மதங்க னடனத்தானை, யர்ச்சனை செய்யுனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவரர்தம்மருகிற்சூழ.

(இ-ள்) குற்சர் ரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்தியர் வற்சர் வைசம்பாயனர் கணுசி வியாக்கிரமபாதர் வாமதேவர் சனகர் சனற்குமாரர் வியாசர் மதங்கர் - சுவாமியினது நடனம்பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்த முனிவர்கள் தம்முடைய பக்கத்திற்சூழ-எ-று. (சு)

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிர்கண் மனமின்போல, விந்நிலத்திற்பிறப்பதுவு மிறப்பதுவுமிருவினையு மெமக்குத்தோன்றச், சொன்னவொருதனிமுதலே முத்திபெறும் வழியெமக்குச் சொல்வாயென்று, னன்னவுரைசெவிப்புகலுநந்தியருளாசுரந்துமுனிக் கருள்வதானான்.

(இ-ள்) நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனியானவர் சீக்கிரத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரரைவந்தனஞ்செய்துசுவாமீ மகத்தில்தோன்றி அதிசீக்கிரத்திலழியு மின்னல்போலஉயிர்களானவை இவ்வுலகத்தில் பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்குவிளங்கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்றகடவுளே நாங்கள் மோக்ஷத்தையடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க அந்த வார்த்தையைக்கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபையுடையவராகி நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயருக் கருளிச்செய்யத் தொடங்கினார்-எ-று. (எ)

கம்பநதிகும்பநதி காவிரிகோதாவேரி கன்னவேணி, பம்பநதிவேகநதி வேதவதிசரயுநதி பரமநங்கை, செய்யநதிபொன்மு

இல் யமு நதிகருமதையேழ்செப்புஞ்சோணை, யம்புவியின்மிசை
ளவங் காடி நார் மலினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்) சமன் நதி-கும்பநதி-காவேரி-கோதாவிரி-கிருஷ்ணவே
ணி-பமுனைநதி-வேகவதி-வேதவதி-சரயுநதி-எல்லாநதிகளுக்குமே
லாகிய-கங்காநதி-தாமிரவர்னி-பொன்முகி-யமுனாநதி-நர்மதாநதி-
மேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோணைநதியென்று அழகுபொரு
ந்திய பூவுலகத்தில் அனேக நதிகளுண்டு-அவைகள்-தம்மிடத்தில்
ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைத்தீர்க்கும்-அதுவல்லாமல்.()

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையினுஞ்சிறப்புளதுகங்கைநீத்தம்,
வீசுதிரைக்கொழுந்தோட்டிப்பாகதிக்குவேரோட்டுமெவியர்துமுழ
ஙள, மாசிலு லகிலிறந்தாலு மரமேனும்விலங்கேனு மனிதரேனு,
மீசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலாலிறைவனைவிருக்கலாமே.

(இ-ள்) காசியென்கிற ஒரு திவ்யஸ்தலமானது இந்தக் கைலாச
த்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில்வருகின்ற கங்காப்
பிரவாகமானது எறிகின்ற அலைகளைக் கொழுந்தாக ஓட்டிசெய்து
தன்னிடத்தில் விரும்பிமுழுகினல் ஜீவர்களுக்குமோக்ஷத்துக்குவ
ழிகாட்டும்-களங்கம்பொருந்தியதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மரமா
வீது மிருகமாவதுமனிதராவது பரமசிவனது தாரகப்பிரமோபதே
சம்செவியிற்சேர்தலாலேசிவசாரூப்பியத்தையடைந்திருக்கலாம்()

போகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருப்பதுகண்டிடுதலல்லாற் புனி
தர்போற்றும், யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருந்ததலங் கண்டது
ண்டோ வுனைப்பகேளும், நாகமிசைநடித்தவருக்குயிர்வேண்டித்
திருவஞ்செய் கமலைக்கோயில், சேருமனத்தவரான மருவாரூர்
தனையெரித்தார் திருவாரூரே.

(இ-ள்) சர்ப்பமானது புற்றையிடமாகக்கொண்டிருந்ததைப்பா
ர்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர்புற்றினி
டத்திலேயிருந்த தலத்தைப்பார்த்ததுண்டோ அஃதியாதெனில்,
சொல்லக்கேளுங்கள்-காளிங்கனென்னும்பாம்பின்மேலேறிநடன
ஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி இலட்சுமியானவர்
பூசைசெய்துகொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகி வஞ்சம்
பொருந்திய மனத்தையுடைய திரிபுராதிகளை யெரித்த சிவன் வாச
ஞ்செய்கின்றவூராகிய திருவாரூர் என்றுந் இவ்வியத்()

தக்கவிராட்புருடனமனத்தலமெனுமோர்தலமுளதத் தலத்தின்
மீதே, முக்கண்ணூர் நடிப்பாவர் மூர்த்தியிலாயிரத்திலொருமூர்த்தி
தானே, யிக்கயிலையிருத்துறைவர் தத்தலத்தின் பெருமைநம்மா
லுசக்கலாமோ, வக்கனகசபைகண்டாரரியயன்காணுதமுத்தியடை
குவாரே.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடைய இருதயத்தல
மாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு-அதிலுள்ளதாகிய கனகச
பையில் மூன்றுகண்களுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்
செய்வார், அவருடைய மூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொருமூர்த்தம்,
இக்கைலாசபதத்திலிருக்குமென்றால் அந்த ஸ்தலத்தினது பெரு
மையை நம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந
திய கனகசபையைக் கண்டவர்கள் விஷ்ணுவாலும் பிரமாவினு
லும் காணப்படாதமோட்சத்தையடைவார்கள், எ-று. (௰௧)

தாங்காரியவன்சிவனியவிரிப்பதிந்தொல்வளாந்தத் தலத்தைப்பார்
க்கி, லோங்காரவடிவதிலேயுயிரிழந்தாலுடலரியாதொழிகெடாது,
வீங்காதுசெழியாதுபிறவுயிரால்வருந்தாதுவெடித்திடாது, நீங்காத
மணங்கிருமிபிறவாதுகிடக்கும்வலச் செவிமேலாக.

(இ-ள்) சக்கரத்தைக்கையில்தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பரமசி
வனைப் பூசைபண்ணிய விர்த்தாசலமென்று ஒருஸ்தலமுண்டு-அந்
தத்தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவசொரூபமாயிருக்கு
ம், அந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது கெடுகின்றது
வீங்கமாட்டாது கட்டுகுழுவாது-மற்றப்பக்ஷிமிருகங்களால் பின்ன
மாகாதுவெடிபடாது-அதில் துர்க்கந்தமும் புழுவும் உண்டாகாமல்
வலதுகாது மேலாகக்கிடைக்கும், எ-று. (௰௨)

பொய்ம்மயிடமுகனெனவம்மையிடமகலாதபுளிதமூர்த்தி,செ
ம்மையிடமெனவிருந்தகருமகிடமுகமாகச்செறிகேதார, மிம்மையி
டம்மூமையிடர்ஞானமில்லாச்சிறுமையிடரெல்லாந்தீர்க்கும், மும்
மையிடம்பெறுமுலகுக்கெளிதாகத்தனியிருந்தமுத்திஸ்தானம்.

(இ-ள்) மெய்ம்மையாகிய எருமைமுகத்தினுடையமகிடாசுரனை
யெத்த பார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காதபரிசுத்தராகிய பரமசிவனை
வர் செம்மையாகிய இடம் இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற
கருப்பாகிய எருமையினது முகம்போல விளங்கியதிருக்கேதார
மென்னும் ஸ்தலமானது இந்த ஜென்மத்தில்வருகிற துக்கமும் ம
றுமையில்வருகிறதுக்கமும் ஞானமில்லாததனாலே உண்டாகிறதுக்
கமுமாகிய எல்லாத்துயரத்தையும் தீர்க்கிறதற்கு மூன்றுலகத்தாரு
க்கும் எளிதாகித் தனியேயிருந்த முத்திஸ்தானம்போல் இருக்கி
றது-எ-று. (௰௩)

இருப்பனைத்தன்பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென் றிரண
டுபோதும், விருப்பனைத்தன் பரிந்திமையோருலகுமுதலனைத்து
லகும் விதித்தானமற்றைத், திருப்பதிக்கேயிருப்பவறுந் தேவர்களு
ஞ் சராசரமாய்ச் செனித்தவூரி, விருப்பதற்குமுயல்வரென்று மெ
த்தலமுமத்தலத்துக் கிணையதாமோ.

(இ-ள்) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகையுடனே பரமசிவனானவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமாவானவர் வந்து பத்தியோடு இரண்டுவேளையும் வணங்கி அவருடைய அருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும் படைத்தார் - மற்றைத் திருப்பதியிலிருக்கின்ற வேங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில் சரமாகவும் அசரமாகவும் பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்களென்றால் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலங்களும் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்குச் சமானமாகுமோ-எ-று. (௰௪)

விருப்புடையார்சொரிந்தவறுகலருடனேவிழியிடந்த வேடர்காலிற, செருப்படியுமுகந்தபிரான்காளத்தி நகரமெனுந் தெய்வப்பூமி, பருப்பதமாகியும்விளங்குந் தண்ணருக்கொழிக்குமலர்ப்பதுமை யோடு, மருப்படியுந்துழாய்மார்பன் வடமலைமேலிருந்துகண்டுவணங்குமாதோ.

(இ-ள்) திருக்காளத்தியென்னுந்தெய்வீகம்பொருந்தியஸ்தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகியசிவகோசரியார் பக்தியோடுமிகுதியாக அர்ச்சனைசெய்த அறுகுபுஷ்பங்களிவையுடனே கண்ணைப்பிடுங்கியப்பித்த கண்ணப்பசுவாமிகளதுகாற்செருப்பையும்விருப்பமாகவேற்றுக்கொண்ட லிங்கசொருபமாகியசிவன் தானேகுளிர்ச்சிபொருந்தியதேனைச்சொரிகின்றதாமரைமலரிலிருக்கின்றஇலட்சுமியோடு வாசனையுற்ற துளசிமாலையையணிந்தமார்பினையுடைய விஷ்ணுவானவர் வேங்கடமென்னுந்திருப்பதியில் நின்றுகொண்டு தரிசனஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டு அந்தக்காலத்தில் மலையாகியும் விளங்குகிறார்-எ-று. (௰௫)

தேங்குநாலிருதிசையும்புகழ்ந்ததொண்டைநாடெனுமோர்தெய்வநாட்டில், ஓங்கிருள்வினையகற்று மொருதலமுண்டதன்பெயரை நுவலக்கேளும், வாக்குநாயகிகணவன் படைத்தபுவிதழைக்கவறம்வளர்த்தெந்நாளுநாயகியுடனே கம்பாலயகருறையுங்கச்சிமூதூர்.

(இ-ள்) அகன்ற எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதொண்டைமண்டலமென்னுந் தெய்வீகம்பொருந்திய நாட்டில் தரிசனஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப்போக்குகின்ற ஒரு ஸ்தலமுண்டு அதன்பெயரைச் சொல்லக்கேளுங்கள்; சரஸ்வதியின்கணவனாகிய நான்முகன்படைத்த உலகத்திலுள்ளஉயிர்கள்பிழைக்கும்படிக்கு முப்பத்திரண்டுதருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்து எந்நாளும்காக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனேஏகாம்பரேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமாகும்-எ-று. (௰௬)

பழுதறவேயெழுகடலுமெழுகிரியுமெழுதலமும்படைத்தவேதன், கிழவனறியாமுடியையொருபாலனறிந்தபதிகளோர்த்தக்கேளும், மழுதருகரம்புரியுமிறைவருக்கபிஷேகபூசையயனார்பூசை, விழைவுதருமரிபூசைகரன்பூசை புரிந்ததிருவிரிஞ்சைமூதூர்.

(இ-ள்) யாதொருபழுது மில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஏழுமலையையும் ஏழுலகத்தையும்படைத்த பிரமாவினால் அறியக்கூடாத * சிரசை ஒரு ஆதிசைவப்பிராமணப்பிள்ளையானது அறிந்தஸ்தலத்தைச் சொல்லக்கேளுங்கள் - ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்த சுவாமிக்குப் பார்வதியாரும்பிரம்மாவும சிவநேசமிகுந்தவிஷ்ணுவும்காணும் பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னும் ஸ்தலமாம்,எ-று. (௰௭)

பொய்யாதபுனல்பெருகுங் காவேரிநதிக்கரையிற்றூராய், யாறுமிடைமருதுந் திருக்குடந்தைவளநகருமானைக்காவு, மையாருமிடற்றார்சிரமலையுமாணிக்கமலையுந்தோன்று, மெய்யாகவவற்றினதுபெருமையெல்லாம் விரித்துரைக்கும்வேதந்தானே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்றகாவேரிநதியிருகரையிலும் சீகாழி-திருவையாறு-திருவிடைமருதூர்-வளம்பொருந்திய கும்பகோணம்-திருவானைக்கா-விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய மாதிருபூதேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம்-இரத்தினகிரி-இவைமுதலாகிய ஸ்தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தத்திவ்ய க்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானது தான்மெய்ம்மையாக விரித்துச்சொல்லும், எ-று. (௰௮)

பருவரையார்ப்பரிக்கும்வைகைநதிக்கரையின் மதுரையறுபத்துநாலு, திருவிளையாட்டிறைவனியற்றியதலமாமதன் பெருமைசெப்பலாமோ, கருவிளையாட்டகற்றுமிராமேச்சுரந்தென்கடற்கரையிற் காணுமங்கே, செருவிளையாட்டி[illegible] இராவணனைத் தொலைத்த பழி தீர்த்திட்டாரே.

(இ-ள்) பெரியசங்குகள்முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையென்று ஒருஸ்தலமுண்டு-அந்தத்தலத்தின்பெருமையாவ

* சுவாமியினது சிரசைப் பாலன் அறிந்ததாவது-அபிஷேகமுதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியானது ஒரு குருக்களுடைய பிள்ளையின்கைக்கு எட்டாமையினாலே அந்தப் பிள்ளையானது பூசாகாலந்தவறுகிறது என்னசெய்வேனென்று விசனப்பட அப்போது லிங்கவுருவாயிருந்த பரமசிவன் சிரசைவளைத்தருளினார்.

ரா லுஞ் சொல்லப்படாது-தெற்குசமுத்திரத்தின் கரையில் ஜனன துக்கத்தைப்போக்குகின்ற இராமேச்சுரமென்று ஒருஸ்தலமுண்டு யுத்தத்தைவிளையாட்டாகச்செய்கின்ற இராமானவர் இராவணனை க்கொன்றதனால் வந்ததோஷத்தை அந்தத்தலத்தில் சிவனைப்பூசித் துத் தீர்த்துக்கொண்டார்,எ-று. (௰௯)

அத்தகையாந்தலங்கடமிற் பிறக்கவுட லிறக்கவிழி யமையக்கா ணச், சுத்தவெளிதனிலாடுஞ் சுடரொளிக்குமனங்களிப்பத் தாய்நீ ராட்ட, வித்தமதையெடுத்துரைத்துச் சிவாலயமும் விரிபெருஞ்சோ லைகவுண்டாக்க,வுத்தமமாகியபரமகதியுளதென்றுரைக்கருளியுரை ப்பதானன்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலங்களிலேயாவ ராகிலும் பிறந்தாலும், இறந்தாலும், போய்தரிசித்தாலும் பரிசுத்த மாகிய சிதாகாசத்தில் நிருத்தஞ்செய்யு மிகுந்தபிரகாசமே சொரூ பமாகியசிவனுக்குத் திருவுள்ளமானந்து களிக்கும்படி தூய்மையா கிய நீரினால் அபிஷேகஞ்செய்தாலும், திரவியங்களைச்செலவுசெய் து சிவாலயங்கட்டுவித்தாலும், விரிந்தபூஞ்சோலைமிகவைத்தாலும், உத்தமம்பொருந்திய பரகதியுண்டாமென்று நந்திகேசுரர் அருளிச் செய்யக்கேட்டு மார்க்கண்டேயர் சொல்லத்தொடங்கினார்,எ-று ()

இந்நிகராநதிதோறுந் தலந்தோறு மிப்படியேயியற்றவொன்று ன், முன்னியசீரமாருக்குஞ் சித்தருக்குமுனிவருக்கு முடிவுறாது, மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக்கெளிதாமோ மேவினாலு, மன்னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மாத்திரைக்குங்கிடையாதே யுமலவெ ன்றான்.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்டதன்மையுடைய நதிகள்தோறும் ஸ்தல ங்கடோறும்போய்த் தேவரீர் சொல்லியிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமா டிவழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்த சிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்க ளாலும் முடியாது-அப்படியாகமின்னல்போற்றோன்றி க்ஷணத்தி லழியுஞ்சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில் முடியு மோ அப்படி முடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விரு க்ஷங்களுக்கும் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமீயென்றுசொன்னார் மார் க்கண்டேயர்,எ-று. (௨௧)

ஆடுமந்நதிதோறு மினிதெனுமத்தலந்தோறு மனந்தகாலம், தேடுகின்றபயனுலவுஞ் சிவஞானம் வருந்தாமற் சிறிதுபோதி,னு டுகின்றவுறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கு மிலையருக்குநரகாள்வார்க்கு, மோடுகின்ற விலங்கினுக்கு மற்றவைக்குந் தருமொரொன்றுரைப் பாயென்றான்.

(இ-ள்) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அநேககாலமாக ஸ்நானஞ்செய்து தரி சனமுதலியவைகளைச் செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகி ய சிவஞானத்தை வருத்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில் தானே-பி ரதட்சணஞ்செய்தல்-கும்பிடுதல்-தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றி ற்கு ஏதுவாகிய கால் கண்களுமற்றவர்களுக்கும் விவேகசூனியர்க ளுக்கும் நீசர்களுக்கும் நரகத்தில்விழத்தகுந்த பாவஞ்செய்தவர் களுக்கும் சஞ்சரிக்கிற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒரு ஸ்தலம் அருளிச்செய்யவே ண்டுமென்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர்,எ-று. (௨௨)

இப்படியேநமனைவென்றபெருந்தவனுமிருந்தவருமியம்பிப் ப த்திக், கைப்பதுமமலர்கொடுதன் காற்பதுமந்,தீண்டுதலுங்கருணை யாகி, அப்படியேமுத்திதரு மொருதலமுண்டுரைக்குதுமென் ற மைந்தான்பின்னை, மைப்படியுங்கண்டத்தா னருணகிரி நினைந்து பரவசத்தனானான்.

(இ-ள்) எமனைச்சயித்தபெருமையாகிய தவத்தினையுடையமார்க் கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச் சொல்லி ஸதோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்ற கைகளால் நந்திகேசுரருடைய தாமரைமலரொத்ததிருவடிகளைப்பரிசித்து வந் தனஞ்செய்யுமளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள்சொன்ன படியே மோக்ஷங்கொடுக்கிறஸ்தலமொன்றுண்டு-அதைச்சொல்லு கிறோம் என்று கையமர்த்திப் பின்பு விஷந்தங்கிய கண்டத்தை யுடைய பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னுமலைத லத்தைநினைத்துப் பரவசமானார் நந்திதேவர்,எ-று. (௨௩)

அங்கமெலாமயிர்பொடிப்ப நடுநடுங்கிவிழியிரண்டு மருவிபா ய, செங்கையிணைமலர்க்குவிய மொழிதவறநெடும்போது தெளிவி ல்லாமற், கங்கையணிசடையானே யருணகிரிப்பெருமானே கன ற்கண்ணனே, எங்களையாளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்த தற்பி னிசைப்பதானான்.

(இ-ள்) தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இர ண்டுகண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம்வர மலர் போன்ற இரண்டுகைகளுங் ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதடுமாற அநேகநாழிகை ஞாபகமில்லாமல் கங்கையைத் தரித்திருக்கின்ற சடையையுடையவரே அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே அக்கி னிக்கண்களையுடையவரே எங்களை யாட்கொண்டவரே என்று தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத் தொடங்கினார் நந்திகேசுரர்,எ-று. (௨௪)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திநருமூரது தனக்குரியநாமமிகு வுண், டத்தனைய்நான்மொழிய வெத்தனைவலேனதிலொ ரற்பவளவேபுகலுவேன், சித்திபுரவுக்கௌரி தேசுநகரென்றுபெயர் தென்னருணையென்று பெயர்சேர் முத்திவச்சிவலோகநக ரென்றுபெயர் நீடுசதுர் வாயுநகரென்றுபெயரே.

(இ-ள்) அப்படிதோத்திரஞ்செய்தபின்பு நந்திகேசுரர்சொல்வார்-கேளும் மார்க்கண்டேயரே, சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு-அதற்குரியநாமங்களோ அனேகம், அத்தனை பெயருஞ்சொல்லுகிறதற்குநான் எவ்வளவு சக்தியுடையவன், ஆகிலும் அவைகளில் சில நாமமாத்திரஞ்சொல்லுகிறேன்-சித்திகளைக்கொடுக்கிற கௌரிநகரமென்றும் தேசுநகரமென்றும் அழகிய அருணாசலமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோகநகரமென்றும் நாகரீகமிகுந்த வாயுநகரமென்றும் நூல்களிற்சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களையுடையது,எ-று. (௨௫)

சத்தபுரியேமுதலெடுத்ததலமியாவுமொருதட்டுமொருதட்டதனிலே, யத்தலமுமிட்டெதிர் நிறுக்கவவைகட்கதிக மானதொளிரந்தநகரம், முத்திநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்றுபெயர் முந்தியதலேச்சரமெனவும், சுத்தநகரென்றுபெயர் தென்கைலையென்றுபெயர் சோணகிரியென்றுபெயரே.

(இ-பு) பின்னும் நந்திகேசுரர்சொல்வார் சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்தி-மதுரா-மாயாபுரி-காசி-காஞ்சிபுரி-அவந்தி-துவாரகை முதலாகிய எல்லாத்தலங்களையும் ஓர்தட்டிலும், அந்த அருணாசலத்தை ஓர்தட்டிலும்வைத்து நிறுக்க - அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிக கனத்தையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத் தலத்துக்கு முத்திநகரமென்றும், ஞானநகரமென்றும், முதன்மையாகிய தலேச்சரமென்றும், சுத்தநகரமென்றும், தக்ஷிணகைலாசமென்றும், சோணகிரியென்றும்பெயராம்,எ-று. (௨௬)

வாதமிகுகாலவழ லாழியலையேழுபுயல்வாதைபுரியாதநகரஞ், சீதமுதலானபிணி திமையிடையூறுபசி சேரவரிதானநகரம், மாதவர்கண்மாதவர்கள் பூசைபுரிமாநகர மாதவர்களைமிமலராம், போதிலுறைவேதியர்தொண் ணூறுபெயரோ டறுவர் பூசைபுரிவேத்நகரம்.

(இ-ள்) இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும் பொங்கிவரும் சமுத்திரபிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில்பொழிகின்ற ஏழுமேகங்களினாலும் யாதொருவாதையும் அடையாததலம் - சயித்தியம்முதலான

பிணிகள் தீமையாகிய இடையூறுகள் பசி இவைகள்சேராததலம் மகத்தாகியதவசிகள் அனேகம்விஷ்ணுக்கள் பூசைசெய்தஸ்தலம் அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறுபிரமாக்கள் பூசித்ததெய்வீகம்பொருந்திய ஸ்தலம் அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்,எ-று. ()

ஒன்றுளது பூமிதனி லின்றிருந்தன்றுலகு மும்பருமுயர்ந்தவெளியு, மென்றுளதந்நாளுளது வேதமுடியிற்றினி லிருப்பதசலாமலதிலோர், குன்றுதலிலாதவொரு வெற்பதுபுண்டரிக கோளகையுமூடுருவியே, நின்றுளது தென்றிசையி லென்றுமழியாது நெடு நீருலவுவாழ்வுபெறவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய ஸ்தலமொன்றுண்டு அந்தஸ்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாய்வந்ததல்ல-இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும், ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டானதுகளோ அந்தநாளிலேதானே உண்டாயிருக்கின்றது-நீங்காமல் வேதத்தின் முடிவிலுள்ளது-அந்த ஸ்தலத்தில் கெடுதலில்லாதவொருமலையுண்டு-அதுதென்திக்கில்-என்றும் நிலைபெற்றுப்பிரமாண்டகோளகையை யூடுருவிநிற்கின்றது-நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு,எ-று. (௨௮)

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கத மசுரந்தேவதந்
தாருடைமானிடஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிடுமிலிங்கமே பிறங்குமெங்கணு
மேருடைப்பருப்பத மிலிங்கமாவது.

(இ-பு) ஆரிஷமென்றும் - இராக்ஷசமென்றும்-அசுரமென்றும்-தைவதமென்றும் - மாலையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றும் நாமங்களைப்பெற்ற லிங்கங்கள்-எந்தஸ்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும் - இந்தஸ்தலத்திலோவென்றால் மலையேலிங்கமாயிருக்கின்றது - ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது - ஆரிஷலிங்கம் - இராக்ஷசர்களாலே இராக்ஷசலிங்கம்-தேவர்களாலே தைவதலிங்கம்-மானிடராலே மானிடலிங்கம்,எ-று. (௨௯)

செங்கனன்முதல்யுகந் திரேதமாமணி
பொங்கியதுவாபரம் பொலிந்தபொன்னிறந்
தங்கியகலியுகந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமதன்பெய ரருணைபூதரம்.

(இ-ள்) முதல்யுகமாகிய கிருதயுகத்தில் நெருப்பாகிய அக்கினிமலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும், கலி

யுகத்தில் கல் மலையாகவும் திருவுருக்கொள்ளும் அந்தமலைக்கு அருணாசலமென்னுந் திருநாமமாம், எ-று. (ஙய)

கருவியாமுகி கடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழல்ந்றியொவ் வொன்றுகோடியாய்
பருவமாயிரம்புனி பனையிற்பெய்யினு
மருவியாயடங்குமவ் வசலமீதினில்.

(இ-ள்) எல்லாச் சீவராசிகளும் கருவுறும்படி யுகாந்த காலத்தில் பொழிகின்ற மேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்றுகோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொருதுளி பனைமரம போலப் பருமனாகப்பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல் சிறிய அருவியாய்ச் சுவறி அடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது. ()

அரியயனளவிடா தனந்தகாலமாய்த்
திரிதலினதற்கிணை செப்பலாகுமோ
சுரநதிபரவிடு சுனையினீருணை
விரவிதன்புரவிமே லேறிச்செல்லுமே.

(இ-ள்) விஷ்ணு பன்றியாகியும், பிர்மா அன்னமாகியும், அனேக கோடிகாலமாய்த்தேடி அடிமுடி காணமல் வருந்துவார்களானால் அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒன்றைச் சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவன்றி ஆகாசகெங்கையானது நம்மிலுமுக்கியமென்று ஸ்துதிசெய்கின்ற அந்தமலையிலிருக்கின்ற சுனையிலே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிற்கட்டிய குதிரையானதுகள் ஏறி நடக்கும், எ-று. ()

வெண்மைசேர்புயலகி னடியின்மேவுத
வெண்ணிகழ்கயிலையீ திருப்பதொக்குமா
தண்மைசேர்கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மண்மகண்மகுடமா மணியிற்றோன்றுமே.

(இ-ள்) வெள்ளைநிறமாகிய மேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்தில் சேர்ந்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்த மலையிருக்கிறதுபோலாம்-குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகைமாதத்தில் கிர்த்திகாதீபம் அந்த மலைமேலேற்றினால்பூமிதேவியினுடைய கிரீடத்தில் பதித்த ரத்தினம்போலாம், எ-று. (ஙங)

அன்றுமாறிசை முகனளவிடாமுதன்
மன்றல்சேர்ந்திடுமலை வடிவகொள்கையா
னன்றுநம்மருகனு காமமேர்குல
மென்றுளமகிழ்ந்ததே யிமையபூதாம்

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிர்மாவினலும், விஷ்ணுவினலும் அறியப்படாத பரமசிவன் கீர்த்திபொருந்திய அந்த மலையுருவங்கொண்டதினலே இமோதப்பர்வதராஜனானவன் இத்தனைகாலம்வரை

க்கும் வேறுசாதியாயிருந்த நம்முடைய மருமகன் நம்முடையசாதியாய்ப்போய்விட்டானென்று மனதுசந்தோஷித்தான், எ-று. (ஙச)

பன்னிருதிங்களும் பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நிலையுரைக்கவெவ் வன்றிவுபோதுமோ
வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்) பன்னிரண்டுமாதமும்சந்திரசூரியர்கள் மகாமேருவை வலஞ்செய்தல்போலப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துவருவார்களென்றுலந்தஅருணாசலத்தினது பெருமையைச்சொல்வதற்கு அற்பமாகியஎன்னுடையபுத்திபோதுமோ ஆனாலுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கினேன், எ-று. (ஙரு)

அற்கமாமலை யதனடுத்தகீழ்த்திசை
நற்கணுயிரத்தவ னண்ணிவாழ்த்துவன்
தெற்கிலேயுளதுபுத் தேளிர்மாமலை
பொற்கையந்தகன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்.

(இ-ள்) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒரு மலையுண்டு - அதில் ஆயிரங் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டு சுவாமியை ஸ்தோத்திரஞ்செய்வான் - அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்த தென்பாரிசத்தில்தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு-அதில் சிவந்த கைகளையுடைய யமன் புகழ்ந்து கொண்டுவணங்குவான், எ-று. (ஙசா)

மேற்றிசைத்தண்டமா மலைகலுண்டதிற்
சேற்றிசைவருணன்முன் செங்கைகூப்புவன்
தோற்றிடும் வடதிசைச் சூலமால்வரை
போற்றியவள்கையான் பொருந்திவாழ்த்துவான்.

(இ-ள்) அந்தஅருணாசலமென்னுந் திருமலைக்குமேற்பாரிசத்தில் தண்டமலையென்றுஒருமலையுண்டு, அதில்மகரவாகனத்திலேறுகின்ற வருணராஜன் சிவந்தகையைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவான், வடபாரிசத்தில் சூலமலையென்றுஒருமலையுண்டு, அதில்எவராலும் போற்றப்பட்டகுபேரனானவன் இருந்துகொண்டுதுதிசெய்வான். (

மற்றுநால்வரைகளில் வாயுதீயவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருதிபோற்றுவான்
சுற்றுளமலைதொறுஞ் சுருஞ்சித்தரு
முற்றசிர்வசுக்களு முனிந்துபோற்றுவர்.

(இ-ள்) மற்றநான்குதிக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள்நான்கிலுமிருந்துகொண்டு, வாயு-அக்கினி-ஈசானன்-நிருதி- இந்த நால்வர்களும் வணங்குவார்கள், அவைகளைச் சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம்

தேவர்களும் சித்தர்களும் சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இருந்துகொண்டுவணங்குவார்கள், எ-று. (கஅ)

தன்னையேநிகருமத் தலத்திலேபுவிக்,
கன்னைமாதவம்புரிந் ததிகமாகவே
யென்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தனள்
பின்னையுமதினலம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்) தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய அந்த ஸ்தலத்தில் பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்தாள்-ஆனபடியினாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச்சொல்லவேண்டுமோ, எ-று. (கசு)

தன்னிகர்மந்திரம் புவனந்தத்துவம்
வன்னமாய்விளங்குமவ் வரையைமாலய
னன்னமுமேனமு மாகிநாடினு
மின்னமும்ளவிடாதிடும்பைநீங்கினார்.

(இ-ள்) தனக்குத்தானே சமானமாகிய மந்திரம்-புவனம்-தத்துவம்-இவைகளினுருவமாய்விளங்கும் அருணாசலத்தை-விஷ்ணுபிர்மா இருவரும் பன்றியும் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடையதென்று அறியக்கூடாமையினாலே தங்களுடைய கர்வத்தை நீங்கினார்கள், எ-று, (உய)

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராங்கத
னருணையைவலம்புரிந் தமலனாயினன்
கருவிலாகலாதரன் காந்திசாலியென்
றிருவரும்பரகதி யெய்தினாரில்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய கீர்த்திபெற்ற சந்திரவம்சகுலதிலகனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதக்ஷணம்வந்ததினாலே தன்னுடைய பாவத்தைநீங்கினான், மகாகீர்த்திபொருந்திய அக்கினிவம்சகுலதிலகனாகிய வல்லாளராஜன் புத்திரசோகம்நீங்கி சிலகாலஞ்சென்று முத்திபெற்றான், பெருமைபொருந்திய கலாதரன் காந்திசாலி இவ்விருவரும் அந்த ஸ்தலத்தை வலம்வந்து மோக்ஷத்தையடைந்தார்கள், எ-று. (உக)

(எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.)

ஆதியாமிவர்கடொடங்கியின்றளவுக் கனேகருண்டருணையை
நினைத்துங், காதலாலுரைத்துங்கேட்டுமுன்கண்டுங் கால்களால்வலமதிற்செய்தும், நீதியாயிருந்துநெறியினைடந்து நெடுங்கயற்படிந்தறம்புரிந்துஞ், சோதிதாடொழுதும்பணிவிடைசெய்துந் துன்கிலாமுத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத்தொடங்கி அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும்அநேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும் ஆசையோடு ஸ்தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலே பிரதக்ஷணஞ்செய்தும் அதில்நீதிபொருந்திய வேதமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலேமுழுகியும்தருமங்களைச்செய்தும்சோதிசொரூபமாகிய சிவனைத்தொழுதும் திருப்பணிசெய்தும்கெடுதலில்லாதமோக்ஷத்தைப்பெற்றிருந்தார்கள், எ-று. (உஉ)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுளதிடைபெண்ணை யாறுசெய்யாறுபிங்கலையாஞ், செப்பியகமலை நதிசுழிமுனையாஞ் செறித்தொன்றாயிரம் பலமாம், முப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களு முனிவருந்தவஞ்செய் வாரதற்கோர், ஒப்புவேறில்லையிம்பர்நாட்டிடத்து மும்பர்நாட்டிடத்துமென்றுரைத்தார்.

(இ-ள்) அவ்வருணாசலஸ்தலமானது தமிழ்நாட்டின்கண்ணிருக்கிறது அப்பதிக்குவலப்பக்கத்தில்வருகிறபெண்ணையாறு இடைஎன்னும்நாடியாகும், இடப்பக்கத்தில்வருகிறசெய்யாறுபிங்கலைஎன்னும்நாடியாகும், கமலைஎன்கிறநதி சுழிமுனைஎன்னும்நாடியாகும், அந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால்ஒன்றுக்குஆயிரம்பங்குபலன்வரும்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்முனிவர்களும்அத்தலத்தில்தவஞ்செய்வார்கள் அதற்குச்சமானம் இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் இல்லையென்றுசொன்னார் நந்திகேசுரர், எ-று. (உங)

அற்றமிலவன்சொலருணையின்சிறப்பா லகமகிழ்ந்துருகியமுனிவன், மற்றுள்தலத்திலதிகமென்றுரைத்த வாய்மையைமனக்கொளாதுரைப்பான் - சிற்றறிவுடையேனதலாலொருசொற் றெளிந்திலே னெனச்சொனதற்கு - முற்றுளமுணர்ந்தான் மொழியென மொழிந்தான்முனிவனுமவற்றினைமொழிவான்.

(இ-ள்) சிவபத்தியிற்சோர்வில்லாத நந்திகேசுரராற்சொல்லப்பட்டஅருணாசலத்தின்மகான்மியத்தினாலேஇருதயமகிழ்ந்து உருகத்தையடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்றசிவஸ்தலங்களைப்பார்க்கிலும் அருணாசலம் அதிகமென்று சொன்னதை மனதில்ஒப்புக்கொள்ளாமல்சொல்வார் - சுவாமிநான்சிறிய அறிவையுடையவனானபடியினாலே நீங்கள்திருவுளம்பற்றினதுநன்றாய்த்தோன்றவில்லையென்று சொல்ல-அதுகேட்டுச்சகலத்தையும்உள்ளத்திலுணர்ந்த நந்திகேசுரர் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமென்றுகேட்க மார்க்கண்டேயர்சொல்லுவார், எ-று. (உச)

தில்லையைக்காணக்காசியிலிறக்கச்சிறக்குமாரூர்தனிற்பிறக்க, வெ

ல்லையில்பெருமையருணையைநினைக்க வெய்தலா முத்தியென்றுரை த்தீ; சொல்லையினலு தலங்களுந்தம்மி லொக்குமென்றுரைத்திடா தடிகே, ளல்லிருழருணை யதிகமென்றுரைத்த தருளெனவருள்செ யவானவநும்.

(இ-ள்) சிதம்பரத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலும் சிறப்புள்ள திருவாரூரிலேபிறந்தாலும் அளவில்லாதபெருமையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர், இந்தநாலு ஸ்தலங்களையுமொன்றுக்கொன்று சமானமென்று திருவுளம்பற்றுமல்சுவாமி அல்லிமலர்களையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தைமாத்திரம் அதிகமென்றுகட்டளையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர் கேட்க அந்தநந்திகேசுரரும்அருளிச்செய்கிறார், எ-று. (௪௫)

இறந்திடுந்தொழிலும்பிறந்திடுந்தொழிலு மெண்ணியபடியவை முடியா, பறந்திடுமவைக்குஞ்சிலவிலங்கினுக்கும்பாதவமுதலவோருயிர்க்கு,நிறைந்தபுன்னிசரந்தகர்தமக்குந்திருத்தமண்டபந்தொழகே ரா,தறந்திகழ்பயனுர்சிலர்சிலர்க்கெளிதாலல்லவர்க்கரியதாமதுவே.

(இ-ள்) கேளும்மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குந்தொழிலும்நினைத்தபடி முடியாது-அது இருக்கட்டும்-பட்சிகளுக்கும் மிருகங்களுக்கும் விருட்சமுதலாகிய ஓரறிவுயிருக்கும் புன்மைநிறைந்த நீசருக்கும் குருட்டருக்கும் சபாபதியினது திருத்தசபையைத்தரிசனம்பண்ணக்கூடாது,பூர்வசனனபுண்ணியத்தினலே அந்தச்சபைக்குப்போய்க்காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக்கும் - மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் - அந்தஸ்தலம், எ-று. (௪௬)

குண்டகாபதிநர்கோளகாபுலையர்கொலையினருறுப்பிலிற்குறைந்தோர், கண்டகர்நெடுந்தூரத்தினிலிருப்போர் கருணைசேருணைபு தரத்தைஎண்டகவொருகானினைந்திடமுத்தியிவாலால்விலங்குபுள்மரங்கள், புண்டகமுதலாயினவுமுன்காண மூளைந்திடமுத்தியே பெறுமால்.

(இ-ள்)ஸ்திரீயானவள்தன்கணவனை[illegible] வேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும் பா[illegible]விகளுக்கும், விதவைபெறப்பட்டகோளகருக்கும்,நீசருக்கும், கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும், அவயவங் குறைந்தவர்களுக்கும், தீமைசெய்கிறவர்களுக்கும் நெடுந்தூரத்திலிருப்போர்களுக்கும்,கிருபைபொருந்திய அருணாசலஸ்தலத்தைநன்ருகவொருதரம்நினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்களல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரைமுதலாகிய கொடிபுல்லுகளும் அவ்வூரில்முளைத்தால் முத்தியையடையும், எ-று. (௪௭)

சிலையிலாம்லிங்கமதுசிவலோகந்தேவர்பாதவங்கள் பாதவங்கள்லையுலாம்புனல்கள்சடையுலாங்கங்கையருந்துமூணமாருணமுதா,முலவியேவருதல்புவிவலம்வருதலுணர்த்தசொல்சுருதியாமுறங்கல்,மலைவறுசமாதியாகும்,தலத்தை மானுமோமற்றொருதலமே.

(இ-ள்) அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறசிலைகளெல்லாம்லிங்கங்களானபடியினலே அதுசிவலோகமாகும்- அத்தலத்திலிருக்கிறவிருக்ஷங்களெல்லாம்கற்பகவிருக்ஷங்களாகும்- அத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்தியநீரெல்லாம்சுவாமியின்சடையிலிருக்கிறகங்கையாகும்-அந்தத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும், அத்தலத்தில்சஞ்சரித்தல் பூமிபிரதட்சணஞ்செய்தலாகும் அவ்வூரில்சொல்வார்த்தைகள்வேதமாகும்அந்தஸ்தலத்தில்நித்திரைசெய்தல்நிஷ்டைகூடிசமாதியிருத்தலாம் ஆனபடியினலே அதற்கு மற்றொருஸ்தலம் சமானமாகுமோ, எ-று. (௪௮)

முத்தழல்புரிந்தோர்நான்மறைதெளிந்தோரைவகைவேள்வியுமுடித்தோ,ரெத்தவம்புரிந்தோரெவ்வறஞ்செயதோரெண்வகையோகியரெனினும், மத்தலநினையாதவர்க்கிலைமுத்தியாதலாலமரர்வானிடத்துஞ், சுத்தமாநிடராய்ப்பிறந்ததைநினைந்துத் துளக்கிலாமுத்திபெற்றிருப்பார்.

(இ-ள்) காருகபத்தியம்-ஆகவனியம்-தட்சணாக்கினியம்என்கிற மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும்,ருக்கு-யசுர்-சாமம்-அதர்வணமென்னும்நான்குவேதங்களையுணர்ந்தவர்களும்பிரமயாகம்-தெய்வயாகம்-பூதயாகம்-பிதிர்யாகம்-மானுடயாகம்-என்கிற, ஐவகையாகங்களையும், நிறைவேற்றினவர்களும், எத்தன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும்-எப்படிப்பட்டதருமஞ்செய்தவர்களும், இயமம் - நியமம்-ஆசனம்-பிராணயாமம்-பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதிஎன்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்கயோகம் செய்தவர்களுமாகியஎப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வருணாசலத்தை நினைக்காவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை,ஆனபடியினலேதா[illegible]தவர்களாய்ச்சொர்க்கலோகத்திலிருந்தவர்களும்ஞானமுள்ள மா[illegible]டராகப்பூமியிற்பிறந்து அவ்வருணாசலத்தைத்தியானஞ்செய்து கெடுதலில்லாதமுத்தியை அடைந்திருப்பார்கள், எ-று. (௪௯)

பொருவிலாச்சுவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்தனிப்புரப்போ, ரருணைமாநகரிற் கிருமியாய்ப்பிறப்ப தருகமென்றுதாங்கொள்வார்,மருவும்ப[illegible]யிற்பிறப்பதுநூறு மகம்புரிந்தவர்க்கலாற்கிடையா, திருவருளடைத்தார்க்கெளிதலான்மற்றத் தேவர்கள்யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில் - நரை-திரை-மூப்பு

உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகியதேவர்களும்போகந்தை யனுபவித்தற்குரிய அந்தச் சொர்க்கமுதலான லோகங்களைத் தனித்தனியாளுகின்ற தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர்களும், அருணாசலஸ்தலத்தில் ஒருபுழுவாய்ப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பதத்தைஅனுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும்அதிகமென்று பிறப்பதற்குஆசைப்படுவார்கள்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது-சுவாமியினுடையகிருபைபெற்றவர்கட்குக் கிடைக்கும், அவர்களன்றி மற்றதேவர்கள் முதலானமகத்துவம்பொருந்தியாவர்க்கும்அப்படிப்பிறக்கிறதுகிடைக்கமாட்டாது, எ-று. (௫௰)

வெற்றிரும்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில் வெள்ளியபொன்னிற்,குற்றமொன்றில்லாக்குயிற்றியமணிபோற்குலவியசிவனிருந்திடுவன், மற்றையதலத்தி லருணையென்றுரைக்கும் வளம்பதிதனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்துமணியெனவுரைத்தான் புனிதனாகியவருணந்தி.

(இ-ள்) சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலும்,செம்பிலும், வெண்கலத்திலும்,வெள்ளியிலும்,வெள்ளைப்பொன்னிலும்பதிக்கப்பட்டயாதொருதோஷமில்லாதமாணிக்கரத்தினம்போல,மற்றஸ்தலங்களில் எங்கும்நிறைந்தபரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார்,பொன்னினாற்செய்ததகட்டில்பதிக்கப்பட்ட அந்தரத்தினம்போல் அருணாசலமென்று சொல்லப்பட்டவளப்பொருந்தியஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றுபரிசுத்தமாகிய நந்திகேசுரர்திருவுளம்பற்றினார், ஆனபடியினாலேஎல்லாஸ்தலத்திற்கும்இது அதிகமாம், எ-று. (௫௧)

கண்ணினால்விளங்குந் திருமுகமுகத்தாற் கரியகண்விளங்குமவ்விரண்டின், பண்ணினால்விளங்குமுடலெலாமவைபோற் பரமனால்விளங்குமவ்வருணை, யண்ணலுண்விளங்கு மருணைமாநகராலவனே யருணைமாநகரா, லெண்ணிலாப்பதிக ளெவைகளும்விளங்குமெவற்றினுஞ் சிறந்ததென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்) கேளும்மார்க்கண்டேயரே,கண்களிருக்கிறதினால்முகம்பிரகாசிக்கிறது-முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதினால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்-இந்தஇரண்டி[illegible]ட்டசொக்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம்விளங்கும்-இவைபோல்பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறப்படைந்திருக்கும் அந்தஅருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிகஅதிசயுடையவராய் விளங்குகிறார்-அத்தலத்தினாலும்அதில்எழுந்தருளியிருக்கிறசுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்ஷேத்திரங்களும்சிறப்பாய்விளங்கும்-ஆனதினாலே எல்லா ஸ்தலங்களிலும் இது சிறந்ததென்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளினார், எ-று. (௫௨)

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம் முகமாகவும், அதில் சுவாமிகண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிலைமெய்குளிர்ந்திடுங்கொடியின் வேரினீர்சொரிந்திடினதுபோற், பூசனையருணை நகரிலேசிறிதும் புரையற நடக்குமேயாகிற்,காசியேமுதலெத்தலமெலாம்பூசை கனம்பெறநடந்ததாமிலையே, லீசர்வாழந்தத்தலமெலாம்பூசை யியற்றிலெனியற்றிடாதிருந்தென்.

(இ-ள்) ஒருகொடியினதுவேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதிலிருக்கிற மணம்வீசுகின்றபுஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியையடையும்.அதுபோல்அருணாசல ஸ்தலத்தில்சுவாமிக்குஎவ்வளவாகிலும் பூசைகுற்றமில்லாமல்நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாஸ்தலங்களிலும் மேன்மையாகப்பூசைநடந்ததாகும்-அந்ததிருவண்ணாமலையில்பூசைநடவாவிட்டால் மற்ற ஸதலங்களில்நடந்தாலென்ன-நடவாவிட்டாலென்ன-ஒருபயனுமில்லை. (௫௩)

நிலந்தொழுமருணாசலந்தனிலிருந்து நெஞ்சினிலையமாய்ப்பிரிந்தோர்,தலந்தனைவிரும்பிநடந்தவர்முன்செய் தவங்களுமறங்களுந்தவறும்,குலந்தனிலுதித்தோராயினும்புலையர்குணத்தவராயினுங்கொடிய, குலந்தவருயிரோடிருக்கினுமிறந்தோருவமைசொன்னவர்க்குமீதொக்கும்.

(இ-ள்) உலகத்தார்போற்றுகின்றஅருணாசலஸ்தலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்த ஸதலங்கள் இருக்குமென்று மனதில்சந்தேகங்கொண்டுபிரிந்து ஒருக்ஷேத்திரத்தைநாடிநடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அதற்குமுன்செய்யப்பட்ட தவசுகளும் தருமங்களும் பிரயோசனப்படாதுகள்-அவர்கள்நல்லகுலத்திற்பிறந்தவர்களானாலும்நீசராவார்கள்-நல்லகுணங்களையுடையவர்களானாலும்கொடியகுணத்தராவார்கள்-அவர்கள்உயிரோடிருந்தாலும்இறந்தவர்களாவார்கள்-அந்தஅருணாசலத்துக்கு வேறொரு ஸதலங்களைச்சமானமாகச்சொன்னாலும் இந்ததோஷங்களெல்லாம்உண்டாகும், எ-று. (௫௪)

என்றுதானருணைச்சிறப்பெலாமுனிவற் கேதுவோடெடுத்தினிதியம்பிக-கன்றுமான்மழுவுஞ்சுரிகையுந்தரித்த கடவுளன்கிருந்தனனவனைச் - சென்றுசெவிறிறைஞ்சிநெக்குநெக்குருகுவசனமாமேற்செங்கைவேரோட்டி - ஒன்றுமானந்தப்பெருங்கடலிடைப்புக்குணர்ச்சியாய்முனிவனீதுரைப்பான்.

(இ-ள்) இப்பிரகாரம்அருணாசலதஸ்லத்தினதுபெருமையைஏதுவோடுமுனிவர்களுக்கினிதாகஎடுத்துஅருளிச்செய்து- மான்கன்றுமழுஉடைவாள் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசுரரானவர் களிப்புற்றிருந்தார்-அந்தநந்திகேசுரரைப் பலதரம்வந்தனஞ்செய்துநெக்குவிட்டுருகிச்சிரசின்மேல் சிவந்தகைகளைநெடுநேரங்கூப்பிஒன்றுபட்டவராய்ஆனந்தசமுத்திரத்தில்மூழ்கித்தன்னைமறந்தவராகிப்பின்புரூபகம்வந்துஇதனைச்சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர், எ-று. (௫௫)

முதலாவது - திருநகரச்சருக்கம் - முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௭௧.

திருவண்ணாமலை.

பிர்மா, விஷ்ணு இருவரும், பரமசிவத்தினது அடிமுடியைக்காணுத

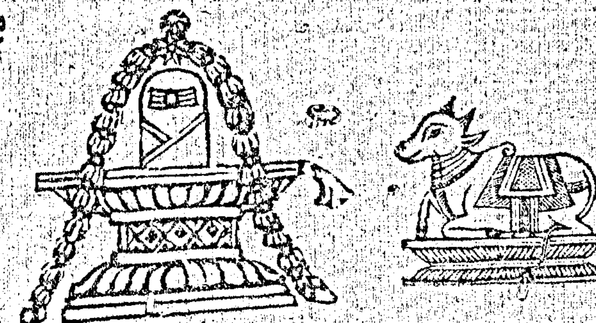

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எந்தையேயருணந்தியேயடியவர்க்கெளியாய் ...*
சிந்தையானது மகிழ்ந்தனனருணையின்சிறப்பா..*
லந்தமாககரிடத்திலே சிவனழல் வடிவாய்.......*
வந்தவாறுடனதுமலையாகிய வனையும்...........*

(இ-ள்) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமையைக் கேள்வியுற்ற மார்க் கண்டேயர் சொல்லுவார்,-எம்முடைய ஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திகேசுரசுவாமியே, அடியார்க் கெளியவரே நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலையென்னும் ஸ்தலத்தினது மகிமையி னால்மனங்களிப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பரமசிவனானவர் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதின்பின்பு மலையுருவமானதும், எ-று. (௧)

அம்மலைச்சுடரடி தலைதெரிகிலா தயன்மாலு
விம்மலுற்றதுமவர்க்கருள செய்ததும் விளம்பாய்
கைம்மலைக்கடகரி யுரிபுனைந்திடுங் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ்செல்வனே யெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்த அக்கினிமலையினது அடியும்முடியும்அறியக்கூடா மல் பிர்மாவும்விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்புசுவாமி அவர் களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ததும்திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபொ ருந்தியமலைக்குத்தகாய மதங்கொண்டயானையின துசர்மத்தைத

தரித்தருளிய கைலாசவாசராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியான செல்வத்தையுடையவரோ வென்றுசொல்ல அந்த நந்திகேசுரர் சொல்லத்தொடங்கினார், எ-று. (௨)

பஞ்சபாதக மொருவனப்பதியிலே பண்ண
நெஞ்சினானினைத்திடினு நினைத்ததேபரமாய்த்
தஞ்சமாகியமுத்தியா மெனுமறைசாற்று
மஞ்சொலாலதுமொழிந்தபேர்க கென்னபேறரிதே.

(இ-ள்) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதகங்களைச்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததே மேற்பட்டபுண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக்கோடாகியமுத்தியுண்டாகுமென்றுவேதங்கள்முறையிடும் அப்படிப்புண்டாக்கும் நல்லசொற்களினாலே ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னபேறுகிடைக்கமாட்டாது, எ-று. (௩)

ஆகையாலுமக் கன்றியேயெமக்கு மூண்டதிகஞ்
சோகமோகங்கள்தவிர்ப்பவனொருபரஞ்சுடராய்
மாகமூடுறவளர்ந்தது மாலயற்காகப்
போகலிங்கமொன் றுனதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்) ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரோ இந்த மகான்மியத்தைக்கேட்கிற உமக்கேயல்லாமல் எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும்-துக்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிறசிவனொப்பற்றபெரியஜோதிசொரூபமாய்ப் பிர்மா விஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசம் அளாவிவளர்ந்ததும் - சர்வத்திராளுக்கும் போகத்தைக் கொடுக்கானின்றலிங்கமென் றுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும்எனக்குத்தெரிந்தபடிமுழுதுஞ்சொல்லுகிறேன், எ-று. (௪)

இமையோரனைவரியனரியுருத்திரன் மகேச
னெடுஞ்சதாசிவன் விந்துநாதஞ்சத்திநெறியே
யடங்கும்பர சிவத்தினிற் பரசிவமனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றது கருதி.

(இ-ள்) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச்சகலஉயிர்களும்பிர்ம்மாவினிடத்திலொடுங்கும் பிர்ம்மாவிஷ்ணுவினிடத்திலொடுங்குவார், விஷ்ணு-மகேசுரனிடத்திலொடுங்குவார், மகேசுரன்-சதாசிவனிடத்திலொடுங்குவார், சதாசிவம்விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார்-விந்துநாதத்தினிடத்திலொடுங்கும்-நாதம் - சத்தியினிடத்திலொடுங்கும்-சத்திபரமசிவத்திலொடுங்கும், அந்தப்பரமசிவம்திருவுளங்கொண்டு எல்லாங்கடந்ததத்துவமுடிவிலேநின்றது, எ-று. (௫)

பரசிவத்தினில் வருபராசத்திபாற் குடிலை
விரவிடும்பரநாதத்துவமடைவிலே விரிந்த

மருவுமைவருமொடுங்கிய முறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத் திடுவதுநினைந்தன னகத்தில்.

(இ-ள்) அப்படிஎல்லாமொடுங்கினகாலத்தில் தனியாகின்றபரமசிவம் உலகமுண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்டவளவில் அந்தச்சிவனிடத்திற்றோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில்குடிலையென்னும்சத்திதோன்றியது அதில்பெருமைபொருந்தியமற்றதத்துவங்கள்முறையேஉண்டானதுகள்-பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குரிய-பிர்மா விஷ்ணு-உருத்திரன்-மகேசுரன்-சதாசிவன் - முன்னேஒடுங்கியமுறையேஉண்டானார்கள்-விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிர்மாவானவர்உலகத்தைச்சிருஷ்டிக்கிறதற்குமனதில்எண்ணினார், எ-று. (௬)

மரிசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகனன்மறையோர்
கிருதுவத்திரி சனபதியெழுவருங்கிளைத்தா
ருரியதக்கனும்வலப்பதம்பெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறைமுகத்தினும்பிறந்தார்.

(இ-ள்) அப்படிபிர்ம்மாநினைத்தவுடனே மரீசி அங்கிரா-புலஸ்தியர்-புலகர்-கிருது-அத்திரி-சனபதிஎன்கிற ஏழுரிஷிகளும்பிறந்தார்கள், தக்கன்வலதுகால்பெருவிரலில்பிறந்தான், பிருகு-மார்பினிடத்திற்பிறந்தான், தருமதேவதைமுகத்திற்பிறந்தது, எ-று. (௭)

உன்னுமைந்தரின்மரீசிபாற்காசிபனுதித்தான், பன்னுதக்கனுமைம்பதுபெண்களைப்பயந்தா, னன்னகாசிபனவர்பதின்மூவரையணைந்தான், முன்னளாகியவதிதிபாலிமையவர்முளைத்தார்.

(இ-ள்) பிர்மாவினிடத்திற்பிறந்தபிள்ளைகளாகிய எழுவரில் மரீசிரிஷியினிடத்தில்காசிபரிஷிபிறந்தார், தக்கனென்பவன்ஐம்பதுபெண்களைப்பெற்றான், அந்தஐம்பது பெண்களில்பதின்மூன்றுபெண்களைக்காசிபர்விவாகஞ்செய்தார், மூத்தவளாகிய அதிதிவயிற்றில்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்பிறந்தார்கள், எ-று. (௮)

இருமைசேர்திதிபிரணிய விரணியாக்கர்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுந்திதியெனுமிளையாள்
தருணமைந்தரி ரணியன்பிரகலாதனன்றோ
டருமைமைந்தர்களைவரைப்பயந்தனனவருள்

(இ-ள்) அதன்பின்பு அதிதிக்குஇளையவளாகிய சிறப்புப்பொருந்திய திதியென்பவள் இரணியன் இரணியாட்சனென்கிற இரண்டுபேரையும் பிரசித்தமாகப்பெற்றாள், இந்த இருவரில் இரணியன்பிரகலாதனன்முதல்ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான், எ-று. (௯)

பிரகலாதனன் றவத்தினால்மூவரைப்பெற்று
னருளுமைந்தரில்விரோசனன்மாவலியளித்தான்

(௫)

பரவுமாவலிவாணனென்றொருவனைப்பயந்தா
னரனருச்சனைபுரிந்தவனயன்றொழவிருந்தான்.

(இ-ள்) அந்தப்பிரகலாதனன் தவத்தினால்மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான் அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவனைப் பெற்றான்மாவலிவாணாசூரனைப்பெற்றான் அவ்வாணாசூரன்பரமசிவனைப்பூசித்துப் பிர்மா தொழுமடியாக வாழ்வுபெற்றிருந்தான், ()

தனுவளித்தவன் சம்பரன்முதலினோர் பதின்ம
ரனையதானவர் பெற்றனன்சிங்கிகையணங்கு
பனியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தாள்
பினையவளுங்கொரு மூன்றுபேரசுரரைப்பெற்றாள்.

(இ-ள்) மலைகளினுடையசிறகையறுக்கிறதற்குத்தேவேந்திரனுக்குத்தன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத்தேகத்தைவிட்டவராகிய ததீசிரிஷியென்பவர் சம்பரன்முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றார்-அப்பத்துப்பேரில்சிங்கிகையென்பவள் இராகுமுதல்நாலுபிள்ளைகளைப்பெற்றாள்- அவளுக்கிளையவள்மூன்றுபேரசுரரைப்பெற்றாள். ()

காலகேயர்களறுவரைப்பயந்தனள் காலை
சாலநீள்சிறைக் கருடனுமருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப் புதல்வராவினதையுநயந்தாள்
ஆலநேர்விழிக் கத்துருபணியெலாமளித்தாள்.

(இ-ள்)காலையென்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றாள்மிகவும்நீண்டிருக்கிறசிறகினையுடைய கருடன்அருணனோடுகூடநாலுபிள்ளைகளைவினதையென்பவள்பெற்றாள் - விஷத்தையொத்தகண்களையுடையகத்துருவென்பவள்பாம்புகளெல்லாவற்றையும்பெற்றாள்.

அரிட்டையென்பவளிடத்திலே யரம்பையேமுதலாய்த்
திரட்டிமங்கையர்பிறந்தன ரிலங்கிளைமுனிவ
னருட்டவத்திலெண ணிரட்டிகந்தருவரையளித்தா
ளிருட்டுவாள்விழிக் கபிலைபாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்) அரிட்டையென்பவளிடத்தில்அரம்பை ஊர்வசிமுதலானபெண்கள்பிறந்தார்கள்இலங்கிளையென்பவள் முனியினுடையகிருபையினாலேபதினாறுவகையாகியகந்தருவர்களைப்பெற்றாள் வாள்போன்றகண்களையுடையகபிலையினிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகள்பிறந்தார்கள்.

அங்கிரர்சனபதிகள் காந்தருவரை யளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிர்மதிபுலத்தியன்றனையர்
பொங்கிராக்கதர் வானரர்கின்னரர்புலக
னங்குமைந்தர்கிம் புருடர்பின்விலங்கையுமளித்தான்.

(இ-ள்) அங்கிரர்-சனபதியென்கிறஇருவரும் காந்தருவரைப்பெற்றார்கள் அத்திரியென்பவர் சூரியர் சந்திரரிருவரையும்பெற்றார்,புலத்தியர் இராட்சதர்-வானரர்-கின்னரர்-இவர்களைப்பெற்றார்,புலகரிஷியென்பவர்கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும்பெற்றார், எ-று. (௫௪)

தருணராகியவசுக்களைச்சனபதிதந்தான்
பிருகுவென்பவன்கவியுடன்சவுனரைப்பெற்று
னிருவரோடுசெந்திருவையும்பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற்கவியுமோ வெள்ளியைப்பயந்தான்.

(இ-ள்) சனபதியென்பவர் பின்னும் தருணம்பொருந்தியஅஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார்,பிருகுவென்பவர்கவியென்பவனையும்சவுனகரையும்பெற்றார், இவ்விருவரைப்பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு இலக்ஷ்மியையும்பெற்றார், அப்பருவம்பொருந்தியபிள்ளைகளில் கவியென்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார், எ-று. (௫௫)

பரியதானதன் றேவிமூக்கிரண்டினும்பரிதி, யுரியவாண்பரியாயிந்திரியத்தை யூற்ற, வரிசைபற்றிய மருத்துவரிருவரும்வந்தார், விரி*சராசரம் பிறந்தனபலபலவிதமாய்.

(இ-ள்)சூரியன்தன்மனைவியைச்சேருகிறதற்கு எத்தனைப்பட்டபோதும்அவன்தனக்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினாள் சூரியன் ஆண்குதிரையாய்த்துரத்தஅவள்திரும்பிப்பார்த்தாள் அப்போது சூரியன் தனது பெண்சாதியின்இரண்டுமூக்கிலும் இந்திரியத்தை ஊற்ற வரிசையாகிய அசுவினிதேவர்களிருவர் பிறந்தார்கள்- அதன்பின்பு விரிந்தசரமும் அசரமும் அநேகவிதமாயுண்டாயின,எ-று,()

கலிவிருத்தம்.

கண்டுலகெலாந்மது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மகத்தரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டுபகை தக்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயவனை வைதுரைவழங்கும்.

(இ-ள்) இப்படிச்சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவர் இந்த உலகெல்லாம் நம்முடைய சிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வலுவிற்போயெதிர்த்துப்பகைகொள்ளும்படிசங்கீதம்பாடாநின்றவண்டுகள்சூழ்ந்த துளபமாலையைத் தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார்,எ-று. (௫௭)

ஏழுலகமேழுபில மேழ்புயலோரே
ழாழிமுதலேழுகிரி யாம்வகையியற்றி
வாழுமுயிர்யாவையும் வகுத்திடமனத்தார்
பாழிகொண்மரீசிமுதன் மைந்தர்களபடைத்தேன்.

* சரம்-நடையுள்ளனவும், அசரம்-நடையில்லனவும்.

(இ-ள்) வாராய்விஷ்ணுவே பதினாலுலகங்களையும் கறுத்தமேகங்களையும் சத்தசமுத்திரங்களையும், முதன்மையாகிய சத்தகுலபருவதங்களையும் உண்டாகும்படி மனத்தினால்படைத்து இப்பொழுது வாழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்க வலிமைபொருந்திய மரீசிமுதல் ரிஷிகளைப்பெற்றேன், எ-று. (௰௮)

மைந்தராமைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களானோர்
கந்தருவர்கிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைக ளெட்டினுமிருப்போர்.

(இ-ள்) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடையபிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள்குருவாகியப்ரகஸ்பதியுடனே எல்லாத்தேவர்களும், சந்திரசூரியர்களும்அசுரர்களும், கந்தருவர்-கிம்புருடர்-சித்தர்-கணநாதர்களும், தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள், இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிர்ம்மதேவர், எ-று. (௰௯)

எஞ்சுதலிலாவிறைவ னென்பதனையென்பே
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திடுகரத்தா
லஞ்சலில்படைப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்) குறைவில்லாத சகலத்துக்குமானே கர்த்தனென்பதையும் என்பிள்ளைதான் பிரமாவென்பதையும் மறந்துவிடு, என்கையினாலே உலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் நீயெப்படிகாப்பாற்றுவாய்-சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்—எ-று. (௨௰)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
றுளிர்ச்சியகடற்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசரத்திர ளுனைச்சருவுமுன்னே.

(இள்) வாராய் விஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறேனென்கிறமதத்தைவிட்டுவிடு, நீவிடாமற்போனால் உன்உத்தியோகத்தைநீக்கி மற்றொருத்தனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந்தொழிலுக்கு நியமித்துப்போடுவேன்-நம்மிட்டபுத்திரபௌத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள் வந்து உன்னைக் கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்து ஒளித்துப்போவென்று சொன்னார் பிரமதேவர்—எ-று. (௨௧)

வித்தகமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்தனை பகுத்தறிகிலாயோ

வத்தனையுடற்களுமமைத்தபடியாலென்
கைத்தலமுமிப்படி கறுத்தபடிபாராய்.

(இ-ள்) ஞானசொரூபியாகியபிருகுரிஷியானவரிட்ட சாபத்தினாலே பத்துத்தரம்பூமியிலேபிறந்தாய்-நீ அதைபகுத்தறியவில்லையோ எல்லாம்படைத்துப்படைத்து என்கைகளை காப்பேறி எப்படி கறுத்துப்போச்சுது பாரென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று. (௨௨)

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுரையாதே
முந்தவொருதூணிடை முளைத்தனையுனக்குத்
தந்தையெனவோவலது தாயதெனவோசொல்
செந்தழல்பிறந்துகழை தீப்பதறியாயோ.

(இ-ள்) வாராய் விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலேதானே வந்தானென்று நிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீ ஒருதூணினிடத்திலே பிறந்தாயே அந்தத்தூணை உனக்குத்தகப்பனென்றுசொல்லட்டுமா அல்லது தாயென்றுசொல்லட்டுமா அந்தத்தூண உனக்குத்தந்தையானால் எனக்குநீ தந்தையாவாய் செந்நிறம்பொருந்திய நெருப்பு மூங்கிலினிடத்திலே பிறந்து மூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை அறியாயோ அப்படிஉன்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும் உன்னையழித்துப் போடுகிறேனென்றார் பிரமதேவர். (௨௩)

வேதனிவைசொற்றன கொடும்படைவெதுப்பிக்
காதிடைதுளைத்தனல்பு கட்டினைகடுப்பக்
கோதமொடெழுந்தபுகை கொண்டாகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மழுத்திலைவயுறைப்பான்.

(இன்) பிர்ம்மா இப்படிசொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் துளைக்கவிட்டதுபோலுள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்போல் தகிக்க மிகுந்தகோபங்கொண்டு புகையெழும்படியாக நகைத்து இவனுக்கு இந்த அகங்காரம் வந்ததெந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைச்சொன்னார் விஷ்ணு—எ-று. (௨௪)

வந்தவழி தன்னையு நினைத்திலைமனத்தென்
னுந்தியுனதன்னையெனு வுன்னுதலையில்லாய
தந்தைசிறுமைந்தர்பிழை தன்னையுரையாரென்
றிந்தவுரைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபொறேனே.

(இ-ள்) வாராய் பிர்ம்மாவே நீ வந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லை என்னுடைய நாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகளாயிருக்கிறவர்கள் பிள்ளைகள்செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாக நினையார்களென்று இந்தவார்த்தைசொல்லினையோ இனிமேல் இப்படி பொறுக்கமாட்டேனென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார், எ-று. (௨௫)

கன்றுமதுவுங்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றனையராகவு மிகழ்ந்துயிர்குடித்தேன்
மன்றலொருதீமைசெயின் மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடலூனையு மறுத்தெறிகிலாரோ.

(இ-ள்) கோபத்தையுடைய மதுவும் யானைபோன்ற கைடவனும் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா என்னையிகழ்ந்துளதிர்த்தபடியினாலே கொன்றுவிட்டேன் நிலைபெற்ற ஒரு தீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடுமோ அதுவல்லாமல் தேகத்திலேயொருகட்டிகண்டால் அதையறுத்தெறிந்து சொஸ்தப்படுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோ மனுஷர்கள்—எ-று. (௨௬)

பித்தனுன்றோர்தலை பிடுங்கியெறிபோது
லத்தலைநமக்கென வமைக்கவிதியில்லா
வத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டோ
வைத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்.

(இ-ள்) வாராய் பிர்ம்மாவே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன் உன்னுடையதலைகளிலொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்தலையை மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உன்னை எப்படித்தலைவனென்று சொல்லுகிறது இந்தத் தலையைக்கொண்டுதானோ படத்தையுடையஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிற பூமியைப் படைத்தாயென்றார் விஷ்ணு—எ-று. (௨௭)

மச்சவுருவங்கொடு மறைத்தொகுதிதந்தேன்
விச்சையுளதானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சுமரமாமெனினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றனை னழிக்கவரிதென்றே.

(இ-ள்) வாராய் பிரமாவே, சோமுகாசூரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான் மச்சாவதாரமெடுத்து அவ்வசுரனைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாமல் சாமர்த்தியமுள்ள அநேகஅசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களோடுஉன்னையுங்காப்பாற்றினேன், எட்டிமரமானாலும் தான்வைத்த மரமாகவிருந்தால்வெட்டார்கள்-அப்படிபோல்பிள்ளையானஉன்னைக் கொல்லக்கூடாதென்றுபயப்படுகிறேனென்றார் விஷ்ணு,எ-று. (௨௮)

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனையுரைத்தார்
கன்றினர் புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றுல குதித்தனர் நெருக்கினர் நிமிர்ந்தார்
துன்றிய கனற்பொறி சுருக்கெழ விழித்தார்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தைகளையோசொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள், கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள், நின்று பூலோகத்தில் குதித்தார்கள், நெருக்கினார்கள், நிமிர்ந்தார்கள் நெருப்புப்பொறி நெருக்கமாய்விழ சுறுக்கெனக்கண்களைவிழித்தார்கள், எ-று, (௨௯)

வெற்புகழ்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பலசுடர்க்கதிர் பனிக்கதிரொளித்த
சர்ப்பமுநெளித்தது தலைச்சுமைபொறாதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்) பிரமதேவரும் மஹாவிஷ்ணுவும் சண்டைசெய்கிறபோது மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்-படீரென்றுவெடித்தது பலபல கிரணங்களையுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன்தலைச்சுமை பொறுக்கமாட்டாமல் உடல்நெளித்துக்கொண்டான் கற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்றுதேவர்கள்கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள், எ-று. (௩௰)

உடுக்கணமுகிற்குல முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணில்வழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடக்கினபகீரதிமுன் னைநதியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளெட்டும்.

(இ-ள்) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும், மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்ததுகள், உலகமெல்லாந் துன்பங்களோடு அடுக்குக்குலைந்துவிழுந்து தூளெழும்பியதுகள், கங்கைமுதலான நதிகளெல்லாம்தண்ணீரில்லாமல்வற்றிப்போனதுகள், அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன, எ-று. (௩௧)

மேவினிகெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடிதோடிக்
கோவியெதிர்குத்துவென நின்றிடுவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவில் சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட்டும்வல மாய்வருதன்மான.

(இ-ள்) ஒருவரையொருவர் மேலே யெடுத்தெறிவார்கள் கீழேவிழுவார்கள் மறுபடியெழுந்துவிசைவிலோடிவந்தெதிராக நின்றுகுத்தென்றுசொல்லுவார்கள் அப்படிகுத்திக்கொண்டு மிகவுமடியைப்பிடித்து குறைபோலவேகவிசைசுழன்றுதிரிந்தார்கள் அந்திகோழும் இருளும் வலமிடமாக வருதலை யொத்திருக்கும்படி, எ-று.()

ஊருவனதந்துவன செல்வனெவிண்ணோடே
சேருவனநின்றென திரிந்தெனதிரட்டார்
தாருவனகயிற்றன தழைந்ததிருளெங்கு
மொருவரையுக்கதெழு வேலையளருக.

(இ-ள்) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்றசீவன்களும் பறந்துஞ்சீவராசிகள் தவழுகின்றசீவன்களும்,நடக்கின்றவைகளும்,

போல ஆகாசத்திலேபறந்தனகள், நிலையாகநின்ற விருட்சமலைகள் திரிந்தனகள், திரளாகநிறைந்தஜந்துவகையாகியதேவதருக்கள்பொடிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும் அந்தகாரம்நிறைந்தது, மகாமேருஅசைந்தது, சத்தசமுத்திரங்களுஞ்சேருனதுகள், எ-று.

அந்தமுடிவெல்லைதனி லஞ்சியுமையோர்தா
மிந்திரனையெய்தினர்க ளெய்தியதுளைக்கு
முந்தியவனுறதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதென வகுத்துரைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ் சண்டைசெய்யும் அந்த வேளையில் தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்தைச் சொல்லுகிறதற்குமுன்னே தேவேந்திரன் தான்பட்டதுன்பங்களெல்லாஞ்சொல்லிப் பின்பு நீங்கள் வந்தகாரியம் ஏதென்று கேட்கத் தேவர்கள் சொல்லுவார்கள், எ-று. (௫௪)

ஆரணனுநாரணனு மானவிருவோருந்
தாரணியிலேமிகு சமர்த்தொழில்விளைத்தா
ரேரணியவேறுகதி யில்லையெவருக்குங்
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்) பிர்மா விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில் மிகுந்த யுத்தத்தைச்செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப்பிழைக்கத்தகுந்தமார்க்கம்வேறேயில்லைஎல்லாருக்குங்காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இந்தச்செய்தியைசசொல்வதேகாரியமென்றுசொன்னார்கள்தேவர்கள்

நாயகனிசைந்துபினர் நாகவுலகத்தோர்
தூயமலர்போலடி துதித்தரிவைபாக
மாயமுடன்மாலயன் வருத்தமதுதீராய்
தாயலதுமைந்தர்துணை தாரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத் தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப் பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லோரும்போய்ச் சிவனுடையபரிசுத்தமாகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது மங்கைபாகனேவஞ்சகங்கொண்டுவிஷ்ணுவும், பிர்ம்மாவும், சண்டைசெய்வதனால்வருந்துக்கத்தைத்தீர்க்கவேண்டும்பிள்ளைகளுக்குத் தாயேதுணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள், எ-று. (௫௫)

உருப்படுசகட்டைநிக ருற்றுலகின்மீதே
யிருட்படுபிறம்பினை யிறப்பினையுறாதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புக்களவிலாவுன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டுபோகாநின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம்போல் அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுமிறப்பையு மாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தையனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில்குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள், எ-று. ()

புழுக்கடையுடற்சுமை பொறுக்கமுடியாத
விழுக்குடையவிச்சைகெட விச்சையருள்வோனே
முழுக்கடலிடைத்தின முழுக்குறினுமாறா
வழுக்குமலமற்றிட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்) அநேகம் புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிராநின்ற உடற்பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப்பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்றசுவாமியே பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம் முழுகினாலும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்கறுப்போக அடைக்கலமா யும்மைச் சேர்ந்தோமென்றார்கள் தேவர்கள், எ-று. (௫௮)

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோறி
லண்ணலுமுணர்ந்தன னனைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணெயெனநிற்குமவ னறிகிலானோ.

(இ-ள்) இனிமேல்வேறே ஆலோசனையில்லை எங்களுக்கு கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைத்தேவர்கள் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்யும்போதில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும்வந்த சண்டையின் மூலத்தையறிந்தார், எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்து எண்ணெய்போல்நிற்கும் சுவாமி அது அறியமாட்டாரோ அறிவார், எ-று. ()

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரொலா மமரரொலாம்பயந்தவிரநாகமீது, படுக்கைபுரிதிருமாலும் பங்கயத்திலுறுமயனும் பகைமைதீர, வடுக்கியிடும்புவனமெலா மடுக்கழியா திருக்கமனத்தருள்வதாகி, தடுக்கரியதழலுருவத்தொருவனாயா யிருவனாயுந் தடுப்பதானான்.

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத்தைநீக்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப்புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிர்ம்மாவும் ஒருவருக்கொருவர் பகையைநீக்கவும், அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம் அடுக்குக்குலையாமலிருக்கவும், கிருபைசெய்வதாய்த் தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொரூபத்தோடு கூடிய ஒருமலையாகி இந்த இருவரையுந்தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவன், எ-று. (௬௰)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம் விழுதாகவதன்கீழ்ப் பருவேரோடிப், பூதலத்திற்கிளைத்திமையோ ருலகெல்லாமலர்ந்துமலர்ப் புண்டரீகன், மீதலத்துமுகடுடைத்துக் கடாகவெளிகடந்துபெருவெளிக்குமேலா, மாதலத்துக்கிதுவுமொரு கனன்மேரு வடுத்ததெனவளர்ந்தமாதோ.

(இ-ள்) பாதாளலோகத்திலிருக்கிற பாம்புகளெல்லாம் அந்தமலைக்குச் சல்லிவேராகவும், அதன்கீழ்ப்பருத்தவேரோடி பூமியிற் பெரிதாய்க்கிளைத்துத் தேவலோகங்களெல்லாந்தாண்டிப் பிர்மலோகத்துமுகட்டையுடைத்து அண்டகடாக வெளியைக்கடந்து அதற்கப்பாலிருக்கிற பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இம்மலையானது அக்கினிசொரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்ததென்று சொல்லவளர்ந்தது, எ-று. (௬௧)

முளைக்குநெடுஞ்சுடரிரவி புரவியுலவாவுலக முழுதுமோடிக், கிளைக்குமணியிருளகற்ற வேற்றிவைத்தவிளக்கெனவே கிளர்க்கையாலே, யளக்கரெலாமளப்பரிய வடவையழல் பரந்ததென வரந்தமானத, கிளைக்குமெழுகிரிகளெல்லா மூதுசொரிந்த செம்பொற்போற்சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்) உதயமாகி நெடுந்தூரம் கிரணங்களைவீசுகின்ற சூரியனுடைய தேர்ப்பூட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாத உலகமெல்லாம் ஓடிக்கிளைத்த நீலமணிபோலுங் கரிய இருளையோட்டுகிறதற்கு ஏற்றிவைத்தவிளக்குப்போல் பிரகாசிப்பதனாலே சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பரந்ததுபோலச் சிவப்புநிறத்தைப்பொருந்தி சத்தகுலபர்வதங்களெல்லாம் அந்தப்பிரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்பொறிகளைபோலச் சிவந்தது, எ-று. மாது-ஓ-அசைகள். (௬௨)

கலிவிருத்தம்.

வானகக்கண்ணழ லாயதுகண்டமலரோனுங்
கானகக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றாகரைகாணார்
ஞானகக்கண்ணினர் காணுமதல்லானவைசேரு
மீனகக்கண்ணிமருக் கெளியானேயெம்மானே.

(இ-ள்) இப்படிஆகாயபரியந்தம் அக்கினி சொரூபத்தைக் கண்ட பிர்மாவும், வேணுகானத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பயப்பட்டு ஒதுங்கினார்கள். ஞானக்கண்களையுடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் குற்றம்பொருந்திய ஊனமாகிய முகத்திற் கண்ணுடையவர் காணுகிறதற்கு எளியவரோ நம்முடைய பரமசிவன், எ-று. (௬௩)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கண்ணிலளவிடவரிய சுடரினைக்கண் டிருவருமாய்க்கவலையாறு, ரெண்ணிலிதனடிமுடியை யறிபவரேபெரியவரென் றிசைத்தாரித்த, மண்ணினடி யறிவனெனப் பணியிடையிற் றாக்கமிக்கோன்வராகமானான், விண்ணின்முடியறிவனென வெகினவடிவெடுத்தயனும் விரைந்துபோனான்.

(இ-ள்) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம் இந்தமலைபோலிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந் துன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவரோ பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது சர்ப்பத்தில் நித்திரைசெய்கிறவராகிய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகிறேனென்று வராகரூபமானார், இந்தமலையின்சிகரத்தைக் காணுகிறேனென்று பிர்மாவும் அன்னப்பக்ஷியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தார்.

மெத்துமரைக் கணத்திலுக்கா யிரங்காதம்பறந்தயனார் விரைந்துபோனார், அத்திரியாவெடுத்தபுவி கணத்திலுக்கா யிரங்காதந்துளைத்துப்போனார், ரத்தகையோர் செயலுரைக்கிற் கனகமணி நெடும்பூட்டுக் கருகிலோடு, சித்திலப்பொற் குண்டிகையு நீலமணிக்குண்டிகையு நிகர்த்தமாதோ.

(இ-ள்) சொல்லப்பட்ட அரைக்ஷணத்தில் பிரமா ஆயிரங்காதவழிபறந்து மேலாகபோனார், படத்தையுடைய ஆதிசேஷன் சுமந்தபூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் துளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகீழாகப்போனார். அது எப்படியிருந்ததென்றால் அம்மலைதங்கமயமாகிய ராட்டணப்பூட்டைப்போலவும், அதில் இறைக்கிறதற்குக் கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்தோண்டி போலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகிய தோண்டிபோலவு மிருந்தது()

பூவுலகையரியகன்று கீழுலகின்முறைமுறையேபுகுந்துபோந்து, காவலுறுமாவலிதன் போகவதியெனும்புரமுங் கடந்துமேவித், தேவர்தொழும் பாஞ்சுடர்வா ளாடகேசுரங்காத்துஞ் சிரத்தும்போற்றி, மூவுலகைமுதலளந்தோ னேழுலகமளந்துமதன் முடிவுகாணான்.

(இ-ள்) வராக அவதாரமெடுத்த விஷ்ணுவானவர் பூலோகத்தைக்கடந்து அதின்கீழிருக்கிற ஏழுலகத்தையும் முறையே துளைத்துக்கடந்துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திக் காவலிலேயிருக்கிற போகவதி பட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம் தேவர்கள்வணங்கும் பிரசொரூபம் விளங்காநின்ற ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு கைகளினாலும் சிரசினாலும்வணங்கி முன்னேமூன்றுலகத்தையு மளந்தவர் இப்

போதேழுலகங்களை அளந்தும் அந்தமலையி னடியைக் காணமற் போனார், எ-று. (௪௬)

வளர்ப்புடையபிறைபோல வளர்மருப்புந் தேய்பிறைபோல் மழுங்கிப்போகக், குளப்படியு முகநுனியும் பின்தேடு மாசை யைப்போற் குறைந்துபோகத்தேவனைப்பரிய துயரின்விழுந் தொரு நாளுண்டொழிந்ததற்பி னானை வாழ்த்தி, யிளைப்பதுவுஞ்சலிப்பது மற்றெழுதலமுமிடர்க்கடலு மேறினனே.

(இ-ள்) அப்படிமகாவிஷ்ணு வராகரூபங்கொண்டு தேடுகிற போது வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வளர்ச்சியுற்ற இரண்டு கொம்புகளும் - தேய்பிறைபோல் குறைந்து மழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளும், முகத்தினுனியும், தேடுமாசைபோலவேயப்படி குறை ந்துபோயிற்றே அப்படித்தேய்ந்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்க சமுத்திரத்தில் விழுந்து நாலுவருஷகாலந் தேடியுங்காணாமல்பின் பு தெளிவுவந்து இது சிவனுடைய செயலென்றறிந்து அவனைத் தியானஞ்செய்து இளைப்புஞ்சலிப்பும் நீங்கித் தன்னுடைய துக்க சமுத்திரத்தையும் எழுலகத்தையும்தாண்டி வந்தார், எ-று. (௪௭)

தம்போனமுதற்றடுக்கத் தழற்பிழம்பாயெழுந்தவந்தத் தலத் தைச்சார்ந்தா, னம்போதனிதன்முடியினளவறியா னென மனத் தினையந்தீர்ந்தா, னம்பாருக்கரியானைச் சேயானைத்தனதுவிழி நய னத்தோடே, யம்போதைப்புனைவானைப் பலகாலும்பணிந்தரு கிப்பரவிநின்றான்.

(இ-ள்) தனக்கும், பிர்ம்மாவுக்கும்வந்த கலகத்தைநீக்கும்படிக் கு அக்கினிசொரூபமாக எழுந்தஸ்தலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாம ரைப்பூவிலிருக்கிற பிர்ம்மா இந்தமலையின் முடியை அறியமாட்டா னென்று நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு நம்பாதமனுஷர்களுக்கு அரி யவனை எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தூரமாகவிருக்கிறவனைத் தம் முடையகண்ணாகிய புஷ்பத்தோடு அழகிய புஷ்பங்களைத்தரிக்கா நின்றவனைப் பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப் பாவி னார்விஷ்ணு, எ-று. (௪௮)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதாமிவன்செய விருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயுழற்கிரி முடியைத்தேடவே
யன்னமாய்ப்பறந் தவனனைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் இந்த விஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினிமலையின் முடியைத்தேட அன்னப்பட்சியாகிப் பறந்த பிர்ம்மா அரைக்கணத்திலே ஆயிரங்காதவழியாகத் தாண்டினார். ()

நீறியேயண்டகோளகையுங்கீழுற
வேறினாறுயிர மாண்டுமேவினா
னூறுநாறுயிரங் காதகோக்கினு
மீறிலாதிருந்தவ் வெரியின் றாணமே.

(இ-ள்) அண்டகோளகையுங் கீழேபடக்கிழித்துப்பறந்து ஆறா யிரம் வருஷந்தேடினார் அப்படியுமேனோறாயிரங்காதந் தாண்டி ப்போய்ப்பார்த்தாலும் முதல்பார்த்ததுபோலவே யிருந்தது அக் கினித்தூண் எ-று. (௫௦)

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன, விறைந்தாமிடுக்கணு மபிராமநீண்டன, குறையெலாம்வளர்ந்திடத்தனிமைகூர்தலான், மறையனவ்வயிவை மனதிலெண்ணினான்.

(இ-ள்) அப்படிபிர்ம்மா அன்னமாய்ப்பறந்து போகிறபோது சிறகெல்லாமுதிர்ந்துபோயின, விசையும் அடங்கியது, குறைவி ல்லாததுக்கமும், பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன, மனக்குறைவளர ஒருவருமில்லாமல் தான் ஒருவனானபடியினாலே பிர்ம்மா சிலவற் றை மனதிலெண்ணினார், எ-று. (௫௧)

அரியமாலிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவுறாதிடையிலே திரும்புமோவென
வரியதாகியவரு ணசலாதியா
னெரியுறுமெழுகுபோ லிளகுசிந்தையான்.

(இ-ள்) அரியமகாவிஷ்ணு இந்த அக்கினிமலையினுடைய அடி யை அறிந்து திரும்புவானோ கொஞ்சதூரந்தேடி இனிமேல் தே டக்கூடாதென்று திரும்பிவருவானோஎன்ற துக்கமாகிய வஞ்சி யிருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்டமெழுகுபோல் இளகியமனதை யுடையவராகிய பிரமதேவர், எ-று. (௫௨)

மற்றிதுசிவனென மனதிலெண்ணிலே
னற்றரிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாளவரைக்குமிவ் விடர்க்குண்மூழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செய்ததீமையோ.

(இ-ள்) இந்தமலையைச்சிவனென்று அறியாமற்போனேன்பகை த்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போ னேன் அன்றுமுதல் இன்றையவரைக்கும் வெகுகாலமாய்த் துக்க சமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன் என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலே யோ பூர்வகாலத்திலே தான்செய்த பாவத்தினாலேயோ வென்று விசனத்தையடைந்தார் பிர்ம்மதேவர், எ-று. (௫௩)

எய்தினேன்முடியயிக் தேடலேனெனும்
பொய்யாகவேயுரைக்கினும் பொருந்தவேயுரை

செய்துணைபிறிதிலை யென்றுதேம்பினான்
கைதையின்மடல்வரப் பின்புகண்டனன்.

(இ-ள்) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற் போனேன், ஆகிலும் இனிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்திற் பார்த்தேனென்றுபொய்சொன்னாலுங்கூட ஒத்தாசையாகப்பார்த்தே னென்றுபொய்ய சாட்சிசொல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையில்லையே யென்று விசனப்பட்டார் அந்தசமயத்தில் தாழம்பூமடலொன்று மேலேயிருந் திறங்கப்பார்த்தார் பிர்ம்மா—எ-று. (௫௪)

இம்மடல் வெங்குன்று வருவதென்னுமுன்
னம்மலைநைந்தகங் கரனையேற்றனன்
செம்மறன்முடியில்வீழ் கைதைசெம்மலர்
மெய்ம்மைசேருயிர்ப்பதாய் விடுமினென்றதே.

(இ-ள்) இந்தத்தாழைமடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூ பிர்ம்மாவுக்குச் சமீபத்தில்வா அதைக்கையினாலேபிடித்தான் அதுபரமசிவனுடையசிரசிலிருந்து தவறி விழுந்த தாழம்பூ வானபடியினாலே மெய்ம்மையான பெருமூச்சோடு என்னைச்சீக்கிரத்திலே விட்டுவிடுவாயென்று சொல்லியது—எ-று. (௫௫)

காரணிகைதையே யிங்குநீவருங்
காரணமேதெனக் கமலன்கூறினன்
ஆரணனாரண னளவிடாமுத
ற்காரணிமுடியினுங் தவறிவீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்) அந்தத் தாழம்பூ சொல்லியதைக்கேட்டு அழகுபொருந்திய தாழம்பூவே எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாயென்று பிர்ம்மாகேட்கப் பிர்ம்மாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடாத பரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லியது,எ-று. (௫௬)

தார்ப்பொலிமுடியினுங் தவறிவீழ்ந்தபின்
றைப்பதினாயிரம் வருடநண்ணினே
னேற்பதுவிடுகவென் றிசைப்புவெந்தையைப்
பார்ப்பதுவிடுந்தயன் பகர்வதாயினன்,

(இ-ள்) கொன்றைமாலை பிரகாசியாநின்ற சுவாமியினது திருமுடிமேல் நின்றுவிழுந்ததும் நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாகவந்தேன், இன்னம் நான்பூமியிற்போகவில்லை வருத்தத்தோடு வருகிறேன் என்னைப்பிடிக்கவேண்டாம் விடென்று தாழம்பூ சொல்லப் பிர்ம்மா சுவாமியைத்தேடுகிறதை வெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினார்,எ-று. (௫௭)

அன்னியகைதையே துணையுமாய்நம்
கின்னமுமலைவுறு கெடுக்கணீக்கின
யுன்னினுமுயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னியனல்லனு னனமுமல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலகப்பட்ட தாழம்பூவே நீயெனக்குத் துணையாயிருந்து நானின்னமுந்தேடியலையாமல் என் வருத்தத்தை நீக்கினையுனைப்பார்க்கிலும் உயிர்போன்ற துணையும், உறவும், வேறில்லை நானுமஅன்னியனல்ல அன்னப்பட்சியு மல்லவென்று சொன்னான் பிர்ம்மதேவன்—எ-று. (௫௮)

மாநான்முகனுமாலுமா
யெம்மிருவர்களு மிசைக்கவெண்ணினேம்
பூமிகீழிடந்தவன் போயினன்மனத்
தீமையேன்றிருமுடி தேடிக்காணகிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரோ பிர்ம்மா, நானும் விஷ்ணுவுங்கூடி அக்கினிசொருபமாகிய இந்தமலையி னளவைத் தெரிந்துகொள்ளவெண்ணினோம்-பூமியின் கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அவன்தேடப்போனான் பாவியாகிய்நான் முடியைக்காண வெகுநாள்தேடியுங்காணகிலன், எ-று. (௫௯)

அடிதலைவரவிது வதுகொடென்புய
னெடியகின்வரவினு னினைத்தசெய்கிறை
படியளந்தவனுடன் பறவையாமிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே.

(இ-ள்) ஆகியர்ந்தமாகடந்த சமாசாரமிது-அதைக்குறித்துப்பேசுவதானால் பலனென்ன-பெருமைபொருந்திய உன்னுடைய நல்வரவினாலே நினைத்தகாரியமுடிந்தால்தான்பயன்; பூமியையளந்த விஷ்ணுவினுடன் பகைகொண்டு பட்சியாயுருவெடுத்தஇந்தபிர்மா சிவனுடையமுடியை யறிந்தானென்று நீசொல்லவேண்டுமென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான் பிர்ம்மதேவன்—எ-று. (௬௰)

வஞ்சமென்றிகழ்ந்திடேல் வருந்தினாருயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும் பொய்யுஞ்சாற்றலா
மஞ்சியேசொலத்தகா மொழியுமன்றிது
நஞ்சமுண்டமைவரோ நண்புவேண்டினார்.

(இ-ள்) தாழம்பூவேகேள் இதுவஞ்சனைமொழியென்றுதள்ளாதே யாதோ ஒருதுன்பத்தை யடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சேதமாகுமாயின் அது பிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யைக்கூடச்சொல்லலாம் இதுபயப்பட்டுச் சொல்லக்கூடாதவார்த்தையுமல்ல அன்புள்ளவர் னொருவர் அனேகந்தரம் தம்பினவர் விஷத்தையுந்தின்னாநின்றுசெய்வர்.

உன்னை என்னும்செவ்வினெச்சம் உண்டு எனச் செய்தெனெச்சமாகத்திரிந்து இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கின்றது-ஏகாரம்-தேற்றத்தினகண்வந்தது.

கண்ணுதன்முடியில்வாழ் கைதையேபிரி
தெண்ணுவதொழிகென [illegible]யைந்துமேர்ந்தது
விண்ணினுமிருந்துமீதி விரைந்துவேதியன்
றண்ணுலகளந்தமான் மருங்குநண்ணினன்.

(இ-ள்) பிரம சிவனுடையமுடியில்வாழ்கின்ற தாழம்பூவே வேறே ஒரு ஆலோசனை [illegible]செய்யவேண்டாம் இதற்குடன்பட [illegible] சொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்தில்நின்று [illegible] பிர்ம்மா பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினிடத்தில்வந்துசே[illegible]ன், எ-று.

சிதாகேட்டியென் வரவின்செய்கையைக்
காதநூறுயிரங் கணத்திலேகடந்
தாதியான்முடியரின் தனுகினேனெனா
வோதினன்கைதையு முள்ளதென்றதே.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே என்னுடையவரவைக்கேள் ஒருகோடியிலே நூறுயிரங்காதம்பறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவனுடைய சிரசைப்பார்த்து வந்தேனென்றுசொன்னன் தாழம்பூவும் நிஜந்தான் பிர்ம்மா பார்த்தானென்றுசொல்லியது, எ-று. (௬௩)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரி வெடித்ததுவெடித்துவர வத்தினிலாக்கரிமையோ, ருக்கனர்திசைக்களிறு கக்கினவருக்கனா புருக்கியதெனக்குருதிகீர், செக்கரொளிமட்கிட முருக்கிதழ்கறுக்குமெய்சிவப்பொளிவெளுத்தவடிவாய், முக்கணனதற்கிடை முனைந்தனன்மூகத்திலவன் முப்புரமெரித்தநகையே,

(இ-ள்) அப்படி பிர்ம்மாசொன்னதட்சணமே அக்கினிமலைபடபொன்றுவெடித்தது, வெடித்தசத்தத்தில் இராட்சதர்கள் தேவர்கள் திடுக்கிட்டு உயிர்சோர்ந்தார்கள், திக்கில் இருக்கிற ஆனைகள்சூரியர்களை உருக்கிச்சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படி ரத்தஜலத்தைக் கக்கினதுகள், செக்கர்வானத்துப்பிரகாசம் மழுங்கிப்போகும்படியாகவும், முருக்கம்பூவிதழ் கறுக்கும்படியாகவும் சிவந்த தமது திருவுருவின் ஒருகுவுபொருந்திய கிறமானது விபூதியினால் வெளுத்த வடிவாய்த்தோன்ற அந்தவெடிப்பில் நின்றும் பரமசிவன் எழுந்தருளினார்-முப்புரத்தைஎரித்த நகைப்பு அவர் முகத்திலேவந்தது, எ-று. (௬௪)

முண்டகவகர்தையின்மொழிந்தவுரைகன்றெனமொழிந்துநகைகொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமு நடுங்கினவொடுங்கின வடங்கினவிடுஞ்சுடரொலாங், கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தனவிறந்தன,

குறைந்தன நிறைந்தனகுலா, வெண்டிசைதிரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன வெரிந்தன விரிந்தகருவே.

(இ-ள்) பிர்ம்மாவேயுடன்றுடைய அகங்காரத்தினுலேசொன்னசொல் நன்றாயிருந்ததென்று செவ்வி நகைத்தபோது அண்டபிரண்டங்களெல்லாம் இடிவிட[illegible]நடுங்கி யொடுங்கிப்போயின, சூரியர்சந்திரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின, மேகங்களை[illegible]தனகள், சிறந்த கிலையாயிருக்கிறதுகளெல்லாம் இறந்[illegible] நிறைந்தவைகளெல்லாம்குறைந்துபோயின, குறைந்த[illegible]ல்லாம் நிறைந்[illegible], கூட்டமாகியதிக்குகள் அலைந்ததுகள், [illegible]களெல்லாம் [illegible]பொரிந்தும், எரிந்தும்போனதுகள், எ-று. (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தனைபலனை மையாருகினர்
குழிந்தநுனிலமெனக் கொள்ளையாயமரர்
பொழிந்தனர்செடியவர் பூணங்குர[illegible]
கழிந்ததுபவரவர் கிடப்பைகள்ருமே.

இங்கே தவர்களெல்லாரும்பிர்ம்மாவின்தேஜழிந்துபோனுரென்று பயப்பட்டார்கள் பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளைகொள்ளையாகப் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள், விஷ்ணுவுக்குச்சந்தோஷம்வந்துபிர்மாவுக்குமுன்னையஅகங்காரமெல்லாம் இருக்கிறதிப்போ தீர்ந்தது எ-று.()

பாடினன்பரவினன் பரவசத்தினு
லாடினன்றொடினை னஞ்சுடாறுதற்
கூடினுவிலவரங் கொள்ளுகேனெனத்
தேடினன்சிவனையத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்) அப்போதுதெளிவையடைந்தவிஷ்ணுவானவர் அக்கினிமலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடினார், வந்தனஞ்செய்தார் பரவசங்கொண்டானந்தக்கூத்தாடினார் கான்குதிக்கிலும் ஓடினார் யாவராலுமளவிடக்கூடாதஇக்கர்மியையத்தரிசித்துக்கூடினேன், இனிநானென்னவரங்கேட்பேனென்றுயோசனைசெய்தார்.

ஆசையாலுருகுமவ் வரிதனன்புகண்
டீசனும்பவ்வா மீனியகல்கினன்
வாசமாமலரவ னக்குமன்னினின்மேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவென்றனன்.

(இ-ள்) இப்படியிருந்தபக்திபினலே தேகமுருகாகின்றவிஷ்ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப்பார்த்துக் கேட்டவரங்களெல்லாங்கொடுத்தருளிச்செய்து பிர்மாவைப்பார்த்து உனக்குப்பூமியிலேகோவிலும் பூசையுமில்லாமற்போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார் கனாயி—எ-று. (௬௭)

கைதையேபிவனேகொவுகியுளா, செய்ததாற்றிண்டிலேமே
ன்றுதீர்த்தன, னெய்தியமுனிவுகண் டேங்கொலமுகம், மெய்த்
தாயுறப்பதம்வீழ்ந்துபோற்றினன்.

(இ-ள்) வாராய்தாழம்பூவேநீ பிர்மாவினேடுசேர்ந்து பொய்சா
ட்சிசொன்னபடியினலேஉன்னே இதுமுதற்கொண்டு தீண்டேனெ
ன்றுதள்ளினர் அதன்பின்புகவா திக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்த
தைப்பார்த்துவக்கவெடுத்துப் பிர்மாவானவர் தன்னுடையதேகம்
பூமியிலேகாருப்படியவிழுந்து வந்தனஞ்செய்தார் எ-று. (௭௰)

கலிவிருத்தம்.

பொடிமுடியதழலேசிகா புலையாணவமலமாறு
செடிமூடுகையாலேயுழல் சிறியேனெருபொருளோ
வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையேசதுர்மறையின்
முடிவேதனிமுதலேயென்னமுனியேலென்னமுனியேல்.

(இ-ள்) நீறுமூடியநெருப்பைப்போலத்தக்ஷவாரியேசண்டாளத்துவமா
கியஆணவமலமென்ற செடிமூடிக்கொண்டிருப்பதினால் அவிவேகி
யாய்த்திரியாநின்ற சிறியேனேருபொருளோ உருவமானவரோ அக
ண்டவெளியானவரோ, நான்குவேதமானவரோ, நான்குவேதத்திலு
டைய அந்தரத்திலிருக்கின்றவரோ, ஒப்பற்றமுதலாகியவரோ, கோபி
த்துக்கொள்ளவேண்டாம்கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம், எ-று. (௭௧)

எங்கீங்களுமொன்றாகியவெழிவாரியுமறுகி, வெங்கீறுவானுறவு
ண்விளாவப்புனலுண்டே, கின்னீர்மையிதென்றுலகுயிரொப்படி
கழும், மூங்கீர்விட முண்டோயென்னமுனியேலென்னமுனியேல்.

(இ-ள்) எல்லாநதிகளினீரும் வந்துழந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமு
மகாய்ந்துவெங்கீராயசுட்டால் அதையாற்றுகிறதற்குவேறேசலமு
ண்டோஉமக்கே இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்திலிருக்
கிறசீவராசிகள் எப்படிபிழைக்கும்முன்னேசமுத்திரத்திலேபிறந்த
ஆலகாலவிஷத்தை யுண்டமூர்த்தி கோபஞ்செயயவேண்டாம்கோ
பஞ்செயயவேண்டாம், எ-று. (௭௨)

பிறையேமுழுமதியேயுளாபெண்ணேபிறவாணே
நறையேநறுமலரேயென நாறுவிதமானவை
பொறையேதிருவருளேபொழி புயலேவியவிசையே
முறையேபலமுறையேயென்ன முனியேலென்னமுனியேல்.

(இ-ள்) மூன்றாம்பிறையாயும், பூரணச்சந்திரனகியும், பெண்ணாகி
யும்ஆணுகியும், தேனுகியும், புஷ்பமாகியும், மலைகளாகியும், கிருபாவ
ருஷத்தைப்பொழிகின்றமேகமாகியும், சொலலாகியும்நாதமாகியும்,
மற்றும் நானாவிதரூபமாகியுமிருக்கின்றமூர்த்தியே உமக்கு முறை
யோமுறையென்னகோபிக்கவேண்டாம்கோபிக்கவேண்டாம். (௭௩)

வெம்மைமச்சரமலராகியவில்வேட்டுவன்றே
கொம்மைத்தலைமதவாறெழுகோபக்களிறன்றே
செம்மைக்கனலன்றே கொலைசெயுமந்தகனன்றே
மும்மைப்புரமன்றேயொருபொருளாயென்னமுனியேல்.

(இ-ள்) மிகுந்தவெப்பத்தைக் கொடுக்காநின்ற புஷ்பபாணங்களை
யுடையமன்மதன்தேகமல்லவே, நாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்டஎ
ழும்பினதலையும், ஆயபோன்மதத்தையுமுடைய கோபமாகியயா
னையல்லவே, அந்தரிஷிகள்பின்புவிட்டசிவப்பாகிய அக்கினியல்ல
வேகொலைசெய்யுந்தொழிலையுடைய யமனல்லவே, திரிபுரமல்லவே,
காரணமெவ்வளவு உமக்கு-என்னை ஒருபொருளாகக்கோபஞ்செய்ய
வேண்டாம்—எ-று. (௭௪)

அரிதற்கரிதாமுன்முடி யறிவேனெனுமளவே
பறவைப்படிவானேனினி மேலோவிடர்படுவேன்
சிறுமைப்படுமென்பாலருள் செய்யென்றுரைசெய்தான்
மறுகிக்குளிரனல்போலிறை மகிழ்வாயிவைமொழிவான்.

(இ-ள்) யாவராலுமறியக்கூடாத உம்முடையமுடியையறிகிறேனெ
ன்றமாத்திரத்திலே பட்சியுருவமானேன் இனிமேலோ துக்கத்தை
அடைவேன் சிறுமையையடைந்த என்னிடத்தில் கிருபைசெய்யு
மென்றுசொல்லிவிசனப்பட்டபோது மறுகக்காய்ந்து குளிர்ந்த
ஜலம்போலசிவன் சந்தோஷமாய்த்திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழி
களை அருளிச்செய்வார்—எ-று. (௭௫)

அம்போருகவஞ்சேலினியவனித்தலமறையோர், தம்பூசனையு
ம்பூசனையாகிததமனியமாகு,சம்பூதவுலகேழையும்விதியென்றருள்
செயதான்,கம்பூர்கடல்விடமுண்டருளகருணைக்கடலானன்.

(இ-ள்) வாராய்பிர்மாவேஇனிமேல்நீபயப்படாதேபூமியில்பிராம
ணர்களுக்குச்செய்கிறபூசைஉன்பூசையாகக்கொண்டுபொன்னுருவ
மாயுண்டாகிய மகாமேருமலைசாங்கு ஏழுலகத்தையும் எப்போது
ம்போலபடையென்று அருளிச்செய்தார், சங்குகள்தவழாநின்றசமு
த்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான். ()

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவரங்கொடுத்ததனல்யோசனைமூன்றெல்லை
தாரம், சுத்தபவித்திரஞானத்தலமாகப்பொலிகவித்தசசேஷத்தானு
ம, சிற்றுருவமலையாகிவாமுதவக் கடவதின்பஞ்சிறந்ததான, முத்தி
தனைத்தகையாமலுதவுமிதற்கருணைபுரிமொழியுமாம்.

(இ-ள்) வாருங்கள பிர்மாவிஷ்ணுக்களே, உங்களுக்கு இந்த
ஸ்தலத்திலே அனுக்கிரகஞ்செய்து வரங்கொடுத்தபடியினலே இந்த
தலத்தைச்சுற்றி மூன்றுயோசனைதூரமவரைக்கும் சுத்த பவித்திர

யாகவிருக்கவேண்டுமென்று-இந்தச்செந்நிறமுடையானது திருவுருவத் தோடுகூடியமலையாகக்கடவது-பேரின்பமுத்திதந்தருளுந்தைத் தவறாமல் [illegible]கொடுக்கும்-இந்தத்தலத்துக்கு அருணகிரியென்று பெயராம்—எ-று. (௭௧)

வானதபமிழ்ந்திரா [illegible] மிகைவருநோக்கவர் வருந்தந்தீர்த் தோன்று [illegible] பவர்க்கும் பிறவிநிலையைகற்று வோயிப் [illegible] பொறுப்பதாகுமோ [illegible] சாரூபங்களெனவுமுயர் முத்திசேர்க்கும்.

(இ-ள்) அன்பற்ற நடைக்க தேவேந்திரனும், தேவர்களும் [illegible] அன்பதனைத் [illegible] [illegible] பிறவிக்கு [illegible] யாத இவருடைய [illegible] செல்கின்ற திருவுளிருக்கின்ற சாரூபமென்கிற முத்தியும் முத்திபிலேசேர்க்கும்—எ-று. (௭௨)

வைகைத்திங்களிடமை [illegible] சிவப்பமித்துத்திருக்கவையை [illegible] செய்ததானு [illegible] யாதினை [illegible] தானைகானே.

(இ-ள்) பூமியின்கீழாயேழுவகைநரகத்தைச்செய்தவர்களுக்கும் இவ்வை [illegible] சோதியைக்கண்ட [illegible] செய்தா [illegible] இந்த [illegible] பாவமேயுண்டா [illegible] பாவத்தைநீக்கமாட்டா [illegible] (௭௩)

அனலானிலைவளவிலாழியனலினறுகமுனமதுருகி மலமாகி, [illegible] மாருதல்லை [illegible] சொல்லார், [illegible] சோதிக்கெ [illegible] பியோம், [illegible] முட்டா [illegible] விருக்கமென்றார்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாசம் [illegible] ஒரு [illegible] பிரமனும் விஷ்ணுவும், அவ [illegible] சொல்லுவார்கள், தேவர்களுக்கும், [illegible] சோதிக்கே [illegible] காணாதபடி [illegible] ஒருமலை யாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள்—எ-று. (௭௪)

அன்னமிசைவருவானிரு கருடன்மிசைவருவானு மலமூர்த் திருவன்னியொளிமறைத்துமற்றைமலையாகவிருந்திடவென மலையாச் செய்தார், சென்னியிலேயொருசோதி யனுதினமுந் தெரியவருள் செய்வாயென்று, மான்மழுமந்தவடியவர்க்கா [illegible] யம்பலுற்றார்.

(இ-ள்) அன்னவாகனத்திலேறுகின்ற பிர்மாவும், கருடவாக னத்திலேறுகின்ற விஷ்ணுவும், மலைமிதாகிய அக்கினிப் பிரகாசத்தைமறைத்து மற்றமலைகள்போலிருக்கவேணுமென்று வே ண்டி அப்படியேமலையுருவாகச்செய்தார் இந்தமலையினுச்சியிலே ஒரு பிரகாசம் எல்லாருந்தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமெ ன்றார்கள் அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காகஇரங்கி அவ ரியுந் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௭௫)

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநாளொருசோதிமலைநுனியிற் காட்டுகிற்போம், கருப்புத்தவநச்சுடர்காணிற் பசிபிணியில்லாது [illegible] மண்ணிலுற்றுவார், யார்த்திடைக்குமருந்தவர்க்கு மிடையூறுசெயு மிது யணிவித்தார்கண்டோர், கோத்திரத்திருபத்தோர்தலைமுறை க்குமுத்திவழங் கொடுப்போமென்றார்.

(இ-ள்) வருகின்ற விஷ்ணுபிர்மாக்களே கார்த்திகைமாதத்தில் கிருத்திகைநக்ஷத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒரு பிரகாசங்காண்பி ப்போம் அப்படிப்பொருந்திய சுடரைக்கண்டால் [illegible] இல்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்று வாழுவார்கள் இந்தச்சோதி யைக்கண்ட ஆசாரர்களுக்கும், அரியதவசிகளுக்கும், இடையூறுகளி [illegible] கும், இதைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தோரு தலைமுறைக்கும் முத்திவழங்கொடுப்போமென்று அருணாசலேசுரர்—எ-று. (௭௬)

மலையையாறுக்கல்ல மருந்தாகுமதற்குமலை மருந்தென்றோர் பேர், அருணைவடிவாகிய அருணகிரியெனுமொருபே ரதனையோர் நாக், தாளிலேவுளைத்தவர்க்கு முக்கோடியுஞ்செழுத்துகசிந்த நலமும், திருவிவைவுடைதிறைவிசைக்கமிழ்ந்திறைஞ்சியவ [illegible] தாளுர்.

(இ-ள்) இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதற்கு மருந்தான படியினாலே இந்தமலைக்கு மருந்தென்றுபெயர் – இந்தமலை [illegible] கிரமானபடியினாலே அருணகிரியென்றொருபெயர்-அதைஒருநாம [illegible] சொன்னவர்களுக்கும் பஞ்சாக்ஷரத்தை மூன்றுகோடி [illegible] நிலைகண்டதன [illegible] உச்சரித்ததற்குச்சமானமாகுமென்று [illegible] சந்தோஷத்தை [illegible] அருளிச்செய்ய விஷ்ணு பிர்மாக்கள் [illegible] சொல்லுவார்—எ-று. (௭௭)

அடுத்தருணகிரியானே யுனக்கு விண்ணீரலதுபுனலாட்டு
வாரார், தொடுத்தவுடுத்திரளலது திருமுடிக்குமணிமாலைசூட்டு
வாரார், கடுத்திகழுமிடற்றானே கதிர்களன்றிமணித்தீபங்காட்டு
வாரார், எடுத்திறைஞ்சிப் பூசைசெய்ய விதன்மீமோ ரிலிங்கவடி
வெடுப்பாயென்றார்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ அருணாசலேசுரரே மலையாகியவுமக்கு ஆகாயத்தில் நின்றுபெய்யாநின்ற மழையேயல்லாமல் ஜலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார், நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களே முத்துமாலையாவதல்லது வேறே முத்துமாலைசூட்டுகிறவர்களார், சூரியசந்திரனே தீபமாவதல்லாமல் தீபங்கொண்டுவந்து வேறே காட்டுகிறவர்களார், ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதலானதுகள்செய்து பூசைசெய்வதற்கிந்த மலையின்கீழ் ஒரு இலிங்கரூபமாயெழுந்தருள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௮௩)

அன்னதுவாயிருக்குநீர் காமியத்திலருச்சியுமென்றசலம்புக்கார், என்னிலமும்புகழவங்கோர் சிவலிங்கவுருவமுற்றதுகண்டிறைஞ்சியேத்தி, மன்னியபூமழைபொழிந்து பரவசமாய்மகிழ்ந்தாடி மயனைக்கூவித், தன்னிகரில்கோபுரமு மண்டபமும்மணிமதிலுஞ் சமைப்பித்தார்கள்.

(இ-ள்) அப்படியே இலிங்கமாகிறோம் பத்தியுடன் பூசியுங்களென்றந்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ்செய்தார் - எந்ததேசமும்புகழும்படி யவ்விடத்தில் ஒரு இலிங்கந்தோன்றிற்று - அதைக்கண்டுவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷத்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயனென்கிற தேவதச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பிலாத கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அழகுபொருந்திய மதிலுஞ்செய்வித்தார்கள்—எ-று. (௮௪)

அழியாதவளநகரும் தீர்த்தமுந்நூற்றறுபதுங்கண் டழகுசெய்தார், வழியாநீர்ச்சுரநதியுஞ்சுரதருவுங்கேணிகளுமரமுமான, வொழியாமலினையவரும்மிருடியருமனிதரென வுருவங்கொண்டார், விழியாலவிடமனையகணிகையர யரம்பையருமேவினரே.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் அழியாத வளமுள்ளநகரமும் முந்நூற்றறுபதுவகையாகிய தீர்த்தமும் உண்டானதுகண் டழகுசெய்தார் - வழியாதஜலத்தையுடையஆகாயகங்கையும் கற்பகவிருக்ஷமும் கிணறுகளும்மரமுமானதுகள் நீங்காமல்தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதரூபங்கொண்டுவந்துபிறந்தார்கள், விஷம்போன்றகண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள்பிறந்தார்கள்—எ-று. (௮௫)

காலையிலேமுழுகிமரவுரியுடுத்துச் சிவந்தசடைக்கட்டிநீறு, மேலணிந்து கண்டிகைபூண்டவமுதலா மஞ்சனத்தான் மிகுந்தகந்த,

மாலையினாற்சிவபூசை புரிந்தண்ணாமலையதனை வரங்கொண்டேத்தி, ஏலவொருபதினாயிரவாண்டுகழிந்ததற்பின்னிறைவரானார்.

(இ-ள்) பிர்மா விஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலையில்முழுகி மரவுரிதரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டி விபூதியை தேகமெல்லாந்தரித்து ருத்திராக்ஷமாலைபூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினாலும்மாலையினாலும்சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துவணங்கிப்பின்புபதினாயிரம்வருஷம் ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில்விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள்பதிக்குப்போய்த்தங்களதிகாரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்கள், எ-று. ( )

ஆசைதருந்திருவருணை சமைந்ததற்பின்கயிலைமலையாவசபோயிற், றீசனுக்குங்கனகமலையிதுவாயின்வெள்ளிமலையினிமேலென்னாங், காசிமுதலெடுத்துரைக்குஞ் சிறப்புடைய தலமேழுங்கலங்கநாடு, மாசகன்றகதிரோன்றவொளியிழந்தவுடுக்கணம்போல்வளமைதேய்ந்த.

(இ-ள்) சுவாமிக்குஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலஸ்தலம் சமைந்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்குமாசைவெறுத்தது - இந்தமலையே பொன்னுருவங்கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின்மேலாசையுண்டாகுமா - காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட ஏழு ஸ்தலங்களும் தேவலோகமும் குற்றம்நீங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த நக்ஷத்திரங்கள்போல் ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்—எ-று. (௮௭)

அரியயனுமளவிடற்கரியமலை கிலேயுரைக்க வரிதென்றாலும், தெரியவுனக்கறிந்தபடிசிறிதுரைத்தேனினியுரைக்குந்திறமேதென்றான், வரிசைபெறுமார்க்கண்டமுனிமகிழ்ந்து பணிந்துமையாளைமலையிற்றோன்றி, யுரியசிவனிடங்கலந்த கதையுமுரைத்தருளென வுரைப்பதானான்.

(இ-ள்) நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணுவும்பிர்மாவும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையினது சிறப்பை என்னாலசொல்லுதற்கரியதென்றாலும் எனக்குத்தெரிந்த அளவில்சிறிதுஉமக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன் இனிச்சொல்லவேண்டியதென்னவென்றார் வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கி சுவாமி பார்வதியானவள் இமோபர்வதத்தில் அவதாரஞ்செய்ததுவும், சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம்பெற்றதுவும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௮௮)

இரண்டாவது - திருமலைச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௱௮௮.

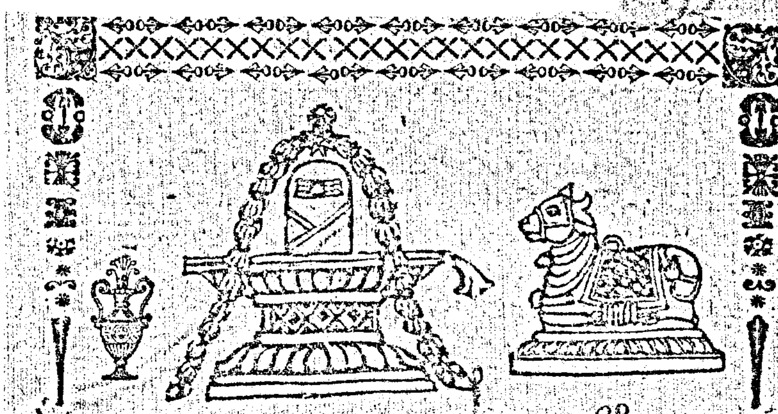

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது

பார்வதியார்

திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர்பதினொருவ ரெழுவரெண்மர்திசைக்கிறைவர் பணி நாட்டுள்ளோர், கின்னார்கிம்புருடர்சித்த ரியக்கரிமையவர்முனிவர் இளையிலுள்ளோர், மன்னுமலரயன்றிருமால் கலைமடந்தைமலர்மடந்தை மகிழ்ந்துசூழ, முன்னவனையிகழ்ந்து தக்கன் முடியாதபெருவேள்விமுடிக்கலுற்றான்.

பூருவகதை.

கேளும்மார்க்கண்டேயரே முன்னாளிலே பிரமாவினிடத்திற்பிறந்த தக்கனென்பவன் அரியதபசுசெய்து உயர்ந்தவரங்களைப்பெற்றுக்கொண்டுமிகவும்பிரசித்தனாகி வாழுகிறகாலத்திற்பார்வதியானவள்தன்னிடத்திற்பிறக்க அந்தஅம்மனைச்சுவாமிக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனாகும்படி வரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்புஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப்போனான் அவ்விடத்தில் சுவாமிதனக்கு எழுந்து மரியாதைசெய்யவில்லையென்கிற கோபங்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வையடையவேண்டுமென்று,

---

(இ-ள்) பன்னிரண்டுசூரியர்கள்-பதினோருருத்திரர்கள்-சத்தரிஷிகள்-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்-நாகலோகத்தார்-கின்னரர் கிம்புருடர்-

சித்தர்-யட்சர்-தேவர்கள்-முனிவர்கள்-நிலைபெற்ற பிர்ம்மா-விஷ்ணு சரஸ்வதி - இலட்சுமி மிகவுஞ்சந்தோஷத்தைபடைந்துசுற்றிக்கொள்ளஎல்லோருக்கும்முதல்வாரியபரமசிவனைநிந்தித்து முடியக்கூடாதபெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான்—எ-று. (௧)

எந்தைசெயுமகம்பார்க்க விடையருளென் றிறைக்கிறைவி யிசைத்தாளிந்தை, புந்தியிலாதிகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனணீ தெனைவேண்டிப்பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய்தனளவளை நகைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாயென்றான், கந்தமலர்க்குழலாளுந தந்தைமகந்தொடங்குகளதலத்தைச்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதிதேவியாரவள் தகப்பனாகிய தக்கன் யாகம்பண்ணுகிறதைக்கேட்டு சுவாமீஎன்னுடைய தகப்பன்செய்கிறவேள்வியைப்பார்த்துவருகிறதற்குஉத்தரவுகொடுமென்றுகேட்கஅதற்கு சுவாமியானவர் உன்னிடதகப்பன்புத்தியில்லாமல் என்னைமிகவும் நிந்தித்திருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்லஅதைக்கேட்டு சுவாமீஎன்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்த அம்மனைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்சீக்கிரத்தில்வந்துசேரென்றுசொல்லப் பார்வதியும் தகப்பன் யாகஞ்செய்கிறஇடத்துக்குப்போனாள்—எ-று. (௨)

தாயனைக்கண்டடிதொழுதவ டமூவாதிருந்தனடன் றந்தையான, தியவனைப்பணிந்தனளவ கவனுமிகழ்ந்தானிகழ்ந்தசெயலை நோக்கிப், பேயிருக்குஞ்சுடலையெனப் பிழைபிறந்துவிடுகவுங்கள் பெருவாழ்வென்று, வாயபிறக்குகொடுமைசொலி மறைந்தனளச் செயலறிந்தான் மங்கைபாகன்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் தக்கன் யாகசாலைக்குப்போய் தன்னுடையதாயைவணங்கினாள் அவள் இந்தஅம்மனைத்தழுவிஉபசாரஞ் சொல்லாமலிருந்தாள்-அதன்பின்புநிமைபொருந்திய தகப்பனைவந்தனஞ்செய்ய அவனும் நிந்தித்தான்-அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டுஉன்னுடைய யாகசாலைவாழ்வு பேயிருந்துவிளையாடுஞ்சுடலையாகிப்போகக்கடவதென்று சபித்து இப்பாவிவளர்த்ததேகம்இருக்கக்கூடாதென்றுயோகத்தினாலேதன்னுடையதேகத்தைவிட்டாள் அச்செய்கையையுணர்ந்தார்சாம்பவமூர்த்தி—எ-று. (௩)

கலிவிருத்தம்.

உண்ணிறைவுவஞ்சிசெல்ல் வொருவனைவியுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்குணின்று சழலைமொண்டிறைக்கையா
லெணவல்வெம்பிமுனிவுகொளாதே மளவிலென்றறிவிழித்தனில்
விண்ணதுகெகடண்ணடுகைவீரன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் கூடவிருந்த பார்வதி தேகத்தைவிட்டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர்சவுக்கியத்தையடையுமோ குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் தம்முடைய சிரசிலேயிருந்து நெருப்பைவாரிச்சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபத்தையடைந்து இந்தத் தக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இந்தத்துக்கம் உண்டாச்சுதென்று கோபித்துக்கொள்ளும்போது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரரானவர் ஆகாயவுலகமும்பூமியும் நடுங்கும்படியாகத் தோன்றினார்—எ-று. (௪)

மஞ்சுபற்றியுடல்கறுத்துமணிமகுடமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்னவிடிமுழக்குதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கநெற்றிநயனமுங்கொதிக்கமே
லஞ்சலித்தகையொடெங்களையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்) மேகத்தைப்பார்க்கிலும்உடம்புகறுத்துமயிலினதுநிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடனே சஞ்சரிக்கின்ற மேருவுக்குச்சமானமாகி இடிபோல்முழங்குகின்ற நெருப்பாகிய சொற்களையுடைய வாயானது நஞ்சைக்கொப்பளிக்கநெற்றிக்கண்கொதிக்கச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கூப்பிய கைகளோடு எமது ஐயராகிய வீரபத்திரர்வந்து தோன்றினார்—எ-று. (௫)

ஒழித்தசிங்கவுரிபுயத்தினுத்தரியமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தினதுரிசைகச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின்வெளியடைத்தமேனியா
யழைத்ததென்னவென்றவைனயன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள்) இரணியனைக்கொன்ற நாரசிங்கத்தினுடையதோல்உத்தரியமாகவும் தாருகாவனத்து ரிஷிகளால்விடப்பட்டுச்சுவாமியினால்பலத்தையடைந்தபுலியினதுசர்மம்இடுப்புக்கச்சையாகவும் விழித்து இமைக்கிறதற்கு முன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்ததேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்னகாரணமென்னகாரணமென்று வீரபத்திரர்வந்தார்—எ-று. (௬)

முக்கணத்தனீர்கொடாதுகனல்கொடுக்குமூகிலெனத்தக்கன்வேள்வியைத்தகர்த்துமீளவென்றுசாற்றினனக்கணத்திறைவனைவணங்கியடிவணங்கியேகினன், பக்கநின்றபூதநாதர்பாரிடங்களகுழவே.

(இ-ள்) என்னையழைத்தகாரியமென்னவென்றுகேட்ட வீரபத்திரனைப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவன் சலத்தைக்கப்பொழியாமல் நெருப்புகளைக்கக்கும்மேகம்போற்போய்த்தக்கனுடைய யாகத்தையழித்துவாவென்றருளிச்செய்ய அக்கணமேவீரபத்திரர் திருவடியைத்தொழுது சுவாமியினதுதிருவடியைத்தொழுதார் அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து பூதகூட்டங்களும்பேய்களுஞ்சூழப்போனார்—

நஞ்சுகொப்பளிக்குநாக நாலிரண்டுமாலையா
யஞ்சிரட்டிபூதநீல வாலவட்டம்வீசவே
குஞ்சரங்களெட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சகத்தர்நால்வர்தூய கவரிநின்றுவீசவே.

(இ-ள்) விஷத்தைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களைமாலையாகத்தரித்துக்கொண்டுபத்துபூதங்கள்நீலவர்ணமான ஆலவட்டம்விசிக்கொண்டுவரத் திக்கிலிருக்கின்றயானைகளெட்டையுங்காதிலே குண்டலமாகத்தரித்துக்கொண்ட வெள்ளைச்சட்டையணிந்தநாலுபேர்கள்பரிசுத்தமாகியசாய்மாம்வீசவும்புறப்பட்டார்வீரபத்திரர், எ-று. (௮)

தீயிருந்தவுக்ரவெம்மை விண்பிழிந்துநிர்த்திடும்
பேயிரண்டுநூறுநூறு காகளம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமாதி மதியிடந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்குமுத்தி ரைக்குடைத்திரங்களே.

(இ-ள்) வடவாமுக நெருப்புக்குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடைய பசியைமேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்றஇரண்டாயிரம்பேய்கள்எக்காளம்பிறக்கவும், சந்திரனை இரண்டாகப்பிளந்து இரண்டுகடவாயிலும்வைத்ததுபோலுமிருக்கின்றஆயிரம்பூதங்கள்முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும்புறப்பட்டார்—எ-று. (௯)

மாயுமாயர்தந்தசங்குகோடிகோடிமருகவே
தீயின்வாயினூர்தித்தந்தசிங்காதமூதவே
சாயுமெண்ணில்காலர்மேதிதந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிற்றெருத்தணைந்ததேரிலேறினான்.

(இ-ள்) இறந்திறந்துபிறக்கிற அனேககோடிவிஷ்ணுக்களுடையகையிலிருந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயில்வைத்துஊதிவரவும், இந்தஅக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்றஆட்டுக்கடா கலைமானுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும் இறந்துபோனயமராஜர்களேறிய எருமைக்கடாக்களுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும், ஆயிரம்யானைகள்கட்டியிழுக்கிறதேரிலேறினார் வீரபத்திரர்—எ-று. (௰)

சிலகணங்களானையான சிலகணங்கடேரதா
புலவுகின்றசிலகணங்களோடுகின்றவாசியாய்
மலிவுகொண்டுசிலகணங்கள்மனிதர்தேவராயின
வுலகைதானுமளவிலா தனந்தவேடமானதே.

(இ-ள்) அப்படிவீரபத்திரர்தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள்யானைரூபங்கொண்டதுகள் சிலபூதங்கள்தேரினுருவங்கொண்டதுகள்சிலபூதங்கள் குதிரையானதுகள் சிலபூதங்கள் மனிதரும்தேருமானதுகள் அளவில்லாதபேய்களனந்தரூபங்கொண்டுபுறப்பட்டதுகள் (௰௧)

வீரையேழுடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாதவீனுமே
பாரவேழுபாருமுண்டு பசிகெடாதபட்டுமே
கூரவேலெடுத்துகால னுடுகொள்ளைகொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன் னடந்துசென்றபூதமே.

(இ-ள்) வீரபத்திரர்புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அவருக்குமுன்னேநடந்தபூதங்கள்ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலுங்குடித்தாலும்விடாய்தீராமல்திரும்பும், பாரமாகிய ஏழுலகத்தையுஞ்சாப்பிட்டும்பசிபோகாமல்அலைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மைபொருந்தியவேலாயுதத்தைஎடுத்து யமனுடையநாட்டைக்கொள்ளைகொள்ளும்இப்படிப்பட்டவலிமையுடையதுகள்—எ-று. (௰௨)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீதுசுற்றுமே
புண்டரீகரண்டமும் புகைகொளுத்திமீளுமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவங்கை தட்டியோடுபூதமே.

(இ-ள்) ஏழுமேகங்களையும்பிடித்துச் சிவந்த தலைமயிரிலேசுற்றிக்கட்டிக்கொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும் புகையுண்டாக நெருப்பினாலேகொளுத்தும் எட்டுத்திக்குந்தேடி யாகசாலையெங்கேயென்றுதேடும் பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைக் கொட்டிக்கொண்டு வீரபத்திரர்பின்னேயோடுகின்ற பூதங்கள்—எ-று. (௰௩)

வெள்ளவாழிமதுநுகர்ந்து வீறுகின்றசிலகணந்
துள்ளவந்துபுவனமுற்று சுற்றுகின்றசிலகணந்
தள்ளுகின்றபேர்களென்று சாய்க்கநின்றுநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டுபாடுமே.

(இ-ள்) வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற மிகுந்த மதுவைப்பானஞ்செய்து அதனால்வீறுப்புகொண்டுசென்னைக்குளழுந்ததுகள் சிலபூதங்கள் நம்முடையசுவாமியைத்தள்ளுகிறவர்கள் யாரென்றுகேட்டு அவர்களைக்கொல்லுகிறதற்காகநின்றுவீரநகைகொள்ளும் சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும், சிலபூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டுசிவனைக்குறித்துப்பாடும்—எ-று. (௰௪)

வெதிர்சிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபாளையதிரே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமத்தகமறுகள்
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிநிகரந்தரானபேர்களையுமவாரிவீசினர்.

(இ-ள்) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனேபுள்ளாங்குழல் சிலம்பு-முரசு-சங்கங்கள்-விருதாகிய உடுக்கைமுதலானவாத்தியமுழங்கவும்-பெரியமணி-தவண்டை-மிர்தங்கம், சத்திக்கவும், வழிமுழுதும்போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப் பூதகூட்ட

ங்களும்அதிதியினுடையபிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும்தூக்கி வாரிவீசினதுகள்—எ-று. (௰௫)

காரிலேறிமையிலேறிகடாவிலேறியலகைமே, லேரிலேறிமகர மேறியிரலையேறியலகையாம், பாரிலேறிமானமேறிபசுவிலேறியெண்மருர், தேரிலேறிவந்தவீரர்சேனைமாளமோதினர்.

(இ-ள்) மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும் ஆட்டுக் கடாவிலேறுகின்ற அக்கினியும், எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும், பேய்வாகனனாகிய நிருதியும், மகரவாகனனாகிய வருணனும், மான்வாகனனாகியவாயுபகவானும், அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்றகுபேரனும், எருதுவாகனனாகியஈசானியனுமாகியஎட்டுப்பேர்களுந்தேரிலேறி எதிர்த்தாக்கொண்டுவந்தவீரபத்திரருடையபூதகணங்களையெதிர்த்தார்கள்—எ-று. (௰௬)

வாளிசூலம்வேலுலக்கை வச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர்வீழமாறுவீசினர்
கூளிநாலிரண்டுசென்றுகொடியவெம்மைமர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்த*வம்மனைக்குநிகரவே.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகர்எட்டுப்பேரும் பாணம்-சூலாயுதம்-வேல்-உலக்கை-வச்சிராயுதம்-மழு-கத்தி இதுகளை-வீரபத்திரருடையசேனைத்தலைவர்கள்விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அப்போது எட்டுப்பூதங்கள்புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும்அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும்அம்மனைக்குச்சமானமாகஎடுத்தெறிந்ததுகள், எ-று. (௰௭)

அலகைநாலிரண்டுவீழவமர்செய்பூதமோடவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர்வாகைமாலைசூடினர்
நலிதல்கண்டுவீரன்வாளிநாலிரண்டையேவினு
லகபாலருடல்புகுந்துளமுதமுண்டுலாயதே.

(இ-ள்) முன்னேஎட்டுப்பூதங்களால் எறிபட்டுவிழுந்ததிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும்அந்தஎட்டுப்பூதங்களும் கீழேவிழவும், மற்றைப்பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவும் யுத்தம்செய்து வெற்றிமாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திரசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தைவிட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடலைத்துளைத்து அவ்வுடல்களுள் இருக்கிறஅமுர்தத்தைப்புசித்துச்சஞ்சரித்ததுகள். (௰௮)

மருங்கிழிந்துகுயிலதாகிவச்சிரத்தனேகினு
னொருங்கியீசனளகையாளிநிருதிவாயுவருணனுஞ்
சுருங்கினர்கடாவிலேறிதுஞ்சினனைமறபிரான்
பெருங்கையேழுமீசனன்பர்பிறவிபோலறுத்தனன்.

* அம்மனை-மகளிராடு மோர்விளையாட்டு.

(இ-ள்) தேவேந்திரனானவன்தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயிலுருவங்கொண்டோடினான், ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயு-வருணன் இவர்கள் தோற்றுவெட்கத்தையடைந்தார்கள்-யமனானவன் இறந்தான்-அக்கினிபகவானுடையஏழுகைகளையும் சுவாமி அன்பருடையபாவங்களை அறுப்பதுபோலஅறுத்துத்தள்ளினார்வீரபத்திரர்—எ-று. ()

கசசமறறவச்சமோடு கலையதானவெச்சன, லொச்சனாகவுயிரைவாரியுடலுரித்தெறிந்தனன், பசுசுவல்லியன்னையானபன்னிகாதிரண்டையும், வச்சிரத்தினாலரிந்துமாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்) அளவில்லாதபயங்கொண்டயாகத்தாவாகிய கலைக்கோட்டுமகாரிஷி பிராணனுந்தேகமும் வேறாக்கொன்றுடலையுரித்தெறிந்தார்-பார்வதியின்தாயாகிய தக்கனுடைய பெண்சாதியின் இரண்டுகாதையும் அறுத்துத்தள்ளி மாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர்—எ-று. (௨௰)

மிக்கருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
யொக்கநின்றயாகதண்ட மொன்றுகொண்டுகுன்றுபோற்
றக்கனாரெதிர்த்தபோது தலையரிந்துதள்ளினு
னக்கணத்திலொன்றுசென் றனைக்கணத்தயின்றதே.

(இ-ள்) தேவர்கள்கூடிச் சோமபானஞ்செய்கிறதை நீக்கித்தனக்கு வீரமே பானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகஸ்தம்பத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடைய தலையை மலைபோல் கீழே அறுந்துவிழும்படி அறுத்துத்தள்ளினார்- அப்போது அந்தப்பூதகணங்களிலொன்று அந்தநொடியிலேதானே அந்தத்தலையைத் தின்றுவிட்டது—எ-று. (௨௧)

பசுக்களேறுருத்திரப்பசுக்களாவிதன்னையும், வசுக்களாவிதன்னையுமறுத்ததேவராவியும், முசுக்கள்போலொளித்திருந்தமுனிவராவிதன்னையு, மசிக்கவீரன்விட்டசூலமள்ளியள்ளியுண்டதே.

(இ-ள்) மாடுகளிலேறுகின்றபசுபோன்ற உருத்திரக்கூட்டங்கள் பிராணனையும், அஷ்டவசுக்களுயிரையும், மற்றதேவர்களுயிரையும் குரங்குகள்போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்த முனியீசுரர்களுடையபிராணனையும், பரியாசம்பண்ண வீரபத்திரர்விட்ட சூலாயுதம் எடுத்தெடுத்துத்*தின்றுவிட்டது—எ-று. (௨௨)

விழியினோடருக்கர்பல்லை வேரறுந்துவாணிமா
வெழில்படைத்தமுண்டமா விரண்டுறுண்டமாகினன்
கழலமைந்தகன்குநிகை வயிர்தமுண்டகலைநிலா
வழலவிக்குமாறுகாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே.

* தின்றுவிட்டதென்றது-இலக்கணம்பிளந்து கொன்றதுவன்றுகொள்க.

(இ-ள்) சூரியனுடையபல்லும் கண்ணும்தெறித்துக் கீழேவிழும்படி அடித்துச் சரஸ்வதியைப்பிடித்து இரண்டாக நாக்கறுத்தார், இலட்சுமியைமூக்கறுத்தார், வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலினாலே சந்திரனைமிதிக்க அவன்நசுங்கித் தக்கனுடைய யாகசாலைநெருப்பை மிதித்தபடியினாலே அந்த வெப்பந்திர அப்பியவெண்ணெயைப்போலானான்—எ-று. (௨௩)

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகம் வந்துதோன்றியமர்செய்த
தூயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவமர்செய்தார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லையே.

(இ-ள்) பூதகணங்களாலே இறந்துபோன தேவர்கள் கரியஉடம்பினையுடையபசாசாகி மறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாய்த்தோன்றி எழுந்து சண்டைசெய்ய அவர்களைவீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆனபடியினாலே பேயாய்ப்போகியுந்துக்கம்நீங்கவில்லை—எ-று. (௨௪)

விதிபுனைந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
குதிகொணெய்க்கடாமெடுத் தொழுகுபூதர்கூளிதன்
னுதரகுண்டமனலெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

(இ-ள்) பிர்மமாவினாலே விதிக்கப்பட்டயாகசாலைநாசத்தையடைந்தாலும் அதற்குபயோகமாகவைத்திருந்தசோறும் எள்ளும்பொரியும் ஒருபூதம் வாயிற்கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களையெடுத்து மடமடவென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவாய்ஓமகுண்டமாகவும் உதராக்கினியேநெருப்பாகவுமிருந்தது—எ-று. (௨௫)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங்குருக்களும்
முட்டமானமுப்பதிற்று மூன்றுகோடிதேவரும்
பட்டபோதுவவர்தமெய்கள் பழுதுறாதுதன்னுளே
இட்டபூதவுதரமுன்னையாகசாலையொத்ததே.

(இ-ள்) அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராகவந்த குருக்களும் முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள்தேகம் வீணைப்போகாமல்வீரபத்திரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகள் சாப்பிட்டபடியினாலே அந்தப்பூதகணங்களுடையவயிறுயாகசாலையையொத்தது—எ-று. (௨௬)

கற்பகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கவமரர்த
மற்பமாமுடம்பிறந்த மாவிகாரமொத்ததால்
பற்பலவியக்கர்சித்தர் பண்டிசிந்துகுடர்களாற்
சாப்பாயமொத்ததன்று தக்கர்செய்தயாகமே.

(இ-ள்) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பிலேயிருந்து பிரிந்தார்கள் யாகத்துக்குநெய்யெடுத்துச் சொரிதல்போலிருந்தது-பலபல யட்சர்சித்தர்களுடைய வயிறுகிழிந்துங்கப்பட்டஅவர்களுடைய குடல் கொடிகொடியாகச் சிதறிக்கிடக்கிறது சாப்பாயமாகும்செய்ததையொத்தது அன்று தக்கன்செய்தவேள்வி—எ-று. (௨௭)

சிறந்ததிக்குப்பாலராதி தேவர்சித்தராகவிறந்
திறந்திறந்துபோகவேத னிலையிலேயுமுற்றவர்
பிறந்துவந்துவந்துபோர் பொருதுவீழ்ந்திறந்தபேர்
மறந்துவீழவீரன்மோதி மலிந்தவன்னமண்டினான்.

(இ-ள்) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகிய தேவர்கள் சித்தர்கள் இறக்கப் பிரமாவுடைய கொடிப்பொழுதிலேயவர்களைப்படைத்துக்கொண்டேவந்தார் அவர்கள் மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள்பின்னும் இறக்காமலிருக்கும்படி பிரமாவையும் கூட யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர்—எ-று. (௨௮)

செத்ததேவர்மீளவுஞ்செருச்செயப்படைக்கிற
கைத்தலங்கள்வீழமாறு கமலனானைமோதினான்
* மூத்தலைகொள் படையெடுத்து மூண்டகத்தர்சிந்தைசேர்
பதுமைந்தர்சென்னியும் படிக்குவேப்பவினை.

(இ-ள்) இறந்துபோனதேவர்கள் மறுபடியுஞ்சண்டைசெய்யப் படைக்கும் பிர்மாவினுடைய கைகளை அறுத்துத்தள்ளினார் மூன்றுதலையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர் மனதில்உண்டாகிய பத்துப்பிரமாக்களுடைய தலைகளையறுத்தி பூமியில் விழுத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்—எ-று. (௨௯)

அண்டகூடமுன்பிளந்த வாதிமாயன்மாசெயக்
கண்டமேருவனவிளங்கு கருடனாதிதோன்றியே
மண்டவள்ளிவருடமாக வீரன்மார்பிலவீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையிலவாளிமேய்ந்ததே.

(இ-ள்) அண்டங்களைவிழுங்கி உமிழ்ந்தமுதல்வராகியவிஷ்ணு சண்டைசெய்ய மூக்கையுடைய மேருகிரிபோலவளர்ந்த கருடன்மேலேறிக்கொண்டு அனேகபாணவருஷங்கள் வீரபத்திரர்மார்பிலேமும்மடியாகப்பொழிந்தார்- அப்படிவிட்ட பாணங்களெல்லாம் துண்டமாகத்தன்கைப்பாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரர். (௩௰)

வையமுண்டமால்வெந்துவைவாளாகிர்த்துவீசிய
னையனைவர்காவளியரல்முத்தெரிந்தோரம்பினை

* மூத்தலைக்கொள்படை-சூலாயுதம்.

பையராவருந்தியாலி பருகினான்மெய்நருகினான்
கையிலாழியேவினான்கலிந்ததன்னைலகாலிலே.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வில்யுத்தம்பண்ணுகிறதற்குச்சக்தியில்லாமல்கோபங்கொண்டு ஒருகருநிறையெடுத்துச்சுற்றிவீசினார் வீரபத்திரர் அந்தக்கத்தியைஒருபாணத்தைவிட்டறுத்தெறிந்து ஒருபாணத்தினாலேபாம்பைக்கொல்லுகின்றகருடனைக்கொன்றுவிட்டார் அது கண்டு துக்கத்தினாலே உடம்பு கறுப்பாய்க் கையிலே யிருக்கிற சக்கரத்தை வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகஞ்செய்தார் அது ஓடிவந்து சுவாமிகாலிலேவிழுந்துபணிந்தது—எ-று. (௬௧)

எந்தைமுன்னளித்தவாழி யெந்தைதாளில்வீழவே
யந்தமெய்யொழிந்துபன்றி யரியின்வேடமாகியே
வந்துவந்துபோர்தொ[illegible]ளின்வேலின்வவ்விறு
ணுந்திவேறோர்சேலதாகி வாரிமீதொளித்தனன்.

(இ-ள்) முக்காலத்திலே விஷ்ணு ஆயிரம் தாமரைமலரைக்கொண்டு பரமசிவனைப் பூசித்துவருகிறபோது இவர்பக்தியைப்பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச் சுவாமிமறைத்துவைத்தார் விஷ்ணு பூசை செய்து அருச்சனை பண்ணிக்கொண்டு வரும்போது ஒருபுஷ்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத் தன்னுடைய தாமரைப் பூவொத்த கண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் சுவாமிக்கு மனது சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதம்கொடுத்தார் அந்தச்சக்கரத்தைத்தானே சுவாமியேலேவிட அதுபயந்து காலில்விழவேஇனிமேல் இந்த ரூபத்தோடே நின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்த உருவத்தை யொழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவும் ரூபமெடுத்துவந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும்வீரபத்திரர்வென்றார்-அ[illegible]பின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்தி[illegible]ந்து ஒளித்தார்—எ-று. (௬௨)

அறுசீரடி[illegible]சிரியவிருத்தம்.

புவியுண்டநெடுமாலும்பழையபடி புவியுண்டுபோனான்வேதன்
தலையுண்டுதலைநாலுந் தலையுண்டாரிமையவர்கந் தாடியூனுண்டார்
கலியுண்டகணகுண்டம் பேயிறைச்சியருந்துகனகலமேயான
தலியுண்டுமனமகிழ்ந்து கெய்தமுனிவரெல்லாமலியுண்டாரே.

(இ-ள்) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவுந்தோற்று மண்ணை வாயிற்போட்டுக்கொண்டுஒளித்துக்கொண்டார் - பிர்மா தலித்து நான்கு தலையும் அறுபட்டிருந்தார் - தேவர்களுந் தண்டத்தாலடியுண்டு இறந்தார்கள் - பூதகணங்கள் இதைச்சாப்பிடுகிறதற்கு ஓமகுண்டபாத்திரமானது அவிர்ப்பாகஞ்சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியினாலிறந்தார்கள்—எ-று. (௬௩)

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிறை பதம்பரவியிசைத்தானெல்லா, மங்கணனுமுனிவாறியருள்கூர்ந்து மகத்திறந்தார்க்காவியீந்து, மங்கரியபதங்களெல்லாம் பழையபடி யுதவுதலும் வணங்கிப்போனார், சங்கரியைமுன்பெற்றானென்பெற்றான் றனக்காட்டுத்தலைப்பெற்றானே.

(இ-ள்) இவ்விடத்தில் இவ்விதமாக யாகசாலையோடு சருவத்திரபேரும நாசத்தையடைந்தபிற்பாடு வீரபத்திரர் கைலாயத்துக்குப் போய்ச் சுவாமியினுடைய பாதத்திலேவணங்கி அங்கேநடந்தசமாசாரமெல்லாஞ்சொன்னார் அதுகேட்டருளிப் பரமசிவனுங்கோபமாறிகிருபைபிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்களனைவரையும் பின்னும் பிதுககேடில்லாத அவரிடங்களை யவரவர்க்குப் பழையபடியே அருளிச்செய்தலும் அவர்கள் சுவாமீநாங்கள்விவேகமில்லாமையினாலே செய்தகுற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டியதென்று நமஸ்கரித்துவிடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் - பார்வதியைப்பெற்ற தக்கனுக்குமாத்திரம் நிந்தைசெய்ததற்கு அபராதஅடையாளமாக ஆட்டுத்தலையை அவனுடலில்வைத்துப்பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படி செய்தார்—எ-று. (௬௪)

என்னுதன்றனையிகழ்ந்தோன் புதல்வியென்வுலகுரைக்குமிடுக்கண்டீரத், தன்னுகந்தனயோகசாதனத்தால் விடுத்திமயன்றவத்தினாலு, முன்னுகமைநாகன்றனைப்பயந்த மேனையதுமுயற்சியாலு, மின்னுகவவதரித்தா ளமாவ்வாங் கற்பகப்பூவீசினாரே.

(இ-ள்) எனக்கு நாதராகவிருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்த தக்கனுடைய குமாரியென்றுகுறைப்பாக உலகம்சொல்லுமே நம்மையென்று பார்வதி அந்தத்துக்கநீரத் தன்னுடைய தேகத்தையோகாக்கினியினாலே நிவர்த்திசெய்து இமவற்பர்வதராஜன் தபோம்கிமையினாலும் முன்மைநாகனென்கிற பிள்ளையைப்பெற்ற மேனாதேவியினது தவமுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக் குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள்-தேவர்கள் கற்பகப்புஷ்பங்களை வருஷமாகப் பொழிந்தார்கள்—எ-று. (௬௫)

சித்தாந்தத்தொன்று சத்தி சிவத்திரண்டாய் ஞானமிச்சைசெயலின்மூன்று, கொத்தாகிக்குடிலைதரு நாதவிந்துவிரண்டினுக்குங் கொழுகொம்பாகி, முத்தாகிச்சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மாலயன்முதலாமூலைத்தமூல, வித்தாகிநிறைவாளைப் பயந்தவறகுமுடிந்ததவம் விளம்பலாமோ.

(இ-ள்) சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலேஒன்றுபட்டஅபின்னசக்தியாய்ப் பின்பு அசசிவத்தில்நின்றும் பின்னுசக்தியென்று வேறுபட்டுப்பின்பு ஞானசக்தி இச்சாசக்திகிரியா

சத்தியெனுமூன்றுவகையாகிக் குடிகொண்டிருக்கின்றதாகிய நாதத்திற்கு ஒருகருக்கொழுகொம்பாகியும் சுவாமிக்கு முதலாகியும் பரமசிவ ஸ்தானத்தில் உருத்திரன் விஷ்ணு - பிரமா முதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்கு மூலமாகியவித்தாகியும் எங்குநிறைந்த பார்வதியைப்பெற்றவர்க்குமுடிந்தவப்பெருமையைச் சொல்லவும் கூடுமோ—எ-று.)

கலைவளருமதிபோன்று சிவனைவெல்லாமதன்விளங்குவ கரும்புபோன்றும், பலகலையுந்தெளிந்துயர்ந்து பல்லுலகமுங்கூசப்பறக்கும் பயிலுங்காலில், மலையரசனிடத்திலே மறைநாரதமுனிவரருள்வரல் மகிழ்வாயெய்தி, யுலகமெல்லாங் குடியிருக்கும் திருவயிற்றுமின்னைக் கண்டம்பார்த்துவாக்குரைத்தார்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் இமாசலராஜனுக்கும் மேனாதேவிக்கும் குழந்தையாகியவளர்பிறைபோலக் காருங்குன்றா வளர்ந்துமன்மதனை வென்ற சிவனைவெல்ல வில்வேண்டி அதற்குவளர்த்த கரும்பைப்போலப் பலசாஸ்திரங்களையுங் கற்றுப் பசுக்களுக்கு ஊசல்விளையாட்டு முதலானதுசெய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில் மலையரசனிடத்தில் வேதமுணர்ந்த நாரதர் ஒருநாள் வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்திருக்கும் அம்மனுடைய இலட்சணம் பார்த்துச் சொல்வார்—எ-று. (௩௭)

செற்றமிலோர் புத்திலனை சேத்திரமுண்டொருகை செடியகுலம் பற்றுமொருகைமறையு மொருபாகமாகதப்போய பன்னமாகும், குறைந்தெழுந்தபாதி சடையாகுமொருகையுங் கழன்றுபோது முழுமவளமிலைவளமை மலையரசனுளமுருகியுமேங்கினான்.

(இ-ள்) பருவதராஜனே உன்னுடையகுமாரத்திக்குச் சில பொழுதிலே நெற்றியில் ஒருபக்கத்திலே அனைக்கண்தோன்றும் ஒருகையிலே சூலமுண்டாகும் ஒருபக்கந்தாஸ்தனம் மறைந்து போகும் பாதிசரீரம் பச்சைநிறம்போய்ப் பவளநிறமாகும் கூந்தலிற் பாதிசடைகளாகும் ஒருகையிலே வளைகளில்லாமற்போகும் இதுகளசப்பலிக்குமென்று நாரதர்சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ளமுருகிச் சந்தோஷத்தை யடைந்தான்—எ-று. (௩௮)

வேறு - அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையரிக்கவைகையபயு பணிவளாருங்கினங்கள்
ஐயமிரச்சடையான்வந்து கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு
வையமளித்தாடாதை வள்ளலைப்பணிந்துமானை
மையாமின்றவத்துக்கேவல்செய்யென்றளித்துப்போனான்

(இ-ள்) இப்பிரகாரம் நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப் பார்வதியே தமக்குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவனாருமுத்தனும் விசு

னென்று பிராத்தித்துக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் பூமியிலே கங்கையைச் செய்துகொண்டிருக்கிற அந்த இமவமலைப்பருவதத்தில் ஒருபக்கத்தில் பரமசிவன்யாதொரு சிலையின்மேல் யோகத்திலிருக்கிறாரென்கிற வார்த்தைகேளாதாகிய தன்மகளாகிய பார்வதியையுந் தோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து அவருடையபணிவிடையுடனே யுடனிருக்க ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் பருவதராஜன்—எ-று. (௩௯)

ஓங்குமாலயனமறநனளோ ரொழிவிலாததவம்புரிந்தால்
ஆங்குபேறளிப்பானொருவனார் கருத்தினாற்றவஞ்செய்போதில்
பூங்குழல்களியும்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்) எல்லாத்தேவர்களுமறியாத விஷ்ணு - பிரமா - மற்றவர்கள் பெருமையாயொழிவில்லாத தவஞ்செய்தால் அவர்களுக்குவேண்டிய வரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவர் யாதோ ஒரு காரணத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி-புஷ்பம்-புஷ்பம்-தருப்பை திருமஞ்சனமுதலானதுகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனே பலபணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள்—எ-று. ()

இங்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும்
பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனும்
மங்கவர்க்கிருக்கையீந்து மவ்வவர்முகத்திறசோர்வுங்
குங்குமக்குமபந்த புயங்களிற்குழைவுங்கண்டான்.

(இ-ள்) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாயிருக்க எல்லாத்தேவர்களும் தேவேந்திரனுங்கூடிப் பிரமாவைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிரமாவும் அவர்களுக்கு இருக்கையைக்கொடுத்துப் பிறகு அவர்களுடைய முகங்கள்சோர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமம் பூசியிருக்கிற தோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார்—எ-று.

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சிவாய்மடிந்துகாலன்
முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படையெலாமுறிந்துதேவர்
மெய்ச்சிரமகுடக்குத் மெலிந்தமையென்னபுமென்று
மச்சுரர்தாங்குக்கோமான் றாகனழித்தானென்றான்.

(இ-ள்) வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின் வாய்மழுங்கியும், யமனுடைய சூலாயுதம்வளைந்தும், மற்றவர்கள் ஆயுதமுறிந்தும் தேவர்கள் சிரசிலேயிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரனானவன் தாருகாசுரன் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்று சொன்னான்—எ-று. (௪௨)

காலையம்புயத்தோன்சொல்வான் காலனுற்கனலாற்காற்றுன்
மாலிஞலென்ஞலுன்ஞலவன்வலிதொலைக்கலாமோ
வாலமாமிடற்றுன்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனூர்வெல்வாருங்கள் சிறையெலாம்விடுப்பாவென்றான்.

(இ-ள்) அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிர்மாவானவன் சொல்வான்-யமன்-அக்கினி-வாயு-விஷ்ணு-இவர்களாலும்-என்னாலும்-உன்னாலும்- அந்ததாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடையபிள்ளையாய் இமாசலபுத்திரியான பார்வதியினிடமாக சிவசுப்பிரமணியர் அவதரிப்பார் அவனைக்கொன்று உங்கள் சிறையை மீட்பாரென்று சொன்னான்—எ-று. (௬௩)

யோகத்திலிருக்குமீச னுமைக்குநாணளிக்குமாறு
வேகத்திலியற்றுமென்றே யயன்விடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்திலனுகிதேவர் மதனனைநினைத்தார்மாரன் [வான்.
சோகத்தையொழிக்குந்தென்றற் றேருடன்றேன்றிச் சொல்

(இ-ள்) யோகத்திலிருக்குஞ் சிவனானவர் பார்வதிக்கு மங்கிலியதாரணஞ் செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிர்மாசர்வத்திரபேருக்கும் உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிச்குவந்து மன்மதனைநினைத்தார்கள் அவன்விடாய்த்திருக்கத்தகுந்ததென்றலாகியதேறிலேறிவந்து சொல்லுவான்—எ-று.

எவன்றவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கவீர்
கவன்றதெதத்துயராலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்று
ளவன்றனைமிறுகப்புல்லி யமரர்கோனருளினேக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்.

(இ-ள்) மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடைய தவத்தை அழிக்கட்டும், எந்தப்பெண்களைமயக்கட்டும், நீங்கள் எந்தத்துக்கவிதமாக என்னையழைத்தீர் ளென்றுகேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்மதனை இரண்டுகையினலும் இறுகக்கட்டித் தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தையழிக்கும்படி உன்னைவேண்டியழைத்ததென்று தெரியச்சொன்னான்—எ-று. (௬௪)

விண்ணவர்மகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள்யயர்ந்துகூறும
பெண்ணலானலியானல்லர் பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார்
கண்ணிலுலளவைநூலாற் கருத்திலுலளவாவந்த
தண்ணிலாமுடியார்செய்யுந் தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்.

(இ-ள்) தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொல்லக் கோபித்துச் சுவாமிக்குப்பயப்பட்டுச் சொல்லுவான் வாருமையா தேவேந்திரனே சிவன் பெண்ணுமல்லர், ஆணுமல்லர், அலியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்புமில்லாதவர், சாட்சிப் பிரமாணத்தினலும், ஆகமப்

பிரமாணத்தினலும், கருத்தினலும், இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினது தவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர் வல்லவர்—எ-று. (௬௫)

கன்னிகைகவுரியீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்நிதிமகிமையாலே யுயிரெலாந்தழையாநிற்கு
முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிடுமவன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளுந்தோன்றி மனதிலேயொடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்) அம்மனே கன்னிகை, சிவனே குற்றமில்லாத பிர்மசாரி. இவர்களிரண்டுபேர்களுடைய சந்நிதிமகிமையினலே சகலஉயிருமுண்டாகி விர்த்தியாகும், முன் எப்படி சுவாமியினிடத்திருந்து சீவன்கள் உண்டாச்சுதுகளோ அப்படியேஅவரிடத்தில் ஒடுங்கும் மனதிலேதோன்றிய அனேகவஸ்துக்களதிலே ஒடுங்குவதுபோல்.

தாமதகுணத்தரென்பர் சங்கரித்திடலாலீசன்
சேமமாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைப்பொழித்தருள்வதாகும்
மாமலகுணமொன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப்
பூமலர்சொரிந்தக்காலும் புகையெழப்பொரிந்துபோம்.

(இ-ள்) உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதனலேசிவன் தாமதகுணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள அப்படியன்று உயிர்களுடைய இளைப்பையொழிப்பதாகும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உளதாயிருக்கின்ற மும்மல சம்பந்தமில்லை இவருடைய சொரூபம் மிகவும்நெருப்பாகும் அவர்மேல்நான் புஷ்பபாணத்தைவிட்டால் அதுகள்புகையாகக் கரிந்துபோகும்—எ-று. (௬௬)

உருவெனத்தெரியாதானை யுருவினேடருவானானை
யருவெனத்தெரியாதானை யமர்செயவரிதென்றஞ்சி
வெருவரப்புகுந்தானந்த வேளையில்வேளைநோக்கித்
தருவனத்திடையில்வாழுஞ் சதமகனுரைப்பதானன்.

(இ-ள்) உருவென்றுயாவராலுந் தெரியக்கூடாதவரை யுருவமாகியும், அருவமாகியும் இருக்கின்றசிவனை அருவமென்றுந்தெரியாதவரைமிகவும் யுத்தஞ்செய்து சயிக்கப்படாதென்று மன்மதன்பயப்பட்டுத் தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குப் போகப்புறப்பட்டான் அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்துச் கற்பகதருவின்நிழலில் வாசஞ்செய்யாநின்ற தேவேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினன்—எ-று.

மாயவனுரத்தின்மீது மலரவன்வதனமீது
நாயகன்சிரத்தின்மீதும் பொறுத்தனைவரையன்றோ
காயுறுங்கிரிமேனிக் கடைந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னுண்மையன்றோ.

(இ-ள்) விஷ்ணு தம்முடைய மார்பிலே லக்ஷ்மியையைத் தாங்கிக் கொண்டதும், பிரமா சரஸ்வதியை நாவில் வைத்துக் கொண்டதும், மகாதேவரானவர் தலையிலே கங்கையென்கிற பெண்ணை வைத்துக் கொண்டதும், உன்னுடைய சாமார்த்தியமல்லவோ; ஆரிய பூமியில் கடையச்செய்ததும், எனக்கு ஆயிரங்கண்வந்ததும், உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்—எ-று.

செல்வதின்றெமக்காயக்கே தருமதுதேவர்கள்சி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமபேஞ்சை
சொல்வதுமறுக்கவேண்டாமெனச்சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமீதுதாவென்ன மதனவேணயந்துகூறும்.

(இ-ள்) பின்னுந் தேவேந்திரன்சொல்வான்வாராய் மன்மதா எனக்காக அங்கேசென்று சிவனைஜெயித்து அவருக்குக்காமவிகாரமுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப் புத்திரனுண்டாகும் அந்தப்புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்படி செய்வார் அதற்குநீயே காரணமாயிருக்கிறாய்; நான்சொன்னவார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்த நல்வார்த்தைக் கொடுவென்றுகேட்க, மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான்—எ-று. (௫௧)

அரன்சிலைமலையென்றாலு மங்கையரிவென்றாலும்
வரம்பெறவிசைந்தாலும் வாசுகியரவென்றாலும்
கரும்பெனுஞ்சிலையாலைந்தாகனைதொடுத்தலாற்சிலச் [போனான்.
கரும்பெனுங்குணத்தால் வெல்வேனெனச்சொலித் தொழுது

(இ-ள்) வாருந்தேவேந்திரராஜனே சிவனுக்குவில்லானது மலையாயிருந்தாலும், விஷ்ணுவே பாணமாயிருந்தாலும், வாசுகியென்கின்ற நாணியானாலும், என்னுடைய கரும்பாகிய வில்லினாலும், ஐந்தாபுஷ்பங்களாகிய பாணங்களாலும், நல்லிறம் பொருந்திய வண்டென்கிற நாணியினாலும், அந்தச்சிவனைச்செயிக்கப் போகிறேனென்று வந்தனஞ்செய்து சுவாமியிடத்துக்குப்போனான் மன்மதன்—எ-று. (௫௨)

சந்தனமணமுஞ்செய்யக் கமிழ்ப்புகாமணமுங்கொண்டு
வந்ததுமலயத்தென்றல் வசந்தமாக்கிரியுஞ்சேர்ந்த
இந்துவுநிலவாம்வெள்ளை வகையினையெறிந்ததெங்கும்
கொந்தலரிளமாவெல்லாங் கோகில்முழங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்) மன்மதன் சிவனைசெயிக்கும்படி புறப்படும்போதுபொதியமலையிலிருந்து அவ்விடத்தில் தங்கிய, சந்தனவாசனையும் திவ்வியமணம் கமிழ் வாசனையுங்கொண்டு தென்றற்காற்று வந்தது வசந்தமாகிய மந்திரியும் வந்துசேர்ந்தான் - சந்திரனும் இரண்டாகிய

வெள்ளை கலையினைநான்குபக்கமும்வீசினான் புஷ்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுற்றமாமரத்திலெல்லாங்குயில்முழங்கியது—எ-று.

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க மதுகரமுழக்கஞ்செய்ய, முல்லைச
ண்பக மசோகு மூளரியேமுதலாயுள்ள, வெல்லையின்மலருந்தேனு
மிசைத்தனவிரும்பைச்செம்பைக், கல்லினையுருக்குஞ் சொல்லார்
குறிஞ்சியாழ்கைத்திறகொண்டார்.

(இ-ள்) மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும், அவ்வரும்பில் சப்திக்கின்றவண்டுகளே அச்சங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிறவீரனாகவும் விளங்க முல்லை-சண்பகம் அசோகு தாமரைமுதலாகிய கணக்கில்லாதபுஷ்பங்களையும், தேனையும், நான்குபக்கமு மிறைத்துக்கொண்டு கடினமாகிய இரும்பு-கல்-செம்பு-இதுகள்கூட உருகும்படி சொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெண்களகுறிஞ்சியாழென்னும் வாத்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள்—எ-று. (௫௩)

பொங்கியவுடுக்களான புகாணிமுகத்துச்செகர
தங்குசிந்தூரமாகுந் தனியிருட்கரியுங்கிள்ளைப்
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரொனும்போர்வீரர் வடிக்கண்வாளவிதிர்த்துச்சென்றார்.

(இ-ள்) மிகுந்த நட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாகவும் செவ்வானமானது ஒருதிலதப்பொட்டாகவும் விளங்குகின்றஒப்பற்றஇருட்டாகியயானையும் பசுமைபொருந்தியகிளியாகியகுதிரையும் மடக்கப்பருத்த முலையையும் பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய ஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள்தங்கள்கண்களாகியகத்திகளை அசைத்துக்கொண்டுபுறப்பட்டார்கள்—எ-று. (௫௪)

கோணியகரும்புமைந்து குலமலர்க்கணையுங்கொண்டு
வாணுதலிரதிசெல்ல மகரகேதனத்தினோடு [சி
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான்றனைக்கண்டுந்
நாணிறுனறுகால்வண்டு நாணினைமுடுக்கினானே.

(இ-ள்) வளைவாகிய கரும்புவில்லையும் புட்பங்களாகியஐந்துபாணங்களையுமெடுத்துக்கொண்டுஒளிபொருந்தியநெற்றியையுடையஇரதிதேவியானவளகூடவரமீனக்கொடியுடன் பரமசிவன்யோகதிலிருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவாமியைப்பார்த்திவரை எவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்துவெட்கத்தையடைந்துநடுங்கினான் வண்டைநாணாகவுடையமன்மதன்—எ-று.

வெளித்தலத்தெதிர்த்தாலென்னவிளையுமோதனக்கென்றெண்ணி
யொளித்தனன்முன்னேபின்னே யுமையவள்வரவுகண்டு
களித்தனனயக்கமாமோ கனத்துகளிறைத்துவில்லை
வளைத்தனனிநாண்பூட்டி வடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்.

(இ-ள்) நேரேவெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நமக்குண்டாகுமோ வென்று நினைத்துச் சுவாமியின்பின் தெரியாமல் ஒளித்திருந்து சமயம்பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது பார்வதி அக்கடவுள்முன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெண்துலை

நமக்கிருக்கிறபடியினாலேவெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகத்தை யுண்டாக்கும் புஷ்பபாணத்தை இறைத்துவில்லினைத்துநாணேற்றிப்பாணங்களைத்தொடுத்தான்மன்மதன்—எ-று. (௫௭)

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுமுலகமீன்ற
விருகரும்புருவச்சாப முளவெனுமெழுச்சியாலே
பொருகணைதொடுத்தான்சென்று புராந்தகன்கணையிறைனு
மொருகணைவிடுத்தான்மாரனுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்) மன்மதனானவன் தானதிகசண்டைசெய்து ஒருகரும்புருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்றபார்வதியின் இரண்டு கரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்றன-நமக்கு யாதொருகுறைவுமில்லையென்கிற செருக்கினாலேபோய் அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையுமெரித்தநகையாகிய அம்பையுடையசிவன் அம்மன்மதன்மேல் தன்னெற்றிக்கண்ணைச் செலுத்தினார், அக்கண் மன்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங் கொளுத்திவிட்டது—எ-று. (௫அ)

ஒருகண்ணையென்றமையால் நெற்றியென்று வருவிக்கப்பட்டது, கண்ணையென்றசொல் மெய்கெட்டு கணையென்றுசொல்லணிபெற்றது.

அருக்கவெண்பஞ்சுபோல வழற்கண்ணுலனங்கனை, திருக்குளங்கனலக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும், வெருக்கொளவொளித்தார்பூத கணத்துடன்விடையினனும், பொருக்கெனமறைந்து வெள்ளிப் பொருப்பிடைபுகுந்தானன்றே.

(இ-ள்) நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனுடையமாறுபாடுபொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள்-அதன்பின்பு சுவாமி பூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அந்தவிடம்விட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார்—எ-று. (௫௯)

சங்கரன்மணத்தைவேண்டி யுமையுகற்றவமேசெய்தா
ளங்கதுபுணருமாறேழ் முனிவருக்கமலன்சொன்னான்
மங்கலவேள்விசெய்த முனிவரு மகிழ்வாயுய்தித்
துங்கவெற்பிறையார்க்கித்தைச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்.

(இ-ள்) பரமசிவனானவர் தன்னைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளப் பார்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள் வந்துசேரச் சத்தரிஷிகளையழைத்து பருவதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்குஉன்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார், அந்தப்படியே அந்த ஏழுபேரும் பருவதராஜனிடத்திற்குப்போய்இந்தச்சோபனசங்கதிசொன்னார்கள்—எ-று. (௬௰)

மலையிறைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளல்
குலமதுபயந்தோர்நாமங் குடிப்பெயரேதுவாழுந்
தலமதுபுகலுமென்றான் வந்தவர்நகைத்துச்சொல்வா
ரலகிலான்பிறப்புநல்ல கிளையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்) ரிஷிகள்போய்ச் சொன்னவுடனே பருவதராஜன்சந்தோஷி

த்தான்-அவன்பிள்ளையாகிய மைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவன் என்னசாதி அவருக்குத்தாய்தகப்பன் பெயரென்னகுடிப்பெயரென்ன அவரிருக்கும ஸ்தலமேது சொல்லுங்களென்று கேட்டான் அதைமுனிவர்கேட்டு நகைத்துச் சிவனே அளவிடக்கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூங்கில்-அவர் நல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள் (௬௧)

பெருந்தகைதோருவகையாகிப் பிறைமுடியன்போர்நாளிற்
பொருந்தமுநாளுந்தேர்ந்து புனிதனைப்புகழ்ந்துபோற்றி
வருந்தியார்ரவுநாளுங் குறித்திதறவிடுத்தானன்னோர்
பருந்தகைகைலையினுற்றிந்தப் படியெலாம்பணிந்துசொன்னார்.

(இ-ள்) அப்படி சத்தரிஷிகள் சொன்னபிறகுபருவதராஜன்முதலானவர்களெல்லாம்மகாசந்தோஷத்தையடைந்துசந்திரனைத்தரித்தமுடியையுடையசிவன் பிறந்தநட்சத்திரத்திற்கும் அம்மன்பிறந்தநட்சத்திரத்திற்குந்தக்கபொருத்தமுங்கலியாணஞ்செய்கிறகாலமுமறிந்து நிச்சயம்பண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப்புகழ்ந்துவணங்கி விருந்திபொருந்தியதிருக்கலியாணமுகூர்த்தஓலையுமெழுதிக்கொடுத்தனுப்பிவித்தான் அந்தஏழுரிஷிகளுங்கங்கையைத்தரித்த சுவாமிக்குநடந்தசங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச்சொன்னார்கள், எ-று. (௬௨)

இமையவெற்பிறைவனோலைமுகத்திலேழ்கிரிக்குமேருச்
சிமையமால்வரைக்குஞ்செம்பொற்றிகிரிமாவரைக்குமேழு
தமரவான்கடற்குஞ்சித்தசாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமஞ்சிமணத்தினை யறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்) இமையபருவதராஜன்பார்வதியம்மன் திருக்கலியாணமுகூர்த்த ஓலையை அநேகதூதர்கள்கையிற்கொடுத்தனுப்புவிக்கஅவர்கள் சத்தகுலபருவதங்களுக்கும் கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கும் சக்கிரவாளகிரிக்குமொளியையுடைய சத்தசமுத்திரத்திற்கும் சித்தர் சாரணர் - முனிவர் - தேவர்முதலானவர்களுக்கும், அம்மன் திருக்கலியாணத்தைத் தெரிவித்தார்கள், எ-று. (௬௩)

ஓலைகண்டளவேசேர்ந்தவுததிகளேழும்பூமி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்றமகிமைசேர்திகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ளகிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமையருங்குழாங்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்) ஓலையைக்கண்டவுடனேஏழுசமுத்திரத்திற்கும் பூமிதேவிக்கும்மாலைபோலப் பிரகாசிக்கின்றமகிமைபொருந்திய ஏழுதீவுகளுக்கும்நீலகிரிமுதலாகியசப்தகுலபருவதங்களுக்கும்அதிஷ்டானமாகியதேவதைகள்நெருங்கிச்சேர்ந்தார்கள்-முனிவர்களும்சித்தர்களும் தேவர்களுங்கூட்டங்கூட்டமாகச்சேர்ந்துவந்தார்கள்—எ-று. (௬௪)

அட்டதிக்கினைத்துந்தோரற்கொடிகளாதடைத்தார்விண்ணை
மட்டறுவிமானந்தன்னான் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
கெட்டிலையரம்பைபூகநிரைகளாநிறைத்தார்வெற்பிற்
றட்டியபுழுதியாலேமெழுகினார்தரைகளெல்லாம்.

(இ-ள்) எட்டுத்திக்கையுந்தோரணமுங்கொடிகளாலும்இடமில்லாமல் விமானத்தினால்நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தைஇடமில்லாமல் விமானத்தினா

லும், மாலைகளினாலும்மறைத்துவிட்டார்கள்வீதிகளில்நீண்ட இலைக
ளையுடைய வாழைகளையும்-கமுகுகளையும் நிரைநிரையாகக்கட்டி அல
ங்காரஞ்செய்தார்கள்-மலையிலிருக்கிற புழுகைக் கலந்துத்தரைக
ளெல்லா மெழுகினார்கள்—எ-று. (௬௫)

தோரணஞ்சமைத்தார்முத்தின் றொடையெலாந்தொடுத்தார்வி
பூரணகும்பம்வைத்தார்புதுமணிவிளக்குமிட்டார் [ணனிற்
ஆரணனுலகுமற்றையளகையுமமரர்நாடு
நாரணனுலகும்வந்துகாணவேநாணுமாறே.

(இ-ள்) தோரணங்கட்டினார்கள், அதில்முத்துமாலைகளைத்தொங்கவி
ட்டார்கள் ஆகாயகங்கைகொண்டுவந்துபூரணகும்பம்வைத்தார்கள்,
நூதனமாகியஇரத்தினவிளக்குகளேற்றினார்கள், பிர்மலோகமு
மளகாபுரியும்தேவலோகமும் வைகுந்தமும்இதைப்பார்த்துநாணு
மபடிச் சிங்காரித்தார்கள்—எ-று. (௬௬)

மணிவிளக்கனையமின்னை மலையாமகளிர்கூடிக்
கணிமலர்க்கங்கையாட்டிக்கலையினன்மருங்கைகூட்டிப்
பணிமலியாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாமஞ்சூட்டி
யணிநுதற்றிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

(இ-ள்) இரத்தினதீபம்போன்றபார்வதியைமலையிலிருக்கிறபெண்க
ள்கூடிக்கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்தகங்காசலத்தினாலேஸ்நானஞ்செ
ய்வித்து இடுப்புத்துவளும்படிசேலைகட்டி ஆபரணங்களும், முத்து
மாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர்மாலை சூட்டி அழ
கிய நெற்றியிலே திலகப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படிச் சடங்
குசெய்தார்கள்—எ-று. (௬௭)

பூமணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனாைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன்முதலோர்வேண்டித்
தூமணித்துகில்கள்சாற்றிச் சுரர்தருமாலைசாற்றி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களை யெய்த மாரனை நெற்
றிக்கண்ணாலெரித்து அப்புஷ்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவ
னை மணக்கோலஞ் செய்யும்படியாகப் பிர்மா முதலானவர்கள்கூடி
ப்பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பகப்
பூமாலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணங்களைக்கழற்றிப்போ
ட்டுமாணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத் தரித்தார்கள். (௬௮)

சடையிளம்பிறையைத்தங்களிறையெனத்தகைந்துசூழ்ந்த
உடுகுலமென்னமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவர்காதினமீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினது சடையிலேதரித்த பிறையைப்பார்த்துத் தம்
முடைய புருஷனென்று கற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்கள்
போல முத்துக்கள்பிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்தியக
ண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியரிருவருங் காதினிடத்திற்குடியிருந்தா
ற்போல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச்சாத்தினார்கள். (௬௯)

வரம்பெற்றதிருமால்சாத்து மலர்விழிக்கரியசோதி
பரம்பியதனையலைப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி
விரும்பியகோலஞ்செய்தா ரிறையுமால்விடைமேற்கொண்டா
ரரம்பையர்நெருங்கித்தண்ணீ ராஞ்சனங்காட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெறுதற்கொருவதற்காகத் தம்மு
டைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற்சாத்தினாரே அந்தக்கண்ணி
னது கருப்புச்சோதி காலைச்சுற்றிப் பரவினதுபோலே நீலமணிக
ளாலிழைத்த சிலம்பைத்தரித்து சர்வதகிராளும் விரும்பத்தகுந்த
அலங்காரஞ்செய்தார்கள் - பரமசிவன் விஷ்ணுவேயுருவமாகியரிஷ
பத்திலேறினார் - அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தி
யெடுத்தார்கள். எ-று. (௭௦)

குலவுமாலனுங்கப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச
மலரினன்வணங்கச்சற்றே மணிமுடியசைத்தான்விண்ணோர்
தலைவனெதிர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்றேவர்
பலருமவர்திறைஞ்சியேத்தவவர்களெலாம்பார்வையீந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்கச்செ
வ்வாம்பற்பூப்போலுந் திருவாய்மலர்ந்து வாருமென்றார் தாமரைப்
பூவிலிருக்கிற பிர்மாவந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே இரத்தினகிரீடமிழை
த்ததிருமுடியை யசைத்தார்- தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்புன்
சிரிப்புகொண்டார்- மற்றுதேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கத்திரு
வைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினார். எ-று. (௭௧)

கலித்துறை.

முடித்தகங்கையாற்பிறைக் கொழுந்தெழுந்துமேன்முகைத்து
வெடித்ததாமெனத் தவளவான்கவிகைமேல்விளங்க
வடித்தகங்கையி னருவியும்புலிக்கொழுந்தும்
தொடுத்துவீழுமா றெனவிருகவரிகடுலங்க.

(இ-ள்) சடையிலேவைத்த கங்காசலத்தினால் பிறையான்கொழு
ந்துவிட்டு அரும்பாகிப்புஷ்பித்ததென்று சொல்லும்படியாக வெ
ள்ளைவட்டக்குடைபிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும்,
சந்திரனும்சேர்ந்து விழுந்ததுபோலும், இரண்டுசாமரம் வீசவும்.

திருவினாயகனாடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத்
தருவினாயகனளாருஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சார
விரவிநான்முக னாலவட்டங்கொடுவீசப்
பாவிநாரதர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ-ள்) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முதலான
வை வைத்திருக்கிற அடப்பையயெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம்வரவு
ம், கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிககம் எடுத்துக்
கொண்டுவரவும், பிர்ம்மாசமீபத்தில் நின்று ஆலவட்டம்வீசவும், து
ம்புருநாரதரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்
றுசங்கீதம்பாடவும். எ-று. (௭௨)

கூற்றனைவன்கனகபாதுகைகொடுகுறுகக்
காற்றுவேந்தனுந்திசையெலாநறும்புலகாட்ட

வெற்றுவாகனக்கடவுளுஞ்சிறியவாளெடுப்பத்
தோற்றுமாதவர்கலைமதிவிளக்கொடுஞ்சூழ.

(இ-ள்) யமராஜனானவன் தங்கத்தினாற்செய்திருக்கிற பாதக்குறடுகளைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டுவரவும், வாயுபகவான் திக்குகளெல்லாம் அகிற்புகை சாம்பிராணிப்புகைகாண்பிக்கவும், ரிஷபத்திலேறுகின்ற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக் கொண்டுவரவும், சூரியர்களநேகரும் சந்திரரநேகரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்.

சுரமடந்தையர் துகிலன்மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரவாகனகையர் நவமணிப்பணிகமந்தனுகப்
பாவுகின்னரர் முதலினோர் வீணையார்ப்பரிக்கப்
பொருவினான்மறை நடந்திறைதலைமையைப்புகழ.

(இ-ள்) தேவகன்னியர் அநேகர்வஸ்திரம் வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுமந்துகொண்டு வரவும், கின்னரர் முதலானோர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும், நான்குவேதங்களுஞ் சமீபித்து சுவாமி யெல்லாருக்கும் பெரியவனென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும். எ-று. (எரு)

நாகமேழுமென்வசுக்களுமுனிவருங்கிளர
வாகர்விஞ்சையரிமையவர்மகிழ்ந்துகண்டுருக
விருகரங்களாலுருத்திரர்மலர்மழைபொழியத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமியசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியர் இருவருந்தவிர மற்றவேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், முனிவிசுரர்களுங் களிகூர்ந்துவர- நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள்பார்த்துச் சந்தோஷத்தையடைந்து உருக- ஏகாதசருத்திரர்களும் இரண்டுகைகளாலும் புஷ்பங்களைவருஷமாய்விறைக்க - இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் பனிநீர்தெளிக்கவும்.

திக்குப்பாலகர்தெரிவையர்திசைதொறுந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ்சோபனம்விளம்ப
விக்குகோமொழிநீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையர்மகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்கள்திசைகளினின்று சேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சோபனம்பாடவும் கருப்பஞ்சாறுபோல்மதுரியம் பொருந்தியவார்த்தைகளுடைய நீரமகளிர்வாழ்த்துச்சொல்லவும், தருணவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும். (எஎ)

கஞ்சடைபேரிகை குடமுழாகாகளந்துவைப்ப
வுணடமல்லரி சல்லரிவலம்புரிபொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிர்ப்ப
வெண்டிசாமுகந் தனிலுமென்பிரம்பொலியிசைப்ப.

(இ-ள்) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை - குடவாத்தியம்-மத்தளவாத்தியம்-காகளம்-சப்திக்கவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காலின்சிலம்பு கலீரென்று சப்திக்க

வும் எட்டுத்திக்கிலும் நந்திகேசுரரானவர்வருகிற கூட்டங்களை விலக்க அடிக்கிற பிரம்பினதுசப்தம் பிரகாசிக்கவும். (எஅ)

என்னும்வெள்ளியாம் வரையடியிறங்கியிடப
மன்னனல்சேனையின் கொடுந்திமகிரித்தலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள் ளிடமறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்வடை நெறிகடந்தடைந்ததுபகயே.

(இ-ள்) யாவராலுந்தோத்திரஞ் செயயப்பட்ட கைலாயகிரியடிவாரத்தில் ரிஷபவாகனமிறங்கியது சுவாமியினுடைய சேனையின்முன்னணி இமையபர்வதததை யடைந்தது-ஆகாயமும்பூமியும் எள்ளிருக்கவிடமில்லாமல் விமானங்கள் நெருங்கியதுகள் அலங்கரிசகிருக்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுங்கடந்து இமயபர்வதராஜன்பட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது-

இமகிரிப்பதியடைந்ததுமிமகிரிமடவார்
நிமலனார்திருவழகெலாம்விழிகளானிறைத்தா
ருமைதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழ்ந்துரைத்தா
ரமர்செய்காமனைப்பழித்தகண்ணெனுவெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்) அப்படிபேசிவன் இமயபர்வதத்திலே எழுந்தருளினபோது அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப்பார்த்து பார்வதி செய்ததவத்துக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல் பலன்சித்தியாச்சுது என்றார்கள்-அவர்களில் சிலர்யுத்தத்துக்குவந்த மன்மதனையெரித்தகண்ணெதுவோ அந்தக் குரூரமானகண்ணைப் பார்ப்போமென்றார்கள். எ-று. (அம)

ஆகமாரனிங்கிருக்கவுமுலகெலாமயர்ந்த
யோகமீதிவரிருக்கையான்மதனுடலொழித்துப்
போகமீதிவர்விரும்புறவுயிர்க்கவைபுணர்ந்த
மோகமாக்கிடுமுதலவரெனச்சிலர்மொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன்தேகத்தை யுடையவனாயிருந்தபோது இவர்யோகத்திலேயிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ளசனங்களெல்லாம் விகாரமில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன்தேகம்போயும் இவர்போகத்திலே விருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும் போகத்திலாசையுண்டாச்சுது- ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தச்சிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லையென்று சனங்கள்சிலர்சொன்னார்கள். எ-று. (அக)

மாயவிற்கைவேளழகிவ ரெழின்மிகுவடிவி, லாயிரத்திலொன்றிலையெனத்தனைமதித்தவனைத, தீயிடத்துடல்கொளுத்தியதவத்தினன்றிறமே, யாயுமுத்தமரறிப்பரோவெனச்சிலரறைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற கருப்புவில்லைக்கையிற்றரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகு இந்தசுவாமியினுடைய வடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்திலொருபங்குகாணாது- அதனாலே அவனையிகழ்ந்து தன்னைமதித்தவனை நெருப்பினாலே அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது- தபோமகிமையினாலே அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது-ஆனால் அப்படிசெய்வார்களோ வென்று சிலமாதர்கள் சொன்னார்கள். எ-று. ()

மாதுலன் பெருங்கிளை ஞருமருகனுர் திரளும்
காதலன் பிறுலெதிரே திர்தழுவினர்கலந்தா
ராதியந்தமுமதனில்லையளவிட்டரியோன்
வேதியன்கைப்பிடித்திழிதிரித்தனன்விடைமுன்.

(இ-ள்) மாமனாகிய இமயபர்வதராஜன் சுற்றத்தாருமாகிய சேனை களும் மருமகனுகிய பரமசிவனுடைய சேனாசமுகமுமிருந்த ஆசை யோடெதிர்கூடினவர்களாய் எதிரெதிராகவந்து ஒருவர்க்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள்-முதலுமீறுமில்லாத அளவிடப்படாதசிவ னுனவர் பிர்மா கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்று இறங்கினர்—எ-று. (௮௩)

இலகுமங்கையரனேகர்நீராஞ்சனமெடுப்ப
வுலகபாலகரிருமருங்கினுநடந்தொதுங்கத்
திலகமாதவனிருகைமேலொருகரஞ்சேர்த்திட்
டலகிலாமணியிழைத்ததோர்மண்டபத்தணைந்தார்.

(இ-ள்) இப்படிசுவாமியானவர் ரிஷபவாகனம்விட்டு இறங்கினவு டனே அழகுபொருந்திய அனேகம்பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்கவு ம்அஷ்டதிக்குப் பாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலும் நடந்தொதுங்கிவரவும்எல்லாருக்குந்திலகமாகிய விஷ்ணுவினுடை யஇரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக் கணக்கி ல்லாதரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்டிருக்கிறமண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள்—எ-று. (௮௪)

அரியமண்டபத்தமைந்த பீடிகைபின்மீதமைந்தார்
வரையிடப்பிறந் தமைவளர்முலைச்சாலவருவார்
குருமலர்க்கையிலேந்திவந்தருள்குடியிருக்கும்
திருமுகத்தியை யிறையவன்வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்) சுவாமி அருமையாகிய அந்த மண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆசனத்திலே எழுந்தருளினர் - ஸ்தனங்கள்மலைபோலே யிருப்பதினு லே அந்தஸ்தனங்களே இவர்கள் மலையிலே பிறந்தார்களென்று காணபிக்கும்படியாக வருகிற மாதர்களுடைய திறம்பொருந்தியபுஷ்ப ம்போலும் கைகளிலேந்திக்கொண்டு கிருபையே குடிகொண்டிருக்கி ன்ற அழகிய முகத்தையுடைய பார்வதியைச் சிவனுடையவலப்புற த்திலேஉட்காரவைத்தார்கள், எ-று. (௮௫)

முன்னை நாராயணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்
வன்னியிமேற்பொரி யிறைத்தநெய்சொரிந்துமந்திரத்தா
லென்னையாளுடை யிறைவனுமேழுலகீன்ற
கன்னிசெங்கரம்பிடித்துமுவலஞ்செய்தான்கனலை.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும்கலியாணமண்டபத் திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிர்மாவானவர் கலியாணச் சடங்கை விதிப்படிமுடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனானவர் அக்கினியிற் பொரியிறைத்து நெய்யாகுதிபண்ணிமுன்னமே ஏழு லகத்தையும்பெற்றஅம்மன் கையைப்பிடித்து அக்கினியைமூன்று தரம்வலமாகச் சுற்றிவந்தார், எ-று. (௮௬)

ஒற்றைவெள்ளிவளையொலித்ததுசுருதியுமொலித்த
சுற்றுமவ்வானவரிருடியர் மலர்மழைசொரிந்தார்
பற்றியாசனத்திருந்தனனனைவருமபணிந்தார்
பெற்றதாதையோடன்னையைப் பணிந்தனள்பெருமபை.

(இ-ள்) வெண்மைபொருந்தியஒப்பற்றசங்குமுழங்கவும், நான்குவே தங்களும், சப்திக்கவும், நான்குபுறமுஞ்சுற்றிக்கொண்டுதேவர்களும் ரிஷிகளும்புஷ்பமாரியைப்பொழியவும், சுவாமி ஒருஆசனத்தில்எழு ந்தருளினர் - அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார்கள்- பார்வதியானவள் அவள் தாயையுந்தகப்பனையும்வணங்கினுள், எ-று.(௮௭)

எரித்தகாமனைத் தருகென்றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருத்தலன்பினலனைவரும்விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் பிர்மாவும விஷ்ணுவும் மற்றசர்வத்திரபேரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும்வைத்த பிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமீ நீர் முன்னே எரித்த மன்மதனை எழுப்பித்தரவேண்டுமென்றுகே ட்டார்கள்-அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வரவழைத்துக் கொடுத்துக்கிருபைசெய்தார் பரமசிவன்-பின்பு யாவரும்விடைபெ ற்றுக்கொண்டுபோனார்கள்—எ-று. (௮௮)

அதற்பின்னணலுங் கவுரியுமுருவொன்றாகி
மதகதவரனையக்குமரனைப்பயந்தனர்மகிழ்வாய்
விதித்தவேலினைக் குமரனுக்களித்திறைவிடுத்தான்
கொதித்ததாருகனுயிர்குடித்துவந்தனன்குமரன்.

(இ-ள்) அப்படியேதிருக்கலியாணம்நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்ம னுமிகுந்த அன்புகொண்டு ஏகஉருவமாகிச் சேர்ந்து வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேஸ்வரனையும் சிவசுப்பிரமணியனை யும்பெற்றார்கள் - அதன்பின்பு சுவாமியானவர் சிவசுப்பிரமணிய ருக்கு ஒரு வேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பிவைக்க அவர்போ ய்அந்தத் தாருகாசுரனைவேலாயுதத்தால்விட்டெறிந்துகொன்றுசந் தோஷத்தையடைந்தார்குமாரசுவாமி—எ-று. (௮௯)

மயிலெனுங்கிளிமொழி மலைமகளொடுகரிவதன
னயிலெடுத்தவெங்கரனுடனிமையவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பிலவந்திமையவர்முனிவர்கணகளிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவனிருந்தனனப்பால்.

(இ-ள்) மயில்போல்விளங்குகின்ற பருவதராஜன்மகளாகிய ஸ்ரீ பார்வதி யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார், வேலாயுதத்தைதரித்த சிவசுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டுநீங்கித் தேவர்களமுனி வர்களுடைய கண்களிகூரக் கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்- முப்புரத்தையெரித்தவராகிய பரமசிவன்-அதன்பின்பு,எ-று.(௯௰)

மூன்றாவது - திருவவதாரச்சருக்க-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௫௪.

[௰௧]

திருக்கண்புதைத்தல்.

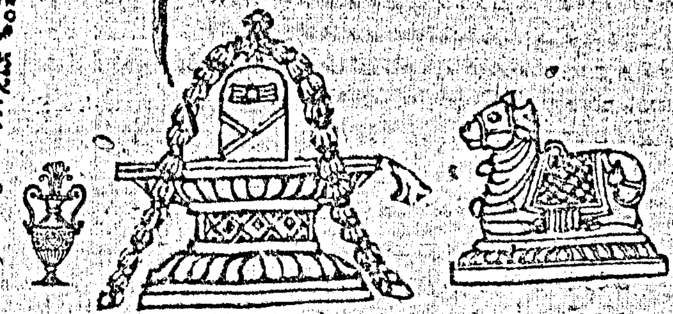

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்:

மின்னனையமுகிறவழு மிமகிரியின்றபோபலத்தான்மேனையா
ன, வன்னயிடத்தென்னன்னை யவதரித்தகதைசிறிதே யுரைத்தேனி
ப்பால், பொன்னனைய சடையிறைவன் றிருநயனமிருகரத்தாற் பு
தைத்தவாறுந், தென்னருணைமாநகரி லன்னைவினை தீர்த்ததுவுஞ் செ
ப்பலுற்றேன்.

(இ-ள்) மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்ந்துபோகாநின்ற இமவற்பருவதத்தின் தபோபலத்தினாலே மேனாதேவியிடமாகஎன் தாயாகியபார்வதி அவதரித்தகதையில் கொஞ்சந்தான்சொன்னேன் அந்தப் பார்வதி பொன்போலும் சடையுடைய சிவனது அழகிய கண்களை இரண்டு கைகளினாற்பொத்தியதும், அதனால் வரும்வினையைத்தெற்கின்கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அம்மைபூசைசெய்து தீர்த்ததும் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (க)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஊடிவர்புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர்மாலை
சூடிவர்மறைநூல்கேட்பர் சொல்லுவர்வீணைநாதம்
பாடிவர்பலவினோதம் பயிற்றுவர்பலகாற்கூட
மாடிவர்வெல்வர்தோற்ப ரணிகலம்புனைவரன்பால்.

(இ-ள்) சிவனும்பார்வதியும்பிணங்கிக்கொள்வார்கள்-அதைமறுபடியும்தீர்த்துக்கொள்வார்கள் - ஒருவருக்கொருவர்மாலைகளைச் சூடிக்

கொண்டுவேதசாஸ்திரங்களைத்தேவர்கள்முனிவர்கள் சொல்லக்கே
ட்டும், அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும் வீணைமுதலியவற்
றைவாசித்தும், மற்றும் பலவிளையாட்டுகளைசெய்தும், பலதரம்சூத
மாடியும், அதனால் வெற்றியையும் தோற்பையுமடைந்தும் அழகிய
ஆபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்—எ-று. (உ)

இதுவுமது.

அந்தவேலையிலென்னன்னை யையனையிறைஞ்சியையா
விந்துவுமிரவிதானும் யாவரென் றிசைத்தாளெந்தை
சுந்தரக்கனிவாயமின்னே சுடர்களாமிருகணென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன்விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் என்தாயாகிய பார்வதி சுவாமியைவணங்கி ஐயா சந்திரசூரியர்கள் யாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகியகனிபோலும் வாயையுடையபெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடையகண்களென்றுசொன்னார், சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்றதாயவள்கேட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடையகண்களை இரண்டுகைகளால்மூடினாள்—எ-று. (ங)

கலிவிருத்தம்.

ஈசனார்விழிபுதைத்தலு மிருட்டிமம்புருக்கிப்
பூசினாலெனவிருண்டன - திசைகளும்புவியு
மாசில்நீலமால்வரையெனக் கருகியமலைகள்
காசுலாவிய நதியெலாம் யமுனைபோற்கறுத்த.

(இ-ள்) பரமசிவனுடைய கண்களைப் பார்வதிபுதைத்தலும் இருட்டைத்தையுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியுமிருண்டதுகள் - மலைகளெல்லாங்குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போலகறுத்ததுகள் - மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாநதிபோல் கறுத்ததுகள்—எ-று. (ச)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்-வேறுவண்ணம்.

மறையவனு நாரணனு முனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும்
வானோர், நிறையவனும்விழியொளிபோய்ப் பிறவிக்குருடரென
விருந்தார்மற்றைக், கறவைகளைமுதல்விலங்கு பறவைகளுமொளி
யிழந்தகண்ணதான, துறவறமும் பிறவறமுந் தொழிலுஞ்சுமற்றுள
தொழிலுந்தொலைந்ததன்றே.

(இ-ள்) பிர்மாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டவசுக்களும், நான்குவேதங்களும்தேவர்களும், இந்திரனும, கண்ணொளியதுபோய்மற்றுப் பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள், பசு-காமுதலியமிருகங்களும், பக்ஷிகளும் கண்ணொளியற்றதுகள் - துறவறமில்லறமிரண்டுமொழிந்ததுகள் - மற்றவெல்லாத் தொழில்களும்கெட்டதுகள், எ-று. (ரு)

கலிநிலைத்துறை.

தேவர்மானிடரிராக்கதர் திறமெனத்திரிந்தார்
கோவிலிந்திரன், வெண்கரிகருநிறங்கொண்டது
தாவிலம்புயன் கொடிகொடியானதவ்வன்னம்
மூவர்தேவருக் களவறுமுறைசொலிப்புகன்றார்.

(இ-ள்) தேவர்களும்மனிதர்களும்இராக்ஷதர்திறம்போலக்கறுத்தார், ஆகாயத்தில் இந்திரன்வாகனமாகியவெள்ளையானை கரிபோலகறுத்தது, கெடுதலில்லாதபிர்மாவினகொடியாகிய அன்னம்காகம்போலகருகியது, அப்படிஎல்லாப்பொருளுங்கறுத்துமயங்குகிறகாலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும்போயமுறையிட்டுதங்கள்குறையைச்சொல்லிக்கொண்டார்கள், எ-று.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகரத் திறவனுதல்விழிதிறந்தானவனி
யேழுந், துஞ்சுமிருளகன்றது பன்னிருகோடிசூரியர்த் தோற்றம்
போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழி புதைத்ததிருக்கரமலரைவாங்கி
னாள், விஞ்சுமறையவர்வளர்க்கும் கனல்போல விழிமூன்றும்
விளங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயம்வேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்னிரண்டுகோடி சூரியருதயம்போலத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க-ஏழுலகமும் அந்தகாரத்தைநீங்கியது, பார்வதியானவள்பொத்திய கையைவாங்கினாள், பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினிபோல் மூன்றுகண்களும் விளங்கியதுகள்—எ-று. (எ)

பார்புதைத்ததிருவயிற்றுள பணிந்துளாப்பாணெடுஞ்சூலப்
படையாய்காலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பதத்தா யார்புதைத்தசடை
யாய்வையமேழும், கார்புதைத்திருளாகவிழிபுதைத்தகொடும்
பாவஞ்சூழுமாறு, நீர்புதைத்த பாரிடத்திறவம்புரிதற்காவிட
மிகழ்ந்துவென்றாள்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்டவயிற்றையுடைய பார்வதி சுவாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலத்தையுடையவரே, இயமனைமார்பிலேயுதைத்த மலர்போன்றபாதங்களையுடையவரே, ஆத்திமாலையையணிந்த சடைக்காட்டினை யுடையவரே, ஏழுலகமும்மேகநிறத்திலும் அதிகநிறமான இருட்டுண்டாகஉமது கண்களைமூடிய கொடியபாவமானது போகும்படியாகச சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்வதற்கு நல்ல இடஞ்சொல்லுமென்றுகேட்டாள்—எ-று. (அ)

ஈசனுமங்குளாத்தருளவா னும்வினைவந்தணுகாதேயெனினும
மராகும், மாசகலும்படிககரியதவம்புரியவிரும்பினையேல் மதுவார்

மாயை, காசியவந்தி துவாரகை யயோத்தியினுஞ் சிறப்புடையகாஞ்சிமேவிப், பூசைபுரிந்தரியதவம் புரியென்றுவிடைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிபார்வதிகேட்கச்சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்பாவம்வந்துசேராதாயினும்மற்றவர்களுக்குப்பாவம் நீங்கும்பொருட்டுத்தவஞ்செய்யநினைத்தாயாகில் மதுராபுரிமாயாபுரிகாசி-அவந்தி, துவாரகாபுரி-அயோத்தி, இவைகளுள்சிறந்த காஞ்சிபுரத்திற்போய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ்செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமியைவணங்கி திருவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்—எ-று. (௯)

விசையமகள்குடையெடுப்பச்சயமகள் பொன்னடப்பைகொடுவிரைந்துமேவ, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியுங்கமலினியுமருங்கில்வீசத், திசையிலிளகில வெறிக்குந் தாளமணிச்சிவிகையின்மேற்சென்றபோது, திசைபெருகுமறம்பெருகப்புனல்பெருகும்புகழ்க்காநதியைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, ஜயலட்சுமி பொன்னடப்பந்தாங்கிச்சீக்கிரமாய் வர, இரத்தினங்களிழைத்த சாமரைகளால் அருந்ததியும்இலட்சுமியும இரண்டுபக்கங்களிலிருந்துங்காற்றுகளைவீச-நாலுதிக்குஞ் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசத்தைவீசும் முத்துப்பல்லக்கின்மேலேறி யருளும்விரும்புகின்ற தருமம் பெருகச் சலம்பெருகுகின்ற கீர்த்தியையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் வந்துசேர்ந்தாள்—எ-று. (௰)

இறந்தவுயிரினிமீளப்பிறவாமலிறவாமலிறைவனூர்தன், சிறந்த திருவுருவாகுந்திருக்காசித்தலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வறந்தமழைக்குருகுமூந்தத் தலத்தவர்கள்பிழைக்கவறம் வளர்த்துப்புன்னுள, நறுந்தொடையினரசன்விடைகொண்டிறப்பத்தொண்டைவளநாட்டைச்சேர்ந்தாள்.

(இ) இறந்துபோனவுயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும்மிறக்காமலும் பரமசிவனுடையதிவ்யசொரூபமாகின்ற காசிப்பதியைச்சேர்ந்துவிஸ்வேசருடையபாதம்போற்றி மழையில்லாமல்வருந்தாநின்ற சீவராசிகள்பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில்தருமத்தை பலநாள் வளர்த்துத்தேன்பொருந்திய மாலையைதரித்த அத்தேசத்திராஜன் விடைபெற்றுசிறந்ததொண்டைமண்டலத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி.

மழைதவழுந்தலைப்பலவின் பழமதுவாய்விரிந்தாலு மகரவாழைப், பழமதுவாய்விரிந்தாலும் புதுமதுவாய்விரிந்தொழுகும் பணைநீங்கி, குழையளவுநடம்பயில்விழிமாதர்நடமாடுங் குறிப்புநோக்கிப், பொழிலதனின்மடமயில்கணடமாடுந்திருக்காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) மேகங்கள்தவழாநின்ற தலையையுடைய பலாவினதுபழங்கள்வாய்விண்டாலும், மகரவாழையினுடைய பழங்கள் அளிந்தாலும்புதியதேன்பெருக்கெடுத்துவாய்க்கால்வழியாகஓடிவிழாநின்ற கழனிகளைக்கடந்துகுண்டலம்வரைக்குந்தாவுகின்றகண்களையுடையபெண்கள்நாட்டியஞ்செய்கின்றகுறிப்பைப்பார்த்துச்சோலைகளிலிளமையாகியமயில்கள் நடனஞ்செய்கின்றகாஞ்சிபுரத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி—எ-று. (௰௧)

தாவரத்தைப்பழிவாக்கிமனிதரையுள்ளுறிவதிந்தகுந்தட்டிருக்கணமார், தாபுரத்தம் புயசரணஞ் சிவப்பேறவிருந்ததருகுவுட்கவேத்துமாபுரத்தின்மணிமேடை யரம்பையர்க்கு விளையாடலைக்காகுந்; கோபுரத்தினெடுங்கொடிகள் காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக்கொழுகொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும் மரங்களையுமுருகச்செய்துமனிதர்களுடையவுள்ளறிவைக்கெடுக்கிறவிசாலமாகிய கண்களையுடையபெண்களுடைய சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாதஞ்சிவக்க நூல்போலும் இடைவளையவளவுந்திஅட்டாட்டம்செய்திருக்கின்றஇரத்தினமிழைத்தஉப்பரிகைகள்ரம்பைமுதலாகிய பெண்களுக்கு விளையாடுகிறதற்குமலைகளாகவிருக்கும், தேவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிறகொடிகள் கற்பகவிருக்ஷத்திற் படர்ந்த காமவல்லியென்னுங்கொடிக்குப்படருகிறதற்குக்கொழுகொம்பாயிருக்கும்—எ-று. (௰௨)

பரதநாட்கமாடுமயில்போலுங்கயிற்றுவழிப் பாவைபோலும், சுரதநாட்கமாடுந்துடியிடையார்கணவருடனுவளும்போது, மரகதாதிகளுறுத்தவிழ்த்துமணிமேடையினும்வாரிவீச, வரதனுக்கமானதன்றுமுதலின்றளவுமாழிதானே.

(இ-ள்) பாதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவும் கயிற்றுவழியாகஆடுகிறசிங்காரம்பொருந்தியபிரதமைபோலவும் சுரதவிளையாட்டைச்செய்கின்ற உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடையபெண்கள் புருஷர்களோடுபெத்துப்புரளும்போதுமரகதமுதலியஇரத்தினாபரணங்களுறுத்தக்கோபித்து அவ்வுப்பரிகையினின்றுமளவுதீருவீதியெறிய அவ்வாபரணங்கள்சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுரத்னாகரமென்கிறபெயர்பெற்றது—எ-று. (௰௩)

அனையபருங்கன்றுவஞ்சி யொருமாவின் கீழிருக்குமானைப் போற்றிக், கனவினையவினைகளையு நங்குவிக்காநதிருக்கம்பையமேவிப், புனையமணல் குவித்திலிங்கவடிவாக்கியுமை பூசைபுரிந்தானைப்போ, தெனையுடையானவடவத்திருநிதினைந் தரியதவ்வகையேனிருந்தனே.

(இ-ள்) அத்தன்மையுடையவீதியைக்கடந்து ஒப்பற்ற மாவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனைவணங்கிநெருப்பொத்தபாவங்கள்நீங்கி ஓடிப்போகவருகின்ற கம்பைநதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாக்கிப் பார்வதிபூசைசெய்யும்போது எம்முடையசுவாமி அவள்தன்பத்தியுடைய உறுதியையறிய கங்கையைப்பிரவாகமாகவரச்செய்தார்,—எ-று. ௧௫

பூதலமேற்குறுமுனிவன் குண்டிகையிற்கவிழ்ந்துவரும் பொன்னிதானோ, ஆதியிலேயந்தமுனி யாசமித்தேயுமிழ்ந்தவலை யாழிதானோ, ஏதமற்றதவம்புரியும் பகீரதற்காச்சன்னுமுனி யிரக்கத்தாலே, காதின்வழியொழுகவிடப் பாவியகங்காநதியோகம்பையாறு.

(இ-ள்) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர் கமண்டலங்கவிழ்ந்ததினாலே வருகின்ற காவேரியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிநாளையில் ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின்பெருக்கோ குற்றமற்றதவஞ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னிமுனியானவர் இரக்கத்தினாலேகாதின்வழியாகவிடப் பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்று சந்தேகப்படவிருந்தது கம்பைநதி,—எ-று. (௰௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மங்காநதியின்மணலி லிங்க மழியாதிருக்கும்வங்கையுமையாள், வெங்காதலினாலணைபவள்போல் வெற்றாரிமையவெற்பாடன், சங்கார்கரத்தாலிருதனத்தா லிறுகவிறுகத்தழுவுதலும், கொங்கார்களபத்திருமார்பு முருகியுருகிக்குழைந்தாளே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறுபெருக்கெடுக்கும்போது, மணலாலேசெய்த லிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்றுபயந்து காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைகிறவள்போல் இமவறபாவதராஜகுமாரி வளையணிந்த கைகளாலும், இரண்டுகொங்கைகளாலும், இறுகவிறுகத்தழுவுதலும், வாசனைபொருந்தியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்புருகிக்குழைந்தாள்,—எ-று. (௰௭)

மனத்தானினைந்தபெருந்தவரு மணக்காப் பிரிவுறுந்தீரத், தனத்தானெருக்கி முகமழுந்தத் தலைநாட்போலத் தழுவுதலும், மனத்தால்விளங்குங்கம்பைநதி யருணாசலத்தையொருபொழுதுமினைந்தார்வினைகளிரண்டுபோ லிரண்டாய்ப்பகுத்துநீங்கியதே.

(இ-ள்) தன்னுடைய தவத்துக்குப்பங்கம்வாராமல் நினைத்திருந்தன்பமும், சுவாமிகூடாமற் பிரிந்ததுன்பமும், இருமபடிஸ்தனாங்களிலேநெருக்கி முகமழுத்தி முன்னாள்போல அணைந்தவுடனே அன்னங்கள்சூழ்ந்த கம்பைநதியானது அருணாசலஸ்தலத்தை ஒருவேளைநினைத்தவர்களுடைய நல்வினை தீவினைபோ லிரண்டாகப்பிரிந்து லிங்கத்தைச்சுற்றிப்போனது,—எ-று. (௰௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்கரத்தைப்பாங்கர் விளங்கிழையவர்கள்சூழத், தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணிந்தவள்தொழுதாளர்த, வடுக்கனுறுத்தனதுகேள்வன் மார்பினைத்தொடாதுநாணித் தடுத்திடுகுறிகள்போல விளங்கியதழும்பாயம்மா.

(இ-ள்) பார்வதிசுவாமியைத்தழுவிய கைகளைவிட்டாள் அருகில்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அனேகம்பெண்கள்சூழப்புஷ்பமாலையுஞ் சந்தனமுந்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள் மாவடுப்போன்ற கண்களையுடைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமிமார்பைமற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படி தடுக்க வைத்தகுறிகள்போல் தழும்புகள் விளங்கியதுகள்,—எ-று. ( )

அப்பொழுதானுமாற னடித்தழும்பிருந்தோளு
முப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவர் முடித்தழும்பிருக்குந்தாளு
மைப்பொலிகுழலாள்கொங்கை வளைத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெய்ப்பொலிநீறுமாகத் தோன்றினார்விடையின்மீது.

(இ-ள்) அந்தகாலத்தில் பரமசிவனும் பாண்டியராஜன் அடித்தழும்பிருந்த திருத்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களின் தழும்பிருந்ததிருவடிகளும்மேகம்போல்விளங்குங் கூந்தலையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும், வளைத்தழும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளினார்,—எ-று. (௨௰)

அந்தரத்தமரரெல்லா மலர்மழைசொரியவானிற்
றுந்துபிமுழக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநின்ற
விந்திரன்றிருமாதேவ ரிறைவியைத்தொழுநின்றார்
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னு மீசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம்பொழியத்தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்காநின்றன, தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும், தேவர்களும், பார்வதியைத்தொழுதார்கள்-அழகுபொருந்திய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மனும் பரமசிவனை வணங்கினாள்,—எ-று. (௨௧)

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவளைநோக்கிக்
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்று
பெண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருதியென்றாள்.

(இ-ள்) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடையஅம்மன் ரிஷபவாகனத்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசைசெய்தலைப்போல் புகழ்ந்து வணங்கினாள் சுவாமி அப்படிப்பட்ட பார்வதியை

ப்பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரம் எதுசொல்லென்ருர்-அதற்கு அம்மனும் வேறேயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமது இடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள்—எ-று. (௨௨)

அத்தனுமொழிவாளென்கண் புதைத்ததாலஞ்ஞான்றதிமை
இத்தலத்தினிற்பூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த
மெய்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொருநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமாநகரந்தன்னை நினைத்தபேர்க்களிக்குமூதூர்.

(இ-ள்) அதற்குப்பரமசிவனருளிச்செய்வார், கண்களைமூடியதனுலே அடைந்தபாவம் இந்தஸ்தலத்தில் சிறிமையான பூசைசெய்ததினுலே நீங்கியது-இந்தமெய்மையான ஸ்தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தில்ஒருநகரம்இருக்கிறது அதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும். ()

ஆரணன்திருமாலிடை வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவெளியாய்மேல்கீழ் முலகெலாம்பொருந்திநிற்போங்
காரணிபவர்க்குமலைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்ப்பாகந் தருகுவோம்வருதியென்ருர்.

(இ-ள்) பிர்மாவும், விஷ்ணுவுந்தேடப் பாதமும், சிரசும், அவர்களுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவெளியாகிய மேல்கீழுலகங்களெல்லாம் ஒன்ருய்நிற்போம்-பூமிக்கிருப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம்-அவ்விடத்திலவந்தால் கச்சணிந்த ஸ்தனத்தையுடையபெண்ணே இடப்பாகத்தைத்தருவோம்வாவென்ருர் பரமசிவன்—எ-று. (௨௪)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி
தன்னினுமினிதுகாஞ்சித்தலமெனவுரைத்தீரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிகமென்றீர்
பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கிணையாம்பேரூர்.

(இ-ள்) பரமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதியம்மன்சொல்லுவாள்-இனிமைசேர்ந்த கைலாயம் காசி இவ்விரண்டு ஸ்தலங்களிலும் இந்தக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர் அந்தஸ்தலத்துக்குச்-சமானமாகியபெருமைபொருந்திய ஸ்தலமேதேனுமுண்டோவென்ருள் பார்வதியம்மன், எ-று. (௨௫)

அவ்வுரைமறுத்தெங்கோமா னருணுவானமக்கொப்பான
தெய்வமுமந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரமுமில்லை
சைவமேயமையதான சமயமுமருணைபோல
வெவ்வினைதவிர்க்குமூரு மிலையெனவிளம்பிப்போனர்.

(இ-ள்) அப்படிபார்வதி சொன்னவார்த்தையைச் சுவாமியானவர் மறுத்து சமானமாகியதெய்வமும் பஞ்சாக்ஷரத்திற்கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியான சமயமும், பொல்லாதபாவத்தை

த்தீர்க்கும் அருணுசல ஸ்தலத்திற்குச்சரியான ஸ்தலமும், உலகத்திலில்லை என்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற் கெழுந்தருளினர்.

கொம்பனுள்பொறுப்பாயீதென் றிறைவனைக்குவித்துப்போ
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலத்தையுங்கடந்துவேலன் [றமிக்
துமின்மான்முதற்றோன்கன்னி வயிரவர்கணங்கள்சூழச்
செம்பொனுள்கவரிவீசச் சிவிகைமேற்சிறந்துசென்ருள்.

(இ-ள்) புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவள் சுவாமி நான் தெரியாமல்சொன்னவார்த்தையைப பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டு கைகளையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றை விட்டுக்காஞ்சீபுரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி-சப்தகன்னிகள் வயிரவர்- சிவகணங்கள் சூழவும், இலட்சுமி கவரி வீசவும், பல்லக்கிலெழுந்தருளினுள்—எ-று. (௨எ)

மண்மகண்மகிழப்பட்ட மரங்களுந்தழைத்துவீறிக்
கண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுங்கரைந்துசோர
வெண்மலர்மடவாள்போற்றக் காவதமிரண்டுநீங்கி
விண்மதிமுகத்தாண்மற்ருேர் வெள்ளிடைமருங்கிற்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பூமிதேவிக்குச்சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போனமரங்களும் தளிருண்டாகித் தழைத்துத்தேனுடும் புஷ்பங்களைச்சொரியப்பாறைக்கல்லுகளும், பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக வெள்ளைத்தாமரைப்பூவில்வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டு காததூரம்போய்ச், சந்திரனையொத்தமுகத்தையுடையபார்வதி ஒரு வெளியிடத்திலிறங்கினுள்—எ-று. (௨அ)

வெய்யவனுமையாளொன்று வினவுகாரணத்தானீலக்
கையவண்மாகதத்திற் கரியவள்கரமுங்காலுஞ்
செய்யவளவருந்தினுளென்றறிந்துயிர்சிதைப்பான்போலப்
பையமேற்கடலிற்பாய்ந்தான் குமரவேள்பந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்) சூரியனுனவன் தன்னையாளொன்று பரமசிவனைக்கேட்டதனுலே நீலம்போன்றகையும், மரகதம்போனறவடிவமும், தாமரைப்பூப்போன்ற உள்ளங்கையும், உள்ளங்காலும்பொருந்திய அம்மன் சாபத்தினுல் வருந்தினுளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டுவிடுகிறவன் போல மெள்ளமெள்ள மேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தமித்தான்-சுப்பிரமணியர் அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல்போட்டு வைத்தார்—எறு. (௨௯)

அந்தஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில்வழங்கி வருகின்றது.

அன்னையுங்குகனைநோக்கியாமையாற்பந்தல்செய்த
பன்னிருகரமுஞ்சால வருந்தினவெனப்பாராட்டி

பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைக்கவேலையேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றாள்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு பார்வதியானவள் சுப்பிரமணியரைப் பார்த்து வாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்க வருத்தத்தை யடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும் ஓர்வேலையிருக்கின்றது அதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ் செய்கிறதற்கு நல்ல பரிசுத்தமான ஜலம்வேண்டும் உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தையேவி அழைப்பியென்று சொன்னாள்.

காதலாவிறைஞ்சிக்கந்தனேவினன்கைவேலவ்வேல்
போதவான்புத்திராண்டன் புகழ்புருகூதன்போதன்
வாதிபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்புவனாவாட்டி
மீதிலேழ்கிரியைவீட்டிக் கொணர்ந்ததுவேலைநீர்தம்.

(இ-ள்) அப்படிசொன்ன அளவில் அதிகபத்தியோடுசுப்பிரமணியர்வேலாயுதத்தையேவினார், அதுபோதவான்-புத்திராண்டன்-புருகூதன்போதன்-பாண்டரங்கன்-சோமன்-வாமன் என்றுசொல்லப்பட்ட எழுபேரையும், அவர்களிருந்த எழுமலையையும் உருவி,நல்ல தண்ணீர்க்கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டுவந்தது.

அந்தநதிக்குச் சேயாறென்றுபெயர்.

கந்தவேலழைத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிலிருந்தாளப்போதுமைபரம்பணிந்துவாற்றிற்
கிந்நீர்சிவப்பதேதென் றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாறதனையாறுதிருமுகற்குரைப்பாள்வந்தே.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியர்வாவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டு வாழைப்பந்தலிலிருந்தாள்- அப்போது அம்மனைவணங்கி இந்த ஆற்றுநீர்சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க, அந்தவிவரத்தைச் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சொல்லுகிறாள் பார்வதியானவள்—எ-று. (௯௨)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவாறியாக்காலத்
தனந்தமாவினைகள்செய்தா ரதன்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயேறு மயன்பதக்கருதிப்பன்னு
ளனந்தமாலம்தாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாரன்னாள்.

(இ-ள்) அனந்தமாபுரமென்கிற பட்டணத்தில் எழுபிராமணர்கள் அறியாதகாலத்தில் அனந்தவினைகளைச்செய்து அதன்பின்பு நல்லவிவேகந்தோன்றி அதமமென்று அன்னத்தைததனக்குவாகனமாகக்கொண்ட பிரமாவைக்குறித்து இலைகளையேசோறாக உண்டு பலகாலந்தவஞ்செய்தார்கள், அக்காலத்தில், எ-று. (௯௩)

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வனைகளேழில்
விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமரவேள்விடுக்குமவேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று
சதுர்முகனுரைத்துப்போனா னவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்) பிரமா அவ்வெழுபேர் முன்னேபோய்பாவிகளே நீங்களெழுபேரும் எழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவசுசெய்வீர்களானால் அப்போது அம்மனுக்கு ஜலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால் சிவசுப்பிரமணியர்வேல்விடுவார் அதனாலேஉங்கள் சடையோடுகூடிய சிரசுகளும்பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப் போனார் அவர்களும் அப்பிரகாரம் தவசுசெய்தார்கள்—எ-று. ()

[வேறு.] எழுவரையுமதிவிருக்கு மெழுமலையும்பிளந்துநீயெறிந்தகூர்வே, லழியுமவருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்ததுகாணைகையாலே, வழுவிலையுங்குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ந்திருந்தான்மலைமேற்பட்ட, செழுமுனிவர்குருதியினுஞ் சிவந்துபோறசிவந்ததுவேசெக்கர்வானம்.

(இ-ள்) அவ்வெழுபேரையும் அவர்களிருக்கு மலையேழையும் பிளந்தது உன்னுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமானது, அதனால்விழுந்தொழுகுகிற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு ஜலங்கலந்து சிவந்துபோய்விட்டது-உனக்கொரு குற்றமுமில்லையென்றுசொல்ல அம்மன்பாதத்தில் சுப்பிரமணியர்வணங்கிச் சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலேதவசுசெய்து கொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினாற் சிவப்புநிறத்தை யடைந்ததுபோலசசிவந்தது செவ்வானம்—எ-று. (௯௫)

விந்தகாகண்புதைக்க முனம் பரந்தவிருண்மருமையிற் சூழ்வினையைப்போல, வத்தலத்தினுமையவளைப் பின்பிடித்தாலெனப்பரந்ததந்தகார, முத்தமியோசிறுந்தலிப்பந்தலின்கீழிருப்பவளென்றுமபரிட்ட, நித்திலப்பந்தனாலிகாய்விளங்கியது தாரகையாலெருங்குமவானம்.

(இ-ள்) சுவாமியினுடையகண்களை முன்னேமூடினதினாலே உலகமெல்லாம்பரவியவிருளானது ஒருவனுக்கு மறுமையில்வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தஸ்தலத்தில்பிறகுவந்து அம்மனைப்பிடித்ததுபோலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலின்கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தலையாயிருந்தது நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம். ()

மாலையெனுங்குமரியிருண் முகமகற்றியந்தியாஞ்சேரி, கோலமுட்படிகவிகை கொண்டதுபோன் மதியெழுந்துகுடபாற்சென்று, தாலமணிமிடைந்திகைதன் விழிபுதைக்கவனாந்தவிருள்

ளைத்துகின்ற, பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்
துசெம்பரிதிதானே.

(இ-ள்) மாலைக்காலமென்கிற துர்க்கையானவள் இருட்டாகியம
கிடாசுரன் தலையையறுத்து அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்
பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடுபொருந்திய ஸ்படிகலிங்கத்தைக் கை
கொண்டதுபோலச் சந்திரோதயமாகி மேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்தது
நீலகண்டராகிய பரமசிவனது இரண்டுநேத்திரங்களையும் அம்மன்பு
தைத்த அளவில் நான்குதிக்கும்பரவிய எல்லாவிருளும்போகும்ப
டியாய்விழித்த அசுவாமியினது நெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநி
றம்பொருந்திய சூரியன்கிழக்குத்திக்கில் உதயமானான்—எ-று. ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கைநிகராஞ்சேயாற்றிற் காலைசந்திகடன்கழித்து, மங்கைக
னகச்சிவிகையின்மேன்மறை யோலமிடவழிகொண்டாள், பங்கம
லந்தீர்வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக், கனலிமலையாய்வி
ளங்கியசீரண்ணாமலைகண்டடிதொழுதாள்.

(இ-ள்) பார்வதி கங்கைக்குச்சமானமாகிய சேயாறு என்கிறநதி
யில்காலைக்கடனைமுடித்துக்கொண்டுபொன்மயமாகிய பல்லக்கிலே
றிவேதகோஷமுழங்கநடந்து பங்கப்படுத்துமும்மலங்களை நீக்கி
ற அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சமலைக்கு நெருப்புமலையாய்
விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாக்சேவி
த்துக்கொண்டாள். எ-று, (௬௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேறுவண்ணம்.

வென்றியினற்கவர்ந்தபொருள் பகிர்ந்திறைவிபலியாடும் வே
னிற்பாலைக், குன்றமெல்லாம் வெறியாடன் முல்லையெலாம் பொ
துவர்மின்னார் குரவையாடன், மன்றல்கமழிந் திரற்குவிழாவெடுத்
துக்கொண்டாடன் மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினைச சுறவுமுன்
னுணக்கியணக்காடுமுந்நீர்க்கானல்.

(இ-ள்) வல்லமையினாலே பாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அ
டித்துப்பறித்தபொருளைப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற துர்
கைக்குப் பலிபோடுவார்கள், மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்திலி
ருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கிறபூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்
தில் இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள், கற்பகமாலையைத்த
ரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உற்சவஞ்செய்வார்கள், மு
றறங்களில் சுறாமீன்களை காயப்போடாநின்ற கடலருகாகிய நெய்த
னிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள். ()

சோதிபெறுகரங்கமலநயலைப்பு சொரிவதனின் றாய்மையாய
மாதவரெலாங் கலந்தமகிழ்ச்சியினாற் பொன்கலந்துமருவுநீராஞ்

போதவரிசனங் களையைப்பெருகுதலான் மதுவுடையபோருதலா
லே, சீதரனைநிகராகத்திருநதிநாற்றிசைகளெலாஞ்சிறந்ததன்றே.

(இ-ள்) திருநதியானது ஒளிபொருந்திய அங்கைகளையுடைய
யானைகள்மறையச் சலத்தைப்பெருக்கி வருதலாலும், பரிசுத்தமாகி
யபெரியமுனிவரெல்லாம் பரவசசந்தோஷத்தினாலும், பொன்பொ
டிகளையுந்திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும், மஞ்சள்பொடிகளைப்
பெருக்கினபடியாலும், தேனுளதுகூடுடைந்து மோதுதலினாலு
ம், என்று நதிக்குப்பொருள்கொண்டு சிலேடைவகையால் காரணு
டையதேகமறையப் பாணங்களைச்சொரிதலாலும், தூய்மைபொரு
ந்திய கோபிகாஸ்திரீகளைச் சேர்ந்திருக்கிறதினாலும் வைஷ்ணவ
உருகத்தையை செய்கிறபடியினாலும், மதுவென்கிற அசுரன் சாகயுத்
தஞ்செய்தலாலும் விஷ்ணுவுக்குச்சமானமாக நாலுதிக்குகளிலுஞ்
சிறந்தது—எ-று. (௪௰)

* இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்புக்கூறுதும்.

மேவுபுனல்பரந்தொழுகக் குளிர்ந்துமயிர் பொடித்தனபோல்
விதத்திற்றோன்றி, காவிலுறைபசுங்கிளியின் சிறகெனவேபசந்து
தொண்டைக்கதிராய்முற்றிக், கூவுகின்றவாரணத்தின்சிதம்போல
மிர்ந்தெழுந்துகுறைவில்சாலி, பாவையுமைதவம்புரியுந்தலமிதென
ப்பணிந்தனபோற்படிந்துமாதோ.

(இ-ள) அந்தத்திருநதியில்வந்தநீர்பரந்துஒழுகுகிறபடியினாலேகு
ளிர்ந்தபூமிதேவியினுடைய தேகத்தின் மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல்
குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளில்வாசஞ்செய்
கிற பச்சைக்கிளிகளினது சிறகுபோல பச்சைநிறத்தையடைந்து
தொண்டைக்கதிராய் முற்றிக்கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போல
நிமிர்ந்து பார்வதியானவள் தவசுபண்ணுகிற தலம் இதுவென்று
வணங்கினதுபோல வளைந்துகிடக்கின்றன. (௪௧)

சந்ததமுமேருழவர்பதம்பார்த்துக் கரிந்தவரிதடுத்துவாரி, இந்
திரனோடலகின்றுபோர்செய்வானெழுமலையாமெனப்போர்செ
ய்து, தந்தரமேசுற்றிரவிபுரவிகள்போற் கடாவிடுத்தேயாற்றிக்தூற்றி
மந்தரமாமெனக்குவித்து வழங்குநீனுந்தொலையாதென்மருதவேலி.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் உழவோர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்த அ
ரிகளைச்சுமையாகவாரித் தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய
எழுந்தமலையென்று சொல்லும்படியாகப் போர்போட்டு ஆகாயவ
ழியாகவருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும், கடாக்களைவி
ட்டு அடித்துவைக்கோல்களைத்தூற்றி மந்தரகிரிபோலக் குவியல்செ
ய்து சருவமனிதர்களுக்குங் கொடுத்தாலும் குறையாது மருத
நிலத்தில் எ-று. (௪௨)

கயலினமென்றுழத்தியர்தங் கண்ணிழலைக்கண்டொருங்கயல்வ
ந்தேறும், அயலிலிவர்கொடும்புருவநிழலினைக் கண்டேசிலையென்ற
நஞ்சியீரு, மயலுதவுமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வண்டு
சேரும், இயலுமவர்நாசிநிழல்சண்பகப்போதென வெருவியிரியல்
போகும்.

(இ-ள்) வயலிற்களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலை
க்கண்டு சேற்கண்டைகள் கம்மினமென்றுவந்துசேரும்-பின்பு அரு
கில் அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுபயப்பட்
டோடும் ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத்தாம
ரைப்பூவென்று நினைத்துவண்டுகள் வந்துசேரும்-அதன்பின்பு அ
வர்களுடைய நாசியினிழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்
போகும். எ-று. (௬௩)

பெரும்பழனத்துழத்தியர்தங்கணைக்காலைவராலெனப்போய்ப்
பிடித்துப்பள்ளர், திரும்பவுமங்கவர்புறங்கால்கமடமெனப்பிடிமரு
தத்திணைகடோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சியர்கள் முகத்தினுக்
கும்விழியினுக்குங் குலைந்தோமென்று, சுரும்பினுடன்கலுழ் வன
போற்றாமரையுங்குவளையுந்தேன் சொரியுமாதோ,

(இ-ள்) பெரியவயல்களிற் களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடையக
ணைக்காலைவரால்மீனென்று பள்ளர்பிடித்து வெட்கத்தையடைந்து
மறுபடியும் அந்தப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆமையென்றுபிடி
க்குமருதநிலந்தோறும் தென்னங்குரும்பைபோன்ற முலைகளையு
டைய பெண்களதுமுகத்திற்கும், கண்ணுக்குந்தோற்றுப்போனோ
மென்றுவண்டுடனே சொல்லியழுகிறதுபோல் தாமரைப்பூவும், நீ
லோற்பலமும், தேனைச்சொரியும்—எ-று. (௬௪)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

நிழலையுஞ்சுரிக்குமேதி நெடும்புனல்குடைபுவன்ன,
மழலைவண்டானத்தோடு மருந்தவண்டானத்தோடு
மழலவிர்மணிப்பூண்பள்ள ரரிகிணைக்கிளையதுநுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்) எருமைநீரிலேபோய் விழுகுதலக்க அன்னம் இளமையா
கிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தையு
டையசோலையிலும், பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தாபரணங்களையு
டைய பள்ளர்கள் அடிக்கின்ற அரிகிணையென்னும்வாத்தியத்திற்கு
இசையும்படியாக ஊதுகின்ற புல்லாங்குழலிசை இல்லாதபோது
பெண்களுடைய கூந்தலிற்பொருந்தியவண்டுகள் இசையும்படியா
கவும், எ-று. (௬௫)

முகவண்டினங்களெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காதநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகள்காட்டித்
தேசுவாய்க்கவளம்பெற்றுந் தேறுகப்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோல மருதமவீற்றிருக்குமாதோ.

(இ-ள்) மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டுகூட்டங்க
ள் சங்கிலியாகவும், இரத்தம்போலு நெற்கதிர்கள் சாமரைபோன்ற
தாகவும், பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிறபொருளைச்
சிலேடையாகக்கொடுக்கும்-அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலா
லும், பருவங்கொண்ட தேனுகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்னும்
பொருளைக்கொடுக்கும்-தேறித்தன் கண்ணிருக்கின்றபாகனைத்தள்
ளிக் கொல்லுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகின்ற ஐராவதமென்
னும்யானைபோல மருதநிலம்வீற்றிருக்கும்.—எ-று. (௬௬)

தேசுவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்த நல்
வளப்பங்களைப்பெற்று என்றும் யானைக்குப் பிரகாசத்தையுடைய
கவளம்பெற்று எனப்பொருள்கொள்க - தேறுகப்பாகைசிந்தி என்
றதை சிறந்ததேனுகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தி என்றுகொண்டு யானை
க்கு தேறித்தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளி யென்றுகொள்க

தாவு-கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணூர்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணோர்போற்றும் வடவீதியிற்றுயி
லண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணூர்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின்மேவினாள்.

(இ-ள்) வண்டுகளிசைபாடாநின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களுடையம
ருதநிலத்தனைவிட்டு நீங்கி பூலோகத்தார் வணங்குகின்ற வடக்கு
வீதியி லெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப்
போய்வணங்க ஆகாயத்தையளாவிய கொடிகளையுடைய தேர்களி
ருக்குங்கிழக்கு வீதியில்வந்தாள் பார்வதி-எ-று. (௬௭)

கலிவிருத்தம்.

நச்சுகோபுரத் தச்சிமேவிலோ, வச்சிரத்தினன்ம
தியின்மாசுபோம், வச்சமாமணிச் செம்மையாலினவ்,
பச்சைமாவெல்லாம் பவளமாகுமே.

(இ-ள்) யாவரும்விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தினது சிகரத்தினரு
கில் சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி லிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒ
ப்பற்றவச்சிரங்களினாலே தனதுகளங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும்
அக்கோபுரத்திலிழைத்திருக்கின்ற மாணிக்கங்களுடைய சிவந்தவொ

ரியினல் அதனருகில் வரும்போது சூரியன் இரதத்திற்கட்டியபச்சைக்குதிரைகளேழும், பவுளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்.—எ-று.

வேற்றுமேருநேர் மேடைமீதினும், போற்றுகார்மதிற்
புரிசைமீதினும், தோற்றுநீலமா மணியின்சோதி
யா, லேற்றவானதி யமுனையானதே.

(இ-ள்) வேறுவேறாகி மேருவையொத்த மேடைகள்மேலும், மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கின்ற நீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாசத்தினலே ஆகாயகங்கையானது யமுனைபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது. எ-று. (௪௯)

பரவையாமெனப் பணைமுழங்கவே
யரிவைமார்நிரா டரங்கின்மேல்
விரவுபச்சையின் றிரளைவெய்யவன்
புரவிகொளவிடும் புல்லென்றுன்னியே.

(இ-ள்) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப் பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி லிழைத்திருக்கின்ற பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்று நினைத்துச் சூரியன் இரதத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேழுங் கௌவும்—எ-று. ()

தரவு-கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்துமணியாலஞ்சேர்
உத்தமனையென்னை யாளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகிமீண்டுபல
சத்திகள்தம்மோடு தலேச்சுரத்தைமேவினள்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதியைத்தாண்டி அழகுபொருந்திய கோயிலுக்குள்போய் உத்தமனை என்னையாட்கொண்டவனை அருணசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத் தரிசித்து நமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப்பல சத்திகளுடனே தலேச்சுரமென்கிற மலைச்சாரலையடைந்தாள் அம்மன். ()

ஊசியிலோர்கால்விரலை யூன்றியொருகான்மடித்து
நாசிநுனிக்கண்களையு நாட்டியமுனமூட்டித்
தேசினமுதுருகு தெள்ளமுதையுண்டுதவக்
கோசிகனைப்போல்முயல்வார் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) ஊசியிலே ஒருகாலினுடைய விரலையூன்றிக்கொண்டு ஒருகாலைமடித்து மூக்குநுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பஞ்சாக்கினியைவளர்த்துப் பிரகாசமான அமிர்ததாரணைசெய்து பிரமரந்திரத்தின் வழிவருகின்ற அமிர்தத்தைச் சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன் போலத் தவஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர்—எ-று. (௫௨)

* கோடானகோடியென்பது-கிராமியவழக்கச்சொல்.

நாடுமலமூன்றகற்றி நல்வினையுந்தீவினையுஞ், சாடிமனமிழந்து நானிழந்துதன்மயமாம், வீடுபெறவிரும்பி வேட்கையிற்றில்லாமற், கூடுசிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) ஆணவகாமிய மாயையென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை தீவினை யொப்புவந்து மனமென்பது இறந்துதற்போதங்கெட்டு உலகம் சிவசொரூபமாய் மோட்சம்பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோராசையுமின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள் கோடிபேர்கள் அந்தமலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்—எ-று. (௫௩)

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறையைத், தண்டிமுடிவுசவுராதியாய்ப்பூசித், தண்டர்பிரானஞ்செழுத்தை யோதியகமகிழ்ந்து, கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி சூரியன்முதல் சண்டேசுரர் அந்தமாகப்பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாம்சுவாமியாகிய சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையோதி மனதுமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி.

நேருமியம நியமாதனவகையும், பேர்பிராணயாமம்பிரத்தியாகாரமொடு, தாரணையான சமாதிவகைதன்னினுமெய், சூருமுயல்யோகியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணயாமம்-பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்கயோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத்தேக சிரமம்பட்டுமுயல்கின்ற யோகியர்கள் அனேககோடிபேர்கள்—எ-று. (௫௫)

மாதவர்களின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச், சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த, சீதவருவிகளும் பார்த்துமசிறப்புற்று, கோதமனாச்சிரமந்தன்னிற்புகுகின்றாள்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும்செய்கையைப்பார்த்து மாந்தோப்புச்சூழ்ந்த சுனையும், சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அருவிகளையும்பார்த்துச் சிறப்பையடைந்து அவ்விடத்திலிருக்கின்ற கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அம்மன்சேர்ந்தாள். ()

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகலிகையு
மைந்தனும்வந்தேத்தினர் வாழ்த்திமறைகோதமனார்
முந்திமுனியெவ்விடத்தே யென்றாள்முனிபுதல்வன்
றந்தைமலைக்கருப்பைக் கெய்தியதுஞ்சாற்றினன்.

(இ-ள்) அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மன்போனவுடனே அவரதுபெண்ஜாதி அகலிகையும் புத்திரராகிய சதானந்தருமவந்துபணிந்தார்கள் அம்மன் ஆசீர்வதித்து வேதங்களையுணர்ந்தமுனிவராகிய கௌதமரெங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்கச்சதானந்தமையான கௌதமரின் எங்கேயிருக்கிறாரென்று...

னந்தானவர் தருப்பைகொண்டு வருகிறதற்குப் போனாரென்று சொன்னார்—எ-று. (நஎ)

பின்னுமவனுரைப்பாள் பேதைமையேன்புன்குடிசில்
கன்னலமுதே கணப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வேனென்றேயடிதொழுது
தன்னையுளித்தவன்பாற் சென்றான்சதானந்தன்.

(இ-ள்) மறுபடியும்பார்வதியைப்பார்த்து கருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே அறியாமையுடைய என்குடிசைவீட்டில் க்ஷணப்போது இருந்தால் என்தகப்பனாரைக்கொண்டுவந்து சேருகிறேனென்று பாதங்களைத்தொழுது தன்னைப்பெற்றகௌதமரிடத்திற்குப்போனார்சதானந்தர்—எ-று. (நஅ)

இங்கிவன்செல்போதி லினந்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழ்ந்து வருமுனிவண்பூத்தலர்ந்து
அங்கவனக்கற்பகம்போ லேன்றுதலாகிநதவனக்
தங்கள்வனமல்லவென்று சங்கையுற்றுநோக்கினான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சதானந்தர்போகிறபோது இளமையாகியதருப்பைக்கொய்து அனேகமுனிவர்கள் சூழக்கௌதமர் வருகிறதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில் எல்லாவிருக்ஷங்களும் புஷ்பித்துக்கற்பகவிருக்ஷம்போலக்காணுகிறபடியினாலே நம்முடையவனமல்லவே இது-ஆருடையதென்று சந்தேகப்பட்டுப்பார்த்தார்—எ-று. ()

இத்தலத்தில்வந்தவாரென்றுரைத்துமாதவற்குப், பதஞ்ருவந்தமுனியும்பராசரனு,மத்திரியுமப்புதுமையாராயுமெல்லேயிற்றன் புதல்வனைக்கண்டுவரவென்னபுகலென்றான்,

(இ-ள்) இந்த இடத்தில்வந்தபெரியோர்கள் யாரென்றுவிஷ்ணுவுக்குப்பத்துக்காமபிறக்கச்சாபங்கொடுத்த பிருகுரிஷியும், பராசரும், அத்திரியென்பவரும், அப்புதுமைவிசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை சதானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவென்று கேட்டார்கௌதமர்—எ-று. (கூ0)

கலிவிருத்தம்.

தாதையிவைகேளிறைவர் தாகுளயளிக்குஞ்
சோதியிவணெய்தின ளென்னத்தொழுதுசொன்னான்
[illegible]தமறைதேடுமவ ளெங்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தன்தகப்பனாகிய கௌதமனைப்பார்த்து ஐயா பிரமா முதலானவர் [illegible] தன்னிடத்திலுண்டாக்கிய தேஜோமயமாகிய பராசத்தி இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறாளென

[illegible]லணங்கிச்சொல்ல நாதசொரூபமாகிய வேதங்கள்தேடுதற்கரிய அம்மை நம்முடையகுடிசையில்வர என்னதவம் செய்தோமென்றார் கௌதமர்—எ-று. (கூக)

ஓடினனணைந்துமக ளுச்சியைமுகந்தா, னாடினன்மகிழ்ச்சியெனுமீர்கடல்புகுந்தான், பாடினனெடுந்தருவைச பார்மிசையெறிந்தான், விடினதுநந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்.

(இ-ள்) கௌதமர் இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தரைக்கட்டியணைத் துச்சிமுகந்து ஓடினார் திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமென்கிற சமுத்திரத்திலாழ்ந்தார் பாடினார் தருப்பையைப் பூமியிலேயெறிந்துவிட்டார் எம்முடையபாவங்களெல்லாம்வேருடனே கெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்—எ-று. (கூஉ)

அத்திரிமுதற்றலைமையந்தணர்களெல்லாங், கைத்தலமெடுத்தனர்நடித்தனர்களிப்பால், வித்தகியிருக்குமிடமேவியெதிர்கண்டார், பத்திவலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்.

(இ-ள்) அத்திரி ரிஷிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டுகைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துடனே பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகியவலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்—எ-று. (கூங)

மின்னிலைமைகன்னியிறை நீள்பிரமசாரி, என்னுமுறையன்றுமுதலின்றுவரையெல்லா, முன்னிடையுதித்துல குயிர்த்தொகைகளெல்லா, மன்னையெனுமுனபெருமையாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) தாயே நீயோகன்னிகை சுவாமியோ நித்தியபிரமசாரியென்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றதுகள் அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந் தோன்றித் தாயென்று சொல்லும் அப்படிப்பட்ட உனபெருமையை ஆரறியப்போகிறார்கள். ()

நித்தனைமுதற்றருவை நித்தலிடத்தே, சத்தியெனநீவருதல சத்திசிவமென்றே, இத்தகைமைகொண்டுயிர்களியாவையுமளிப்பா, யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனைமுதலில் உண்டாக்குவாய் அந்தச்சிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய்சத்திசிவமென்கிற தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமாகிய உன்னையாரறியப் போகிறார்கள்—எ-று. (கூரு)

மெய்ப்பொருளாமகேசனாள் வேதனரியாரை, மைப்பருமமேனியுமைவாணிதிருவாவை, இப்படியுமன்றியுமனைப்படியெடுத்தா, யப்படியுமானவுனை யாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) பரமசிவனானவர் மகேஸ்வரர் உருத்திரர்-பிர்மா-விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சரஸ்வதி-லட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அந்தச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டாரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய் உன்பெருமையை அறியவல்லவர்கள்—எ-று. (௬௬)

நெஞ்சுருகிமாதவர்கணின்றிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடைகோதமனுமவர்தனன்வரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தனனதற்குமுன்மேமின்
கஞ்சமலரென்னவிருகால்களில்விழுந்தான்.

(இ-ள்) மகாதவமுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகிநின்று இப்படிதோத்திரஞ்செய்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில்பார்வதிசமீபத்தில்கௌதமர்வரும்போதே இரண்டுகைகளையுந் தலையிலேவைத்துக்கூப்பித் தாமரைமலரையொத்த அம்மனது இரண்டுபாதத்திலும் நமஸ்கரித்தான்—எ-று. (௬௭)

அன்பிலுயர்கோதமனுமன்னையைவணங்கி
பின்புறவுரைப்பனயனெண்டிசைபுரப்போர்
தன்சிரமிருக்கரியதாளிணைகளென்றன்
புன்குடில்மிஇருக்கவெனபுண்ணியமுடித்தேன்.

(இ-ள்) பக்தியினாலே உயர்ந்தகௌதமரிஷியும் பார்வதியம்மனை வணங்கிச்சொல்வான்பிர்மா அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரசிலேவைத்தற்கு அருமையானபாதமிரண்டு மடியேனுடைய புன்மைபொருந்தியசிறுவீட்டில்மிருக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேன்—எ-று. ()

இந்தமொழிசொற்றலுமிளங்கொடியும்வேலன்
றந்தியிடைசென்றிடுவனங்கதுதவிர்ந்தால்
சிந்தைமகிழுன்னிடையில்வந்துகுறைதீர்ப்பேன்
மைந்தவென்வோதினண்மறுத்துமிவைசொல்வார்.

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச் சொன்ன அளவில் இளமையாகிய கொடிபோன்ற அம்மையும், பிள்ளையாகியகௌதமனே எனக்கோர்குறைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன் அப்படிவிட்டால் என்பேரில் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடிஞ்சொல்வாள். எ-று. (௬௯)

நாயகன்மொழிக்கிடநடந்தபடியெல்லாம்
பாயிரமெனும்படிபகர்ந்தனளெவர்க்குந்
தாயிவைமொழிந்தனளவினிறசதமகற்கன்
றாயிரம்விழித்திரளளித்தமுனிசொல்வான்,

(இ-ள்) பரமசிவனானவர்சொன்னபடி பூமியில்வந்து தானடந்தசமாச்சாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போலமுறையாக விரித்து எவருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது முன்காலத்தில்தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர் சொல்வார்—எ-று. (௭௰)

இத்தலமுதற்றலமிதன்பெயர்தலேச்ச
முத்தமமிதிற்றருமமொன்றுபலவாகும்
மெய்த்தவமியற்றியிடில்வெள்விடையின்மேல்வந்
தத்தனுமிடப்புறமளித்தருளுமென்றார்.

(இ-ள்) இந்தஸ்தலம் முதன்மையானஸ்தலம் இதனுடையபேர் தலேச்சுரம் இதுமிகவுமுத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்தால் ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துகொண்டு நீ மெய்மையாகிய தவஞ்செய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளி பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகம்கொடுப்பாரென்றார்கௌதமர்—எ-று. (௭௧)

மாலயன்வசுக்கண்மகவான்முனிகணத்தோர்
சாலைகள்சமைத்ததில்தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடநன்றுசெயல்கைப்பலமிதென்றான்
மூலமுதல்வல்லியுமுடிப்பனிதுவென்றாள்.

(இ-ள்) வாராய் அம்மையே விஷ்ணு பிர்மா அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒப்பற்றதவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொண்டார்கள் நீவந்தகாலமும் இடமுநன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால்கைப்பலமாகி முடியுமென்று கௌதமர்சொல்ல எல்லாப்பொருளுக்கும்மூலமாகிய அம்மனும்தவஞ்செய்து என் கருத்தைமுடித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றாள். எ-று. (௭௨)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கோதமனேமுதலாய முனிவர்க்கெல்லாங் குளிர்ந்தமொழிபகர்ந்துவிடைகொடுத்துச்சோண பூதரமாமதன்குணபாற் பன்னசாலைபுதிதமைப்பித்தம்மைந்து புறம்புகாக்க, மாதரொழுவரையழைத்துநாலுபாலின்வாயிலையெண்வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதரவினிறுத்திமைந்தர் மருங்குகாக்க மந்தரியுட்புறங்காக்கவமைத்தாளன்றே.

(இ-ள்) கௌதமர்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில்பன்னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சந்தமாதர்களைப் புறங்காவ

லாகவைத்து நான்குவாசலையும் அட்டவயிரவர்கள் காக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரமணியர் தன் இரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் தூக்கலை உடம்பக்கங்காக்கவுஞ்செய்தாள பார்வதி—எ-று. (எ௩)

கொந்தளகஞ்சடைபிடித்து விரித்துப்பொற்சிரட்குழைகழுத்திற்கண்டிகையின்குப்பைபூட்டி, யுர்துமரவுரிகர்பட்டர்க்கீழ்கியுரித்தமரவுரிசாத்தியுத்தூளத்தால்,விந்தைதிருநீறணிந்துகனற்குட்காய்ந்துவிளங்குமூசியிலொருகால்விரலையூன்றி, அந்திபகலிறைமதித்தின்மனதையூன்றியரியபெருந்தவம்புரிந்தாளகிலமீன்றாள்.

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச்சடைசெய்து விரித்துத்தோளகழுத்து ஆகிய [illegible]களில் ருத்திராக்ஷ மாலைகளைத்தரித்து ஆடுகின்ற பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்டு மரவுரிதரித்து செயத்தைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்கமுந்தரித்துநெருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்றுபிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற்பெருவிரலை யூன்றிக்கொண்டு இராப்பகலாக மனதிலேபரமசிவனைத்தியானமாக நிறுத்தி அரிதாகியபெரியதவத்தைச் செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியம்மன். எ-று. (எ௪)

இளைத்தகொடிமருங்குவளைந்தெரியினுப்ப ணினியதவமியற்றுதல்கண்டிளைத்துவாடிக், களைத்துமனந்துடித்து விழிபுதைத்துவாணிக்கண்வீரின்மூழ்கி நின்றாள்கமலத்தாளு, மூளைத்துமனந்தளர்ந்தழுதுவிழுந்தாள்மற்றை யுயிர்களெல்லாங்கலங்துகரைந்துருகாநின்ற,வளைதுவளைத்துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானுல்வயிற்றினுளகருப்பமெல்லாம்வருந்திடாதோ.

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து அக்கினிமத்தியிலே இனிமையானதவத்தைச் செய்கிறதைப்பார்த்துப்பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து களைத்து மனது துடித்து இரண்டுகண்களையுமூடிக்கொண்டு சரஸ்வதியானவள் கண்ணீரில்மூழ்கினாள் இலட்சுமியானவள் மனதுமிகுந்தச் சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள் மற்றசீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்துருகியதுகள் [illegible]தைப்பிரித்துச் சொல்வதினால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்துவளாயின் வயிற்றிலுள்ள கருவாகிய சிவனெல்லாம்வருத்தத்தை யடையாதோ—எ-று. (எ௫)

முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலம் போன்முகந்தோன்றப்பனிகயத்துள்மூழ்கிநிற்கும், பின்பனி[illegible]லதிசீதவிடத்திற்சேரும் பெருமழைக்குண்மீனென்னப்பேணிநிற்கும், அன்பனிடம்பெறுமளவுமிதுபோல்போல்வேண்டுமரியதவம்புரிந்தனளவ்விடத்துவேந்தன், வன்பணியிற்றுயிலுமொருமான்முதலாந் தேவர்மறைபுகுந்ததவசாலைமருங்கிற்சார்ந்தார்.

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போல்முகமாத்திரந் தெரியக்குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களிலே நின்றும் பின்பனிக்காலத்திலே அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்தும்மழைபெய்கிறபோது அதில் ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாதுநின்றும் பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப்பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோலவேண்டியதவத்தைச் செய்தாள் அந்தவிடத்தில் பிரமதேவனும் வலியசர்ப்பத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோஷ்டம்பொருந்தியதவச்சாலையைவந்து அடைந்தார்கள். எ-று. (எ௬)

அந்தரியுமாயவனார்முதலாந்தேவரைவருக்குமுபசாரமளித்து நீங்கள், வந்தவாரியம்பு மென்னமகிடனாலே வருந்தியதுந்தளர்ந்ததுவும்வகுத்துச்சொன்னார், சுந்தரியுங்குமரியுடன்சுடரும்வாளாற்செருக்களத்தின்மகிடனாந்தொலைப்பாயென்றாள்,விந்தையதுபுரிவனெனப்பணிந்தாளன்னைவிளம்புதல் கண்டகமகிழ்ந்துவிடைகொண்டாரே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்குமுபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்குவந்தவிசேஷம் சொல்லுங்களென்றுகேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனாலேதாங்கள் துன்பப்பட்டுத்தளர்ச்சி யடைந்தவகை விபரமாகச் சொன்னார்கள், அதற்குப்பார்வதியானவள் துர்க்கையைக்கூப்பிட்டு நீ கத்தியினாலேயுத்தகளத்திலே மகிடாசுரன்வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத்துர்க்கை அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள் தாயாகியபார்வதி இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து வணங்கிவிடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்—எ-று. (எஎ)

கலிவிருத்தம்.

சோதமுச்சிரமந் தன்னிற்கோல்வளை
நீதிலாத்தவஞ் செய்ததுசெப்பினேன்
மேதிமாமுகம் காய்ந்ததும்வெள்விடைச்
சோதிபாக மடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்.

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் [illegible]ருடைய ஆசிரமத்தில்குறைவில்லாததவத்தைச்செய்தது சொன்னேன்-பிற்பாடுமகிடாசுரனைக் கொன்றதும்,ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவனுடைய இடப்பாகத்தைப்பார்வதியார் அடைந்ததுஞ்சொல்வேன், எ-று. (எ௮)

—※—

நான்காவது - திருக்கண்புதைத்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௨.

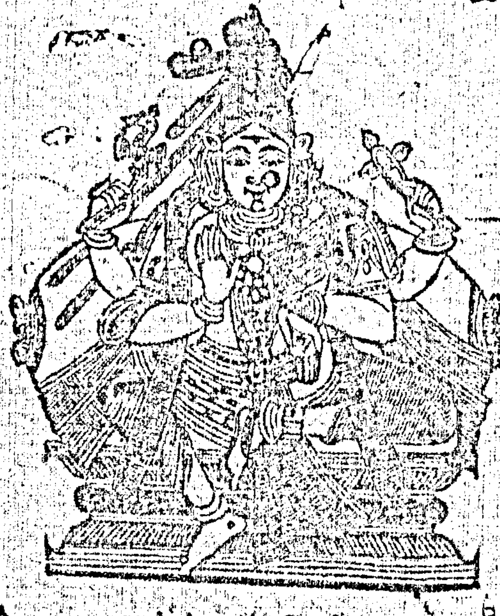

அர்த்தநாரீஸ்வரர்
அர்த்தநாரீச்வரி.

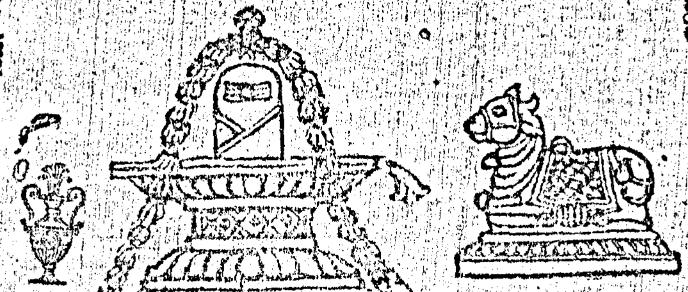

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசுரனெலார்க்குநீர
னஞ்சமேபனையானந்தி நமனுக்கு நமனுயவந்தோன்
செஞ்சிகைவெரிவைத்தீய்க்கும் திறமையானளகைநாட்டின்
விஞ்சசையான்வருந்தவுள்ள வளமெல்லாங்கவர்ந்தவீரன்.

(இ-ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரனானவன் எல்லாரிலும் அதிகபராக்கிரமத்தையுடையவன்விஷத்திற்குச்சமானமானவனே அர்த்தயமனுக்கும், யமனானவன்சிவப்பாதிமேலேயெழுகின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடத்தகுந்த திறமையையுடையவன் அளகாபுரியிலிருக்கும்பெரன் தரித்திரத்தையடைய அங்கேயிருக்கிறவளங்களையெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன், எ-று. (க)

தாமரைக்கண்ணனென் றாங்கு மரவினைத்தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவசம்பெற் றுத்தமன் வன்னிவாகனத்தை
வேமுறத்துஞ்சிறைமந்தர்க் குதீவுமுன்விமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற் பிழிந்துகருக்குருன்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவைக்கிளைசெய்கின்றது ஆதிசேடனைத்தலையையும் வாலையும், ஒருகையிலேசேர்த்துப்பிடித்து அதன் சிரமணியைக்க ... அவ்வினையைத்தள்ளிவிட்டு அவ ... நெருப்பைப்போல ... சிவப்புயையுடைய

தன்பிள்ளைகளுக்குவரங்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறுகிறவிமானத்தோடே கையினலேபிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்துவருகிறதேவாமிர்தத்தைப்பானம்பண்ணுகிறசூரன்—எ-று. (௨)

கருகியமகவான்வெள்ளைக் களிற்றின்மேற்றிரிவன்பின்னைப்
பரிதிதேரதனிற்பச்சைப் பரிசெலப்பவனிபோவா[illegible]
னிருதியைச்சுமக்குமாளி யேறுவனிணத்தின்மூழ்கி[illegible]வான்
குருதிகொப்பளிக்கும்வாளோன் றெடுத்துயிரனைத்துங்கொல்

(இ-ள்) உயர்வாகநினைக்கப்பட்டதேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானைமேல் திருவோலக்கம்வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழும்நடக்கப் பவனியாகப்போவான் நிருதியைச்சுமக்கிற ஆளியின்மேலேறிக்கொள்வான் நிணங்களாலேமுழுகப்பட்டு இரத்தங்களைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாயகமெடுத்து சருவத்திரசீவன்களையும் கொல்வான்—எ-று. (௩)

அன்னவன்மகிடமான வாற்றினலஞ்சிக்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறான் காலினற்றிரிந்தானென்று
லென்னவன்கொடுமைநம்மா லியம்பலாமிலங்குஞ்சோதி
மன்னவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மீனுக்காவாரிதூர்த்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்டஅசுரன் எருமைமாட்டுமுகத்தை யுடையவனைப்படியினலே தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற யமனனவன்எருமைக்கடாவிலேறுமற் காலினல்நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்தமகிடாசூரனுடைய கொடுமை நம்மாலெப்படிச்சொல்லக் கூடும்சோதிசொரூபமாகிய சிவனிருக்கிறகைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீன்வேண்டியதற்காகச்சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான்—எ-று. (௪)

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலன்னோ
னயனருகரிசினல்க விருக்குநாளவனுக்காய
பயனுறுநுகர்ச்சிவேண்டி யாயிரம்படைக்கையாளர்
கயமுதல்விலங்கைநாடி வேட்டையாக்கானிற்சென்றார்.

(இ-ள்) மயனென்கிறதேவதச்சனால் இரத்னகசிதமாகச்செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்தஅசுரன் பிர்மாவானவர் நித்தியம் அநுகும்[illegible] கொடுக்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற நாளில் அந்தஅசுரன் [illegible]னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக்காட்டுக்குப்போனார்கள்—எ-று. (௫)

தானவர்சென்றுவஞ்சி தவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ வானவர்
பணியுமட்டவயிரவர்தொலைத்தாராவி, போனவராழிந்தவாறும்புரிகு
[illegible] [illegible]னவருணர்கோவுக்குப் பணிந்தறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்) அப்படிவேட்டையாடவெளிப்பட்டஆயிரமசுரர்களும்வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக்கொள்ள அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்ற காவலாகவிருந்த அஷ்டவயிரவர்களும் அந்தஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோனதும் அம்மன் தவசுபண்ணுகிறதும் பாதத்தைவணங்கி[illegible]கள்மகிடாசூரனுக்குத் தெரிவித்தார்கள், எ-று. (௬)

போற்றியங்கவர்கள்சொல்லப்புகைகழைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவிருகணண்ட கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுங்கியதிமையோர்கூட்டங்
கூற்றமுங்கரந்ததால காலமுங்குளிர்ந்ததன்றே.

(இ-ள்) தூதர்கள்வணங்கித்தெரிவித்தஅளவில் புகையும் சிரிப்புமுண்டா[illegible] இரண்டுகண்களும் நெருப்புகளைப் பறக்கவீசியதுகள் அண்டகோளமும் சுழன்றென்று சுழன்றது அஷ்டதிக்கிலிருக்கிற யானைகளும் தலையைத்தொங்கப் போட்டதுகள் தேவர்கூட்டம்நடுக்கத்தையடைந்தது யமனும்ஒளித்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமும் குளிர்ச்சியடைந்தது, எ-று. (௭)

அப்படிமகிடன்சீறு மளவினிலிரும்பனென்போன்
செப்பிடுமுனதுகோபம் பொறுப்பரோசிறியரென்றே
முப்புடையிளநீரென்னு முலைச்சிவாழ்வனத்துளாரைக்
கைப்படையதனாற்கொல்வேனெனச்சொல்லிக்கடிதுபோனான்

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகிடாசூரன் கோபிக்குமளவில் இரும்பாசூரனென்கிற படைத்தலைவன் வாருமையாராசனேஉம்முடையகோபத்தை அற்பமாகியவர்களார்பொறுப்பார்கள் என்றுசொல்லித் தென்னிளநீர் ஒத்ததனத்தையுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிறவனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்ற வாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்தில் புறப்பட்டுப்போனான்—எ-று. (அ)

குடதிசைக்கடலைச்சீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றென்ன
நெடியதேர்கரிமாசேனை யெழுந்தனனிருப்பனென்போன்
வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குநேரே
இடையொருகரியமேரு வெழுந்ததாமென்னச்சென்றான்.

(இ-ள்) மேற்குச்சமுத்திரத்தின் மேற்கோபித்துக் கிழக்குக்கடல்சண்டைசெய்யப்புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளுங் காலாள்களும்புறப்பட்டதுகள் இரும்பாசூரனனவன் மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலேநிறைந்த ஒரு பெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப்போனான்—எ-று. (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

எழுந்தவனுமாகதனீர் அரகதமாயிரம்பூண்டவிரதமேறி, வழி
ந்தகரிமதக்கடலே யெழுந்துகளடக்கவுமை வனத்திற்சென்றான்,
கொழுந்துவிடுங்கனல்னையார் வரவுகண்டுபலகோடி குஞ்சரம்வீசித்,
தலைமுந்தபடைஞ் தாக்கணங்கு கோக்கணங்கும் பொருதெதிரே
த்தாரன்றே.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நிகும்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்
கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பியசிறு அணுக்
கள்முன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத்தேங்கி
யிருப்பதைவற்றச்செய்ய பார்வதிதவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போ
னான்கொழுந்துவிட்டெரியு நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள் அநே
கமலைகள்விட்டெறிய இவர்கள்வருகிறதுகண்டு அம்மனிடத்திலிரு
க்கிறதாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்றவிருவரும் ஆயுதபாணிக
ளாகப்போய் எதிரேநின்றார்கள்—எ-று. (௰)

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலிகர்சங்கரன்கோதண்டன்
வீதன், னென்பெரியசித்திராங்கதனென்னும்வயிரவர்களிருநால்வோ
ரு, மண்டமுமுடையகூத் தானைகளைத்தொலைத்திட்ட வரிகள்போ
லக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந்தேருமன்றிச் சேனையெல்லாங்கனத்திற்
சாய்த்தார்.

(இ-ள்) சண்டன்ருத்திரன்சோமன்கபாலி தனக்குத்தானேஒத்த
சங்கரன்கோதண்டன்வீதன் சித்திராங்கதன் இவ்வெட்டுவயிரவர்க
ளும்அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்களை
போலக்கர்ச்சித்துநிகும்பாசுரனும்அவன்சாரதியும்தேருந்தவிரமற்ற
ச்சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். எ-று.

அட்டவயிரவர்படையா லனைக்குகனாற்றனதுபடையழிதனோ
க்கி, வட்டநெடுந்தேர்முடுக்கித் தாக்கணங்குமுகத்திலெண்ணில்
வாளிகோத்தான் விட்டகணைகளைவிலக்கித்தேரோட்டுஞ்சாரதியை
விழுத்திவாளி, நெட்டகாக்களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக்குடித்தத
ரோனாள்.

(இ-ள்) அட்டவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபெ
ண்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இறந்துபோனதைப்
பார்த்து நிகும்பாசுரன்வட்டமாயநெடியதேரை விட்டுக்கொண்டு
தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலேகணக்கில்லாதபாணங்களை
விட்டான் அந்தப்பாணங்களை விலக்கித்தேரோட்டுகிற சாரதியைக்
கொன்றனள் தொடுத்தகைகளையறுத்து அவனுடைய தலையையும்
அறுத்துக்கொன்றாள் தாக்கணங்கு—எ-று. (௰௨)

ஓடினசெங்குருதிகிடு விழுந்தவிழுமவுணருயிர்கள்போல,
வாடினவெங்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருந்துகின்ற வலகைபோல
ச், சூடினர்கள்வயிரவருந்தாக்கணங்கு நோக்கணங்குந்தும்பைமா
லை, விடினர்களவுணரெனமகிடமுகற் குறைத்தனர்போய்விரைந்
து தூதர்.

(இ-ள்) வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகம
றுப்பட்டுச் சீக்கிரத்தில்போகு மசுரருயிர்போல் இரத்தநதியான
து ஓடியது நித்தியம்மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபேய்போல்கப
ந்தங்கள் கூத்தாடியதுகள் வயிரவர் முதலாகியவர்கள் தும்பைமா
லைமாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அசுரர்களிறந்துபோனார்களென்று மக
கிடாசுரனுக்குத்தூதர்கள் சீக்கிரத்தில்போய்ச்சொன்னார்கள்.

கேட்டளவின்மகிட முகன்கயிடவன்றன் முகநோக்கிக்கிளைத்
தவானோர், காட்டிலுறைசிறுபேய்கள் கணங்களொடு பெரும்படை
யைக்கடிந்துவென்றால், நாட்டநுதலனையன்மா லெனக்கினிமேற்
றிறைகொடுக்கானவனாரென், றிட்டிகைபுரிந்தெழுந்தா னேறினா
னாயிரங்கரிசூழ்ரதமீதில்

(இ-ள்) மகிடாசுரன் இந்தவார்த்தையைக்கேட்ட அளவில்தன்னரு
குஇருக்குங்கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச்சொல்வான் ஒருகாட்
டிற்சஞ்சரிக்கிற சிறியபேய்களும் கணங்களும் நம்முடைய பெரிய
சேனைகளைக்கொன்றதாகவென்றால் சிவன்பிர்மாவிஷ்ணு முதலா
னவர்களசொன்னபடி கேட்பார்களோவென்று அதிகமாகியகோபங்
கொண்டு எழுந்திருந்தாயிரம் யானைகள்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்
டான். எ-று. (௰௩)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பதினெருகோடியானைப் பலத்தராய்க்காந்தனீலன்
முதுகன்குருதியண்டனீசகன்சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன்றீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன்மாவியென்றும்
துதிகொளாநிரண்டுபேரும் தொகைதொகைதுவண்டிசென்றார்.

(இ-ள்) மகிடாசுரன்தேரிலேறினவுடனே பதினொருகோடியா
னைப்பலத்தை யுடையவராகிய-காந்தன்-நீலன்-முதுகன்-குருதி-
அண்டன்- நீசகன்-சண்டன்- முண்டன்-மதுகயிடவன்-தீக்கண்ண
ன்-புகைக்கண்ணன்- மாவியென்று துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும்
தங்கள்தங்கள் இரதங்களைநடத்திக்கொண்டு போனார்கள்.—எ-று.

கரிமுகத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேருப் பன்றிமுகத்தவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சிறி யெழும்புலிமுகத்துக்கள்வ
ரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

(இ-ள்) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்- சிவாதகவசர்கள் - காலவே யர்கள் - குதிரைமுகத்தையுடையவர்கள் - எருமைமுகத்தையுடைய வர்கள் - நெருப்பெறிந்துகொண்டிருக்கிற முகத்தையுடையவர்கள் - புலிமுகத்தையுடையவர்கள் - சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நடந்துகள்—எ-று. (௰௬)

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப் பிணங்கவெண்கொடிகளாட
வேய்களப்பறைகளார்ப்பக் குறுகினன்விந்தைகானில்

(இ-ள்) இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலாள்கள்புறப்பட்டவுடனே ஐந்நூறுவெள்ளங்குதிரையும் இருநூற்றைம்பதுவெள்ளம்யானையும் நூற்றிருபத்தைந்துவெள்ளம்தேரும் நடக்கப்பேய்களும் காக்கைக்கூட்டமும் விருந்தகப்படுமென்று களித்துக்கூத்தாட வெள்ளைக்கொடிகளாடப்புள்ளாங்குழல் பேரிகைமுதலானதுகள்முழங்கமகிடாசுரன் அம்மனிருக்கிறகாட்டில் வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (௰௭)

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சு யடைந்துமைக்கபயமென்று
படருறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்கடீர்த்து
விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிநோக்கிக் [ன்னி.
கடகங்கொண்டெறிவாயென்றாள் விடைகொடுபெயர்ந்தாள்க

(இ-ள்) வல்லமைபொருந்திய மகிடாசுரன்வருகிறதைப் பார்த்து பயப்பட்டு ஓடிவந்துபார்வதிக்கு அபயமென்றுமுனிவர்கள் முறையிட்டுச்சொல்ல அம்மனானவள் அவர்களுடைய பயங்களைத்தீர்த்துத்தன்சமீபத்தில் நின்றபெருமைபொருந்திய துர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடையகத்தியினாலே அந்த அசுரனைக் கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உத்தரவுபெற்றுப்புறப்பட்டாள் துர்க்கை—எ-று. (௰௮)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்லவருணநாயகிமுன்செல்லக்
காளிதுந்துமிபின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கள்செல்ல
ஞாளிமேல்வடுகர்செல்ல நான்முகிமுதலாமாதர்
ஆளிமேற்செல்லத்தங்கள் விடையின்மேற்றாகிசென்றார்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறிக் கொண்டுபோக அருணநாயகியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளிதுந்துமி என்கிற இருவரும்பின்னேபோகவும் பார்வதியினது கணங்களும் சுவானவாகனத்தில் வயிரவர்போகவும் அபிராமிமுதலாகிய மாதரெழுவரும்தங்கள் தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு தாசிப்படையாகத்துகளெழும்பப்போனார்கள்—எ-று. (௰௯)

சென்றுதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படையிற்கையிற்
[illegible] டைச் சேனைப் பாதியைக்கணத்திற்சாய்தார்

வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவருமகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்ந்துகன்னி படையெலாந்துரத்திக்கொன்றார்.

(இ-ள்) இப்படிதுர்க்கைசேனைகள்போனவுடனே உலக்கையினாலும், மலைகளாலும், வில்முதலாகிய, ஆயுதங்களாலும், கைகளினாலும் கோபத்துடனேபோர்செய்கிற மகிடாசுரனுடைய பாதிசேனைகளை ஒரு நொடிப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள் - மகிடாசுரனும் அவனுடையசேனைத்தலைவர்களும் மலைபோலெதிர்த்து துர்க்கையின்சேனைகளையெல்லாந்துரத்திக்கொன்றுவென்றார்கள்—எ-று. (௨௰)

துந்துமிமுதலாநால்வ ருடைந்தனர்சூலியான
சுந்தரிவராகியாறு முகத்தவடிகிரிக்கையர்
ளிந்திரையுமையாளென்னு மெழுவருமறைந்தபான்னாளி
யுந்தினருடைந்தார்கன்னி மனந்தளர்ந்துமையையென்றாள்.

(இ-ள்) அசுரனதுபடைகளெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தஅளவில் துந்துமி-காளி-மதங்கி-சண்டி-என்கிறநான்குசத்திகளும் தோற்றார்கள்-சூலி-நீலகண்டி-வாராகி-சண்முகி திகிரிக்கையாள் இந்திராம்மையாளென்கிற ஏழுமாதரும் யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் காட்டிலொளித்தார்கள்-சுவானவாகனத்தையுடைய வயிரவர்களும்தோற்றார்கள் - துர்க்கையானவள் மனந்தளர்ந்து உமாதேவியையென்று தியானித்துநின்றாள்—எ-று. (௨௧)

உறுதுணையுமையேயென்னும் பொழுதில்யோகினிகள்வானி
லறுபத்துநாலுகோடி யதித்தெழுந்தழலின்மாரி
இறுதியாயுருளச்சேனை யிடிமழைசொரிகையாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் அம்மனே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடி யோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையையும், இடிமழையையும், சொரிந்தபடியினாலேமகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுதுசேனைத்தலைவர்கள்கோபித்துச்சண்டைசெய்தார்கள்—எ-று. (௨௨)

கலிவிருத்தம்.

அருசிகன்றனைச் செற்றனளாரணி
மருவுகார்த்தனை மா [illegible] த்தனள்வாரணி
கானைவென்றனள் [illegible] வ்லுடைக்காரணி
நாகவீருயிருண்டனளாரணி.

(இ-ள்) அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக் கொன்றாள்.

[௰௫]

வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள், சண்முகியெ ன்பவள் சுரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள், நாரணிநரகனென்னு ம் அசுரனைக்கொன்றாள்—எ-று. (உங)

சூலபாணி தொலைத்தனண்டிண்டனைக்
கோலமாமுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலவூணி மதுவையழித்தனள்
ணீலனுருயி ரிந்திராணிக்கினள்.

(இ-ள்) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வாராகி சண்டனென்பவனையும், நீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும், இந்திராணி நீலனென்பவனையுங்கொன்றாள்—எ-று. (உச)

துர்த்துமிக்கொடி சோணிதனூணனைக்
கந்துமிக்கும் படிகதைகாட்டினள்
நந்துமிக்க நிகர்த்தருணாசலை
தந்துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினள்.

(இ-ள்) துந்துமிக்கொடியையுடையவள் சோணிதவூணனென்பவனைத்தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள், சக்கரத்தைகையிலே தரித்த அருணாசலையென்கிறவள் அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள்.

கயிடவன்புகைக் கண்ணனிருவருஞ்
செயிரின்மாளுறச் சிந்தினள்சுந்தரி
நெயிடுமிக்க நிணமிடுவேலினண்
மயிடவன்முகங் கண்டெதிர்வந்தனள்.

(இ-ள்) சுந்தரியென்கிறசத்தி கயிடவனையும், புகைக்கண்ணனையுங் கொன்றாள், நெய்யைப்பொழிகின்றநிணங்கள் பொருந்தியவேலாயுதத்தையேந்திய துர்க்கையானவள் மகிடாசுரனைக்கண்டெதிர்த்து வந்தாள்—எ-று. (உரு)

வெங்கடாமுகன் மேவலுமாதர்க
டங்களாயுதங் கொண்டுதடுத்தனட்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்சென்றுசங்
சங்கையூதினண் மேருசலிக்கவே.

(இ-ள்) வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்குநேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களும் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள் - அவ்வேளையில்சிங்கவாகனத்திலேறிவந்து துர்க்கையானவளவனுக்கெதிரேபோய்த் தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேருஅசையும்படி வாயில்வைத்து ஊதினாள்—எ-று. (உஎ)

செருவிலங்கவர் சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருறங்கினர்

பெருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந் தார்மழையென்னவே.

(இ-ள்) வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கை சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவராவது இல்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள்-அருமையாகியவரத்தினாலே பெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இரண்டுபேரும் மழைபோலச்சொரிந்தார்கள்—எ-று.

எந்தவெந்தக்கணையிவளேவினும்
அந்தவந்தக்கணையாலறுத்தனன்
விந்தைநீண்டிருவெம்பிறைவாய்க்கணை
சிந்தினளவன் சென்னியழுந்தவே.

(இ-ள்) எந்தெந்தப்பாணங்களைத் துர்க்கையானவள் விட்டாலும் அதுகளை அந்தந்தப்பாணங்களினாலேமகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகுஇரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடைய சிரசில் அழுந்தும்படியாகவிட்டாள்—எ-று (உஅ)

வெம்புசெம்புனல்வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச்சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோலவிருக்கினுமாங்கவன்
கொம்புபோலவிளங்கினகோடியே.

(இ-ள்) இரத்தவெள்ளமானது உருகினசெம்புபோல் சிதறிவிழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையிலே முளைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையிலேவைத்து அழுந்திவளைந்து தோன்றினதுகள்—எ-று.

வெற்றிகொண்டவள்வில்லைமுறித்தன
னற்றவம்பிறசிலைநுதன்மோதினள்
கொற்றவன்பின்குல்லங்கள்விடுத்தவ
னெற்றியிற்கண்ணழலினிமிர்த்ததே.

(இ-ள்) செயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கை கையிலிருந்தவில்லையிரண்டாகமுறித்தான் அந்தவில்லினாலே அசுரனுடைய நெற்றியிலே அடித்தாள் அநேகம்பலம்பொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அந்தமகிடாசுரன்நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்ணக்கினிபோல் சுறுக்கென்றுதாக்கியது—எ-று. (உகூ)

சாபவெஞ்சிலை போகத்தரிப்பளோ
கோபமிஞ்சிக் கொதித்தெழுசூற்றத்தித்
தீபமென்னத் திகிரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலையிழப்பண்ணினாள்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் வில்லொடிந்ததும் பொறுக்காமல் அதிககோபங்கொண்டு கொதித்தெழும்பாவின்றபிரகாசயமன்போல

சிக்கின்ற ஒருசக்கராயுதத்தைவிட்டுப் பாவியாகியமகிடாசுரனுடை யு தலையறும்படிசெய்தாள்—எ-று. (ரு-உ)

கன்னியாழி யெறியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னைமாதவத் துண்மையின்மும்மதம்
துன்னுமால்கரி யாயெதிர்தோன்றினன்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் சக்கராயுதத்தை விட்டெறிய மகிடாசுரன்தேகஞ் சின்னபின்னமாகியுஞ் சாகாதவனுகிப் பூருவகாலத்திலேசெய்த தபோபலத்தினாலே மும்மதங்களைப் பொழியாநின்ற பெரியயானையுருவங்கொண்டு எதிராகவந்தெதிர்த்தான்—எ-று. ()

ஆளியேறுசெல் றங்கவனுச்சியின்
மூளைவாரி நுகர்ந்ததுமொய்ம்பினன்
மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்வீசினன்
கூளிநாயகிகூர்மைவேலேவினாள்.

(இ-ள்) அப்படி யானையுருவங்கொண்டெதிர்த்த அளவில் துர்க்கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய் அந்தயானையுச்சியிலிருக்கின்ற மூளையைக்கையினாலே அறைந்து தோண்டியெடுத்துத தின்றது அதனாலேயுஞ் சாகாமற் கையினாலேதிரும்பியுந் தண்டாயுதங்கொண்டெறிந்தான் பேய்களுக்கதிகாரியா யிருக்கின்ற துர்க்கை கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தைவிட்டாள்—எ-று. (ரு-ச)

விடந்ததும்பியவேல்படவெஞ்சமர்க்
கிடந்ததும்பிமுகனுமிறந்தன
னடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்
குடைந்ததும்பிமாமுனைக்குன்றியே.

(இ-ள்) விஷத்தைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிற வேலாயுதம் பாய்ந்தவுடனே யுத்தத்தில்நின்ற யானைமுகன் அதைச்சகிக்கமாட்டாமல் இறந்துவிட்டான் அநேகமாயிரம்வண்டுகள் குடையுவுள்ளேயொன்றுமில்லாமற் றுளையாகூடிய அத்திமரம்போல்—எ-று. (ரு-ரு)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போந்துவெங்கதை கொண்டுபுடைத்தனன்
சேர்ந்தவன்கதை யும்மவன்சென்னியு
மாந்தகங்கொண் டறுத்தனணாரணி.

(இ-ள்) அப்படிவிழுந்து இறந்துபோனவுடனே குதிரைமுக அசுரனாகி யெதிரேவந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அடித்த தண்டாயுதத்தையும் அந்தஅசுரனுடைய தலையையும் கத்தியினாலே அறுத்துத் தள்ளினாள் துர்க்கையும்—எ-று. (ரு-சு)

அங்கதன்பி னழலுருவாயினன்
தங்கையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கயாசன னாயினன்பங்கய
மங்கைநாயக னாயினன்மாயையால்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு அசுரன்நெருப்புருபங்கொண்டுவந்தான் அதன்பின்பு சலப்பிரளய ரூபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும், தாமரைப் புஷ்பத்திலிருக்கின்ற பிர்ம்மாவாயும், இலட்சுமிபுருஷராகிய விஷ்ணுவாகியும் எதிர்த்தான் மாயையினாலே.எ-று. (ரு-எ)

ஈதுகண்டவ ளென்செய்வன்மாயையால்
வாதுசெய்தன னென்றுதளர்ந்துமை
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
போதிலோர்மொழி விண்ணிற்புகன்றதே.

(இ-ள்) அப்படி அசுரன் பலபலருபங்கொண்டவுடனே பார்த்து மாயையினாலே துன்பப்படுத்துகிறான் என்னஉபாயஞ் செய்தாலும் சாகிறதில்லை இதற்கென்னசெய்வேனென்று துர்க்கையானவள் பார்வதிதேவியினுடைய இரண்டுபாதத்தையும் மனதிலேதியானித்தாள். அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில்நின்றும்அசரீரி ஒருவாக்கியஞ்சொல்லியது. எ-று. (ரு-அ)

மாயவேடங்களன்றிமகிடமே
யாயபோதிலவன்றலைதன்னிலே
தூயதாளின்மிதிக்கத்தொலைந்திடுந்
தீயமாயையெனச்சொலத்தேறினள்.

(இ) அநேகவிதமான மாயவேஷங்களல்லாமல் சுபாவமான எருமைமுகருபங்கொண்டபோது அவன்தலையையறுத்துக் கீழேதள்ளி உனதுபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் தீமைபொருந்திய மாயைதொலைந்துபோமென்று சொல்லத் துர்க்கையுந்தெளிந்தாள்.

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்துபின்
னெட்டிலைத்தலைச்சூலத்தி னீக்கினள்
துட்டன்மேதிய தாய்ப்படைதொட்டனன்
வெட்டிவீழ்த்தியடியின்மிதித்தனள்.

(இ) அளவில்லாத மாயருபங்கொண்டவா நெடுமைபொருந்திய கவருடைய சூலத்தினாற்குத்திக்கொன்றாள், பின்பு அத்துஷ்டன் பழையஎருமைக்கடாமுகத்தை யுடையவனாகி ஆயுதங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தஅளவில் அவைகளை விலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையை வெட்டித்தள்ளிக் காலினாலேமிதித்துக்கொன்றாள் துர்க்கைதேவி. ()

உ

சிவமயம்.

மகிடாசுரமர்த்தன-படம்.

ஒப்பிலாப்பதமொன்றிமித்திடில்
தப்பிமாயை தவிர்ப்பதுபெரிதோ
வப்பதத்தை நினைக்கினுமரணவஞ்,
செப்புகாமிய மாயையுந்தீர்க்குமே.

(இ-ள்) துர்க்கையம்மன் பாதத்தைநினைத்தாலும் அவைநினைத்தவருடையஆணவமாயைகாமியமென்கிறமும்மலங்களையுந் தீர்க்குமிதே அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாப்பதம் பரிசமாகும்படி ஒன்றிமித்தால் பொய்யாகிய மாயைமாத்திரந்தவிர்ப்பது பெரிதோ—எ-று.

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர், மேதிமாமுகன்
மெய்க்கதியுற்றனன், தீதிலாவவன் செங்களந்தன்னி
லோர், சோதிலிங்கமிருந்ததுதோன்றவே.

(இ-ள்) தேவர்கள் மிகவும்புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மன்கையினாலிறந்ததனாலே மெய்மையான மோக்ஷசத்தைச்சேர்ந்தான். யாதொருகுற்றமுமில்லாத அவனதுசிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகலிங்கமிருந்தது. எ-று. (௬௨)

கண்டமட்டிலங்காக்கொளக்கார்கவ, கண்டமூடிற்
புரந்தகடாமுகன், கண்டமட்டிலிருந்தகடவுளைக்,
கண்டமட்டி லெடுத்தனள்கன்னியே.

(இ-ள்) அவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாசுரனுடைய கழுத்தையிலக்காகவைத்துத் துர்க்காதேவி அறுக்க அந்தக்கழுத்திலிருந்தபடிகலிங்கத்தைக்கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள். எ-று. (௬௩)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகப்பதங், கண்டுபோற்
றிக்கடவுளையீந்தனள், வண்டுவார்குழல்வாங்கினள்
செங்கையி, லண்டர்நாயகன் விண்டிலன்கையால்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்டபடிகலிங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினது பாதங்களைத்தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாம் சொல்லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாள். வண்டுகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடைய பார்வதியம்மன் கையினால்வாங்கினாள் தேவர்கட்கெல்லாம்நாதராகவிருக்கின்றசுவாமியும்அம்மன்கைமேல்வைத்திருக்கிற ஆசையினாலே கையைவிடாமற் கெட்டியாகவிருந்தார். எ-று.

தாயுமன்னதுகண்டுமகிழ்ந்திறை, ஏயவென்கரம்பற்
றியதேதென, வாயையங்கை புதைத்துமகம்பதிக், கா
யிரங்கண்ணளித்தவன்கூறுவான்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமியானவர் என்கையைவிடாமலிருந்தது எதனாலே என்றுகேட்கத் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதம

ரானவர் வரையக்கையிளுலே பொத்திக்கொண்டு அம்மனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினுள். எ-று. (௪௫)

[வேறு.] முன்னமகத்தியன்முதலா முனிவர்களைம்பதின் மர்வரமுனிபாற்செல்ல, வின்னவன்றன் றவமதிப்பால்வமதிப்பாயி ருந்திடவுமவனைநோக்கிப், பொன்னனைய தவமுனிவர்வெகுண்டு ளைப்பாரொமையிகழ்ந்த [illegible]பாலே, உன்னரியகருவேருயினிப் பிறக்கக்கடவாயென் றுனையச்சொன்ஞர்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்தியர்முதலான ஐம்பதுரிஷிகள் கூடிவரமுனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப்போனுர்கள் - அந்த வரமுனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்திளுலே மரியாதையாக உபசாரஞ்செய்யாமலிருந்தார் - அப்போது அவரைப்பார்த்து பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும்கோபித்து எங்களுக்கு அவமரியாதை செய்தபடியினுலே யாவராலும் குறைவு சொல்லப்பட்ட கரிய எருமைக்கடாவாகப் பிறப்பாயென்று அவர்கள் வருந்தச்சபித்தார்கள். எ-று. (௪௬)

அருந்தவரைப்பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக் கொடுமையைக்கண்டச்சமாகி, யிருந்தவனுமெழுந்துபணிந்தெனது பிழைபொறுத்தருள்வீரென்றுனக்தப், பெருந்தவரன் புடனவரைப்பார்மடமூகத்தவுணனெனப்பிறந்துபின்னர், திருந்தவரளிடம் வேண்டித்தவம் புரியுமுமைகணத்திற் றீர்ப்பாளென்ருர்.

(இ-ள்) அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பதுமுனிவர்களும்ன்றுசொல்லியசாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டுபெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்தவரமுனியும் எழுந்துவந்தனஞ்செய்து முனிவர்களே தெரியாமல்நான்செய்தபிழையைபொறுத்துக்கொள்ளுங்களென்ருர் - அதற்குமுனிவர்கள் நீ எருமைமுகம்பொருந்திய அசுரனுகி அரசாளுங்காலத்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப்பெறும்படி தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற அம்மனுனவள் உம்முடையசாபத்தைநொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாளென்று சொன்னூர்கள். எ-று.

ஆங்கவர்சொற்படியிலவ ணசுரர்பெருங்குலத்திலுதித் தாசனுகி, [illegible]ங்கியபேர்மகிடனெனக் கொடுங்கோன்மை புரிகுதலுமொருநாள்[illegible]டைக், தீங்குசெயவனத்தில்[illegible] தழற்பசியாவிலைத்தோடித் திரிந்தாலுங்கே, நீங்கரியவருச்சனைசெய் மன்னவனெனொருமுனிவனேர்ப்பட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அசுரகுலத்திற்பிறந்து இராஜாவாகிமகிடாசுரனென்கிற பெயரையடைந்து கொடுங்கோலரசு செய்துகொண்டுவருகையில் ஒருநாள்வேட்டையாடும்படியாக வனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியிளுலே இரையொன்று

ம் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்து கொண்டிருந்தான் அவ்விடத்திலிருந்து தற்கரிய தவஞ்செய்கின்ற மன்னதரிஷி என்கிறவன் எதிர்ப்பட்டான். எ-று. (௪௮)

மன்னதனுமவனையிவன்கரத்திலிங்கத்துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்து போனுன், பின்னதனுலவன் மிடற்றிற்சிவனுருவமிருந்தகந்தப்பெருமையிலே, யுன்னதமாயினன்சிவஞ்சொரூபமாதரித்தவுடலுமிறையுருவமன்ருே, வன்னதனுல் வினையுற்றநதததுதவிரு நவதீர்த்த மாடலென்ருன்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதமன்னென்கிற ரிஷியைக்கையிலிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இந்தமகிடாசுரன் எடுத்து விழுங்கிவிட்டுப்போனுன் பின்பு அவன்கண்டத்திற் சிக்கிக்கொண்டு படிகலிங்கமிருந்தபடியினுலே மிகுந்த பெருமையடைந்தான் அந்தலிங்கமிருந்தகண்டத்தையுடையவனும் சிவசொருபமன்ருே அவனைக்கொன்றபடியினுலே பாவஞ்சம்பவித்தது நீநவதீர்த்தங்களாடினுல் அந்தப்பாவம்போகுமென்ருர் கௌதமர் — எ-று. (௪௯)

அன்புமுநியுரைத்தளவி லொருமொழியந்தரத்தி லெழுந்தரிய தீர்த்த, மொன்பதுமவ்விடத்தில் வருமவைவருமாறியற்றுமெனவுமையும்விந்தை, தன்பதுமமுகநோக்கி யுனதுகைவாளெறிந்துகங்கைதருவாயென்ருள், வன்பனிலமெடுத்தாளுந்தொழுது கைவாணிலத்தெறிந்து வாங்கும்போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடையகௌதமர் இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்ன அளவில்பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும் இவ்விடத்தில்வரும்படிச் செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தை பிறந்தது அதைக்கேட்டுப்பார்வதியும் துர்க்கையினது மலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய கையிலிருக்கிற வாளினுலே பூமியைப்பிளந்து கங்கைவரும்படி செய்யென்றுசொல்ல ஐயசங்கைக் கையிற்றரித்த துர்க்கையும்வணங்கி வாளாயுதத்தால் பூமியிலேவீசியெடுத்தபோது — எ-று. (௫௰)

நவநதியும்பிறவுளநன்னதிகளுமச்சோகந்தீர்நல்லதான, சுவையதிகமுதவுபலதடங்களுமங் கெழுந்தவச்சுனையினூடே, பவமகலவொருமாதமுழுகியிருந்தாள் கர்த்தைபற்றிநீங்காச, சிவவடிவுமகன்றீருதன்னுளமகிழ்ந்து கரையில்வந்தாடேவர்போற்ற.

(இ-ள்) ஒன்பதுதீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ளநதிகளும் விடாயாறும்படி உதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம்தடாகங்களும் உண்டானுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன் குற்றம்நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள் கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த லிங்கமும்நீங்கியது, அப்போதுதேவர்கள்போற்றும்படி மனதுசந்தோஷித்து அம்மன்கரையில்வந்து (௫௧)
சேர்ந்தாள் — எ-று.

அருவுருவாமொருசிவனை யதன்கரைமேற்புறத் திருத்தியருச்சித்தாளம், இருவினையுந்தவிர்ப்பாளுக் கென்பாவந்தீர்த்தாளென், மினியகட்கதீர்த்தியற்பேரிட்டாள், திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு

தமெனத் திருப்பேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப் பெருமா
னைத்தொழக் கனகக்கோயிற்சார்ந்தாள்.
(இ-ள்) அருவமாகியும் உருவமாகியும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்றசி
வனை அந்தக்கரையிலே எழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள்
நம்முடைய நல்வினைதீவினை இரண்டையும் நீக்குகின்ற சுவாமிக்கு
என்பாவநீர்த்தாரென்று பேராத்தரித்து அழகுபொருந்திய அ
ந்தச்சுனைக்குக் கடகதீர்த்தமென்று பெயரிட்டாள் சிறப்பொருந்திய
மணியொத்தவரை அருணசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவ
னைவணங்கும்படியாகப் பொன்மயமாகியகோவிலுக்குப்போனாள்.
முருகுமலரயன்றடத்திற் படிந்துவெண்ணீறணிந்து செங்கை
முடியிற்கூப்பி, யருகுவருங்கோதமன் சொற்படிதொழுதுட் புகுந்
துகண்ணாமுதைக்கண்ணுற், பருகிலமுறவிழுந்துபணிந் தெழுந
துபரவசமாய்ப்பாடியாடி, யுருகியுவந்தழுதயிர்த்துவலம் புரிந்துத
னதுகுறையுரைத்துப்போற்றி.
(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமாவி
னுடைய தீர்த்தத்தில்முழுகி விபூதிதரித்துச்சிவந்தகைகளைச்சிரசில்
வைத்தாக்கும்பிட்டுத் தன்னருகேவருகிற கௌதமர்சொன்னபிரகா
ரம் உள்ளேபோய்க் குளிர்ச்சிபொருந்திய அமிர்தம்போன்ற சுவா
மியைக்கண்ணாலே தரிசித்துப் பூமியிலேதேகம் பொருந்த நமஸ்கா
ரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவசமாகிப்பாடியாடி உருக்கமடைந்து
களித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்செறிந்து வலமாக
வந்து தன்னுடைய குறையைச்சொல்லி வணங்கினாள்—எ-று. ()
கார்த்திகைத்திங்களிற்றிருநா ளாகமத்தின்படிநடத்திக்கனற்க
ண்ணனைத், தோத்திரம்பண்ணுநலமொரு சுடர்மலைமேலெழுந்த
ந்துபின்னேவாய்த்தமலைவலமாகநடத்தியெனவுரைத்துடனேமறை
ந்தனன்றே,
(இ-ள்) கார்த்திகைமாதத்தில் ஆகமப்பிரகாரம் திருநாள்செய்து
நெருப்புக்கண்ணையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில் மலைமேலே
ஒருபிரகாசமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடி சூரியப்
பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே இந்தமலையைவலமாக ந
டந்துவாவென்று சொல்லிமறைந்துவிட்டார்—எ-று. (௫௪)
சாரிதனைச்சிவையாக்கு முரிவனுமப்படிவலமா நடத்தியென்று
ன், காரியெனமறைபுகழ்க் காரிகையுநடந்தனடன்மலர்க்கைகூப்பி,
பேரிகைமுதாகளமுஞ்சல்லரியுமல்லரியும்பெரியவானிற், றூரியமு
ழங்குதுமியு மத்தளங்குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.
(இ-ள்) அகலிகையாகிய பெண்ணைக்கல்லாக்கிய கௌதமரிஷியு
ம் அம்மா அப்படியே வலமாகப்போவென்று சொல்லச்சமுத்திர
ம்போல் வேதகோஷ-முழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை-காகளம்-
சல்லரி-மல்லரி-முரசு-துந்துமி-மத்தளம்-குடமுழாமுதலான வாத்
தியங்கள்முழங்கவும் பார்வதி இரண்டுகையுங் கூப்பிக்கொண்டுந
டந்தாள்—எ-று. (௫௫)

அரம்பையுருப்பசிமுதலாமப்சரஸ்திரீகட்டிவையர்களாடல்காட்
டக், குரும்பையெனநெருக்குமுலை வரையரமங்கையர்மலரின் குப்
பைகொட்டக், கரும்புகனிந்தனையமொழிப்புனலரமங்கையர்கவரிட
ங்கவரியாட்ட, விரும்புருகநகைப்புரியு மாவமினார்மணிவிளக்க மெடு
த்துநீட்ட.
(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் பார்வதிவலம்வரும்போது அரம்பை ஊ
ர்வசிமுதலாகிய தெய்வலோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடத்தெ
ன்னங்குரும்பையொத்த தனத்தையுடைய மலையாமகளிர் அம்மன்
நடந்துவரும்போது பாதம்பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப்புஷ்
பங்களைக் குப்பையாகக்கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்
தையையுடைய நீரமங்கையர் சாமரமெடுத்துவீச இரும்புகூடவுரு
கும்படி நகைசெய்கிற நாகலோகத்துப்பெண்களும் இரத்தினதீபங்
கையிலெடுத்துக் கொண்டுவர—எ-று. (௫௬)
இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்.
முண்டகமண்டபமயிலும் புலோமிசையுமுறுந்தவள முளரிமா
னும், கண்டகமும்வழிப்பரலு மொழித்துவாரிலமகடன்கைகணீட்
ட, அண்டர்குலமடந்தையருமுனிவர்குலவனிதையருமருவிப்பூந்தே
ன், வண்டலிடுஞ்சேறகற்றிமலரினறுந்துகள்சொரிந்துவழிகளாக்க.
(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற இலட்சுமி
யும், இந்திராணியும், வெண்டாமரைப் பூவிலிருக்கிறசரஸ்வதியு
ம் போகிறவழியிலிருக்கிற முள்ளுகளையும் கல்லுகளையும்தள்ளிக்கொ
ண்டுவரப் பூமிதேவிகைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்
திரீகளும், முனிவர்களுடையஸ்திரீகளும், புஷ்பத்திலிருக்கிறதேன
ருவியினாலே வழிச்சேற்றைநீக்கி புஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிற ப
ராகப்பொடிகளைக் கொட்டிநல்ல வழியாகச்செய்ய—எ-று. (௫௭)
கன்றினதுன்னிருசரணம் பொறுத்தருள்வாயென வகைகவ
கைகூப்ப, மன்றனலத்திசையணுகியழற்கிரியையெதிர்முகமாவண
ங்கிப்போற்றித், தென்றிசையுநிருதிபெருந் திசையினையுங்கடந்துகு
டதிசைக்குச்சென்றாள், குன்றமிலாப்புகழாளுமழவிடையீதினிற
காட்சிகொடுத்துப்போனான்.
(இ-ள்) கங்கைபணிந்தவள் அம்மாபார்வதி உன்பாதமிரண்டும்பூமி
யிலேபட்டுக் கன்றிப்போய்விட்டது பொறுக்கவேண்டுமென்று
இரண்டுகைகளையுங்கூப்ப அழகிய அக்கினிதிசையிலேவந்து அக்
கினிமலையை எதிர்முகமாகத்தொழுது தெற்குத்திக்கும் நிருதிமூலை
யுந்தாண்டி மேற்குத்திக்கிற்போனாள் குறைவில்லாதகீர்த்தியையு
டையசுவாமியும் இளமைதங்கிய இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவ
ந்துதரிசனங்கொடுத்து நடந்தார்—எ-று. (௫௮)
காற்றிசையுட்போற்றிசெயும் புகழணியண்ணமலையானடித்தா
ள்போற்றி, மேற்றிசையுங்காற்றிசையுங் கடந்துவடதிசையணுகிவி
ரும்பியேத்தி, யேற்றிசையுமிறைதிசையு மகிழ்ந்துகுணதிசையடை
ந்தாளிமயவெற்பிற், சேற்றிசையுமணமழலைவலம்புரிந்தசெயல்போ
லச்செறிந்ததன்றே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய அருணாசலேசுரருடைய பாதத்தைவணங்கி மேற்குத்திக்கும் வாயுதிக்குந்தாண்டி வடதிசையில் மறுபடியுந்தொழுது எற்றிலேறுகின்ற ஈசானனுடைய திக்கையுங்கடந்து கிழக்குத்திசைக்கு வந்தாள் அப்படிவந்தது இமோற்பவிரதத்திற் சுவாமிகலியாணஞ் செய்தபோது ஓமாக்கினியைவலம் வந்ததுபோலிருந்தது—எ-று. (௫௬)

கலித்துறை.

பானுகம்பன்கைச்சங்கொலிநெடியமால்பணிலத், தானுகம்பலைநாரதர்வீணையினரவம், வானதுந்துமிகம்பலை திசையெலாமறைந்த, தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவர்சிதற.

(இ-ள்) பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ்சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிற ஒலியும் விஷ்ணுவானவர் தமதுசங்கத்தைவாயில்வைத்து ஊதுகிறசத்தமும், நாரதர்வீணையை வாசிக்கிறசத்தமும், ஆகாயதுந்துமியினுடைய சத்தமும், திக்குகளெல்லாஞ்செவிடுபடச்செய்ததுகள் தேனிறைந்த புஷ்பவருஷங்களைத் தேவர்கள்சொரிய—எ-று. (௫௭)

இதுமுதன் மூன்றுபாடல்களுங்குளகம்.

கற்றைவார்சடையிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப், புற்றராமணியிளவெயில்விரித்திடப்புவனப், பெற்றமாதினுக்கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த, வெற்றநூலெனப்புரிபூணூன்மார்பகத்திலங்க.

(இ-ள்) கற்றையாகிய நீண்டசடையில்தரிக்கப்பட்ட இளமையாகியபிறையினது நெடுமைபொருந்திய சந்திரிகைபிரகாசிக்கவும், ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிற மணிகாந்தியைவிரிக்கவும், உலகமாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகப்பிடித்த வற்றநூல்போல்புரியாகியபூணூலானது மார்பிற்பிரகாசிக்கவும்—எ-று. (௫௮)

பிறப்பிலாவரன்மறையெலாமளவிடாப்பெரியோ, னிறப்பிலாவிறைவிடையின்மேலினிதெழுந்தருளு, வறத்தினாயகியடியிணைவணங்கினளறந்து, மறக்குபண்ணவுமவருடனினிவையைசொல்லும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும் அறியப்படாதவர் இறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருள அறமும் வளர்க்கின்றபார்வதி அந்தச்சுவாமிபாதத்தைத் தொழுதுவணங்கினாள் எல்லாவற்றையும்நீக்கிய கடவுளானவர் அவ்வம்மனோடுசொல்வார்—எ-று. (௫௯)

பெண்ணுமாணுமாயுலகுயிர்ப்பொருளெலாம்பிரித்தோ, மண்ணிதாகியபீடமுமிலிங்கமுமானோ, மென்றுநீயெனநாமெனவிரண்டிலைமாமு, மன்னிலரிவ்விய வயிரமுமிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்) வாராயுமையே நீயுநாமும் பெண்ணுமாணுமாகி உலகத்தில் அனேகம்சீவராசிகளை வேறுவேறுண்டாக்கினோம் சமீபமாய் ஆவிடையாரும் லிங்கமுமானோம், நீயென்றும் நாமென்றும் வேறுபேதமில்லை, மரமும் அதற்குள்ளேயிருக்கிற வயிரமும்போல் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்திருப்போம்—எ-று. (௬௦)

அங்கம்யாவுநம்பொருட்டுவிட்டிமயவெற்படைந்தா, யிங்குநாமுனக்கொருபுறமளிப்பதேயியற்கை, யிங்கையேநமதிடப்புறத்துறையெனமகிழ்வுற், றங்கையாலணைத்தருளினனுருவொன்றுனார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலேவந்து ஜனித்தாய் அவ்விடத்தில் நாம் உனக்கு ஒருபாகங்கொடுப்பது சுபாவமே பெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்தையடைந்து கையினாலே அணைத்துக்கொண்டார் இருதேகமும் உருகி ஒருதேகமானார்கள் அம்மனும்சுவாமியும். ()

அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளகந், தொடுத்தகொன்றையோர்புறமொருபுறமலர்க்குவளை, வடித்தசூலமோர்புறமொருபுறமலர்க்குவளை, திடத்திலார்கழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ள்) அப்படியிருவரும் உருகிச்சுவாமியினுடைய பாதியும் அம்மனுடையபாதியும், ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்திற்சிவந்த சடையும், ஒருபக்கங்கூந்தலும், ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும், ஒருபக்கம் புஷ்பமாலையும், ஒருபக்கஞ்சூலமும், ஒருபக்கம் நீலோற்பல புஷ்பமும், ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணியும், ஒருபக்கஞ்சிலம்பும், தோன்றியதுகள்—எ-று. (௬௫)

பச்சைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறம்பவளங், கச்சுலாமுலையொருபுறமொருபுறங்கவின்மார், பச்சநீக்கியவரமுமொன்றபயமொன்றங்கை, இச்சையாமிவருறுதல்கண்டிறைஞ்சினரிமையோர்.

(இ-ள்) ஒருபுறம்பச்சைநிறமும், ஒருபுறம்பவளநிறமும், ஒருபுறம் இரவிக்கையணிந்தஸ்தனமும், ஒருபுறம் அழகுபொருந்திய மார்பும், ஒருபுறம் அபயமும், அருபுறம் வரமுமாகிய ஆசையோடு இருவரும் பொருந்துதலைப்பார்த்துத் தேவருவணங்கினார்கள். ()

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோர், சந்தனாசலமுனியினிற்றமிழ்க்கடல்கடப்பார், மைந்தரோமுதற்கிளையுடனுலகினில்வாழ்வார், பந்தபாசமற்றழிவிலாப்பாகதிபெறுவார்.

(இ-ள்) இக்கதையைப்படித்தவர்களும், காதிலே கேட்டவர்களும், சந்தனவிருட்சங்கள்சூழ்ந்த பொதியமலையிலிருக்கின்ற அகஸ்தியர்போல் தமிழ்க்கடல்கடப்பார்கள், சந்தானபாக்கியததோடுஞ்சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில்வாழ்வார்கள் தங்களைப் பந்தமாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற இருவினையைத்தள்ளி மோக்ஷம்பெறுவார்கள்.

முனிவனேயென்னைப்பயந்தவனுரைத்ததிம்முறையென், றன்னியமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக், கனகவச்சிராங்கதனுயர்கதிபெறுங்கதையைவினவினன்முனிவினவலுமகிழ்ந்திளம்பும்.

(இ-ள்) நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயரைப்பார்த்து என்னைப்பெற்ற பரமசிவன்சொன்ன சரித்திரத்தின் முறையிதுவென்று அவருக்குச்சொல்ல அந்தமார்க்கண்டேயரிஷி எழுந்து தண்டஞ்செய்து பின்பு சுவாமி, வச்சிராங்கதபாண்டியன் உயர்வாகியமோட்சம் அடைந்த கதையைச் சொல்லுங்களென்றுகேட்க நந்திகேசுரர் சந்தோஷத்தையடைந்து சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௬௯)

இ-வ இடப்பாகம்பெற்றசருக்கமுற்றிற்று ஆகதிருவிருத்தம்-௬௭.

உ

சிவமயம்.

வச்சிராங்கதபாண்டியன்-படம்.

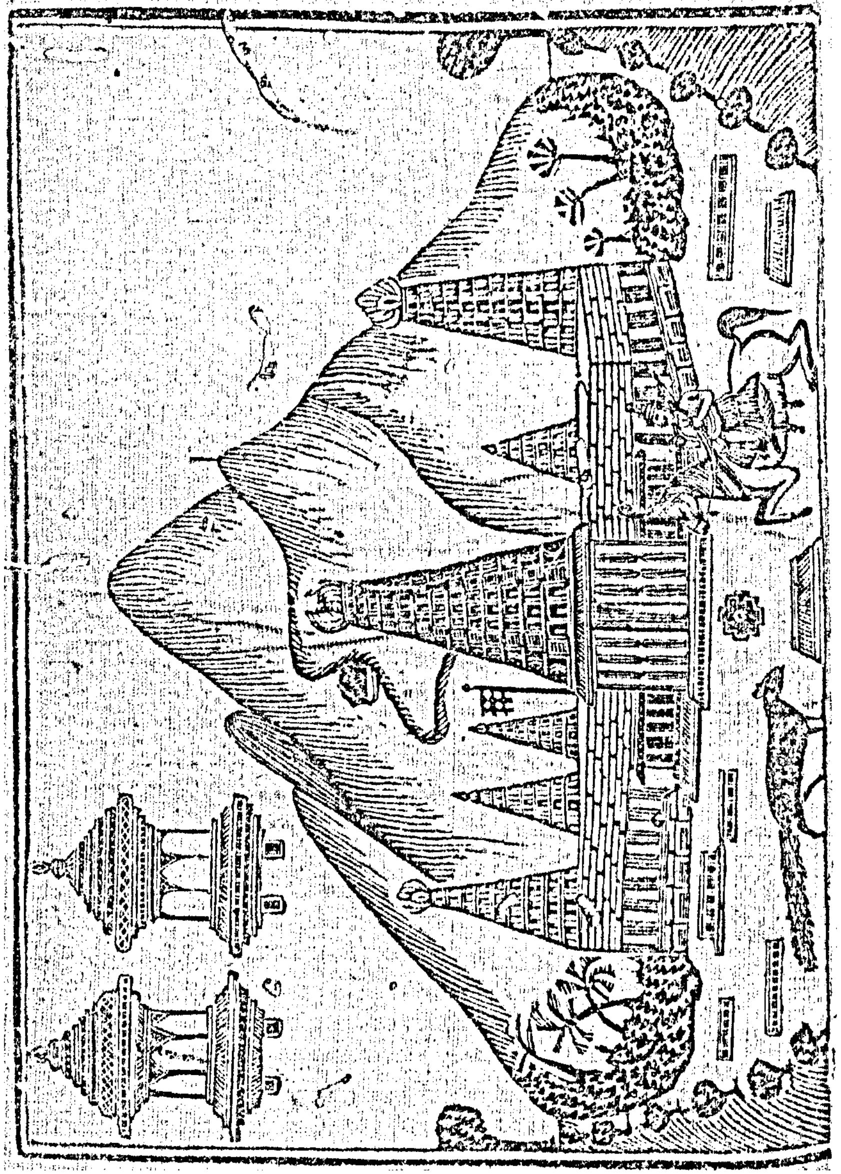

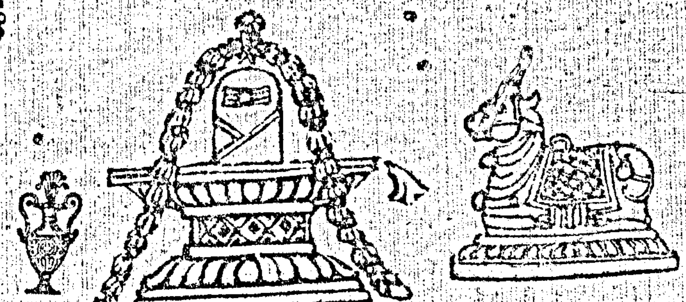

உ

சிவமயம்.

ஆருவது

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

தோடுகமழ்சந்தனவனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழின்சுவையளைந்துநெடுநாளா
யாடுமயிலன்னவர்களன்னநடைபோலே
வாடைமிசைதென்றல்புகும்வையைவளநாடு.

(இ-ள்) புஷ்பவிதழ்மணக்கும் சந்தனவனத்தின் மத்தியிலே சஞ்சரித்து நீட்சியாகிய தமிழினது மாதுரியத்தை அளைந்து நெடுநாளாக ஆடாநின்றமயில்போன்ற பெண்களுடைய நடைபோல வாடைக்காற்றில் சம்பந்தமாய்த் தென்றற்காற்றுவாராநின்ற வையையாறுபொருந்திய பாண்டியநாடு-எ-று. (௧)

வெவ்விருகணாரிடையைமின்னெனமருண்டே
செவ்விபெறுகேதகைசெறிந்தலருநாடு
நவ்வியனையாரளகமென்னிருளுதென்றே
மவ்வலருகேயலரும்வையைவளநாடு.

(இ-ள்) வெப்பத்தைச்செய்யும் கண்களையுடைய பெண்களிடையைப்பார்த்து மின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்திய தாழைகள் புஷ்பிக்கும்நாடு, மான்போன்றமாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து இருளென்று நினைத்து முல்லைச்செடிகள் கரையிலே புஷ்பிக்கும் வையை வளம்பொருந்தியநாடு-எ-று. (௨)

அந்தவளநாடர்பெருமானரசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடையெறிந்தவளைவீர

விந்தையறுதென்கயிலை நெற்றிவிழிபோலே
முந்தியதிசைக்கரி முகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள்) அத்தன்மையாகிய-பாண்டிவளநாட்டாருக்குஇராஜன் அரசாககர்சனனவன்-[illegible]வேந்திரன்முடி சிதறும்படியாக வளையென்னும் ஆயுதத்தைப்பிரயோகித்தவன் - குற்றமற்றதென்கைலாசத்துக்குநெற்றிக்கண்போல் அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள்முகத்திலேதன்னுடையமீனக்கொடியையெழுதிவைத்தவன், எ-று. (௩)

கலிவிருத்தம்.

ஆகமாதி மதனினழகினு
ஞாகமாதி தெளிந்தவறிவினன்
பாகநாரிய பத்தியினன்மொழிப்
பாகநாரியா பற்றியதோளினன்.

(இ-ள்) தேகத்தினதியந்தமாக மன்மதன்போலழகுள்ளவன்-ஆதிசேடனைப்போல் தெளிந்த விவேகத்தையுடையவன் பாகத்திலே பார்வதியையுடைய சிவன்மேல்பக்தியுடையவன் பாகுபோல் மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள்விரும்பாநின்ற தோளையுடையவன்-எ-று. (௪)

வானகத்திலும்மண்ணிலுமெண்ணிம
வானகத்திலும்வைத்தபுகழினன்
கானகத்தொளியார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளியாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணம்பொருந்திய இமயபருவதத்தினிடத்திலும் தன்கீர்த்தியை நாட்டினவன் சுவாமி தரிக்கின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்திமாலையினது வாசனையைத்தன்மனதிலே நினைத்துக்கொண்டு பூமியைக்காக்கின்றவன்-எ-று. (௫)

தங்கணுயகனைத்தலைசூடிய
வெங்கணுரடித்தலையேத்தினன்
பொங்குநன்றியறிந்ததுபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள்குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனை சிரசில்தரித்த எங்கள்நாதரது பாதங்களைத் தலையினாலே வணங்கினவன் மிகுந்தநன்றியையறிந்து அதைப் பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லை-எ-று. (௬)

பத்துவார்திசைமீதும்படர்புகழ்
வித்துவாரியிறைக்கின்றமேன்மைபோ

னத்துவாரியில்வாரினர்நல்கிய
முத்துவாரியிறைக்கிடுமுன்றிலான்.

(இ-ள்) நீண்டபத்துத்திக்கிலும்பரவிய கீர்த்தியாகிய விதையை வாரியிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழாநின்ற சமுத்திரத்தில் குளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்தமுத்துகளை இறைந்திருக்காநின்ற முற்றத்தையுடையவன்-எ-று. (௭)

ஆடராந்தவரசன்புகழ்க்கடல்
ஓடுகின்றகலங்கதிரோட்டுதேர்
கூடுசெக்கர்பவளக்கொடிகளே
நீடுதிக்கினர்நீரின்மனிதரே.

(இ-ள்) வெற்றிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கடலுக்குள் ஓடுகின்ற கப்பலானது சூரியனோட்டுகிற தேர்கூடிய செக்கர்வானமே அக்கடலிற்படர்ந்த பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்டுத்திக்கினுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும் நீர்மனிதர்-எ-று. ( )

எச்சராசரமுங்களிப்பெய்தவே
நச்சராவுலகாளுநலத்தினன்
கச்சராவுகழற்பொலிகாலினன்
வச்சிராங்கதனென்றொருமன்னவன்.

(இ-ள்) அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகிய எல்லாவுயிரும் சந்தோஷத்தையடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன் தாங்கிய உலகத்தை ஆளுகின்ற நன்மையையுடையவன் கச்சு அராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடையவன் வச்சிராங்கதபாண்டியனென்றொருவனிருந்தான்-எ-று. (௯)

படையிற்றோற்றவரசரைப்பல்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்னைவியப்பதோ
கொடையிற்றோற்றிடுங்கொண்டலையுஞ்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்பதிருக்கவே.

(இ-ள்) அவன் யுத்தத்திலேதோற்ற ராஜாக்களைச் சிறையிலேபோட்டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம் - தன்கொடைக்குத்தோற்றமேகத்தையுஞ்சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது, எ-று. (௰)

நாட்டுமவ்வரசனொருநாளிலே
வேட்டையாட விரும்பினனாகியே
மூட்டுசேனை கரிபரிமொய்த்திட
ஓட்டினன்பரியுத்தரதிக்கிலே.

(இ-ள்) இப்படிசெயத்தைநாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒருநாள்வேட்டையாடும்படியாக மனதிலெண்ணி யானை குதிரை-சேனைகள்சூழக்குதிரையைநடத்திக்கொண்டு உத்தரதிக்கில்நடந்தான்,

துங்கவாம்பரி மீதிவனேறறவு
மங்கைவேழமகன்றுகனேறுடின
திங்களின்குலச் செல்வனென்றறி[illegible]
யெங்குமோடி மிருகணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவம்சத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிறந்த குதிரையின்மீதேறினமாத்திரத்தில் சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்டம்போல துதிக்கையையுடையயானைக்கூட்டங்களஞ்சியோடினது, எ-று. ()

வீறுமம்புலி யின்குலமேன்மையான்
வீறுமம்புலி யின்குலவீட்டினு
றுறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
றுறிலொன்று கடமைகொன்றுனரோ.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும்பேருடையசந்திரகுலத்திற்பிறந்தமேன்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகியபுலிகளைக்கொன்றான்-ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிறவன் மார்க்கத்தில்நேரிட்டகடம்பை மிருகங்களைக்கொன்றான்—எ-று. ()

சோமானெனுந் தன்னைச்சிதைப்பவன்
சோமானெனுந் தன்னைச்சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

(இ-ள்) அக்கினிவம்சத்திற்பிறந்த சோமானெனனும்பெயரையுடையசேரனதுசேனையைச்செயித்தவன்-ஒருமிக்கமானினங்களைக்கொன்றான்-அன்போடுஆராய்கின்ற வித்தியசங்கத்தைவளர்த்தவன் அநேககலைமான்கூட்டங்களைவளைத்துக்கொண்டான்—எ-று. (௰௪)

சோனைபோன்மத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யாண்முதலாகிய
தானைபின்னிடத் தானறனிவாசிமேற்
கானநாவியைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

(இ-ள்) சோனைவருஷம்போல் மதத்தைச்சொரிகின்றயானை-தேர்-குதிரை-ஆள் இவர்பின்னிட்டுப்போகத்தானொருவனாகக்குதிரைமேற்கொண்டவனாகி ஒருபுழுகுபூனையைத்தொடர்ந்தான்—எ-று. (௰௫)

அந்தநாவி யகன்றருணாசலத்
துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முந்திவாசி யதன்பின்முடுகினன்
சந்தநாவி விழுந்ததுகண்முன்னே.

(இ-ள்) அப்படி ராஜாவாலேதுரத்தப்பட்டபுழுகுபூனையானது சீக்கிரத்திலே அருணாசலத்தை வலமாகச் சுற்றியோடினவளவில் வேகத்தோடிங் குதிரையைநடத்தினான் அந்தப்புழுகுபூனைவர்முன்னேவிழுந்தது—எ-று. (௰௬)

பச்சைநாவி பருகினர்போல்விழுந்
தச்சநாவிதன் னாகம்விடுத்தெழில்
விச்சைவேந்தர் துதிக்கவிவானமே
லிச்சைமேவிகொண் டேகியெழுந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகிற விஷத்தைச்சாப்பிட்டவர்கள் போல்விழுந்தயதனையுடைய புழுகுபூனை தன்தேகத்தைவிட்டுவித்தியாதரர்முதலானவர்கள்துதிக்க விமானத்தின்மேல் திவ்வியதேகத்தைப்பெற்றுக்கொண்டெழுந்தது—எ-று. (௰௭)

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட
மாவும்வீழ்ந்து வடிவுதனைத்துறந்
தோவியர்க்கெழு தாவுருக்கொண்டொரு
பூவிமானம தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்) அகஸ்மாத்தாயதறினராஜன் விழக்குதிரையானதுஇடறிவிழுந்தசன்தேகத்தைவிட்டுச்சித்திரக்காரருக்கும்எழுதக்கூடாததிவ்வியரூபத்தைப்பெற்றுஒருபுஷ்பகவிமானம் ஏறிப்பிரகாசித்தது, எ-று.

கைவிலங்கனை யான்பரிக்காலின்வீழ்ந்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க லடியினிற்றேம்பினன்
வெவ்விலங்குட னோடிவிழார்களோ.

(இ-ள்) யானைபோன்ற வச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினருகில் விழுந்து அந்த இலங்காபுரி இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில் வருந்தினான் மிருகத்தின்பின் ஓடினால் யார்தான்விழார்கள்—எ-று. (௰௯)

பாய்ந்தநாவி பரிப்பெயர்போய்ப்பழங்
காந்திசாலி கலாதரர்ப்பேர்படைத்
தாய்ந்தகண்போ டருவியங்கண்ணராய்
மோந்தணைந்து மகிழ்ச்சியின்மூழ்கினர்.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லாநின்ற குதிரை நாவியென்கிற பேர்போய்பழைய காந்திசாலி கலாதரனென்கிற பேரைப்படைத்தவராகி மிகுந்தசினேகராய் அருவிபோலக் கண்ணிலிருந்து சலம்வரஒருவருக்கொருவர் கட்டியணைத்து உச்சிமோந்துசந்தோஷத்தில்முழுகினார்கள்—எ-று. (௨௰)

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றுழி
யொன்னலர்க்கு முறுந்துயருற்றிடும்
மன்னர்மன்னவன் மற்றிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றேங்கியிரங்கினன்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்தில்நின்றபோதுதன்சத்துருக்களுக்குவந்த துக்கத்திலும்அதிகமாய்வருந்துகின்ற பாண்டியன் இதுவந்தவகையென்னவென்று இரங்கி வருத்தமுற்றான்—எ-று. (௨௧)

விஞ்சைமன்னர்விமானத்தராகிவே
தஞ்சமில்லவன்றன்புடைசூழ்ந்துநீ
யஞ்சலஞ்சலென்றங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ்வோடும்பகருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதரர்களாகிய அவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டு தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்தில்வந்து நீபயப்படாதே பயப்படாதேயென்று கையமர்த்தினார்கள் அப்போது பாண்டியன் மிகவுஞ் சந்தோஷத்தோடுசொல்லுவான்—எ-று. (௨௨)

கீதியாய்வருமோவெனதுயர்க்
காதிகாரணம்யாதில்லைநந்துயர்

போதுமாறெனுபோதியுமெய்றவ
ளுேதுவாதக்கலாதரனேனுவான்.

(இ-ள்) நீங்கள் பொருந்திய நீங்களிருவரும் யார் உங்களுக்கு இப்ப வந்த துக்கத்திற்குங் காரணமென்ன அதுபோனது எந்த விதத்தி னாலே சொல்லுங்களென்றுகேட்கக் கலாதரனென்பவன் சொல்லு வான்—எ-று, (௨௩)

வாய்ந்தசாலிமதுரையின்மன்னனே, ஏய்ந்தவிஞ்சையர்யாங் களிவன்பெயர், காந்திசாலிகலாதரனென்பெயர், ஆய்ந்தகண்பினரா யவிளையாடினேம்.

(இ-ள்) செல்விழையாகின்றமதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்ப ற்றவித்தியாதரர்கள் இவன்பேர் காந்திசாலி என்பெயர் கலாதரன் நாங்களிருவரும் மிகுந்த சிநேகராய் விளையாடிக்கொண்டிருந் தோம்-எ-று. (௨௪)

மாரவேளும்வசந்தனும்போலவே, யாரவேபிரியாதுறைநாளி லே, சேரவூழ்வினை சென்றுதொடர்ந்திட, நேருமால்வரையாசசாரலி ன்மேவினோம்.

(இ-ள்) மன்மதனும் அவன்சிநேகனாகிய வசந்தனும்போல ஒருவ ர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்கிறநாளையிலே முன்செய்த ஊழ் வினைவந்தடைய மகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச் சேர்ந்தோம்.()

கலிவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்,

மாற்சரியமிக்கதுருவாசமுனிவாழு
மாச்சிரமமேலருகிலந்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரியநெஞ்சுருகிநின்றமரமெல்லாம்
பூச்சொரியுநந்தவனமீதினிடைபுக்கோம்.

(இ-ள்) கோபமிகுந்த துருவாசரிஷி வாழாநின்ற ஆசிரமத்தினரு கிலே அந்தரிஷிமனமுருகித் தண்ணீர்சொரிய வளர்ந்தவிருட்சங்க ளெல்லாம் புஷ்பங்களைச்சொரிகின்ற நந்தவனத்திற்புகுந்தோம்.()

புக்கவளிருந்தெறுபுதற்களைமிதித்தான்
மிக்கவினையேயுமடகின்மென்மலர்பறித்தான்
அக்கணமுணர்ந்துமுனியங்கிவிழியாலே
கக்கவெரிமிக்கசடைகட்டவிழவந்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இந்தக்காந்திசாலி அங்குள்ள சிறுபுதல்களைமிதித்தான் மிகுந்தவினையையுடைய நாங்கும் அதுகளி லிருக்கிற மேன்மையாகிய புஷ்பங்களைப்பறித்தேன் அந்தக்ஷணத் திலே துருவாசரிஷி அறிந்து விழிகளாலே நெருப்புக்களைக்கொட்டி க்கொண்டு சடையவிழ்ந்துவிழக் கோபித்துவந்தார்—எ-று ()

முந்துமலரியாமெனமுகத்தினிலுயர்ப்ப
வெந்துயருமங்கவதனையமெல்விதழ்துடிப்ப
[illegible]ப்பவிழவைதையடிக்கடியுயர்த்திச்
சித்திரமுறப்பொறிதெறிக்கவிவைசொன்னான்.

(இ-ள்) முகத்தினைப்போல் முகத்தில்வேர்வையுண்டாகவும் பவ ளம்போன்ற [illegible] இதழ் துடிக்கவும் நழுவிப்போகின்ற

வஸ்திரத்தை யடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினி ப்பொறிதெறிக்க இவைகளைச்சொன்னார்-எ-று. (௨௮)

செந்தபனர்தங்கதிர்வராதுசிறுகாலு நந்துமறுகாலுமொருகா லுமிதைநண்ணு முந்திலையுதிர்ந்துபுலராதுமுடிவெய்தா திந்தவனை மீதெதிர்வரெய்தவெளிதாமோ.

(இ-ள்) சிவப்பாகியசூரியகிரணமும், என்னுடையபயத்தினாலே வரக்கூடாது தென்றற்காற்றும், வண்டுகளும், ஒருபோதும் இந்த வனத்தையடையாதுகள், இலையுதிராது, வாடாது, நாசத்தையடை யாது இந்தவனத்தில் ஒருவர்வருகிறதற்கு எளிதோ—எ-று. (௨௯)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சேவினூர்க்கினியபூசைக்கணிமலர்செறுந்தருங்காவில்
பாவிகாள்புகுந்தெங்கோபக்கனவிடைபஞ்சதானீர்
மேவியதுரங்கமாகென்றிவர்க்குநாவிட்டிதையிந்நா
ளாவியாயப்பிறப்பாமெனறுஞ்மலர்பறித்தவென்னை.

(இ-ள்) ரிஷபவாகனராகிய சிவனுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்கு ச்சாத்தும் புஷ்பங்கள்பொருந்தியசோலையில் பாவிகளே நீங்களபு குந்து என்னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட் ட பஞ்சானீர்கள் குதிரையாய்ப்போகவென்று [illegible] ஷம்போல் இந்த காந்திசாலிக்குச் சாபத்தைக்கொடுத்தார் புஷ்பம்பறித்த என்னைப் புழுகுபூனையாய்ப்போவென்று சபித்தார் துருவாசரிஷி—எ-று. ()

கோபமேதவமதாகப்பலித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேல்வாவேநாங்களிருவருந்தளர்ந்துஞான
தீபமேயருளேயன்பர்செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேவிடுமிச்சாபமொழிவுநாள்பகர்தியென்றேம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்த பொல்லாத ரிஷியிட்டசாபம் எங்கள்மேல்வர நாங்களிருவருந் தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கே கிருபையேபுத்தருடையசெல்வமேயென்று வணங்கிப் பாவம் உண் டானதினாலே எங்கள்மேல்வந்தசாபம் ஒழியுநாள் என்றைக்குச் சொல்லுமென்றுகேட்டோம்—எ-று. (௩௧)

முனிவுதவிர்ந்தசாபமுனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சோணசலத்தினைவலஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சுரரும்போற்றுமலைவலம்புரிகைதானு
முனிமையாம்பாண்டிநாட்டிறைவனாலெய்துமென்றார்.

(இ-ள்) துருவாசரிஷிக்குக் கோபம்நீங்கி நானிட்ட இந்த ஒப்பற் றசாபமானது திருவண்ணாமலையை வலமாகவந்தாற்போகும் மனித ரும் தேவரும் வணங்குகிற அந்தமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் சி றந்த பாண்டியதேசத்துராசாவினாலே கிடைக்குமென்றார் எ-று. ()

என்றொருகதையுஞ்சொல்வானெரியழற்சிரியதாக
நின்றவெம்மிறைவன்முன்னேனெணு * வணக்கடவுளீந்த
மன்றல்சேர்களியுந்தன்னேசயிருவருவருஞ்சிகேட்க [ஞன்
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்ந்தோர்க்களிப்பவென்றிறையுஞ்சொன்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒரு கதையுஞ்சொல்வார் அங்கினிமலை யாகிநின்ற சுவாமியானவர் முன்னே வனக்கடவுள்கொடுத்த வாச னைபொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமதுபிள்ளையாகிய விநாயகர், சுப் பிரமணியர், இருவரும்வருந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உலகமுழுது ஞ்சுற்றிவந்தவர்க்கு இந்தப்பழங்கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னார்.

கந்தனுமயிலிலேறிக்கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முந்தினன்கரியவானைமுகத்தவனெழுந்தெல்லோர்க்கும்
தந்தையாந்தனதுதாதைதன்னைவலம்புரியத்தந்தை
மைந்தனைத்தழுவிவேண்டும்வரத்துடன்கனியுமீந்தான்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு சத்தச முத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தார், யானைமுகத்தையுடை ய விநாயகர் எழுந்திருந்து சுவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் அவ ரைச்சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்று எல்லா க்குந்தந்தையாகிய தன்னுடையதகப்பனைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தா ர் சுவாமி மகனைத்தழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங் கொடுத்தார்—எ-று. (௫௪)

மேலொருள்கடிதுமேவிக்கனிதரவினவத்தர்மைக்
காலினல்வலமுயிந்தக்கரிமுகன்வந்தானேழு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும்பலபலதவஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சூழ்தெய்வப்பலத்தினுக்கிணையோபார்க்கில்.

(இ-ள்) முன்னாள் சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில் பூமியைச்சுற்றிவ ந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மை விக்கினேசுரன் காலால்நடந்துசு ற்றிவந்தான், ஏழுலகத்தை வலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகிய தவத் தைச்செய்தாலும், மகனே நம்மைச் சுற்றிவரும்பலனுக்குச் சமான மாகுமோபார்க்குமிடத்தில்—எ-று. (௫௫)

செம்மலையுருவநம்மைத்தினம்வலம்புரிந்தோர்வேதன்
தம்மிலுமதிகமாயோன்றனக்குமேலதிகம்பார்க்கி
லும்மினுமதிகரிந்தவுமையிலுமதிகர்மைந்தர்
எம்மிலுமதிகமென்றுனைவர்க்குமேலதிகமானோன்.

(இ-ள்) சிவப்பாகியமலையுருவமாகிய நம்மை தினம் வலம்வந்தவர் கள் பிர்மமாவிலுமதிகராவர், விஷ்ணுவிலுமதிகராவர், பார்க்கில் உம்மிலும் அதிகராவர், பார்வதியிலுமதிகராவர், மகனே எம்மைப் பார்க்கிலுமதிகராவர் என்றார் எல்லார்க்குமேலாகியசிவன்—எ-று. (௫௬)

மாசிலாநமதுமேனிவரைதனக்கமரர்தாமும்
பூசனைபுரியமாட்டாரதைவலம்புரிந்தபேருக்
காசையாயளிக்குப்பூசைநமக்கினிதளிக்கும்பூசை
கூசுமாரிழைத்ததீயதூஷணைச்செயுங்கொடுமையாகும்.

(இ-ள்) குற்றமில்லாதநமது உருவமாகிய இந்தமலைக்குத்தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள்—அதைவலமாகச்சுற்றிவந்தவருக்குஆசை யுடனேசெய்கிறபூசைநமக்கு இனிதாகச்செய்கிறபூசையேயாகும்— அவர்களுக்குக் கூசும்படிசெய்த [illegible]மைநமக்குச்செய்ததீமையேயா குமென்றுசுவாமிசுப்பிரமணியருக்கு அருளினார்—எ-று. (௫௭)

என்பதுமொழிந்தானத்தனெனைச்சொலிமுன்னவன்போனான்
பின்பதன்வடியேகாலி புரவியாய்ப்பிறந்தோமென்று
தென்புவியுடையாய்நின்னாற் றிருமலைவலமுர்பெற்றே
மின்பொலிபழையகோலம்படைத்தெழில்விமானத்தானோம்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்னாரென்று குருவாசிரியசொ ல்லிவிட்டுப்போனார்-பின்பு அந்தப்படி குதிரையாகவும், நாவியாக வும்பிறந்தோம். இன்றைக்குப் பாண்டியதேசத்தையுடைய அரச னேஉன்னால்திருமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்தோம்பின்னல்பெற் றுப் பிரகாசியாநின்ற பழைய உருவத்தைப்பெற்று விமானத்தில்ஏறி னவர்களானோம்—எ-று. (௫௮)

எங்களதம்வரவிதுன்பா லிடுக்கண்வந்தடைந்ததிந்த
வெங்கனல்வரையைமாலின் மிசைவலம்வருகையாலே
பொங்கியதனுவும்பூசை புரிந்திடிற்போமென்றேயித்
தங்களூர்ப்புகுந்தார்காந்தி சாலியுந்தானுமாக.

(இ-ள்) எங்களுடையசரித்திரம் இது-அக்கினிசொரூபமாகிய இந் தமலையைக் காலினாலேவலஞ்செய்யாமல் குதிரையிலேறி வலஞ்செ ய்தபடியினாலுனக்குத்துன்பம்வந்துசம்பவித்தது அதுவுந்தவாரி [illegible] பூசைசெய்தாற்போமென்றுசொல்லிக் காந்திசாலியுந்தானு ந் தங்களூருக்குப்போனார்கள்—எ-று. (௫௯)

வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சுவடுகாடிச்
சூழமந்திரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர்துயரந்தீர்ந்தான்
தாழையின்கமுகின்காடுந் தவளவான்கதிராத்தீண்டும்
வாழையுங்கரும்பின்சாற்றின் வளர்ந்திடும்வையைநாடன்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு யானையும், குதிரையும், தேரும், காலாட்களு ம் அடிபற்றிக்கொண்டுமந்திரிகளுடனே இராஜாவைச்சுற்றிக்கொ ண்டார்கள்-அப்பொழுது விசனம்நீங்கினான்-தென்னமரங்களும், கமுகவளமும், சந்திரனைத்தழுவும் வாழைமரங்களும், கரும்பின்சா ற்றினாலேவளர்ந்திடும் பாண்டியதேசத்துக் கரசனாகிய வச்சிராங் கதபாண்டியன், எ-று. (௬௦)

அரதனங்கதனைமைந்தன் றனைக்கடிதழைப்பித்தாதி
பரதனமைவிப்பானைப் பிரிவெனப்பகர்ந்தான்சில
விரதனங்கதனைக்கேளாதவதன்முனம்வினவிப்பெற்றான்
[illegible]ன்மருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினாங்கத பாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்து முன்னாள் நமதுவமிசத் திற்பிரபலனாயிருந்தபரதன்போல் இராச்சியத்தைக்காப்பாற்றுவாயெ ன்றுசொன்னான் அந்தவார்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமேவிடை பெற்றுக்கொண்டு மகனானவன் ஆனை தேர்முதலாகியசேனைகள் சூழ மதுரைக்குப்போய்ராச்சியபரிபாலனஞ்செய்தான், எ-று. ()

முன்றயினுவிறையின்வந்த [illegible]னகமூர்த்தந்தேவர்
திறையினுலளந்தபொன்னுந் தினந்தொறுங்கரிற்றின்மேலே

இறைவனார் ... தாதைக் களித்திட மிறைவன்மேவரிப்
பிறையிறைக்கு ... பூசை திருப்பணிபெரிதுஞ்செய்தான.

(இ-ள்) பிரயமா ... ஆறிலொருகடமைகொண்ட திரவியமும், காட்டிற்குளித்து வாரிவந்த ரத்துவங்களும், சத்துருக்களால் திறையிட்டபொன்னும், தினந்தோறும் ஆனையின்மேலேற்றி அரசனுக்கியதன் தகப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க வச்சிராங்கதபாண்டியன் ச... திரணைத்தரித்த சுவாமிக்கு இலிங்கமயாகிய பூசை திருப்பணிப் பெரிதாகச்செய்தான், எ-று. (சுஉ)

செய்தபின்றவமதாகிக் கவுதமாச்சிரமத்தோர்புர
லெய்தியபன்னசாலை யியற்றிகம்பாவந்தீர்க்கு
மைதவழ்மிடற்றற்கன்பாய் மலைவலஞ்செயுநாளந்தக்
கைதவற்கெதிரேவந்தான் கைதவர்க்கெதிரேவாரான்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரருக்குத் திருப்பணியும், பூசை முதலானவைகள் சிறப்பாக நடந்தபின்பு தவசுசெய்கிறதற்கு நினைந்துகௌதமருடைய ஆசிரமத்தி லொருபக்கத்திற்சேர்ந்து பன்னகசாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தைதீர்க்காநின்ற நீலகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்கு அன்பாக கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்கின்றநாளில் கைதவனாகியபாண்டியனுக் கெதிரேதோன்றினர் வஞ்சம்பொருந்தியமனத்தையுடையவர்களெதிரேவாராதபரமசிவன் —எ-று. (சுக)

அணிச்சிறுபிறையும்போத லருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்களமிடறுநாலு புரங்களுமலர்க்கமாலும்
கணிச்சியின்விடையின்மீதிலிருப்பதுங்கண்டெண்பாவப், பிணி
ச்சிறைவிடுப்பதென்றோ வெனச்சொலிப்பெரிதுந்தாழ்ந்தான்.

(இ-ள்) அழகுபொருந்திய சிறியசந்திரனையும் ...வுங்கருணைபொழிகின்ற கண்களையும் நீலமணிபோல பிரகாசிக்கின்றகண்டத்தையும் நான்குகைகளும் புஷ்பம்போன்றகையில் ... மழுவையுமுடையவராகி ரிஷபவாகனத்தின்மே லிருப்பதுபார்த்து என்னுடைய பாவப்பிணிப்பு என்னைவிடுவது என்றைக்கோவென்றுசொல்லி மிகவும்பாண்டியன் வணங்கினான், எ-று. (சுச)

[வேறு.] அண்ணாமலையுடையாய்மழ விடையாயணிசடைசேர், தண்ணார்மலையுடையாயெமை யுடையாய்நுதல்தழவுங்கண்ணாமலையுடையாய்வினை கடவாதவர்தற், கொண்ணாமலையுடையாயுமை யுண்ணாமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணாமலையென்னும் பெயரையுடையவரோ ... ரிஷபவாகனத்தையுடையவரோ அழகுபொருந்தியசடையில் குளிர்ச்சிபொருந்திய கங்கையையுடையவரோ, எங்களை ... ஆளவுடையவரோ நெற்றியிற்கண்ணுடையவரோ பாவகளறியப்படாத ... லாயுத்தி லிருக்கின்றவரோ, உண்ணாமுலையாகிய பார்வதியின் தலைவரே, எ-று. (சுரு)

...மாகிய வினையேனுனை பெருமாவினில்வலமாய்ச்
செய்யாததுசெய்தேனிது தீரென்றுனைசெய்தான்

பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவுற்
றையாணாமுடையான்மழ விடையானிவையருள்வான்.

(இ-ள்) தீவினையை யுடையவனாகியநானுமைமை ஒருகுதிரையிலே ...மாகவந்து நான் செய்த்தகாதகாரியம் செய்தபடியினாலே பொறுத்தருள வேண்டுமென்று பொய்யில்லாதபாண்டியன்சொல்ல அதைக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்தியரிஷபவாகனராகியஐந்துதிருமுகத்தையுடைய பரமசிவன் அருளிச்செய்தார்.

மன்னுமகபதிநீயெமை மதியாதொருகுலிச
மந்நாள்விடலுற்றாயத னலேநரர்வடிவா
யின்னுதனைபெற்றாயினி யிமையோரதிபதியாய்ப்
பொன்னுடனையென்றேவர மொழிந்தே ... மறைந்தார்.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீ பூருவசென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய் அந்தநாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்துவச்சிராயுதத்தை நம்மேல்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியிலே மனிதனாகப்பிறந்துதுன்பத்தையடைந்தாய் அதன்பின்புநம்மைப்பூசித்துவல்ம்வந்தபடியினாலே இனித்தேவர்களுக்கு அதிபதியாகதேவலோகத்துக்குப்போவென் றுவரங்கொடுத்து சுவாமிமறைந்தார்—எ-று.

அருணைப்பதிவளமிப்படி யருணாபுரிகினைவோர்
மரணத்துகளடையார்சிவன் வடிவாகுவரென்றுன்
கருணைக்கொருதலைபா கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்நமன்றனைவாட்டியதவத்தோன்.

(இ-ள்) அருணாசலத்தின்வளமிப்படி இந்தஸ்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணதுன்பத்தைப் பொருந்தாமல் சிவனுடையரூபம்பெறுவார்களென்று நந்திகேஸ்வரர்சொல்ல-யமன் வாடும்படியாகச்செய்த தவத்தையுடைய மார்க்கண்டேயர் கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரோ உமாலேபாகதியடைந்தேனென்று பாதத்திலேவணங்கினார்—எ-று. (சுஅ)

இக்காதையின்பொருளாயினு மெழுத்தாகிலுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே.

(இ-ள்) இந்தக்கதையில் ஒரு எழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும் பெரியோர்களோடுபடித்தவர்களும்சிவசாயுச்சியமடைவர் திரிகாலத்திலுமிதுகற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்போர்கள் சிவகதியிற்சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமோ, எ-று.

ஆறாவது - வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - சுசுரு.

உ

சிவமயம்.

வல்லாளமகாராஜன்-படம்.

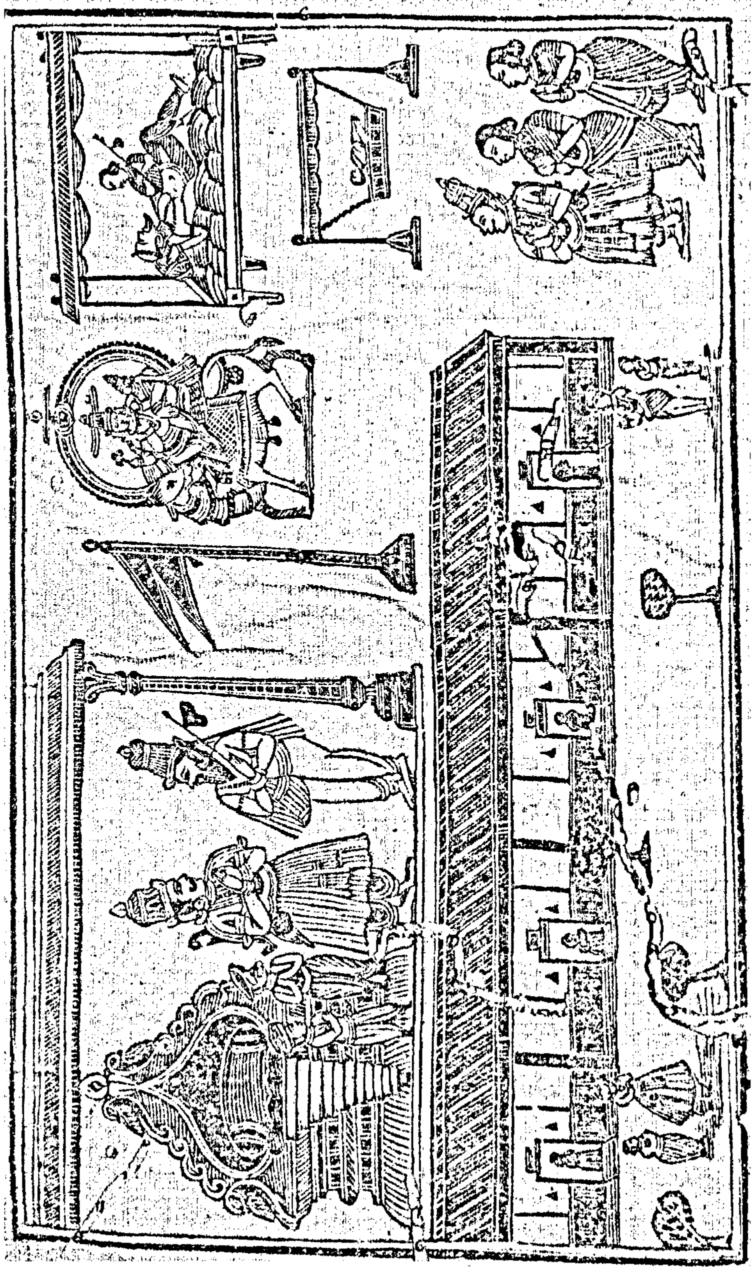

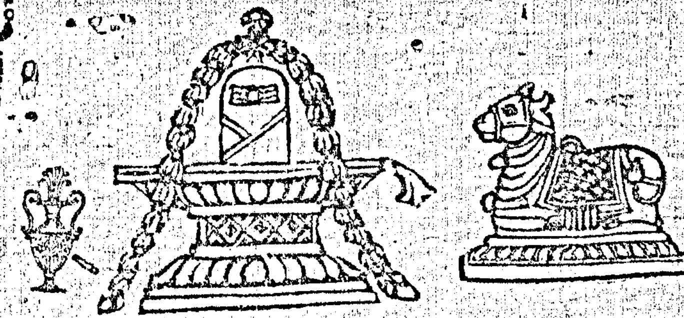

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது

வல்லாளமஹாராஜன் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன் சீரை
வாசமாய்நவின்றேமினி * வல்லாளனுக்கு
ஈசனேமகவாகவந் தெய்திப்பின்னுறுதி
ஓசையாயருட்செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

(இ-ள்) சந்திரசூடாதரமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாதபத்மங்களில் மிகவும் அவாவினையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியன்சரிதையைச்சொன்னோம் - இனி சோர்குலாதிபனாகியும் இரப்பவர்க்கில்லையென்னாது ஈந்து முத்திவீட்டைச்சார்ந்த வல்லாளமகாராஜனுக்கு அரிபிரமாதி தேவர்களுக் கரியவனாகியும் பார்வதிதேவியோடுந் தேவகணங்கள் பணிந்துபோற்றும்படியாயும் ஸ்ரீகயிலாசகிரியிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவம் புத்திரனாகித்தோன்றி மறைந்தபின்னர் அக்கடவுளானவர் விசும்பின்கண் வெள்விடையின்மீதெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருட்சுரந்தவையும் - மார்க்கண்டேயமுனிவரே உமக்குச் சொல்லுகின்றோமென்று நந்திகேஸ்வரர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்—எ-று. (க)

மணிகொழித்திடு மாடமாளிகைதவழ்சோலை
திணிகொளம்பரத் தினையுறுசிறப்பினையார்ந்த

* ஆதியில் - விஜயநகரத்தையாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர்விஜயத்தால் மேற்படி வல்லாளமகாராஜன் வமிசத்தைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

கணிகையாமவர் கற்பினையருந்ததி தனக்கே
யிணையெனச்சொல விசைக்குமாவருணையம்பதியாம்.

(இ-ள்) மாணிக்கம்-மாகதம்-வைரம்-வயிடூரியம்-கோமேதகம்-புட்பராகம்-இந்திரநீலம்-முத்து-பவளமென்னும் நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகளும் - ஆகாயத்தையளாவியுயர்ந்து தீஞ்சுவைக்கனிகளை யுதிர்க்குஞ் சோலைகளும் - மலர்ச்சோலைகளெங்குமநிறைந்துபரிமளிக்கவும் அருந்ததிக்கிணையானவடிவமும்-கற்புமவாய்ந்த கணிகையின்னார்கள் வசிக்கும் அருணாசலமென்னுந் தலமாம்—எ-று. (௨)

இத்தகைசிறப்பைவகித்திடுநகருக்கிறைவனும் வல்லாளபூபன்
சத்தியவாக்யன்சற்குணயோக்யன்தன்னுயிர்மன்னுயிராகப்பத்தியாய்காளும் பாதுகாத்திடுவோன்பகருஞ்சோன்வம் சத்தேர்ன்அந்நாடியையிக்தமுந்துதித்தேயவர்திருப்பணிசெயவந்தோன்.

(இ-ள்) இத்தன்மைபொருந்திய புகழினையுடைய அந்த அருணாசலமென்னுந்தலத்துக்கு அரசனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன்-மிகவுஞ்சத்தியவாக்கியத்தினையுடையவன்-சற்குணமுள்ளவன்-சகலவுயிர்களையுந் தன்னுயிர்போற் பாதுகாப்பவன்-அக்கினிவம்சத்தில் உதித்தவன் - ஜகதீசனாகிய பரமசிவனுடைய உபயசரணம்புயங்களைத்தினந்தினந் திரிகாலமுந் துதிசெய்பவன்-அக்கடவுளினது திருப்பணிசெய்யும்பொருட்டு ஓர்வடிவாயுதித்தவன்—எ-று.

பிறர்பொருளாசை யற்றவன்றனது பெண்டிரையன்றிமற்றோரை, முறையுடன் றமக்கை தங்கையெனவு மொழிதிடுமன்னையுடையோன், நெறியுடனறிலொருபக்குடிகணியையுடனேறப்பெறும்புகிதன், கறைமிடற்றண்ண லாலயப்பணியைக்கடந்தகந்தியற்றுநல்லன்பன்.

(இ-ள்) யாதாமொருவன் பொருட்களின்மீது இச்சையென்பதனை மறந்தவன்-தன்மனையாளையன்றி மற்றஇதரமாகியஸ்திரீகளைத்தமக்கைமார்களைப்போலவும் தங்கைமார்களைப்போலவும் மனதிற்பாவிவுகொண்டு வசனிப்பவன்-குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன்-ஆலமுண்டகண்டனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசனது ஆலயத்திருப் பணியையுமனக்களிப்போடும் நடாத்தும்மேன்மைபொருந்திய பக்தன்—எ-று. (௪)

நீதியாய்ப்புலியும்பசுவுமோர்துறையி னொருங்கியேபுனலுண்டுவசிக்கும், போதனையருளும் வேதியர்மறைவயப் புகன்றிடயாவருங்கேட்டிடுபார்,ஆதியாங்கடவுளருட்பெறநகரையலங்கரித்தற்புதஞ்செய்வார், வீதியிற்புனலைத் தெளித்துமின்னார்கள் மேன்படுகோலமிடுவார்.

(இ-ள்) அரசன்ஆக்கினையின்படி புலியும்பசுவும் ஓர்துறையிற்சேர்ந்து தண்ணீரருந்திக்களித்துவிளையாடி வாசஞ்செய்துவரும்-வேதாகமங்களையுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள்செய்யும் வேதபாராயணங்களை யாவரும் பக்தியோடுங் கேட்பார்கள் ஆதியாகவும் ஒப்பற்றதாகவும்விளங்குங்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனுடையதிருவருளைப்பெறும்பொருட்டாய் அந்நகர்முழுவதும்வீதிகடோறும் வரிசைவரிசையாய்மகரதோரணங்களும் மாவிலைத்தோரணங்களும் விருஷபத்துவசங்களுந் தூக்கிளங்குஞ் சுகந்தபரிமளத்தைதவிசும்பட்டங்களால் அலங்கிருதஞ்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்கள்வாசங்கமழுஞ் ஜலங்களைத்தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கோலங்களையிடுவார்கள்—எ-று. (௫)

மாதமும்மாரிசொரிந்துவேளாண்மை மாறிலாச்செழிப்புறவிளையும், சாதமென்போரையக்கண மழைத்தேதனைழக்கஷட்சுவையுமுதளிப்பார், மாதவர்க்கேவல்புரிந்தவர்கேட்கும் வகையெலாந்தந்தருட்பெறுவார், தனலயத்தினெய்விளக்கமைத்து நிரந்தரம்பூசித்துவருவார்.

(இ-ள்) அந்த அருணைப்பதியென்னுந்தலத்தில் மாதமும்மாரிபொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுந்தவறாது செழிப்போங்கிவிளைந்துவரும்-அன்றியும் அந்நகருண் யாவரேனும் பசிப்பிணியால்மெலிந்துவந்து புசிப்பதவேண்டுமென்று வினவுவோர்களை அக்கணமே அழைத்துசயித்தோபசாரஞ்செய்து-கைத்தல் புளித்தல் கார்த்தல் உவர்த்தல்துவர்த்தல் தித்தித்தல்என்னும் அறுசுவையோடுங்கூடிய பதார்த்தங்களோடும் அன்னம்பாலித்து திருப்தியுறச்செய்து உபசரிப்பார்கள்-மேலும்தபோமகிமையையுடையசுகுணசீலர்கள்சொல்லுங் குற்றேவல்களைப்புரிந்து இச்சித்துக்கேட்டவஸ்துக்களையெல்லாங் குறைவில்லாமலீந்து அவர்களது அருளைப்பெறுவார்கள்-இஃதல்லதாஉம்நீதனாகியஸ்ரீ அருணாசலேசனாலயத்தில் எங்கும்பிரகாசம்பொருந்தத்தக்கதாய்திருவிளக்குகள் அமைத்து அக்கடவுளை நிதம்பக்தியோடும் பூசித்துப் பணிந்துவருவார்கள்—எ-று. (௬)

கலிவிருத்தம்.

இந்தவண்ண மிறைவன்விதிப்படி
அந்தமாநக ரானதிலங்குகால்
எந்தச்சீரு மிருக்கமன்பேர்சொல
சந்ததியில்லை யென்றுதளர்ந்தனன்.

(இ-ள்) இந்தன்மையாய் அரசனது செங்கோன்முறைப்படி யாதுங்குறைவில்லாமல் அந்நகரமானது செழிப்போங்கியிருக்கையில் ஓர்நாள் மன்னனாகிய வல்லாளமகாராஜன் தனக்கு அண்ட

வனருளால் எல்லாச்சிறப்பும்பொருந்தியிருக்க நாம்எடுத்தணைத்து உச்சிமுகந்து முத்தமிடவும் அவைவசனிக்கும் இனிய [illegible] லைவார்த்தைகளாற் சிரவணானந்தமுறவும் பின்னர் நமதுபெயரைச் சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமற்போயிற்றேயென்று மனம்வெதும்பி மிகவுந் துன்பமுற்றான்—எ-று. (எ)

ஐயன்பூசையதிற்குறைவோவிந்த
வையகீதியின்மாறுளதோவன்றிக்
கொய்ம்மலர்களிற் கோதுறச்செய்தெனோ
செய்யும்வண்ணமென் செப்புமமைச்சரே.

(இ-ள்) ஜகதீசனாகியும் உமாமகேசனாகியும் எனையாட்கொள்ளும்பொருட்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனுக்குப் பேதையேனாற்செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனுங்குறையுளதோ அல்லது இவ்வுலகநீதிநடாத்துவதில் மாறுபாடாகிய குற்றமுண்டோ இஃதன்றியும் நங்கடவுளை அர்ச்சித்துப் பணியும்பொருட்டு கொய்தமலர்களிலேதேனுங் குறை[illegible]செய்தேன் அறியேன் [illegible]யான்செய்யும்விதியாது கூறுவீர்கள் மந்திரிமார்களே என்றான் வல்லாளமகாராஜன்-எ-று. (அ)

அண்ணலேநமையாதரித்தாண்டிடு
கண்கள்மூன்றுடையானற்கருணையால்
நண்ணுமாதுலர்யார்க்குநல்லன்புடன்
திண்ணமாயறஞ்செய்யிற்சுதனுண்டாம்.

(இ-ள்) எங்களிறைவனே, நம்மை யாட்கொள்ளும்பொருட்டெழுந்தருளி சகலபுவனகர்த்தாவாகியுஞ் சர்வாந்தரியாமியாகியும் திரிநேத்திரதாரியாகியும் அடியவர்களிருதயத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனது மேன்மைபொருந்தியகருணையினால் நம்பதியை நாடிவரும் ஆதுலர்முதலிய அந்தணர்களுக்கும் இன்னும் மற்ற எவர்கள் எதைக்கேட்டபோதிலும் அவைகளை இல்லையென்றது அன்னவர்மனங்களிப்புறும்படியாய் [illegible]போடும் நல்குவோமாயின் புத்திரனுண்டாகுமென்று புகன்றார்கள் மந்திரிகள்-எ-று. (௯)

[வேறு]

சுந்தரவருணைநாதர் துலங்குமிந்நகரினுள்ளே
வந்தவரொதுகேட்டாலும்வழங்குதுமெனவிப்போது
அந்தரமளாவநீங்களழகியதுவசநாட்டி
எந்தனற்பெயர்விளங்கவெழின்முரசறையச்செய்மின்.

(இ-ள்) சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசன் வாழுமிப்பதியின் கண்வந்தவர்கள் எந்தவஸ்துவைவிரும்பிக் கேட்டபோதிலும் [illegible]றைவின்றித் தருகிறோம் வாருங்கள் நற்றவர்களே என்று கர

ங்களை நீட்டியழைப்பதுபோலும் அவ்வெல்லையுட்புக்கிய மாத்திரகலைக் கலியென்னும் பிணியணுகாமற்றீர்த்த ஆகாயபரியந்தமளாவியுயர்ந்து பட்டாகாரஞ்செய்யும்படியாய் அழகிய ஓர் துவசநாட்டி எனதுபெயர் எங்கணுஞ்சிறக்கும்பொருட்டு எழுகடலொலிகளையுங்கவளீகரித்து இடிமுழக்கம்போற் பேரொலியைக்காட்டும் முரசுமார்ப்பச்செய்யுங்களென்றான் வல்லாளராஜன் எ-று. (௰)

தாத்திரிமுற்றுநற்சீர்தழைக்குமெங்கோனேகேண்மோ
சாத்திரம்புகழுமீசர்தாடொழுந்தொண்டர்மூப்பர்
தோத்திரவிரவலோர்கள்தோன்றியவண்ணமீயப்
பாத்திரரோநாமென்றுபகர்ந்தனரமைச்சரானோர்.

(இ-ள்) நெடியகடல்சூழ்ந்த உலகமெங்கணும் மிகுந்தகீர்த்தியைவிரியச்செய்த எங்களரசே, கேளீர் இருக்கு-யசுர்-சாமம்-அதர்வணமென்னும் நான்குவேதங்களும் ஆகமசாஸ்திரங்களும் புகழத்தக்க உமாமஹேசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய உபயசரணம் பங்கஜங்களைப்பணியும்மெய்யன்பர்கள் தபோமகிமையையுற்றவிருத்தர் தோத்திரஞ்செய்யும் புலவர்முதலியவர்களின் மனதிற்றோன்றிய வண்ணம் அளித்து களிப்புறச் செய்விக்கும்படியான பாத்திரராம் இறைவனேயென்று மொழிந்தார் மந்திரிமார்கள்—எ-று. (௰௧)

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப்போகுமோகேட்கிலவ்வா
றியாவராயினுந்தானல்காராதலாற்புகன்றவண்ணந்
தீவிரமாகச்செய்வீரெனத்துவசத்தைநாட்டித்
தேவகாடளவுமோங்கச்செய்முரசறைவித்தாரால்.

(இ-ள்) இவ்வுலகின்கணில்லாத பொருளைக் கேட்கப்போமோ அவ்வாறுகேட்டபோதிலும் யாவரேனும் எத்தன்மைவாய்ந்தவராயினுங்கொடார்கள் ஆதலால் யான் உங்களுக்குரைத்த விதியின்படி கொப்பனச்செய்வீர்களென்றறைந்த மொழியைக்கேட்டு மந்திரிகள் துவசத்தைநாட்டி வானுலகளவும் பேரொலிமுழக்கம் எட்டும்படியாய் ஜெயமுரசறைவித்தார்கள்-எ-று. (௰௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காதலேவாழருணை நயினிலேவேந்தனட்டிய துவசத்தையோர்ந்து, பூதலத்துள்ளவிருத்தர்காவடிகொள்பூரியருடன்மகாசிரேஷ்டமாதவர்மறையோர் ஜோகி ஜங்கமர்கள் வாணர்களியாசகரியாரும், நீதமாய்த்திரளாயெய்தியன்னோர்கணிலைபெறப்பரிசினையடைவார்.

(இ-ள்) காதலாகியஜகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசன்வாழும் அருணைப்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனால் திருமக்கொடி நாட்டியிருப்பதாய் கேள்வியுற்றநெடியகடல்சூழ்ந்த வையகத்திலிருக்கும் விருத்தர் காசிகாவடிப்பிராமணர் தபோதனர் முனிவர் ஜோதிகள்

சங்கமர்-பாவலர்-கழைக்கூத்தர்-யாசகர்முதலிய யாவரும்பக்தியோ
டு கூட்டங்கூட்டமாய்க்கூடிவந்து தத்தம்வறுமை தீரும்படியாய்
வேண்டியவைகளை குறைவின்றி அரசனிடம்பெறுவார்கள்—எ-று.

வதுவைசெயப்பொன்வேண்டி வந்தோருக்காயிரம்பொன் வ
ழங்கிப்பின்னுங், கொதுவைமனைநிலம்பணிதி கொற்றவனே யதை
மீட்டுக்கொடுவென்றோர்க்குந், தநியிசீராயிரம்பொன் றந்தவனாம
கிழச்செய்துதன்பின்னுங்கு, முதுமறையோருபநயன முடிக்கவே
ன்றுலவர்க்குநிதிமுன்னூறீவார்.

(இ-ள்) விவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆவலோடும்
அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்களின்து மனந்திருப்தியடையும்படி
யாய்ஆயிரமாயிரமாகப் பொன்கொடுத்தும்பின்னர்ஆபரணமுத
லிய மண்மனையாவுங் கொதுவைவைத்து மீட்டுக்கொள்ளுவதற்கு
ஏதுவல்லாமல் முழுகிப்போகின்றது இராஜராஜனுகியஎங்கள்
கோவே, தேவரீர் அவற்றை மீட்சிசெய்யும் பொருட்டுத் திருவருள்
சுரப்பீராயின் மிகு புண்ணியமாமென்று பணிந்து வினவியவர்க
ளுக்கிரங்கி அக்கணமேஇரண்டாயிரம்பொன்கொடுத்து அன்னவ
ர்மனமகிழச்செய்வித்தும் அதன்பின் [illegible]கமங்களையுணர்ந்த
பெரியோர்களாகிய அந்தணர்வந்து அரசனை ஆசீர்வதித்துமகாராஜ
னே உபநயனம்நடத்த வேண்டியிருக்கின்றதென அறிவிப்பார்களா
யின் அவர்களுக்குமுந்நூறுபொன்கொடுத்து மகிழச்செய்விப்பார்.

ஆலயத்திலுற்றமணி மண்டபமுஞ்சூழ்மதிமவமார்தன்னைக்,
கோலமுறவமைப்பதனுக்கிறையவனே திரவியங்கள் கொடுப்பாயெ
ன்னச், சிலமுடனிருபதினாயிரம்பொன்னுந்தந்து சீர்செய்யென்று
ன்பின், ஞாலமதின் மடந்தருமஞ்செய்யவைம்பதாயிரம் பொன்நல்
கினனால்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ அருணாசலேசனெழுந்தருளியிருக்கும்படியாகியகோ
புரிவினன்நவமணிகளினலுஞ்சந்திரகாந்தக்கற்களினலும் அமைந்து
ப்பிரகாசம் பொருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும் செஞ்சுடர்க்கிர
ணனுகிய சூரியனுஞ்சாய்ந்து ஒதுங்கிப்போகும்படியாய் ஆகாயத்
தையளாவி மேகங்கள்தவழுஞ்சுற்றுமதில்களுங்கிலப்பட்டிருக்கின்
றமையால் அவைகளைத்திருந்தச்செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுத
விசெய்யவேண்டும் மஹாராஜனேயென்றுகேட்குங்கால் அரசனு
னவன் நனிபக்தியோடும் ஜகதீசன்திருப்பணிநிறைவேறும்பொரு
ட்டு இருபதினாயிரம்பொன் கொடுத்துச்சீர்திருத்தச்செய்தும் பின்
பு உலகின்கண் மடம்புதுக்கவேண்டுமென்பவைக்குஐம்பதினாயிர
ம்பொன்னுங்கொடுத்தான்—எ-று. (௰௫)

அந்தகர்க்குஞ்சங்கமர்க்குமுடவருக்குஞ் சோகிக்குமாபத்தே

ன்று, வந்தவர்க்குமாதுலர்க்குமாறுதசஞ்சலமும் வறுமைநோயால்,
நொந்தவர்க்குஞ் சொலுமின்னமற்றவர்க்குந்தினந்தினமும் நுவன்
றவாறு [illegible]ந்தமொடுபரிசளித்தல் நாதருமோர்ந்தங்ஙன் சார்ந்திட்
டாரால்.

(இ-ள்) கண்ணில்லாதவர்களுக்கும்யோகி- ஜங்கமர்களுக்கும்,கா
சரணமிகளற்றவர்களுக்கும், வினைவழியால் வெவ்வியஆபத்துநேர்
ந்துவந்தவர்களுக்கும்,ஆதுலர்களுக்கும், கெடாததுன்பத்தையடை
ந்துதரித்திரமென்னும்பிணியால் மெலிந்துமனம்நொந்தவர்களுக்கு
ம், பின் [illegible]புகலும்படியாகியசகலயாசகர்களுக்கும், சதாகாலமும்
அவரவர்கள்விரும்பியவண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவிசெய்வ
தை நாரதமகாமுனிவர் கேள்விப்பட்டுவல்லாளமகாராஜனிடத்திற்கு
மிகுந்தகருணையோடுமெழுந்தருளிவந்தார்—எ-று. (௰௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவமுனிவரங்கு வந்ததைமன்னனோர்ந்து
காதல்கொண்டமைச்சர்சூழக் கடிதினிலரசைவிட்டுப்
பூதலனெதிர்சென்றேத்திப புதிதனையகழ்த்துவந்து
ஏதமில்பீடநல்கிறெழுந்தபின்னியம்புவானால்.

(இ-ள்) மஹாதபோதனராகிய நாரதமுனிவர்வரவைக் காவலாளிக
ளால்கேள்விப்பட்ட வல்லாளமஹாராஜன் மிகவும் அன்போடும்
அரியாசனத்தைவிட்டெழுந்து மந்திரிமுதலிய சேர்வைக்காரர்கள்
புடைசூழ்ந்துவரும்படியாய்அரசனெதிர்சென்றுபணிந்துதமியோ
ங்களையாட்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருவருள்சுரந்தெழுந்தருளிவந்
த மாதவமே, புண்ணியப்பொருளே, பண்ணுறுந்தெருளேயென்
றுதுதித்துப் பேரானந்தத்தோடும்அழைத்துவந்து குற்றமற்றமணி
களினலலங்காரம்பெற்றபொற்பீடமளித்து அவற்றிலெழுந்தருளிய
பின்னர் சொல்லுகின்றான்—எ-று. (௰௭)

அயன்றவத்தினிலுதித்தே யழகியகரத்தின்வீணை
வியமுறக்கொண்டுபாடும மென்முனிவரனேதாங்க
ணயமுடனுயன்மீது நாட்டமுற்றெழுந்தசெய்தி
தனையுடனருள்கவென்னத் தாமதரிசைப்பதானார்.

(இ-ள்) சிருஷ்டிகர்த்தாவாகியபிரமதேவன் தபோமகிமையால்உதித
து சரோருகம்போன்றஅழகியகரத்தில் வீணையானதுஇலங்கக்கொ
ண்டு கானஞ்செய்யும் மேன்மைபொருந்தியமுனிவரே தாங்கள் நாயி
ன்கடையேனுகிய பேதையேன்மீது கருணைவைத்தெழுந்தருளிவ
ந்த சங்கதியை அருள்செய்யவேண்டுமென்று பணிந்துநின்ற வல்
லாளமகாராஜனைப்பார்த்து நாரதமகாமுனிவர்கூறுவார்—எ-று. (௰௮)

[௰௯]

தலத்தின்மேன் மகிமையுற்ற தாபதர்புகழுமாவைம்
புலத்தினை வென்றமோனர் புகலுமூவகையுள்வன்னி
குலத்திலில்வருமன்னுமின் கோதிலாத்தருமங்கேட்டு
நலத்தினையறியவந்தோம் நவின்றிடாயெனவுரைப்பான்.

(இ-ள்) புவனத்தின்கண்மகாமகிமைபொருந்திய முனிவர்களும்புக முத்தக்க ஐம்புலனுகர்ச்சிகளையும்வென்று சின்மயத்தைப்பொருந்தியிருக்கும் புண்ணியர்களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினியென்னு முக்குலத்தரசருண் அக்னிவம்ச க்ஷத்திரியகுலத்திலுதித்தஅரசே, நினதுகுற்றமற்ற மகாதானத்தின்பெருமையைக்கேள்வியுற்று அந்நிமித்தியத்தை யறியும்பொருட்டு வந்தோமாதலால் உனதுகருத்தை வெளிவிடுவாயென்று நாரதமகாமுனிவர்கேட்க அரசன் சொல்லுவான்,—எ-று. (௰௯)

[வேறு.]

மனுமுறையறிந்ததாபதர்புகழு மாதவமுனிவரோகேண்மோ, தனியி
லென்னிசைதாங்கவுமென்பேர் சாற்றவுமகவிலனதனால், பனிம
லர்க்குழலாள்பாகனார்தொழும்பர் பரிவுடன்கேட்டவைமண்மேல்,
களிவுடனளிக்கத்துவசமதுயர்த்தேன் கடவுளின்செயலறியேனே.

(இ-ள்) வேதசாத்திரங்களையுணர்ந்த முனிவர்கள்புகழத்தக்க மகாதபோபலத்தினையுடைய நாரதமுனியே கேளும்-எளியேனது ஆணைகையைத் தாங்கிக்கொள்ளவும் பின்னர் எளியேன்பெயரைச்சொல்லவும் மைந்தனில்லாமையால் மனமெலிந்து பூங்குழலாளென்னும் உமாமகேஸ்வரியின் பாகனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேஸ்வரனது அடியார்கள் இச்சித்துக் கேட்டவைகளை இல்லையென்னாது கொடுக்கும் விரதங்கொண்டு துவசமுநாட்டி நடத்திவருகிறேன் நம்மையாட்கொள்ளுங்கடவுளின் திருவுளம் யாதோ அறியேனென்றான் வல்லாள மகாராஜன்,—எ-று. (௨௰)

திருவுயர்தருமநடத்துவாமகிமேற் சேயனைப்பெறுவரென்றே
நற், றருமநூல்களினுஞ் செப்புவதன்றித் தக்கவரும்புகல்வதனால்,
பெருகுமாநதியுமதியமுஞ்சடையிற் பெட்புடனுற்றெலாங்காக்குங்,
குருபரனருளாற்குழவியுமுண்டாமெனிறைவாசெல்விடைதருவாய்.

(இ-ள்) அழிவின்றி உயர்ந்த முப்பத்திரண்டறங்களையும் இரப்பவர்களுக்கில்லையென்று நடத்துபவர்கள் மண்மீது புத்திரபாக்கியங்களைப்பெறுவார்களென்று மேன்மைபொருந்திய ஆகமசாஸ்திரங்களிற்சொல்லியிருப்பதல்லாமலும் மறைவிதியுணர்ந்த பெரியோர்களுஞ் சொல்லுவார்கள் ஆதலால் எங்கும்பரவி மகாமகிமைபொருந்தியிருக்கும் கங்கையையும் மூன்றாம்பிறைச்சந்திரனையுஞ்சடையிற்றரித்துத் தாபரங்களெனப்பத்துநான்குநூறுயிரம் ஜீவபேதங்க

ளைப்படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தினருளால் மக்கட்பேறுபெறுவாய்-எனக்குச்சிலவுதருவாய்அரசனேயென்றுநாரதமுனிவர்விடைபெற்றுச்சென்றார்,—எ-று. (௨௧)

மன்னவன்றனதிதனைக் கயிலைவளர்பரமனுக்கு வழங்கவேண்டித், தூய்முனிகாதலுற்றுச்செல்லுகையிற்சிவகணங்கள் துதித்துநிற்கமுன்னிலங்குஞ்சங்கரனை நாதனும்பணிந்துபின்னர் முனிவர்சூழச், சென்னிமதியணிந்தபிரான் றிருக்கோலங் கண்டிறைஞ்சிச்செப்புவானால்.

(இ-ள்) வல்லாளமகாராஜனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தருமபரிபாலனத்தையும் கயிலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பார்வதிமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படியா யெண்ணங்கொண்டு சிரேஷ்டங்கொண்டமுனிவன் ஆசையோடுஞ்செல்லுகையில் அன்னம் அநேகசிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதிக்கவிற்க முன்னம்பிரகாசித்துக்கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டாஞ்சங்கரனாகிய நந்திதேவனைப்பணிந்து பின்பு மகாதபோதனர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழும்படியாய் உமையவள் இடப்பாகத்தில் இலங்கக்கொலுவீற்றிருக்குஞ்சிவபெருமானுடைய திருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணிந்தெழுந்து போற்றி நாரதமஹாமுனிவர்கூறுவார்,—எ-று. (௨௨)

தேசின்மிகு கயிலையில்வாழ் தேவாதிதேவேநின் றிருத்தாட்
போற்றி, மாசின்றிவிளங்கருணை யம்பதியின்வல்லாள மன்னனென்
ன்போன், ஓசைபெறச்சுதன்வேண்டிக் கொடிநாட்டி யுலகிலுள்
ளோருவந்துகேட்கும், பாசமுடனெதையேனுந் தருவனென்று
பறைசாற்றும் பண்பைக்கேண்மோ.

(இ-ள்) பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாசகிரியில்வீற்றிருக்குந்தேவதேவனே, உனது உபயசரணங்கள்போற்றி, பூலோகத்தின்கண் குற்றமற்றுவிளங்கும் அருணையம்பதியென்னுந் தலத்துக்கிறைவனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன் தன்பெயரை விளக்குஞ்செயவதற்காக ஓர்புதல்வனைவேண்டி யாவரெப்பொருளை விரும்பிக்கேட்டபோதிலும் அன்னவர் திருப்தியடையும்படியாய்த் தருகிறேனென்று கொடிபோட்டு பறைசாற்றி நடத்திவரும்பெருமையைக்கேளும் எந்தையேயென்று பின்னுங் கூறுவார் நாரதமுனிவர்—எ-று. (௨௩)

நீதியைவளர்ப்போ னுண்மையைக்காப்போனெறிமுறைதணி
றம்பிறழாதோன், கோதினைக்களைந்த வறமெனுமுருவாய்க்குவலயத்
துதித்தநற்பூபன், பூதலத்துயிர்களியாவுந் தன்னுயிர்போற்புந்தியுட்
கருதிரட்சிப்போன், ஆதியேயினதுபதமலர் துணையென் றனுதினந்
தொழுதுவாழன்பன்.

(இ-ள்) நன்மார்க்கத்தைநீடும்படியாய் வளர்ப்பவன்-சத்தியத்தைக்காப்பாற்றத்தக்கவன் - செங்கோல் விதிபிசகாதவன்-பாவங்களென்னும்இருளைத்துரத்தியெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகியவொளியே ஒருருவங்கொண்டு உலகின்கண் ஜனித்து மேன்மைபொருந்திய அரசன், அன்றியும் பூமியில்வாழுமன்னுயிர்யாவுந்தன்னுயிர்போல பாவித்தெண்ணி இரட்சிக்கப்பட்டவன், ஆதிகடவுளாகிய தங்களது சரணகமலங்களில்மனதைப்பொருத்திச்சதாகாலமும் பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்துவரும் மெய்த்தொழும்பனென்று நாரதமகாமுனிவர் பாவிக்கூறினார்—எ-று.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தமாமுனிவன்கூறும் வாய்மையையீசனோர்ந்து
அந்தவல்லாளன்றன்மை யாமுங்கண்டறிவோமென்றே
சிந்தைசெய்முனிக்குமற்றத தேவர்க்குமிருடிகட்கும்
தந்தமாசிரமம்புக்கச் சாற்றினார்தன்னேரில்லார்.

(இ-ள்) அங்ஙனம்வந்து வல்லாளமகாராஜனது பெருமையைச்சொல்லும் நாரதமுனிவன்மொழியைப் பரமசிவன்கேட்டு அவ்வரசனது தன்மையை நாமுங் கண்டறியவேண்டுமென்று மனதில்நினைந்து துதிசெய்துகொண்டிருக்கும் முனிவனுக்கும் மற்றுமுள்ள தேவர்கள் இருடிகள்யாவர்களையுந் தங்கள்தங்கள் இருப்பிடம்போய்ச் சேரும்படியாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஒப்பொருவரில்லா உமாமகேசர்—எ-று. (௨௫)

அக்கணங்கயிலைநாத னளகைகோன்றனையழைக்கத்
திக்கெலாமதிக்கவன்னோன் றிரண்டபொற்குவிடில்தாங்கி
அக்கரவணிந்தவீச னருட்பதம்வந்துபோற்றச்
செக்கர்மேனியனுமாங்கு சில்மொழியருளலுற்றான்.

(இ-ள்) அந்தக்ஷணமே கயிலாசபதியாகிய பரமசிவன் அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனைவரும்படியாய்க் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் எண்டிசையுமதிக்கும்படியாய் அவ்வரசன் அளவிறந்தபொற்குவியல்களோடும் பிரயாணப்பட்டு அக்குமணிகளாகிய உருத்திராக்ஷமாலைகளையுஞ்சர்ப்பங்களையும்ஆபரணமாகவணிந்தசிவபெருமானிடம்வந்து அடிபணிந்து போற்றிநிற்கையில் செவ்வானம்போன்ற தேககாந்தியினையுடைய பரமசிவன் அங்ஙனம் சிலவசனங்களையருளுவார்—எ-று. (௨௬)

அளகையாளாசேகேள நருணையம்பதிவாழ்வேந்தன்
உளமுறுதியைச்சோதிக்க வுன்னியபடியானீயும்
வளமுறுஞ்சீடனாகி மாநிதியுடனெம்மோடு
புளகமாயநுக்கவென்று புகன்றனன்கயிலைநாதன்.

(இ-ள்) கேளும்அளகாபுரிக்கிறைவனே, புவனத்தின்கண் நாம் அருணையம்பதியில்வாழும்படியாகிய வல்லாளமகாராசனது மனவலிமையைச் சோதிக்கும்படியாய் எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால் நீயும்சிறப்போங்கியசீடனாகி அளவிறந்த தனங்களோடும்நம்முடன்மனமகிழ்ந்துவரக் கடவையென்று கூறினார்-கயிலாசபதியாகியும்திரிநேத்திரதாரியாகியும்விளங்குஞ் ஜகதீசன்,—எ-று. (௨௭)

மாலயனிருவர்கண்டு மனதினிலென்றுமில்லா
மால்கொளவும்பாரு மலர்மழைசொரியவேத
நூல்களுந்துதிக்கயாரு நவிலுதற்கரியமாதோர்
பாலொளிர்பரமன்யாரும் பரவுஞ்சங்கமராய்நின்றார்.

(இ-ள்) மகாவிஷ்ணுவும்பிரமதேவனுங்கண்டு மனதில்ஒருநாளுமில்லாதமகிழ்ச்சிகொண்டுபோற்றவும் தேவர்கள் மலர்மாரிபெய்யவும் வேதாகமங்கள் துதிக்கவும் யாவராலுஞ்சொல்லுதற்கரியஉமாமகேஸ்வரியின் ஓர் கூறாய்விளங்கும் பரமசிவன் சகலரும்பணியும்படியாகிய ஜங்கமராய் வேடங்கொண்டுநின்றார்,—எ-று. (௨௮)

தேவுறைகயிலைவாழுந் திருவுயர்சிவகணங்கள்
யாவுமெம்மையனருளாலாண்டியானார்
பூவுலகினில்வல்லாளன் பொருந்துநற்பதியைநாடிக்
கோமுறையோர்கொண்டாடக் கூட்டமாய்வருவதானார்.

(இ-ள்) தேவனாகியபரமசிவன்வாழும் கயிலாசகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்களெல்லாம் எமதையனது கருணாரசத்தினால் ஆண்டிகளுருவங்கொண்டு-உலகின்கண்இணையில்லாக் கீர்த்தியையடைந்துப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் வல்லாளமகாராசன்வாழும் பதியைநோக்கி இராஜநீதியோர்கொண்டாடிப்பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளியிருக்குஞ்சிவபெருமானைச்சூழ்ந்துவந்தார்கள்—எ-று. (௨௯)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கற்பினிலுயர்ந்துங் கணவனையிறைபோற் கருதுதாயொருவருமிலையோ, வழுத்புறுமைந்தரில்லையோ பசித்குப் போசனமளிப்பவரில்லையோ, விற்பனமுடைய வாசர்களில்லையோ வியப்புடனொருவனைக்கூப்பிக், கற்பனையோடுவழுதினைப்படைக்குங் கண்ணியரில்லையோவென்பார்.

(இ-ள்) கற்பினில் அருந்ததியைப்போல் மிகுந்தும்தத்தம்கணவனையேதெய்வமாகப்பாவித்து நடக்குந் தாய்மார்களொருவருமில்லையோ, அழகியபொருமைதங்கிய வாய்மைகள்வாய்ந்தமைந்தர்களில்லையோ, அடியார்களதுபசிவேளையறிந்து அன்னங்கொடுப்பாரில்லையோ, மநுநீதியோடுங்கூடிய அரசர்களில்லையோ, சந்துருஷ்டி

யாய் எங்களைத்தொழுது அழைத்துக்கொண்டுபோய் பத்திரசத்தோடும் அன்னம்பாலிக்கும் கன்னியர்களுமில்லையோ வென்று கூறுவார்கள்—எ-று. (௩௰)

பொன்னளித்தாலும் வேண்டுவதில்லைநற் பூஷணந்தரினும்யாம்வேண்டோம், துன்னுமாமணிக லன்றிலும்விரும்பேம்நன்னாங்கு முத்தாரமுங்கருதோம், மன்னர்கள் செங்கோ லரசினைவழங்கு வழங்கினுமனமதில்லை, அன்னமீந்தெம்மையாதரிப்பாரே லன்புடனுண்ணுவோமென்பார்.

(இ-ள்) செம்பொன்னளித்தாலும்விரும்பேம்-இரத்தினங்களையழுத்தி யிலகாநின்ற அழகிய பணிகளையும் விரும்போம்-பிரகாசம்பொருந்திய இராஜரத்தினங்களை அளித்தாலும்விரும்போம்-முத்துமாலைகளினும் மனமிவையோம் - அரசர்கள்செங்கோலின்விதியைத்தந்தபோதினும்வேண்டோம்-சட்சுவைபதார்த்தவன்னங்களோடும் அமுதளிப்பார்களாகில் மிகவும் பிரீதிகொண்டு உண்ணுவோமென்று அடியார்கள்கூறுவார்கள்—எ-று. (௩௧)

நவ்வியங்கரத்திலிருந்ததைநீத்தநாதர்சங்கமருமேகற்சி, ரொவ்வியவருணைமாநகர்த்தருவி லொலியெழக்குமுதவாய்மலர்ந்து, வெவ்வியபசியான்மெலிந்தவரேற்கமேவுவபோலவுங்கூவிச், செவ்விய கொவ்வைவாயராங்கணிகைத்தெருவினைச்சார்ந்தவரானார்.

(இ-ள்) அழகியகரத்தில் ஒளிராநின்ற மானைத்துறந்தவராகிய சங்கமர்சிறப்போங்கி இலங்கும் அருணையம்பதி வீதியின்கண்ணுளைசைபெறத்தக்கதாகச் செங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்துகொடிதாகிய பசிப்பிணியால் துன்புற்று இரப்போரைப்போலவரற்றிச் சிவந்தகொவ்வைக்கனிபோன்ற கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும்வீதியில்வந்தார்பரமசிவனுஞ்ஜங்கமர்—எ-று. (௩௨)

கெண்டைபோல்விழியுங் கிளிநிகர்மொழியுங் கிளர்மதிவதனமுமென்பூச், செண்டையார்குழலுங்கந்தமதுலவுந் தெங்கதின்குரும்பைநேர்முலையா, ரண்டையிலிருந்து வல்விடியளவு மைங்கணைமாரனுற்புரியுஞ், சண்டையையகற்றத்தருபொனைமின்காள் சாற்றுதுமெனவவர்மொழிவார்.

(இ-ள்) சேற்கெண்டையைப்போன்ற அழகிய விழியையும் அஞ்சுகத்தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்காநின்ற பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற திருமுகவொளியும் சிதளநிறைந்த களபமலர்களாற் கட்டப்பட்டபந்தைநிகர்த்து ஊசலாடுங்குழலும் சுகந்தங்களைந்தியிர்ந்து தென்னங்குரும்பைகளைப்போற்பிரகாசிக்கும் இரண்டு குஜங்களையுமுடைய வனிதையர்களாதுபக்கலில் இன்றிரவு விடியுமளவுமிருந்து-முல்லை-அசோகு-நீலோற்பலம்-மாம்

பூ-தாமரை-இவ்வைந்துமலர்களை ஐந்துகணைகளாகவும் கரும்பைவில்லாகவும்வளைந்து போர்புரியவெழுந்தசிற்கும் மன்மதனது கணைவலியைத்தடுத்தோட்டும் பொருட்டுப்பிரியமாகக்கொடுக்கும் பொன்னைப்பகருவீர்கள் பெண்களேயென்று சங்கமர்வினவியபோது அக்கணிகைமாதர்கள்கூறுவார்கள்—எ-று. (௩௩)

விடையரவணிந்தபரமனைப்போன்ற பகருங்ஐயகேளீர்யாங்கள், பொய்யதுமுரையோம் வஞ்சகமுணரோம் புணர்தலுக்கோரிருண்முற்றும், தையலொருத்திக்காயிரங்கனகந் தருவதவ்வாறளித்திடின்யாம், மெய்யுடன்மெய்யும்பொருந்திடக்கலவி விளைத்துமன்மதன்விளைதவிர்ப்பேம்.

(இ-ள்) வெவ்வியவிடங்களையுடையசர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவணிந்த ஸ்ரீகயிலாசபதியாகியபரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரியசங்கமரே கேளும்-யாங்கள்பொய்வார்த்தைகளைப்பேசோம்-வஞ்சகமாகிய துரோகசிந்தனைகளையுங் கருதோம் - ஓரிரவுமுழுமையுஞ் சுகலீலைகளை யநுபவிப்பதற்குஒவ்வொருபெண்ணுக்கு ஆயிரம்பொன்கொடுக்கும் நியமமாதலால் அதுபோற்றருவீர்களாயின்யாங்கள் எங்களதுமனமும்மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக அஷ்டவிதஆலிங்கனமுஞ்செய்து அனங்கனது கணையுங்கருத்தும் நாணும்படியாய் புணருவோமென்றார்கள் கணிகைமாதர்கள்—எ-று. (௩௪)

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

புரத்தையர்களுரைத்தவண்ணந்துடனெவ்வொருத்திக்கோர்பண்டாரத்தைக், கரத்தமைத்துப்பிரியாதீர் என்னவுங்கண்காட்டிமிக்கட்டுப்ப டா, யுரைத்துவிலைமாதர்களின்வீதியெலாஞ்சங்கமராயொளிரச்செய்து, வரத்தைமிகத்தருமருணை நகரினிலெண்காதமட்டுமெருவச்செய்தார்.

(இ-ள்) அக்கணிகைமாதர்கள்சொல்லியவைபோல் அன்னவர்மகிழும்படியாய்க் கனகங்களைச்சொரிந்து ஒவ்வொருத்திக் கோர் ஆண்டியையியமித்து கங்குல்விடியளவும் விட்டுநீங்காதிர்களென்றுகண்ஜாடையினாற்றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் வாழும்வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவே பிரகாசிக்கும்படிசெய்து கோரிய எண்ணங்களையெல்லா முற்றச்செய்யும் அழகிய அருணையம்பதி எண்காதவளவினும் காதலிலைபுரியச்செய்தார் சங்கமராகிய பரமசிவன்—எ-று. (௩௫)

விலைமாதர்தனித்தொருவரில்லாமலரிதாகிவெய்யகாமன்கலைமார்க்கப்படிமருவச்செய்தசங்கமரும்நீங்கிக்கமழுமாரன் னிலைமார்க்கமாய்நிட்டசீடனுடன்மேவவந்த நிலத்தையானுஞ், சிலைமாரககமறிந்த மன்னவன்கண்டெதிர்சென்றிறைஞ்சியழைத்திருத்திச்சொல்வான்.

(இ-ள்) விலைமாதர்கள்தனித்து எங்கணுங்கிடைக்காத அரிதா
கச்செய்து கொடியமன்மதனது சாஸ்திரவிதியின்படி அஷ்டவித
ஆலிங்கனமும்-நகக்குறி-தந்தக்குறி-நாடனங்கள் - அறுபத்துநான்
கு விதவிலைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமாகிய ஜகதீசன் அவணி
விற்றெழுந்து பிரகாசமும் பெருமையும்பொருந்திய நல்மாசிக்கரிலை
மையைப்பிசோதித்தசிஷியனாகிய அளகேசனோடும் அரசனது அர
ண்மனையைநோக்கிச்செல்லுகையில் அப்பதிக்கிறைவனாகியும் சதுர்
வேதமார்க்கம் யாவும் பூரணமாயுணர்ந்த மன்னனாகிய வல்லாள
மகாராஜன்சங்கமர்வருதலைக்கண்டு எதிர்சென்று பணிந்துபோற்றி
யழைத்துக்கொண்டுபோய் நவமணிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு பிரகா
சம்பொருந்திய அழகிய ஓர் சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து
அஞ்சலியுஸ்தனாய்பின் கூறுவான்—எ-று. (௫௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணியதவமோவன்றிப் பாரினியாவியற்றும்
நண்ணியகருமமியாதோ நயக்கினவ்வாறுலகப்
புண்ணியவசமோதேவர் பொன்னடிவருந்தயிங்கு
கண்ணியமுறுவேன்றங்கள்கடாக்ஷமும்பெறுவேனென்றான்.

(இ-ள்) தமியேன்செய்த தவப்பலனோ-அல்லது - ஸ்ரீ அருணாசலே
சர் வாழும் இவ்வருணையம்பதியின்கண் எளியேனாற்செய்யப்பட்ட
கிரியைகளின் புண்ணியமோ-பிரமசிவத்தைப்போலெழுந்த ஜங்கம
தேவர்களினது பிரகாசம்பொருந்திய தங்கமயமான உபயசரண
கமலங்கள் வருத்தமுறும்படி இங்ஙனம் அருட்சுரந்த விதியாதோ
அவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினால் அத்தன்மையாபடியேனடத்
திக் கண்ணியனாவதல்லாமலுந் தேவரீரது கருணாகடாக்ஷத்தினுள்
ளுந் தோய்வேனென்றான் வல்லாளமகாராஜன்—எ-று. (௫௭)

மன்னனேகேளரசுநீதி மார்க்கமும்நீடுவாழி
உன்னையாங்கருதிவந்த தோதுவமுருவில்மாரன்
பன்னுமைங்கணையாலின்று படுத்திடுந்துயரைமாற்றக்
கன்னியைநல்கிற்சீர்த்தி கடலேழும்வயங்குமென்றார்.

(இ-ள்) இப்பூமண்டலத்தின்கண் கீர்த்திபொருந்திய வல்லாளமகா
ராஜனே கேள்-உனது - அரசும்-செங்கோன்முறைமையும்-நீடூழிகா
லம்வாழி-இப்போது உன்னையாம்வேண்டிவந்தகாரணம் யாதெனி
ல், உருவிலியாகிய சித்தஜனானவெய்யும் - முல்லை-அசோகு-நீலோற்
பலம்-மாம்பூ-தாமரைமலரென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்துகணைகளி
னாலும் இன்று யாம்படுந்துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஒருஸ்திரீ
யை எனக்குக்கிட்டும்படிசெய்வையேயாகில் உனதுகீர்த்தியானது
ஏழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்தின்மீது பிரகாசம்பொருந்தியிருக்
குமென்றார் ஜங்கமராகிய பரமசிவம்—எ-று. (௫௮)

இதைவிடத்தேவரீருக் கெழின்மணமுடிப்பிப்பேனென்
றதையுணர்ந்தீதையாரோ ரரசேகேளுமாதொல்லை
வதைசெயுங்காமனோயை மாற்றுதல்விலைமாதர்க்கே
புதையல்போற்றெரியுமென்று புகன்றனர்பெரியோராங்கு.

(இ-ள்) இவ்வகையாய் பரஸ்திரீகளை இச்சித்துத்திரிவதைப் பார்க்
கினும் எக்காலமும் தேவரீரைவிட்டகலாமலிருக்கும்படியாய் சிறப்
போங்கிய மணஞ்செய்துவைக்கின்றேனென்று மிகுபக்தியும் பரி
வுங்கொண்டுரைத்த வல்லாளமகாராஜனது அன்புநிலையையறிந்தசங்
கமராகியசிவபெருமான்சொல்லுகின்றார்-கேளும்ஓஅரசனே இப்
போதுநீசொல்லியவார்த்தை கொடியதுன்பத்துக்கிடமாயும் - சுடா
முனமெழுகுபோல்மனதை ஒருங்குபடுத்தாமல் நானாவிதகோலங்
களை உண்டுசெய்வித்து உலையச்செய்யும்-அஃதன்றியும் - பஞ்சேந்
திரியங்களுந்தடுமாறி காமவெகுளிமயக்கத்தால் நாவறட்சிசெய்யும்
சுகப்பிணியைப்போக்கும் அவிழ்தம்விலைமின்னார்களுக்குக்கைவல்
லியப்பட்டதேயன்றி இதரமானஸ்திரீகளறியார்கள் ஆதலான்அன்
னவரால் என்பிணியை மாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்
கமர் அன்னனங்கூறினார்—எ-று. (௫௯)

நிட்டைசெய்வோர்க்கும்போத நிகழ்த்துசங்கமரேதங்க
ளிட்டத்தின்படியான்செய்வே னென்றிறைகாவலோரை
விட்டதிவிரைவுகூட்டி வேலைசெயாமொருமின்னாளை
இட்டமாயழைமினென்ன வேகினர்வாயின்மிக்கோர்.

(இ-ள்) இல்வாழ்க்கையைக்கடந்து நிட்டையென்னும் அட்டாங்க
யோகங்களையுஞ் செய்யப்பட்ட தபோதனர்களுக்கும் ஞானோபதே
சஞ்செய்விக்கும் மகாமகிமைபொருந்திய தேவரீராகியசங்கமரே,
உமது கருத்தின்படியே நடத்துகிறேனென்று அங்குள்ளகாவற்கா
ரரையழைத்து நீங்கள் அதிசீக்கிரமாய் சிறப்போங்கியகணிகையி
னனார்கள் வாழும்வீதியிற்சென்று அதிரூபலாவண்யமுள்ளவளாய
ஓர்ஸ்திரீயை அழைத்துவாருங்களென்று விடைதரக் காற்றினும்
அதிவேகமாய் நடக்குங்காவலாளர்கள்சென்றார்கள்—எ-று. (௬0)

சென்றுவேசையர்கள்வாழுந் தெருமனைதோறும்புக்கி
நின்றங்குநோக்குங்காலை நேயமாய்நடனகீதம்
கொன்றைசூடியவெம்மான்றன் குழுமுனராடல்கண்டு
இன்றுதவாதென்றெண்ணி யிறைக்குவந்துரைப்பதானார்.

(இ-ள்) அரசனது ஆஞ்ஞையைப்பெற்றுச் சென்றதூதுவர்கள் அழ
கிய விலைமாதர்கள் வாழும் வீதிகளில் மனைகள்தோறும் புகுந்து
புகுந்து பார்த்துவருகையில் ஒருவீடாகிலும் நீங்காமல் சுரலபதாள

ந்தோடுகந்த பூதனுட்டியங்களும் வீணைகான சங்கீதமுழக்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச்சூடியசிவனடியார்கள் வீடுகள்தோறும் தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக்கண்டு இன்றுமுடியாதென்றுகருதினைவராய்த்தமது அரசனிடம்வந்துகூறினார்கள்—எ-று. (௬௧)

[வேறு.] அம்மொழியோர்ந்தமன்னவன்வெகுண்டே டிமைச்சனைநோக்கியேபுகல்வ, னம்மொழிபிறழ்வ தாசன்றிருச்செயலோ நாம்செய்தபூசையின்குறையோ, செம்மொழியாய்ந்தசங்கமர்கேட்டதெரிவையர் கிடைப்பதுமரிதென், றிம்மொழிவரிமுனிசைப்பதுமுறையோ வென்னவுமமைச்சர்களிசைப்பர்.

(இ-ள்) இவ்விதம்தூதர்கள் உரைத்த மொழியைக்கேட்டஅரசன்கோபித்துத் தனதுமந்திரிமார்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவான்-நாம் பரமசிவத்தின் அடியவராகியசங்கமருக்குரைத்தமொழியானதுபுரண்டுபோவது ஜகதீசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசனதுதிருவுளச்செயலோ-அல்லது-நாம் ஆண்டவனுக்குச்செய்தபூசைகளின்குறைவோ-என் செய்வேன்- செவ்வியசொற்களை பிரகாசியாநின்றசங்கமர்நம்மைநாடிக்கோரியஸ்திரீகளகிடைப்பது அரிதென்று அவர்முன் யாம் புகலுவது தருமமோவென்று துன்பப்படும் வல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்து மந்திரிமார்கள்செல்லுகின்றார்கள்—எ-று.()

சிந்தையிற்கவலை யுற்றிடவேண்டாஞ் செல்வனேபேதையோம்சென்று, விந்தைகொள்வேசை மாதினைக்கொணர்வோம்வியாகுலம்விடுமென வவர்வாழ, சந்தைதொன்வீதி யடர்ந்தவர்மனையிற் றங்கியகோலமுநோக்கிப், பந்தநேர்முலைமேற் கந்தமுமணிந்த பரத்தையர்க்கெடுத்துரைப்பாரால்.

(இ-ள்) மனதிற்கவலைகொள்ளவேண்டாம் அரசே, கடையர்களாகிய யாங்கள்சென்று அடியவர் கோரியவண்ணம் அதிரூபலாவண்யமுள்ள கணிகைமாதைக்கொண்டுவருவோம் தாங்கள் துன்பத்தையொழியுமென்றுசொல்லி அன்னவர்வாழும் பேட்டையாகிய வீதிகளிற்சென்று மனைகளிற் புகுந்து அங்கேயிருக்குஞ் சிவனடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதைப்பார்த்தும் பந்துபோன்ற அழகியஸ்தனங்களின்மீது சுகந்தபரிமளங்களை யணிந்திருக்கும்விலைமாதர்களுக்குச்சிலவார்த்தைகளை எடுத்துச்சொல்லுவார்கள்,எ-று. (௬௨)

மையுலாம்விழிநேர்மாதர்களொருங்கி வாழுமிவ்வீதியிலொருத்தி மெய்யுலாமரசை நாடியபெரியோர் விரகதைத் தணித்திடுவாரேல், கையுலாங்கடகப் பணிமணிவடமுங் கலித்திடுசதங்கையு மணிந்து, செய்யுலாந்துயிர்பாலறுசுவையன்ன, நிரந்தரமுண்டுவாழ்குவரே.

(இ-ள்) நீலோற்பலம்போன்றபிரகாசம்பொருந்திய கண்களையுடையபெண்கள் கூட்டமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வீதியில் யாராகிலும் ஒரு வனிதை உண்மைவிளங்காநின்ற எங்களிறைவனைநாடி வந்த ஜங்கமரது வெவ்விரககாமநோயைத் தணிப்பாளேயாகில் அன்னவர்கள் இருகரங்களுக்கும் கடகமும் நவமணிகளாலமைந்த ஆபரணங்களும் முத்துமாலைகளும் ஓசையைக்கொடுக்கும் பாதச்சதங்கைமுதலிய நூபுரங்களை அணிவதன்றியும், நெய் பால் முதலிய அறுசுவைபதார்த்தங்களோடும் அமுதுண்டு சதாகாலமும் யாதும் குறைவின்றி வாழ்வார்கள்,—எ-று. (௬௩)

இன்னவாறமைச்சருரைக்கவும்மின்னு ரிறைஞ்சியேயாங்களெல்லோரும், முன்னுபுவடியாரிடம்பொருளிரவு முழுமையுமிருந்திடப்பெற்றோம், துன்னுமிவ்விரவு கழிந்தபின்நீவிர் சொற்றதுபோல்வர்மமைச்சர், தன்னகஞ்சலித்துமன்னனுக்கதனைச் சாற்றவுமாங்கவன்மொழிவான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்தமொழியைக்கேட்ட கொடிமின்னலைப்போற்றுவளும் இடையினையுடைய அக்கணிகைமாதர்கள் எதிர்வந்துநின்றுபணிந்து பலவாறுகத்துதித்து நாங்கள் யாவரும் இன்றுபகற்போதே நம்மையாட்கொள்ளும் ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய மெய்த்தொழும்பராகிய இவ்வடியார்களிடமின்றிரவு விடியுமளவும் சுகலீலைகளுக்கிணங்கிநடப்பதாய்ப் பொன்னைப்பற்றிக்கொண்டோமாதலால் இத்தினஞ்செல்லுமாயின் தேவரீர் சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்தவைகேட்ட அமைச்சர்கள் தத்தம்மனஞ்சலித்து அவணின்று நீங்கி அரசனிடம்வந்துரைக்க அங்ஙனம்கூறுவான் வல்லாளமஹாராஜன்,—எ-று. (௬௪)

அற்பமிதுநமக்கரிதாயிருப்பதென்கொலந்தோவென் றயர்வுற்றுங்கு, பற்பலவாய்சிந்தைதனிலேக்கமுற்றிறையருளும்பான்மைதானோ, தற்பரனைப்போலெழுந்த சங்கமருக்குரைத்தவண்ணந்தருவேனென்று விற்பொருதும்வேந்தனிவிரைவாகக் கணிகையர்பால்மேவினனால்.

(இ-ள்) அற்பமாகியஇச்செய்கைநமக்குக்கிடைப்பது அற்பமாகவிருக்கும்காரணம்யாது? ஐயோவென்று அரசன்துன்பமடைந்து பின்னர் நானாவிதமாய் மனதிலேக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடைய திருவிளையாடல்தானோ ஜகதீசனைப்போல் வடிவுகொண்டெழுந்தருளிவந்த ஜங்கமர் கோரியவண்ணந் தருவேனென்றெழுந்து வில்லேந்தியொளிரும்வல்லாளமஹாராஜனனவன்மிகவும்தீவிரமாய் விலைமாதர்கள்வாழும்வீதிக்குச்சென்றான், எ-று. (௬௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதமெனப்பிதாகை
அந்தரமளாவநாட்டி யளித்திடுநாளினின்று
சுந்தரசங்கமற்குச் சொன்மொழிப்பிறழாதென்னைப்
பந்தமாய்க்காப்பவட்கிப் பதியினைத்தருவேனென்றான்.

(இ-ள்) நம்பதியைநாடிவந்தவர்கள் எந்தப்பொருளைக் கோரிக்கேட்டபோதினுங்கொடுக்கின்றோமென்று ஆகாயபரியந்தம் உயர்ந்து படபடாகாரஞ்செய்துபறக்கும்படியாய்த் துவசமுயர்த்தி, நாடோறும் வருமநாட்களி லின்றையத்தினம் விரகவேதனையால்மெலிந்து நம்மை நாடிவந்த அழகிய ஜங்கமருக்கு உமது நோயை யகற்றுவோமென்று கூறியவண்ணம் மாறாது ஆசையோடுக்காப்பாற்றியகணிகைக்கு எனது அரசுக்குரிய இப்பதியை யளிப்பேனென்றுரைத்தான் வல்லாளமஹாராஜன், எ-று. (ருஉ)

கரிபரியுடனும்வேணகனகமுந்தருவேன்முத்துச்
சொரிகியசிவிகையீவேன் ரொல்லுலகாள்வதற்கிங்
கரியசெய்கோலுநல்கி யவர்க்கியான்பணியுஞ்செய்வேன்
பெரியவர்விரகந்தீர்த்தாற் பெற்றதாயெனக்காமென்றான்.

(இ-ள்) யானை - குதிரைமுதலியவைகளோடும் தாங்கள் வேண்டிய பொன்னுந்தருவேன்-இதல்லாமலும் முத்துகளினால் அலங்கிருதஞ்செய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன்-இப்பூமண்டல முழுமையும் ஆளநினைத்தபோதினும் எனது செங்கோலைக்கொடுத்தாளும்படிசெய்து அன்னவர்கட்கியான் பணிவிடையுஞ்செய்வேன் இன்று நாடிவந்த ஜங்கமரது காமநோயைத்தணித்தால் என்னைப்பயந்த அன்னையுமாவார்களென்றுஇராஜாதிராஜனாகியவல்லாளமகாராஜன்புகன்றான்.

உலகினில்வருஞ்சுகத்தானுயர்சுகமிஃதேயென்று
கலையுணர்முனிவாருங் கழறுவாராதலானந்
தலமதிலுற்றசெய்ய சங்கமர்விரகந்தீர்த்தால்
இலகுமென்னுயிர்கேட்டாலு மீதுவேன்வருவீர்மின்காள்.

(இ-ள்) கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண்வருங் இன்பங்களுக்கெல்லா மேலாகியதுமானது விழியினையுடையபெண்களின் கலவித்தொழிலில்வரும் இன்பமேயாகுமென்று வேதநூலுணர்ந்தமுனிவர்களும் கூறியிருக்கின்றார்களாதலால், நமதுபதியைநாடிவந்தமேன்மைபொருந்திய ஜங்கமரைவருத்தும் விரகவேதனையை இன்றுமாற்றக்கேட்டபோதினும், அளிப்பேன் வருவீர் கணிகைமின்களேயென்றுகூறினான் வல்லாளமகாராஜன், எ-று. (ருசு)

ஆதாவாகத்தங்க ளாணையின்படியேயாங்கள்
ஏதமிலடியர்தம்மோ டின்புறப்பொருளும்பெற்றோம்
நாதவெஞ்செய்வோமென்று நங்கையர்பணிந்துரைக்கப்
பூதலமன்னன்வெட்கிப் புகழ்மனைவந்துசார்ந்தான்.

(இ-ள்) அரசனவின்ற மொழியைக்கேட்டவிலைமாதர்கள் தேவரீர் ஆக்ஞையின்படி நடந்துவரும் நாங்கள் இன்றையத்தினம் குற்றமற்றசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில் புரியும்பொருட்டு பொருள்பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எங்களை ஆட்கொள்ளும் இறைவனே யாங்களென்செய்வோமென்று அடிபணிந்துரைத்தமொழியைக்கேட்ட வல்லாளமஹாராஜன் நாணமுற்றவனாய் கீர்த்திபொருந்திய தனது அரண்மனையைச்சேர்ந்தான், எ-று. (ருஎ)

எண்சீரடிஆசிரியவிருத்தம்.

இல்லமுற்றமன்னன்மதிவதனமாறி யிருப்பதனைமங்கையர்கள்
ளிசைந்துநோக்கி, மல்லமாதேவியரு மிளையாளாகும் வண்மைமிகுசல்லமாதேவியாரும் தொல்லுலகைப்புரக்கவல்ல எங்கள்கோவே துன்பமுற்றகாரணமென்னவற்றைநீவிர், சொல்லுமென்றடிபணிந்துவினவவாங்குதூய்நெறியோனவர்க்கிதனைச்சொல்லுவானால்

(இ-ள்) அரண்மனையைவந்துசேர்ந்த வேந்தனுடைய பூரணசந்திரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தமானது சலனத்தால்வேறுபட்டிருப்பதைக்கண்ட அவன்தேவிமார்கள் மல்லமாதேவியும் மிகுவண்மைபொருந்திய இளையாள் சல்லமாதேவியும் இவ்விருவரும்நெருங்கிவந்துநெடியகடல்சூழ்ந்த உலகங்களையெல்லாம் ஒருகுடைநிழலினின்று பரிபாலனஞ்செய்யும் எங்கள்காதலனே எந்நாளுமில்லாது இன்றுமனதிற்றுன்பம் நேர்ந்தவாறென்னே, அதனைதேவரீர் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று பாதகமலங்களிற் பணிந்துகேட்க அங்ஙனம் பரிசுத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமஹாராஜன் மங்கையர்களுக்கு நடந்தசெய்தியைக்கூறுவான், எ-று. (ருஅ)

எழுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்.

இன்றொருமுதியோர்மாது ரின்பத்திலிச்சைகொண்டு
வென்றிசேர்நம்மைநாடி வினவியபடிக்கிசைந்திம்
மன்றதில்விலைமின்னார்கள் வாய்ப்பதுமரிதாமென்றே
னென்றவர்வாய்மைகேட்ட வெழின்மனையாருஞ்சொல்வார்.

(இ-ள்) இன்றையதினம் ஓர் பெரியவர் சேல்போன்ற விழியினையு டைய மடந்தையர்களது மெய்க்கத்தின்மீது மனம்வைத்து வெற்றி பொருந்தியகம்பிதியைச்சேர்ந்து நம்மைவினவியவன்னையின்சந்து இவ்வருணைமாநகர் முழுமையும் விலைமாதர்கள்வாழும் வீதியெங்க ணுந்தேடியும் கிடைப்பது பிரயாசையாயிருப்பதால் துன்பமுற் றேன் என்செய்வேன் அடியவருக்குரைத்தமொழி தப்பிப்போகின் றதேயென்று கூறித் துன்பமுற்றிருக்கும் வேந்தனதுவாய்மொழியை க்கேட்டமங்கையர்கள்சொல்லுவார்கள்,—எ-று. (௫௨)

ஆசிரியவிருத்தம்.

விரகமுற்றவடியவர்க்கு வாக்களித்த வேந்தேநின்மனம்யாதோ வறிகிலோம்யாம்,இருவர்களிற்சிறியவளாமென்னை.......... த்திடவுங்கருத்துளதேல் இசைவேனென்றாள், திருவாருமன்னனும் மகிழ்ந்துநோக்கிச் சேயிழையே யடியவரோ டறையிற்சேர்ந்து, உ ருவ்வியாற்படுதுயர மொழிப்பாயென்று உத்தமனும்பெரியவருக் குரைத்திட்டானால்.

(இ) விரகவேதனையால்மெலிந்தவந்த சங்கமருக் கந்நோயைத் தணியச்செய்கிறேனென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்த எங்களரசே, த ங்களுடைய கருத்து எத்தன்மைபொருந்தியதாயிருக்கிறதோ சிறி யேங்களறியோம்-ஆதலால் எங்களிருவர்களிற் சிறியவளாகிய என் னை அவ்வடியவர்க்கிசையச் செய்யும்படியாய் கருத்திருக்குமாயின் தேவரீரது எண்ணங்குறைபடாம லவ்விதமேநடக்கின்றேனென்று கூறியபோது இலக்குமிகடாக்ஷம்பொருந்தி யிலகாநின்ற வல்லாள மகாராஜன் மனமகிழ்ந்து தனதுமங்கையைப்பார்த்து ஓ பெண்கள் நாயகமே, நம்மைநாடிவந்த சங்கமரோடு பள்ளியறையிற்சேர்ந்து மன்மதனாற்படுந் துன்பத்தைப் போக்குவாயென்று சொல்லி வி டைகொடுத்துப் பின்னர் உத்தமகுணத்தையுடையவனாகிய மன்ன ன்பெரியவரிடஞ்சென்று தேவரீர்கருத்தின்படிநடத்தேனங்கீகரித்துக்கொள்ளுங்களென்று மிகுபத்தியோடுகூறினன், எ-று.()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணஞ்ஜலக்கமாடி யழகுறவறையுட்சேர்ந்து
மிக்கநல்லியாழைமீட்டி விநோதமாய்க்கீதம்பாடிப்
பக்கலினெருங்கியந்த பரமனைப்பார்க்குங்கால
லக்கணிமெய்யனங்கே யரியயோகத்திலுற்றான்.

(இ-ள்) இராஜபத்தினியாகிய சல்லமாதேவி உடனே மஞ்சனமாடி ஆடையாபரணாலங்கிருதஞ்செய்து சுகந்தபரிமளங்களையணிந்து ப ஞ்சசுகச்சாயவர்க்கங்களேந்தி வீணையயெடுத்துப் பள்ளியறையுட்பிர வேசித்து இந்திரநீலமாகதங்களா லமைத்தொளிரு மஞ்சத்தில் அம் சதூளிகாசயனத்தின் மீதாரோகணித்துக்கொண்டிருக்கும் அடிய வர்பக்கலினின்று நனிஇன்னோசையைத்தரும் வீணையைமீட்டிக்கீ தம்பாடிக்கொண்டு சிலநேரஞ்சென்றபின்பு பெரியவர்சித்திரப்பிர தமைபோ லசைவற்றிருப்பதைநோக்கையில் உருத்திராட்சமாலிகா பூஷணமணிந்துவிளங்கும் மெய்யினையுடையபெரியவர் யோகநித்தி ரையி லிருப்பதைக்கண்டாள் சல்லமாதேவி—எ-று. (௬௪)

பின்னுமம்மங்கையந்தப் பெரியவர்நிழவெண்ணித்
துன்னுமங்கவர்மீதுற்ற சுகந்தநீரெடுத்துத்தூவி
நின்னயத்தொனேசிற்க நயனமுந்திறவாதன்னோர்
தன்னையுநோக்காதாலுந் தயங்கியங்குறைப்பதானாள்.

(இ-ள்) பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்வரசியானவள் அ ங்ஙனம் யோகநித்திரையிலிருக்கும் சங்கமர் முன்மகிழ்ச்சியுடன்கி ணைந்து பிரகாசம்பொருந்திய அன்னவர்மீது அழுலளசுகந்தமுல வும் பனிநீரையெடுத்துத்தெளித்தும் நன்னயத்தோடுநின்றும்கண் விழியாமலும் தன்னையும் நோக்காமலுமிருப்பதையுணர்ந்த தேவி யானவள் சிந்தைமெலிந்துகூறுவாள்,—று. (௬௫)

வேந்தனுரைத்தவாய்மை வீண்படமுறையோவந்தோ
எந்தவேயென்றிறைஞ்சி வெழிலுறுமடந்தையாங்கு
சாந்தமாய்மேல்விழுந்து தழுவவப்பரமனானோர்
எந்தவுங்குழந்தையாகி யின்புறவழுவதானார்.

(இ-ள்) இராஜாதிராஜனாகிய வெங்கோமானுரைத்த வாய்மையியா த்தமாவதுதருமமோ—ஐயோ கடவுளேயென்று தொழுது அழகு லாவும் வனிதையானவள் அங்கு நித்திரையிலிருக்கும் பெரியவர்மீ து மெதுவாய்ச்சாய்ந்து ஆலிங்கனஞ்செய்கையில் ஸ்ரீகயிலாசபதி யாகிய பரமசிவன் எந்துங்குழந்தைவடிவமாகி யவ்வணங்குகளிப்பு ம் ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்கதாய் செங்குமுதம்போன்றஅழகிய வாயைத்திறந்து அழுகைசெய்யவாரம்பித்தார்—எ-று. (௬௬)

அவ்வொருகுழவியாகி யலறியேயழுகும்போது
பரமனார்செயலென்றெண்ணிப் பார்த்திபன்விரைவில்வந்து
கரம்தாலெடுத்தணைத்துக் களிப்புடனுச்சிமோந்து
விரகுடனிருக்கும்போதவ் விமலனுமாயமானார்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ கயிலாசபதியாகிய பரமசிவன் குழந்தைவடிவாய் அல றியழுகின்றசெய்யுளாநிந்த அரசனானவன் இஃது ஆண்டவன் திரு

விளையாடலென் றுணர்ந்து மிகத்தீவரமா யங்கனஞ்சேர்ந்து வனசமலர்களைப்போன்ற விருகரங்களா லெடுத்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமுகந்து நனிகாதலோடும் பேரானந்தங்கொண்டிருக்கையில் ஜகதீசனாகிய எம்பெருமான் மாயமாய்மறைந்தார்—எ-று. (௫௭)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐயனேயினதிருவுளச்செயலை யறிவமோவறிவிலேம்யாங்கள், மெய்யனேகண்கள் மூன்றுடையானே வேதனேவேதநாயகனே, அய்யனேயெம்மைச் சோதனைசெயவோ சுதனெனத்தோன்றியேமறைந்தீர், செய்யனேயெங்கட் கென்விதியென்று தேவியோடரசனுமெலிந்தான்.

(இ-ள்) சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய ஐயனே தேவரீரது திருவுளச்செயல்மடைமையோமாகிய யாங்கள் தெரிந்துகொள்வோமோ - தீக்கமற்றவனே, திரிநேத்திரங்களையுடையவனே, மறையுருவானவனே, சுருதிநாயகனே, பரிசுத்தனே, (காமதகனனே, காலாந்தகனே, புலித்தோலுடையோனே, திரிபுரமெரித்தோனே, நாகாபரணனே, சிரமாலைதரித்தோனே, மார்க்கசகாயனே, மாதவர்களுக்கனுகூலனே, கங்காதரனே, கிருபாகரனே, பராசத்தியை வாமபாகம்பெற்றமஹானுபாவனே, சர்வத்துக்கும் தானாய்நின்றவனே, ஆபத்பாந்தவனே, அடியவர்களுக்கு அபயாஸ்தங்கொடுப்பவனே, மெய்ஞ்ஞானச்சுடரே,) எளியோங்களைச்சோதனைசெய்யும் பொருட்டோ புதல்வனாகவுந் தோன்றிமறைந்தீர் - செம்மையுற்றவனே எங்களுக்கென்னவிதியென்று மங்கையுந் தானும் ஆற்றப்படாத துன்பத்திலழுந்தினார்கள்—எ-று. (௫௮)

கொற்றவனிவ்வாறுளமெலிந்தாங்கு கோவெனக்கதறுமக்காலி, னற்றவத்தோர்க ளதிசெயுமீசனுயகியுடன்விடையேறிச், சுற்றிலுங்கணங்கள் சூழ்ந்திடவிதிமால் தொடரவுமருணையம்பதிவாழ், வெற்பிகொளிறைக்குத்தரிசனமுதவவிரகுடன்பணிந்தவன் றுதிப்பான்

(இ-ள்) அரசனானவன் இவ்வகையாய் மனமெலிந்துவிம்மிக் கோவென்று வாய்விட்டலறிநிற்கையில் மேன்மைபொருந்திய தபத்தினையுடையவர்கள் போற்றிப்பணியத்தக்க பரமசிவன் பார்வதிதேவியோடும் வெண்விடையின்மீதேறி அநேகசிவகணங்கள் சூழத்தக்கதாகவும் பிரமனும் விஷ்ணுவும் வாகனங்களிலேறி வரவும் அருணையம்பதியை ஆளும் வல்லாளமஹாராஜனுக்கு தரிசனந் தந்தமாத்திரத்தில் ஆவலோடும் பூமியிற்பணிந்தெழுந்து சிரமிசை இருகரங்களையுங்கூப்பித் துதித்தான்—எ-று. (௫௯)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியேசரணமண்மே லடியாரைக்காக்கவல்ல
சோதியேசரணகங்கைத் தூயசெஞ்சடையிற்றன்னப்
பாதிமாமதியணிந்த பரமனேதமியேற்குற்ற
விதியைத்தாங்கவோர்சேய் நின்மலாவருளுவாயே.

(இ-ள்) ஆதிநாயகனாகியதேவேசரணம்-உலகின்கண் அடியார்களைச் சோதித்தாட்கொள்ளும்படியாகிய பூரணனேசரணம்-கங்கையையும் மூன்றாம்பிறைச்சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய் பொன்போற்பிரகாசிக்குஞ்சடையிற்றரித்திலகும் பரமேசுரனே-அடியேனது செங்கோல்விதியை தாங்கிக்கொள்ளும்படியாய் ஓர் புதல்வனைக்கடாக்ஷித்தருளவேண்டுமென்றுதொழுதான்—எ-று. (௬௰)

சுந்தரமன்னனேகேண்மோ சுதனுமக்கியாமேயானோம்
அந்தத்தினுமுனக்கே யறைவிதிமுடிப்பமென்று
சந்திரசேகரனார்வாழ்த்திச் சார்ந்தனாகயிலைபின்னர்
பந்தமாயுலகைவேந்தன் பண்புடனாண்டுவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்) அழகுலாவுங் கீர்த்திபொருந்திய அரசேகேளாய், யாமே உனக்குப் பிள்ளையாய் தோன்றினபடியால், உனது அந்தியகாலத்தில் வேதவிதியிற் கூறுஞ் சடங்குகளைச் செய்துவருவோமென்று சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வாழ்த்திவிடைகொண்டு தேவகணங்களுடன் கயிலாசகிரியைச் சேர்ந்தபின்பு மிகுந்த ஆவலோடும் வல்லாளமகாராஜன் அருணையம்பதியை ஆண்டு வாழ்ந்துவந்தான்—எ-று. (௬௧)

எழாவது

வல்லாளமகாராஜன்சருக்க-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம் - ௫௱௭௰.

சிவமயம்.

தீர்த்தத்தின்-படம்.

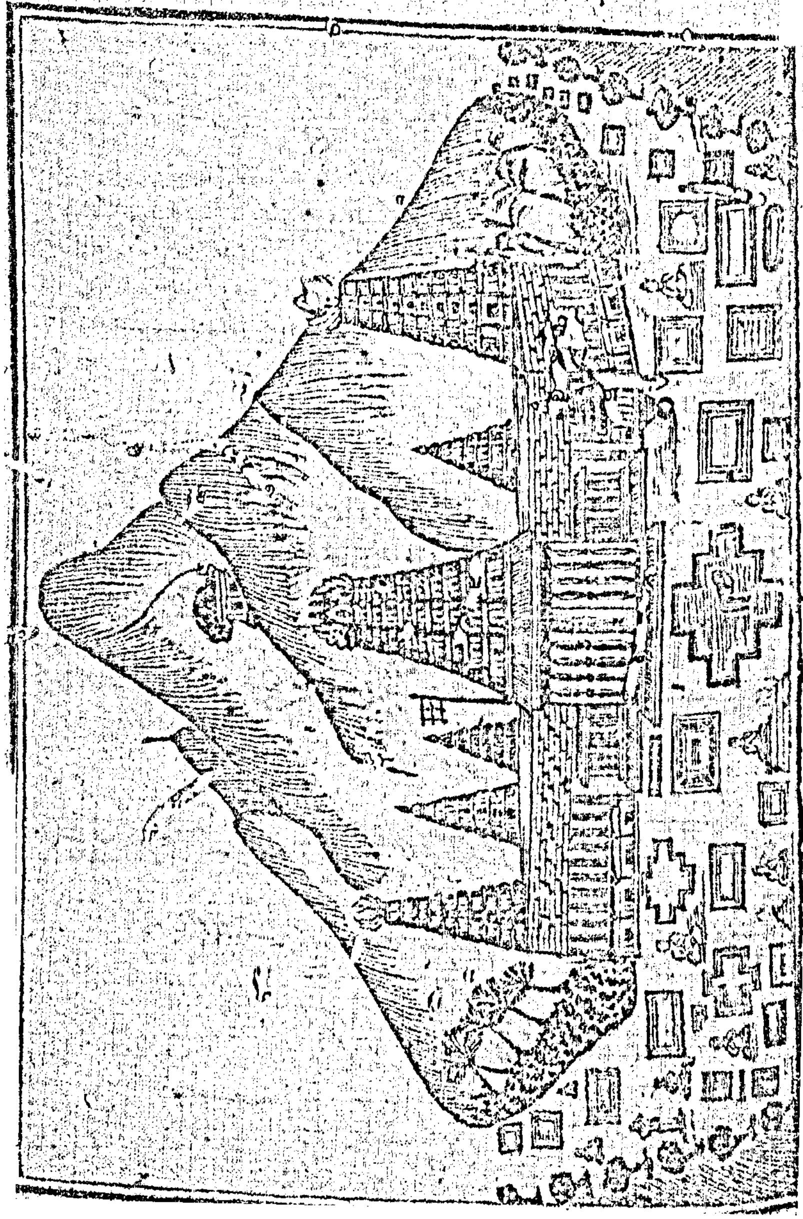

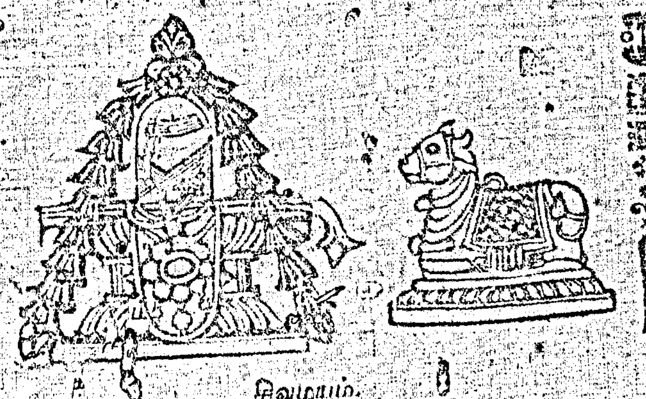

சிவமயம்.

எட்டாவது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப் பிள்ளையிருபதம்போற்றித் திரை
யான்முத்தருமலையுமொருமலையுந்தொலைந்தமலைக்கிழவனிருசீ
ரணைபோற்றிப், பொருமலையுமிரவுமலை மடியாருக்கொழிக்கவழற்
பொருப்பாயின்றென், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பசசைமலை மட
கனையையுங் கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) உயுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானையினது முகத்தையுடைய
பிள்ளையாரது இரண்டுபாதத்தையும் வணங்கி அலைகளாலே முத்து
க்களைக்கொழிக்குஞ் சமுத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையை
யும் அடக்கியசுப்பிரமணியரது பாதத்தைவணங்கித் துன்பத்தை
யும் சோர்தலையும் அடியார்களுக்கு ஒழிக்க அக்கினிமலையாகின்ற
என்னுடைய பிறவியைக்கெடுக்குஞ்சிவனையும் மரகதநிறம்பொருந் (௧)
திய பூர்வதியையும் மனதிற்சேர்ப்பாம்—எ-று.

கலிவிருத்தம்.

தேருமன்பிற் சிவபுராணத்தனி, லோங்குருத்திர
சங்கிதையோதினேன், பாங்கிலிங்க புராணப்பராப்
பிரம, மீங்கடிக்கடிப் பியம்புவேன்.

(இ-ள்) பெருகிய அன்பினாலே சிவபுராணத்தில் உயர்ந்திருக்கி
ன்ற உருத்திரசங்கிதையை முன் சொன்னேன் — பெருமையாகிய
லிங்கபுராணப்பரப்பிலே சாரமித்த தன்மையுஞ்சொல்வேன்,—

ஆதிவேத னருளச்சனகனும், வேதம்வல்ல வியாதி
லுகக்கின்றனன், சூதனுக்கவன்று சொல்லினன் சூதனு,
மேதமற்ற விருடியர்க்கிசைத்தனன்.

(இ-ள்) ஆதியிலே பிரம்மரிஷி ஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல-ஜனகர் வேத வியாசருக்குச்சொல்ல-வேதவ்யாசர் சூதரிஷிக்குச்சொன்னார்-சூதரும் குற்றமற்ற நைமிசாரணியத்து ரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்-எ-று. ()

வன்னிமாமலைத் தோற்றமும்வான்மகிமை, கன்னிபா
கன் கலந்ததுமுன்னமே, சொன்னமாதவி ருங்க
தொழித்தனன், பின்னருள்ள கதைகளைபேசுவாம்.

(இ-ள்) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும்-பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணான பார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றதும் முன்னமேசொன்னபடியினாலே அதை நீக்கிப் பின்னுமுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களைச்சொல்லுவோம்—எ-று. (௪)

தீர்த்தமும்மதிற் செய்தருமங்களும், வாய்த்தவின்
பின் வலஞ்செயுமிக்கமும், மேத்திடாதவ ரெய்துமிக
ழ்ச்சியும், பார்த்தான்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும், அதிற்செய்யப்பட்ட தருமங்களும் கிரிப்பிரதட்சணத்தின்மகிமையும், இவ்விதமகத்துவமும் சுவாமியை வணங்காதவரடையுமிகழும், அவரடைந்த இகழ்ச்சியைப்பார்த்துச் சுவாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்குவருகின்ற பாவமும். ()

பந்தமாயறியாது செய்பாவமுஞ், சிந்தையாலறி
ந்துசெய் தீமையம், முந்தையோர்க ளொழித்தமு
றைமையு, மெந்தைநாமகிழ்ச்சியும்புவேன்.

(இ-ள்) பந்தவசமாயறியாமற்செய்தபாவமும், மனதாரஅறிந்துசெய்தபாவமும், முதற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்தபாவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையும், சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த புழுகுபூனையின்செய்கையுஞ்சொல்லுகிறேன்—எ-று. (௫)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விருப்பில்கோதமனீசன் றிருமுனேவேள்வியாட்டத்
திருப்பொலிசடையோன்றன்றற் செவித்திருமறையோனுக்கு
உருப்பொலிகனலோவென்ன வுற்றனனவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறையவனைப்பூசைபுரியெனப்புகழ்ந்துசொன்னான்.

(இ-ள்) உலகத்து ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி சுவாமியின்சந்நிதியிலேமே வேள்வியொன்றுசெய்கிறதற்கு யத்தனித்து அக்கினிவளர்க்க அழகுபொருந்தியசடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் திருவருளால் முன்னமே தோன்றியிருக்கிற சிவபிராமணன் அந்தயாகத்தில் அக்கினிசொரூபம்போலப்பிறந்தான் அவனைப்பார்த்துக் கிரிரூப

மாகிவிளங்கிய அருணாசலேசுரனைப் பூசைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ்சொன்னார்—எ-று. (௭)

மற்றுமேழ்தருப்பைநீயி விடுதலுமலர்மாதென்னக்
கற்றையங்குழன்மின்னாரு முதிர்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
னற்றடம்பலவுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு கௌதமர் ஏழுதருப்பையையெடுத்து அக்குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்ட அளவில் இலட்சுமிபோலக்கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப்பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமியின் சந்நிதியிலே நாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார், அவர்கள்நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி ஊரைச்சிறப்புச்செய்தார்கள்—எ-று. (௮)

மந்திரம்பரவும்வெந்தீ மலைதனக்கெதிர்த்ததிழுபா
லிந்திரதடமுண்டாக்க விந்திரன்றுதலேகண்ட
தந்தரத்தமரர்நாமு மதிற்றினமூழ்கலாலே
சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குமைதருவின்மாலை.

(இ-ள்) தேவர்கள்மந்திரங்களாலே தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்தகிழக்குத்திக்கில் இந்திரதடாகமென்றொன்று இந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ள அந்ததேவேந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது அதில்நித்தியம் முழுகுதலாலே சந்தனக்குழம்பின்வாசமுள்ளவர்கள் அதில்நித்தியம் முழுகுதலாலே மனக்கும்-எ-று.

னையுமகற்பகபுஷ்பத்தின்மாலையின்வுடைய வாசனைமணக்கும்-எ-று.

பாமரமதிற்றைப்பூரம் படிந்திடிற்பருகிற்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்று லதினலம்பேசலாமோ
சுராபதிமூழ்கின்முன்னே தொடர்ந்ததீவினைகடீர்ந்தா
விராவியுள்ளளவும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்திய இந்திரதீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைஜலம்ஆசமனஞ்செய்தால் கோடிபிரமஹத்திதோஷம்போமென்று லதன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ இந்திரன்முன் அதில்மூழ்கித் தன்னைப்பற்றியதீவினைகளை நீக்கிக்கொண்டுசூரியனுள்ளளவும்வாழத்தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான். (௯)

அங்கிதன்பெயராந்தீர்த்த மருணைமால்வரைதன்கீழ்பால
பொங்கியகதலின்மீனந் திக்கட்பூரணையின்மூழ்கில
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய் திருந்திழையவரால்வந்து
தங்கியவினையுந்தீருந் தருமமுந்தவமுஞ்சாரும்.

(இ-ள்) அருணாசலத்துக்குத் தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு- அதில் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில் முழுகினால் செம்மைபொருந்திய மீன்போன்ற கரியகண்களையும் சிவப்பாகிய வாயையுமுடைய மாதர்களாலே வந்துபொருந்திய பாவமுந்தீரும் தருமமும் தவமுஞ்சேரும்—எ-று. (௧௰)

வன்னிமுன்னொருநாளேழு மறைக்குலமுனிவாகாதற
துன்னியமடந்தைமாரை விருப்பத்தன்சுவாலையந்தப்
பன்னியர்வடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்பட்டந்தபாவந்
தன்னைத்தான்கண்டவந்தத் தடத்தினிற்படிந்துசாய்த்தான்.

(இ-ள்) அக்கினிதேவன் முன் ஒருநாள் வேதமுணர்ந்த எழுமுனிவர்களுடைய பத்தினிகளை விரும்ப அதைத் தனது பெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவி என்பவளறிந்து அந்த ஸ்திரீகள் ரூபத்தைத் தானெடுக்கப்புணர்ந்து மேலே [illegible] பாவத்தைத் தீர்க்கத் தன் [illegible] டாக்கப்பட்ட [illegible] தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப் போக்கிக்கொண்டான்—எ-று. (௰௨)

தென்றிசை தருமதீர்த்த முளதகிற் செறிந்தாமூழ்கிற்
பொன்றிகழ்வடிவமர்ந்து மூடற்பிணிபொடிபட்டோடும்
வென்றியிற காலன்றூதர் விதிப்பன தொடரமேனி
குன்றியசாபந் தீர்ந்தத [illegible] ணிடைக்குளித்தமாதோ.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தமலைக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு- அதில் அன்பாய் முழுகினவர் உடல் பொன்வடிவமாகும்- தேகத்திலுள்ள வியாதிபோம், வெற்றிபொருந்திய யமபாசங்களையுடைய ஆயுதந்தொடர்ந்து தேகங்குன்றினதை யமனும் அதில் முழுகித் தீர்த்துக்கொண்டான்—எ-று. (௰௩)

நீங்கிருநிதித்த முளதுமேனிருதிகோணத்
தாங்கதின் முழுகினோர்க் கரும்பகையனைத்துந்தீரும்
ஓங்குமத்தடத்தின் முன்னே யுருகியே நிருதிமூழ்கி
வீங்கியகளிற்கட்பேழ்வா யலகையைவிசையம்பெற்றான்.

(இ-ள்) நீங்குதற்கரிதாகிய நிருதிதீர்த்தமென்று நிருதிமூலையிலிருக்கின்றது- அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந்தீரும் உயர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் முன்பே முழுகின பலத்தினாலே நிருதியென்பவன் நெருப்புநிறம்போன்ற கண்களையும் ஆழ்ந்த வாயையுமுடைய பேயைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டான்—எ-று. (௰௪)

வசையறுமலைக்குமேற்பால் வளம்பெறுவருணதீர்த்த
நசைபெறவதனின் மூழ்கிற் [illegible] பாவங்கள்றும்
இசைபெறத்தாகமெல்லா முழுகுமவ்விடத்தில் வாயு
திசையி [illegible] பவனதீர்த்த முழுகிலெத்துயரந்தீரும்.

(இ-ள்) குற்றமற்ற அருணகிரிக்குமேற்குத்திக்கில் வளப்பமுள்ள வருணதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு- ஆசையுண்டாக அதில் முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும்- முன் அந்த ஒன்பது பேருமதில் தங்களிஷ்டத்தையடையமூழ்குவார்கள்- வாயுதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு- அதில் முழுகினால் எல்லாத்துன்பமுந்தீரும். (௰௫)

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுகினோர் வறுமைபோமத
[illegible] குணபாலீசன் மருத்துவர்சமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறிந்தகளின் மூழ்கிற் புலையரிற் கடையரேனு
மடவுடன் வருணநான்கி லதிகமாயரனைச்சேர்வார்.

(இ-ள்) வடக்குத்திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு- அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம்- அதற்குக் கிழக்கு ஈசானியதிக்கிலே அசுவினிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது- அதில் முழுகினால் நீசசாதியாரிலும் இழிந்தவராயிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலும் மதிகமாகிப் பரமசிவனைச் சேருவார்கள்—எ-று.

அந்தகத்தயர்ந்திறந்தன்பா லகத்தில் தடமுண்டங்கே
முந்தியகன்னிமாதம் மூழ்கியுட்கொண்டபேர்கள்
சந்திரவதனங்கண்டோர் தமிழ்க்கவிக்கரசராவர்
செந்திருமயிலுங்கல்விச் செல்வியுஞ்சேருமன்றே.

(இ-ள்) முன் தெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்கு [illegible] காக அகஸ்தியர் தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு- அதிற் புரட்டாசிமாதத்தில் முழுகி அந்தக ஜலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தைப்பார்த்தவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள், இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் அவரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள்—எ-று. (௰௭)

கனபதிகடத்தைச்சேர வசிஷ்டன் தடமுண்டந்த
முனிவனாப்பசியில் மூழ்கி முனிவர் தலைமைபெற்று
ரனை [illegible] தில் முழுகினார்கட்கு கமுஞ்செங்கைநெல்லிக
கனியென விளங்குபாவக் கடலுமுங்கடப்பரன்றே.

(இ-ள்) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகே வசிஷ்டதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு- அதில் வசிஷ்டர் ஐப்பசிமாதத்தில் முழுகி முனிவர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையாயிருக்கப்பெற்றார், அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்கட்குச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலவிளங்கும், பாவமாகிய கடலைக் கடந்தாண்டுவார்கள். ( )

கங்கைவேற்குமரனானை முகத்தவன்கதிரோன் றிவற்பின்
மங்கையோர்வடுகன்கன்னி மதியமெண்வசுக்கள் வெள்ளைப்
பங்கயமடந்தைதேவர் குழாத்தடம்பலவுமுண்டு
மங்கதோர்தடத்தின்மேன்மை மறைகளுமறிவுறாதே.

(இ-ள்) கங்கை- வேலாயுதத்தையேந்திய சிவசுப்பிரமணியர்- விக்கினேஸ்வரர்- பார்வதி- வயிரவர்- சூரியன்- சந்திரன்- சத்தகன்னிகள்- அஷ்டவசுக்கள்- சரஸ்வதி- மற்றுமுள்ள தேவர்கள் முழுகிய தீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு, அவற்றில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின்பெருமையை வேதங்கள்கூடச்சொல்ல அறியாதுகாண்—எ-று. (௰௯)

ஒருநதிதானுமொவ்வாத் திருநதிவடபாலாக
வருநதிமுழுகிப்பூமான் மாயவனாகத்திற்சேர்ந்தா
ளருமதைபரவுஞ்சோணை நன்னதிதென்பாற்றோன்றுஞ்
சுரநதியமுனைபொன்னி பணிந்துதந்துயரந்தீர்ந்தார்.

(இ-ள்) ஒருநதியையும் ஒப்புச்சொல்லக்கூடாத திருநதியென்றொருநதி- அருணாசலத்துக்குவடக்குப்பக்கத்திலுண்டு, அதில் இலக்ஷ்மி முழுகி விஷ்ணுவினுடைய மார்பைச்சேர்ந்தாள், நாமதாநதிவணங்குஞ் சோணையென்றொருநதி- அருணாசலத்துக்குத் தெற்குத்திக்கிலிருக்கும், அதில் கங்கை- யமுனை- காவேரிமுதலியநதிகள் முழுகித் தங்கள் துன்பத்தைப்போக்கிக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௨௰)

புண்ணியவாறுதெய்வ மலைக்குமேற்றிசையைப்பொங்கு
நண்ணியபுண்ணியாற்றா லொன்றுபோர்நகரந்தானும்
எண்ணியநதியின் மூழ்கி யிழுவென்றரசனீங்காம்
பெண்ணியல்வடிவந்தீர்ந்தான் வடிவமும்பேறும்பெற்றான்.

(இ-ள்) தெய்வீகம்பொருந்திய அந்தமலையின் மேற்பாரிசத்தில் [illegible] என்றொன்றுண்டு- அதனருகிலே புண்ணியாறு

என்றுஞருநகாமுன்பு அதிலிருந்த ஈடுனெனகிரி இராசன் தனக்கு த்தியாகவந்தவிடத்து மின்னலுருவதவேர் அந்தநதியில் முழுகித் தீர்ந்து நல்லஉருவமும் வேண்டியபேறும் பெற்றான்—எ-று. (உக)

திருந்துமே புராதேசுக்கசொற் றிருநதிவ்விடபாற்றேன்றும்
பொருந்தியவில்லறிந்துசெவ்வே ளமைத்திடப்புனிதநீரி
லருந்திகழுயிலோர்கண்மூழ்கி யசுரரைத்தொலைக்குஞ்சிரு
மருந்தயிலமரர்சேனை பதியெனும்வரமும்பெற்றான்.

(இ-ள்) அழகியசேயாறுள்ளவிவ்வம்நதி-முன்சொன்ன திருநதிக்குவடபா சிசத்திலிருக்கும், அதுமுதல் சிவசுப்பிரமணியர் வேலெறிந்தவழி முந்த தீர்த்தம்-அதில்மிகவும்பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அந்தச்சுப்பிர மணியரே முழுகி அசுரர்களைக் கொல்லும்வரமும் அமிர்தபானஞ் செய்யுந்தேவர்களுடையசேனாபதியென்கிறபேறும்பெற்றார். (உஉ)

திருத்தாலயத்திலுள்ளே சிவகங்கையெனாமுதிதங்
கருத்தினிலசித்தால்தெய்வக் கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்
உருத்திரர்பலருமாசி மகத்திலேயுகந்துமூழ்கி
எருத்தினிலிருந்துதேவ ரெவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்) சுவாமியினுடைய ஆலயத்தில் சிவகங்கையென்று ஒரு தீர்த்த முண்டு-அதைத் தினந்தோறும் தன்மனதிலே நினைத்தால் கங்கையி லமுழுகின பலனுண்டாகும், அநேகருத்திரர்கள் மாசிமாதத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனருடனாய் எல்லாத் தேவர்களிலும் மேன்மைபெற்றார்கள்—எ-று. (உங)

சக்கரதீர்த்தமந்தத் தடத்திலீற்குணபாற்றோன்றும்
மைக்கடலனையமேனி வராகமால்படிந்ததாகும்
அக்கணைவலமாய்வந்தோர் முழுகினோரருந்தினோர்கள்
[illegible]னப்பதம்பெறுவரன்றே.

(இ-ள்) சக்கரதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தம்-முன்சொன்ன தீர்த்தத் துக்குக்கிழக்கிலிருக்கின்றது-அது முன்னமேசமுத்திரத்தினின்றும்பே ர்த்தவிஷ்ணுவராக அவதாரத்தில்முழுகிப்பேறுபெற்றதாகும்-அத்தீர் த்தத்தைவலமாகவந்தவர்களும், அதிலேமுழுகினவர்களும் அந்தத்தீர்த் தத்தை உட்கொண்டவர்களும், அன்புசமுத்திரத்தில்நின்று சிவனு டைய இரண்டுபாதத்தையும்இடமாகப்பெறுவார்கள்—எ-று. (உச)

நாயகனருங்கோயின் மருங்கினிலனிலக்கோயிற்
றூயவன்பெயராந்தீர்த்தந் தியலன்றிசையிற்றோன்றும்
காயமத்தடத்திற்றோய்ந்தார் பிறவியாங்கடலிற்றோயா
[illegible]ஞ்சனனந்தோறு மடைந்தநீவிணைபுந்தீர்ப்பார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப்பக்கத் தில் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு-அதி லேமுழுகினவர்கள் பிறவிச்சமுத்திரத்தில்முழுகார்கள், ஆயிரம் பிறப்புகள்தோறுஞ்சேர்ந்த தீவினையைத் தீர்ப்பார்கள்,எ-று. (உரு)

அத்தடன்முழுகிச்செம்பொன் னனுவளவளிப்பாராகிற்
சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்தப் புவியெலாந்தனத்தினுலு
முத்தணிமணியினாலும் நிறைந்ததுமுழுதுமீசன்
பந்தர்பலனிக்[illegible]

(இ-ள்) அத்தீர்த்தத்தில்முழுகித் தங்கமொருஅணுவளவுகொடுப்பா ரெனில்சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூமியெல்லாம்சொர்ணத்தினாலும், நவரத்தினங்களினாலும் நிறைந்து அவைகளையெல்லாம்சுவாமியினு டையபத்தர்களிடத்திற்கொடுக்கும்பலனிலுமதிகமாகும், எ-று. (உசு)

தேனகுதடத்தின்மூழ்கிச் செயபவானந்தோர்வெள்ளைத்
தானவாரணஞ்சூழ்செம்பொற் சயிலநேர்விமானத்தேறி
மேனகையரம்பைதூய கவரிகளிரட்டமேவி
யானிலோர்மயிர்க்கோர்கற்ப மரன்பதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) தேன்பொருந்தியபுஷ்பங்களையுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழு கி [illegible]வெளுப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெள் ளை யானைகள்சூழ்ந்து தாங்கப்பட்டமகாமேருபோலுஞ் சொர்ணவி மானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகைஅரம்பைஇருவரும பரிசுத்தமா கியகவரிவீசப்போய் அப்பசுவினுடையமயிரொன்றுக்குஒருகற்பகாலம் சிவபதத்திலிருப்பார்கள்—எ-று. (உஎ)

[illegible]தார்கோல
காலமேயதனின்மூழ்கிக் கரியவானளித்தோர்கோல
நீலமால்வரைபோனில நெருக்கியவிமானத்தேறிச்
சூலமேபிடித்துப்பூத கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலலோசனர்வாழ்கின்ற பரபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுகி கறுப்புப்பசுவைத்தா னஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத்தின மிழைத்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தையும்பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள்தொடர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ னுடைய பரமபதத்திலிருப்பார்கள்—எ-று. (உஅ)

விடைகளாயிரஞ்சூழ்முத்தின்
வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சூழ்முத்தின்
கொள்ளையாம்விமானத்தேறி யிமையவர்குழாங்கொண்டேத்த
வள்ளலார்பதத்திற்சேர்வர் மழைக்குடை[illegible]செருப்புதந்தோ
ரொள்ளரும்பரிமாவீந்தோ ரிந்திரப்பதத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்) அத்தீர்த்தத்தில்முழுகி வெள்ளைப்பசுவைத்தானங்கொடுத் தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளைரிஷபங்கள் சூழ்ந்த முத்தினால் அலங்கரிக் கப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள்கூட்டமாகச்சேர்ந் துவணங்கச் சுவாமியினதுபதத்தில்சேர்வார்கள்-மழைக்குடையும் பாதரட்சையுங்கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர் தேவேந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள்—எ-று. (உகூ)

[illegible]ளித்தோர்தேவர்
கன்னியைத்தானமாகக் [illegible]
பொன்னியலுலகிற்போக பூமியிலளகைநாட்டின்
மின்னிகழ்மலரோனாட்டில் விரும்பினநுகர்ந்துதேவர்
சென்னியால்வணங்கப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தக் கரையிலே கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகா புரிப்பட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும்சில நாட்களிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர் கள்தலையாலேவணங்க அதன்பின்சிவபதவியிற்சேர்வார்கள்-எ-று ()

உத்தமதலத்திற்கோடி பருத்தவர்க்கு தவுமன்னம்
நித்தமாங்காசியீதோ ரன்னப்பலன்றருங்கோரீ
தத்தலத்தனந்தகோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னந்
சத்தியவருணைநாட்டி லன்னப்பலன்றருங்கொல்லுர்த்தே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில்கோடி அருமையாகியதவசிகளுக்குப்படைத்தஅன்னத்தின் பலனானது நித்தியமாயிருக்கிற காசியில்பெரியோர்களுக்குப்படைத்தஅன்னத்தில் ஒருஅன்னப்பலனுக்கு ஒவ்வாது அப்படிப்பட்டகாசியில் அநேககோடிதபசிகளுக்குப்படைத்த அன்னத்தின்பலன்உண்மையாகிய அருணாசலஸ்தலத்திலேபடைத்தஅன்னத்தில் ஒருஅன்னப்பலனுக்குஒப்பாகாது—எ-று.

ஆவடியளவுபூமி யந்தணர்க்களித்தோர்சன்
சேவடிநிழலிற்றங்கள் கிளையுடன்செருக்கிவாழ்வார்
மாவிடையாற்குவிட் டோர் மற்றொருவிடைமேலேறி
மேவிடுஞ்சிவலோகத்தில் பவனிபோயுவப்பரன்றே.

(இ-ள்) பசுவின்குளம்பளவு பூமிபிராமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவனது பாதநிழலிலே தங்களுடையசுற்றத்தோடு களித்துவாழ்வார்கள், சுவாமிக்குப் பெருமைபொருந்திய ரிஷபங்களைத் தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு ரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனதுலோகத்தில் பவனியாகப்போய்சந்தோஷித்திருப்பார்கள்.

சாலைகள்ளமைத்தோர்நந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்தடங்கண்டோர் குலிசனார்பதத்திற்சேர்வார்
ஆலயமெழுகித்தூர்த்து விளக்கிட்டோரலங்கரித்தோர்
வேலையினமுதப்பாந்தண மெத்தைதயிற்றுயில்வரன்றே.

(இ-ள்) அருணாசலத்திலே சாலைவைத்தவர்களும் நந்தவனம்வைத்தவர்களும், கிணறுகள் மணற்குன்றுபொருந்திய குளங்கள்வெட்டினவர்களும்தேவேந்திரபதத்தையடைவார்கள்- ஆலயத்திலுள்ள பள்ளங்களை நிரவிமெழுகி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணுவாய்த் திருப்பாற்கடல்மத்தியில் சர்ப்பசயனத்தில் யோகநித்திரைசெய்வார்கள்—எ-று. (?)

மழைப்புனலரிதாநாளின் மருவணீர்ப்பந்தல்வைத்தோர்
செழிக்குமேற்பதவிதன்னிற் றேவருந்துதிக்கவாழ்வார்
புழைக்கைமாவுரியான்பார்க் கணிகலைபுனைவித்தோரோ
ரிழைக்களவிறந்தகால மிறைபதத்திருப்பரன்றே.

(இ) ஜலமரிதாகியகோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தவர்கள் செழிப்பானமேலாகிய பதவியில் தேவர்களும்புகழும்படி வாழ்வார்கள்—யானையுரிபோர்த்தசிவனுடையஅன்பர்களுக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தவர்கள் ஒருஇழைக்களவிறந்தகாலம் சிவபதத்திலிருப்பார்கள்.

மடஞ்சமைத்தவர்களந்த மடத்திலோர்துகள் [illegible] ணோர்கறப
யிடம்பிடித்தழியாவீட்டு விருப்பர்வேறிறந்தபேர்க்கு
விடக்குடித்திறந்தபேர்க்கும் விதிமுறையுதவுவிக்கு
கடன்கழித்தனரோவந்தக் குலமெலாங்கயிற்சேரும்.

(இ-ள்) இந்தஸ்தலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அம்மடத்திலிருக்கிற தூசுகளுக்கு ஒருகற்பகாலம்கெடுதலில்லாதமோக்ஷத்தில் நிலைபெ

ற்றிருப்பார்கள்-பின்னு மவச்சாவாயிறந்தவர்கட்கும் விஷங்குடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உதவிபொருந்தியபிரேரியாகம் அத்தலத்தில் செய்தால் அவர்களுடையகுலத்தாரெல்லாரும் கதியிற்சேருவார்கள்-எ-று.

காகமுன்பலிபீடத்திற் பலிதனைக்கவரும்போதி
லாகமார்சிறையைக்கீழே புடைத்ததாலயத்திலூடே
யோகையானமருகோயில் விளக்கியதெனவுட்கொண்டு
பாகசாதனனூர்வாழும் பதியினைப்பரமனீந்தான்.

(இ-ள்) ஒருகாக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக்கோயிற்பலிபீடத்திலிருக்கிற பலியன்னத்தை வாயினாற்கவ்விக்கிறபோது தன்னுடைய சிறகையால்கீழேயடித்தது, அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தினிலே விளக்கியதாலால் நம்முடையகோயிலைவிளக்கியதென்று நினைத்துத் தேவேந்திரன்வாழ்கிற லோகத்தை அந்தக்காகத்துக்குக்கொடுத்தருளினார்.

மூழ்கமொன்றுகோயின் முன்புயிருக்கிளறும்போது
தேடருமணியொன்றங்கேசிதறச்சோதிவிளங்கிடக்காட்ட
வாடியபெருமான்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீடியர்நெறியுங்காட்டி விளங்குசாலோகமீந்தார்.

(இ-ள்) ஒருபெருச்சாளியானது கோயிலில் வளையுண்டாக்கும்போது சந்நிதியில் தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச் சுவாமியினுமேலே விளக்குப்போலக்காண்பிக்க - நடனஞ்செய்தசுவாமியானவர் நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அதற்குஞானமார்க்கத்தைத்தெரிவித்துச்சாலோகபதவியைக்கொடுத்தார்—எ-று. (?)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்துநாலைக்
கலந்துடனிழைக்கவீது கலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனாக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
யுலர்ந்தபின்னெடியமாய னுலகிலேயுதவினாரே.

(இ-ள்) அந்தமலையில்ஒருநாள் ஒருசிலந்திப்பூச்சியானது நூலாலேபின்னவிட இது வஸ்திரம்நெய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியைஇராஜாவாகப்பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவியோகமானபிற்பாடு விஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்—எ-று. (?)

அறுசீரடி-ஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவ மெனநினைத்தவ்விடத்தில்வைத்தோ
னொருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கனனந்துசிவ னென்னவேற்றுமை
யகன்றபதவிசேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப்பதிவளமீதெனவுரைத்துப் புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தே யிருந்தனனன்
மறைபுகன்ற செல்வன்றானே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன் மணலைச்சிவனுருவமென நினைத்துவைத்ததனால் அவன் மேலாகியகதியைச்சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமலிருக்கிறசாரூப்பியபதவியைப்பெற்றான்-ஒப்பில்லாத அருணாசலத்தின்வளமிதுவென்று தாமரைமலர்போல் முகமலர்ந்து சொல்லியிருந்தார்- நான்குவேதங்களையுஞ்சொன்ன பிரமா—எ-று. (?)

எட்டாவது - நிர்த்தசருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் (?)

சிவமயம்.

திருமலை வலம்புரிதலின்-படம்.

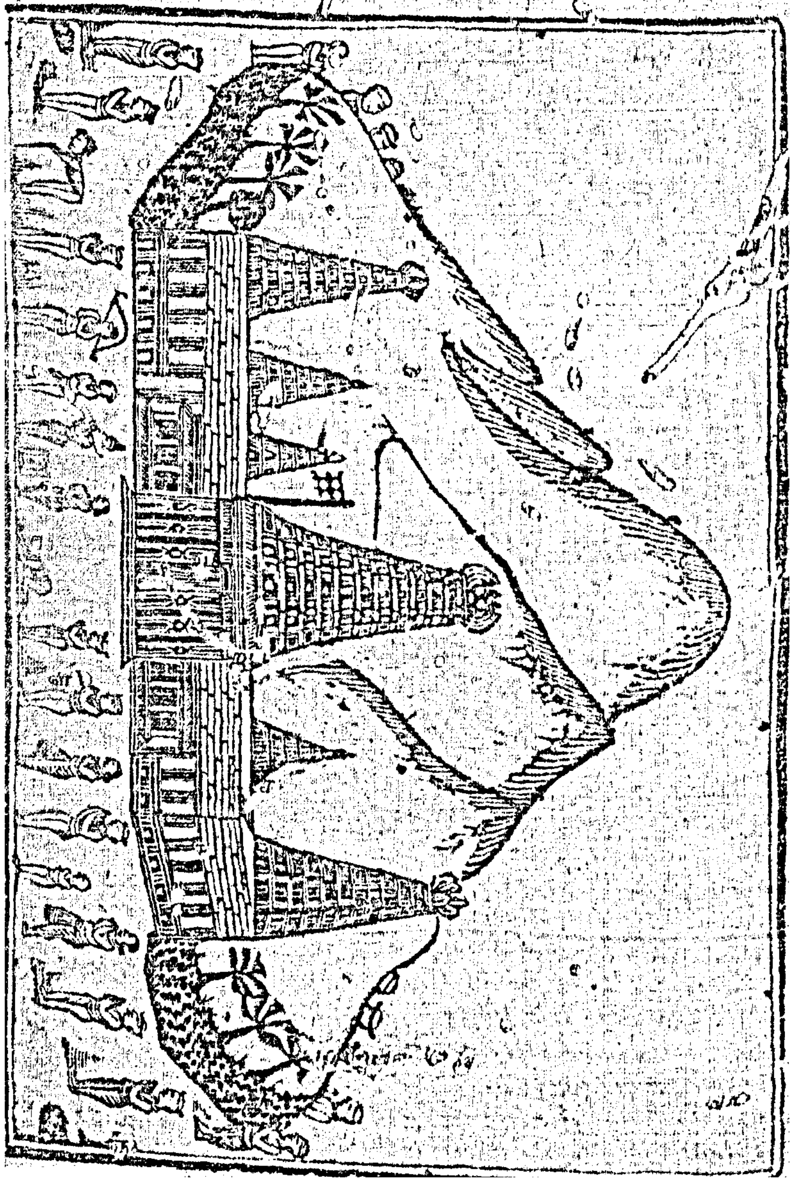

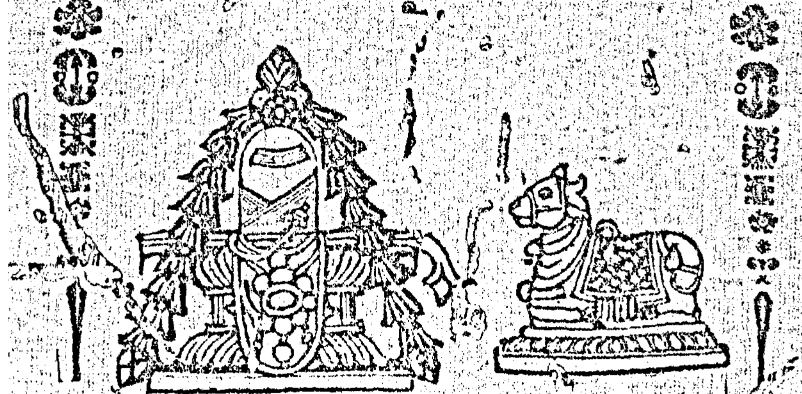

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலத் தடங்களது பெருமையினைக் களித்தேனை
ந்த, வனகமலைவலம்புரியுஞ்செயலினையுந்தெரியவுரைத்தருள்கவெ
ன்று, சனகமுனிவெழுந்துபணிந் துரைக்குந்தேம் மனமகிழ்ந்து சி
னகோவிற், றினகரனார்கிரந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்கடவுளிவை
செப்பலானான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்திய பிரமாவே, பொன்போன்ற நிற
த்தையுடைய தாமரைப்புஷ்பங்கள் சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெரு
மையைச் சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன் - பாபநாசமாகிய
கிரியை வலஞ்செய்யும் பெருமையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்று
சனகரிஷியானவர்எழுந்து வணங்கிச்சொன்ன அளவில் மனது சந்
தோஷித்துச் சூரியன்தனதுகிரணமாகிய திறவுகோலாலே திறந்து
மூடுந்தாமரைமலராகிய கோயிலில் வாசஞ்செய்கின்ற பிரம்மா சொ
ல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

கற்பமெலாமரியதவம் புரிந்தவருமதின்பெருமை காணமாட்
டார், அற்பதவம்புரிந்தவருக் கருணகிரிவலத்தினை யறியலாமோ,
சிற்பரன்றன்புகழ்கேட்கும் விருப்புடையாயென்னுனக்குச்செப்பா
நின்றேன், னற்புதவிக்கதையைமுறைச செவ்வழியே புகட்டினபடிரு
கேண்மின்:

(இ-ள்) கற்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், அதன் பெருமையை யறியமாட்டார்கள், அற்பமான தவத்தைச்செய்தவர்களுக்கு அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடுமோ பரமசிவனுடைய புகழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உனக்குச்சொல்லத்தொடங்கினோம், அற்புதம்பொருந்திய இந்தக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உன்காதாகிய வாய்வழியிலே புகட்டி இன்பமாக அருந்தென்றுசொன்னார் பிர்மமா—எ-று. (௨)

சோணகிரிவலம்புரிதல்பிறவியெனும்பெருங்கடற்குத்தோணியாகு, *மோனரகக்குழிபுகாது தரியமுத்திவழிக்கேறவேணியாகும், காணரியதவத்தினுக்கு மா[illegible]னுக்கு மரும்பொருட்குங் கா[illegible]மாகும், வாணுதன்மின்னிடத்திருக்குங் கண்ணுதற்கு மனமுருக்கு [illegible]முச்சியாகும்.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்கிறது பிறப்புஎன்கிற பெரியகடலைத்தாண்டுதற்கு ஒருதோணியாகும்- எழுநரகக்குழியிலும் புகாமல் அருமையாகிய முத்திவழிக்கு ஏறுகிறதற்கு ஏணியாகும் காரணியாயிருக்கும்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியை மனதையுருக்குஞ் சந்தோஷமாகும்—எ-று. (௩)

காசிமுதற்சிறப்புடைய தலங்களிலேயிருந்திறைவனைக் கற்பகாலம், பூசைசெய்யுமொருபலமு நெடுங்காலமரியதவம் புரிகைதானும், தேசிகனருள்கொடுத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருஞ் சித்திதானும், நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகின்றதொப்பதற்குநிகராமோ.

(இ-ள்) காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய ஸ்தலங்களிலிருந்து சுவாமியைக்கற்பகாலம்பூசைசெய்தபலமும் அநேககாலந்தவசுசெய்தலும் குருசொல்லிய முறைப்படியே சமாதியிலேயிருந்து அடைகின்றசித்திகளும் அருணாசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்றுசொல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்றுசொன்னார் (௪)

அருணகிரிவலம்வருகென் றுரைப்பளவிலதிகபிரமகத்திநீங்கும், நருமதையினளவுமதுவருந்துபவம்வருந்தநடுங்கியோடு, மருவு பெரும்பொருள்கவர்ந்த பழவினையுங்கரங்குவித்து வழிகொண்டேகும், குருபாற்குத்தவறிழைத்த கொடுவினையும்பயந்துகருக் குலையுந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யென்றுசொல்லுமளவில் பிரமஹத்தி பாதகம்விட்டுவிலகும்- நருமதையாற்றுநீரளவு மதுவைப்பானம்பண்ணியபாவமும் வருந்தமுற்றுநடுங்கி யோடிப்போகும், பிறருடையபொருளைக் களவுசெய்த பழமையாகிய பாவமும் கைகுவித்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும், குருவாகிய சுவாமிக்குத் தவறுசெய்தபாவமும்பயந்து கருப்பங்கலைந்துஓடிப்போகும். (௫)

[illegible]வினையுடன்பட்டும் பெருங்காற்றினெறிபட்டபோலவி யாமிருக்கும், தாதையைக்கடிந்தவினை கருடனுற்றவரவெனவே தன்[illegible]நுமாய், மைந்தரையுமகளிரையுந் தொலைத்தவினைக்கடல்சுவறிவறியவாகு, மெந்தைபொருள்கவர்ந்தவினை நாமிருக்குமிடமேதென் றிசைக்குந்தானே.

(இ-ள்) இறுதியைக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யுமென்று நினைத்த அளவில் சூறைக்காற்றிலகப்பட்ட விளக்கின்தீபம்போல அவிந்துபோகும், தகப்பனைக்கொன்றபாவமும் கருடனைக்கண்டபாம்புபோல நடுக்கத்தையடைந்து ஓடிப்போகும் பிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையுங்கொன்ற பாவமாகியகடலும் வற்றிப்போகும், எம்முடைய சுவாமியினது திரவியத்தைத் திருடினபாவம் நாமிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஓடிப்போகும்—எ-று. (௬)

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாநிற்கு
மீரடிராசசூய பலந்தருமின்னுமூன்று
நேரடிபரிமேதத்தின் பலந்தினையிறைக்குநாலு
பாரடியிடுவார்க்கியாகப் பலனெலாமளிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து ஓரடியெடுத்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன்சித்திக்கும், இரண்டடிக்கு ராஜசூயயாகபலன்சித்திக்கும், மூன்றடிக்கு அஸ்வமேதபலனுண்டாகும், நாலடிக்குஎல்லாயாகத்தின்பலனுஞ்சித்திக்கும் (௭)

வலங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செயும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களீயும்
தலங்கொண்மூன்றடிகளீரெண் டானத்தின்பலத்தைநல்கு
மிலங்குநாலடிக்கியோகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும்.

(இ-ள்) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்த ஓரடியின்பலன் பூமியைப்பிரதக்ஷணஞ் செய்தபலனை உண்டாக்கும், இரண்டடியின்பலன் சருவதீர்த்தமாடியபலன்களைக்கொடுக்கும், மூன்றடியின்பலன் சோடசதானப் பலனைக்கொடுக்கும், நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும்—எ-று. (௮)

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலனெலாம்வழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கந் தாபித்தவுறுதிநல்கு
மெய்த்தவேயடிமூன்றிட்ட பலன்சொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதாபிக்கோயில் சமைத்தபேறெல்லாநல்கும்.

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்த ஓரடிக்குப்பூசாபலன்களெல்லாம்பலிக்கும்- இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்தபலனைக்கொடுக்கும்-மூன்றடிக்குக் கோடிவிமானஸ்தாபிகளையுடைய கோபுரங்களைக்கட்டிய பேறுகொடுக்கும், எ-று. (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம் - வேறுவண்ணம்.

அருணகிரிவலத்தோரடியிட்டோர் உருத்திரர்வாணிலைகைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர் மகேசுரர்தம் பதந்தனைச்சேர்ந்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைந்தமலை வலமாகவெழுந்துமூன்றடியிட்டார்க்கே, கோடிகலைமுறையவரைச் சிவலோகந்தனிற் கொடுபோய்க்குடிவைப்பதாமே.

(இ-ள்) நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று [illegible] ருத்திரபதவியை யடைவார்கள், இரண்டடி

* எழுநரகக்குழியென்பது - ஏழுநரகக்குழி எனத்திரிந்த தென்மொழிவழக்கு.

வைத்தவர்கள் மகேசுரபதவியையடைவார்கள், மூன்றடிவைத்தவர்கள் கோடி தலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டு போய்ச்சேர்க்கும், எ-று. (௯)

நன்றிதருமருணகிரிவலமாகச்சிறிதாவழி நடந்தபேர்க்குத், தங்குநெடுங்கிரணவெள்ளிக்கயிலைமலைவழிகடுகித்தொலையாநிற்கு
ன்றியுடம்பின்வலமாய் நடந்தவழிப்பாலுழுந்து மழற்சியாலே, கன்றியகாலினைக்காணிற் கன்றியகாலனைப்போலக் காணும்பாவம்.

(இ-ள்) நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தைவலமாகக்கொஞ்சதூரம் நடந்தவர்களுக்குநெருங்கிய கிரணத்தை வீசுகின்றவெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திற்குப் போகிறவழி சீக்கிரத்திற்சுருங்குமல்லாமலும், அம்மலையை வலமாகப்போகிறபோது சிறுங்கைக்கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவனைக்கண்டால் யமனென்றுபயந்து பாவங்கள் ஓடிப்போகும்—எ-று. ()

வன்னிமலைவலம்புரிந்தோர்பதத்துகளொன்றொருவாயு வசத்தினாலே, புன்னகரமனையவிடம் புகுதிலதுகயிலையெனப் புனிதமாகும், இன்னுமவர்பதத்துகளோர் மனிதருடற்செறியிலப்புநீங்கும், இன்னுமவர்பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர் பெருமைகளென் சொல்லுவாமே.

(இ-ள்) அக்கினிமலையை வலம்வந்தவர்கள்பாதத்தில் ஒட்டிய துகளொன்றுகாற்றினால் நகரத்தையொத்த இடங்களிற்சேர்ந்தால் அதுவுங்கைலாயம்போல்பரிசுத்தமாகும்இன்னும்வலம்வந்தவர்கள் பாதத் துகளிலொன்றுமனிதரதுதேகத்திற்பட்டால் இறப்பும்அவரைப் பின்பற்றிவருகிறபிறப்பும்நீங்கும் அப்படியாகும்போதுபிரதக்ஷிணஞ்செய்தவர்களுடைய பெருமைகளை என்னசொல்லுவோம்.

இந்தமலைவலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்குங் கயிலையினி னேகும் போதிற், சந்திரன்வெண்குடையெடுக்கு மிரவிவிளக்கெடுக்குமங் கைதருமந்தாங்கும், மந்திரமேவிந்திரனுர் வழிக்குமலர்ப் பரப்பிடு வாளளகைக்கோமான், வந்தனைசெய்தருகுவருங் கந்தமலர் மழைசொரிவார்வசுக்கடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற கைலாயமலையைச் சேரும்போது சந்திரன்வெள்ளைக்குடை பிடிப்பான், சூரியன்விளக்கெடுப்பான், தருமதேவதை கைதாங்கிவரும், தேவேந்திரன்வருகிறவழியில்புஷ்பங்களைப்பரப்புவான், குபேரன்நமஸ்கரிச்செய்து சமீபத்தில் வருவான், அஷ்டவசுக்கள் புஷ்பவருஷங்களைப்பொழிவார்கள், எ-று. (௰௩)

மேனகையுமரம்பையுட னுருப்பசியுந்திலோத்தமையும்வீணை பாடக்கும், ஞானநடம்புரிவர்கங்காநதியுடனேயமுனைநதி சூழ்புரிவிசு ம, போனகவின்னமுதுமலைத்துகிலுமுகிலெடுத்தெதிரே போகும் போது, ஞானமுகங்கொண்டலர்மடந்தை நாணுமுன்னே மறைபுகழ்ந்து நடக்குந்தானே.

(இ-ள்) மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வசியும், திலோத்தமையும், வீணைவாத்தியத்துடனே சங்கீதம்பாடி நடனஞ்செய்து கொண்டுவருவார்கள், கங்கையும் யமுனையும் ...

ண்டுவருவார்கள், சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் மலையளவு வஸ்திரங்களையும் மேகமெடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரும், இலக்ஷ்மி பூவும்கஸ்தூரியுங்கொண்டுவருவாள், முன்னே சதுர்வேதங்களும் புகழ்ந்துகொண்டுவரும்—எ-று. (௰௪)

வேறு.

சேற்பொதிந்துகளுங்கங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதுமியோகத்தாலே யுருதலும்பலமோர்வல்லாம
ஆர்ப்பொலிசடையன்சோண சலத்தினைவலமாய்ச்சூழல்
காற்பலமென்றெண்ணுதே முழுப்பலங்கருதுங்காலே.

(இ-ள்) சேற்கெண்டைகுதித்துவிளையாடுகிறகங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களிலாடியபலனும்சிறந்தசிவஸ்தலங்களைத்தரிசனஞ்செய்தபலனும் யோகஞ்செய்தவிடத்தில்வந்தபலனும்ஒப்பாகாது,ஆத்திமாலையைத்தரித்தசடையையுடையசிவசொருபமாகிய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்தால்காற்பலமென்றெண்ணமல்முழுப்பலமாகும்நினைக்கும்போது.

நிரந்தரமிமையோர்போற்ற நெடியமால்வரையைச்சூழ்வோர்
பரந்திடும்வழியிற்றேன்றும் பாவினுற்சிவந்தபாதம்
வரிசைபுரிந்துவணங்கும்வானோர் மகுடகோடிகளிற்றைத்த
விரிந்தசெம்மணிதாக்கி மீளவுஞ்சிவக்குமாதோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் தேவர்கள் வணங்கும்பெருமைபொருந்திய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிலிருக்கிறபரற்கல்லுகளை மிதித்துச்சிவந்தபாதம் பின்புவரத்தைப்பெறுகிறதற்கு வணங்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளிற் பதித்துப் பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினகோடிகள்தாக்கி மறுபடியுஞ் சிவக்கும்—எ-று.

கானடைகொடுக்கப்பெற்றென் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மானிடப்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த
ருனுடைப்புழுக்கூட்டேறி நாகிடையூசலாடி
தானிடர்ப்படுவதல்லா லுய்கிலர்சனகவென்றுர்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்கள் கால்கடையுண்டாய் நடந்துதிரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம், கறுத்தகண்கள் நன்றாகத்தெரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம், அரியமானிடப்பிறப்பாகப்பிறந்ததென்ன பிரயோசனம், மாமிசந்திரண்ட புழுக்களையுடைய தேகத்தைச்சேர்ந்து நாகத்தில்வீழ்ந்து அலைந்து துன்பப்படுவதல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் சனகனே என்றுர் பிரமா.

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கைவசமாவேண்டி
லஞ்சியபகைமையெல்லா நீக்கவேண்டிற்
செஞ்சூரியபானல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதலாமூன்று கருமமுந்தவிர்க்கல்வேண்டில்.

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் நல்ல ஸ்திரீகளுடைய போகம்வேண்டினால் அரசர்கள்கைவசமாக வேண்டுமானால் அஞ்சத்தகுந்த பகையெல்லாம் அந்தக்ஷணத்திலே நீக்கவேண்டுமானால் பாலசந்திரன் போல நல்லபிள்ளைகளைப் பெறவேண்டுமானால் ஆகாமியசஞ்சிதபிராரத்துவமாகிய மும்மலங்களையு நீக்கவேண்டுமானால், எ-று. (௰௮)

முயலகன்லகைபூதங்களுங்களை முனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
வியனிசையறியவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்
மயலறுபுகழைவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்.

(இ-ள்) முயலகன்போன்ற இராக்ஷதனையும் பசாசுகளையும் பூதகூட்டங்களையும் கோபிக்கவேண்டினால், துன்பத்தைச்செய்யும் வியாதிகளையும் தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால், இயலிசைமுதலாகிய கல்வியைவேண்டினால் அழகைவேண்டினால் குற்றமற்ற கீர்த்தியைவேண்டினால் இம்மலையை வலஞ்செய்வார் பெரியோர்கள்,—எ-று. (௰௯)

வாந்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோர்வெய்யோன்
றெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதிபதியாய்ச்சேர்வார்
இரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்
புரந்தரனென்னவேழ்பாரும் புரந்தரன்றன்மைபூண்பார்.

(இ-ள்) சிரேஷ்டமாகிய ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையை வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்தைச் சேர்வார்கள், ஸ்திரமாகிய சோமவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள் தேவேந்திரன்போல ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூப்பியத்தை யடைவார்கள்.()

மங்களதினத்திற்சூழ்வோர் கடனுடன்வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறப்பையுந்தவிர்ப்பார்புதின்
கெங்குமயகளைச்சூழ்வோர் நிருகலைமறைகளோலா
றங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகாயமாராவார்.

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியை வலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண்டாகிய கடனையும் தரித்திரத்தையும்நீங்கி சங்கிலிக்கட்டுபோல் தம்மைவிடாத எழுபிறப்பையு நீக்குவார்கள், புதவாரத்தில் சுவாமியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வோர் நாலுவேதங்களும், ஆறுசாஸ்திரங்களும், அறுபத்துநாலு கலைகளும்தெரிந்து முத்திக்குநெருங்கினவர்களாய்த் தேவர்களாவாருள்—எ-று. (௨௧)

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
தாவில்வெள்ளிவாரந் தனிவலம்புரிந்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவைப் புணருமால்பூதத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அந்த மலையைவலமாய் வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்கள் முனிவர்களுக்கு ஆசாரியராவார்கள், குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலக்ஷுமியைச் சேரும் காயாமலரையொத்தவிஷ்ணுபதத்தைச்சேருவார்கள்—எ-று.

உதயமேசனிநாட்சூழ்வோர் கொண்பதுகிரகங்களாய்
பதினொராமிடத்திற்றாய பலன்களைப்புலியாகிற்கும்
மதியணிசிவனிரவும் வருடம்வருதிக்குநாளும்
அதிகமாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமூன்றும்.

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்தில் பிரதக்ஷணஞ் செய்வோர்களுக்கு நவகிரகங்களும் பதினொராமிடத்திலிருந்தபலனைக்கொடுப்பார்கள், சிவ

ராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினன்றும் ஐப்பசி முதலாகியமூன்று மாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகபலன்சித்திக்கும்—எ-று. (௨௩)

அயனசங்கிரமமாசி மகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதியைப்பாம்புவிழுங்குநாள்விதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியர்கும்
அயர்வறத்தினமுஞ்சூழ்வார் பேற்றையாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) உத்தராயணத்திலும், தக்ஷிணாயனத்திலும், மாசிமகத்திலும் அர்த்தோதயத்திலும், சூரியகிரகணகாலத்திலும், விதிபாதத்திலும், இஷ்டசித்தியை அடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்கட்கு கோடிபங்கதிகமாகப் பலன்கிடைக்கும், அயர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறும் வலஞ்செய்தவர்களுக் குண்டாகும்பலனை யாரறிந்து சொல்லுதற்குவல்லவர்,—எ-று. (௨௪)

காரிகையவரைபற்றைக் கலவிலும்புணர்ந்திடாம
லாரினின்மூழ்கித்தூய துடுத்துவெண்ணீறுசாத்தி
யாரிடைமுறைப்படி மனித்துத்தாமவைகொள்ளாமற்
பாரிடைசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) இப்படி அதிகபலனைத் தரப்படாநின்ற அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யும் விதமெப்படியெனின், பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் அன்றைக்குப்பெண்களைச் சொப்பனத்திலும் சேராமல் ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டு விபூதிதரித்து அவ்விடத்திலே தானம் கிரமமாகக்கொடுத்து தாம்ஒருவரிடத்திலும் தானம்வாங்காமல் பூமியிலேகாலினாலே நடந்துகிரியைச் சுற்றியிருக்கின்றதேவர்களைப் பணிந்துவணங்கி,—எ-று. (௨௫)

கஞ்சுகம்போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெகுளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி
குஞ்சரமூதலாயுள்ள வாகனங்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

(இ-ள்) அங்கத்தில்தரிக்குஞ் சட்டையும் போர்வையையும்நீக்கிக்குடைபிடித்துக் கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப் போட்டுக்கொள்ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரை யானைமுதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும்வெறுத்து,—எ-று. (௨௬)

செங்கைவீசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மங்கையர்பதிதர்நீச ருறுப்பிலாவடிவுநோக்கா
தங்குமடியினோசை செவிப்புமாதாசர்மாதர்
திங்களிற்பூர்ணஞ்சென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளைவீசிக்கொண்டுபோகாமல்சோர்வில்லாமல் சந்தோஷத்தோடு சிரசிற்கைவைத்துக்கூப்பிக்கொண்டு ஸ்திரீகளையும்பாவிகளையும் நீசரையும் அவயவ மீனரையும்பாராமல் நடக்கிறபோது அடியினுடையசத்தம் காதிற்கேளாமல் பூரணமுள்ள இராஜஸ்திரீகள் பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோல நடந்து—எ-று.

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண்டிசையும்வீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளரபணிந்துபோற்றி
யுருவமாய்வலமாஞ்செய்த ரமரரைமனத்தீர்ப்போற்று
யுருகியங்கவர்மேற்றங்கைக்கட் படுமெனவொதுங்கிச்சென்றார்.

(இ-ள்) நல்வினை தீவினை இரண்டையும் நீக்கும் அக்கிரியையெட்டுத்திக்கும்வணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கிற சுவாமிகளையும்வணங்கி உருவந்தெரியாமல் வலஞ்செய்து கொண்டுவருகிற சித்தர்களையும் தேவர்களையும்மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல் தங்கள்கை கால்கள்படுமென்றுபயந்து வழிவிலகின்றுமொதுங்கிச்சென்று—எ-று.

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிகநன்மணியாவெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலின்றேலே வலஞ்செயதாலயத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியரன்றாளைப் பணிந்துதலிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயத்தளாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும்படிகம்போலவும் இரத்தினம்போலவும் நினைந்து மவுனமாய்நடக்கவேண்டியது, அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்க வேண்டியது, இப்படிப்பட்ட தன்மையாகவலம்வந்து கோயிலுட்சென்று விஷ்ணுவறிய வொண்ணாத சுவாமியினதுபாதங்களைவணங்கித் தங்களிருக்குமிடத்துக்குவந்து,—எ-று. (௨௯)

குன்றனுங்குணத்தார்சூழ விருந்துதீங்கனிபால்கொள்க
வன்றியேபுலவுநீத்த வடிசிலையுண்கநீதி
யின்றவத்தலத்தோர்செய்யு நிலைமையிதத்தினாத்திற
சென்றவர்வருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்.

(இ-ள்) மலைபோலுயர்ந்த குணத்தையுடையவராகிய சிவபத்தர்கள் சூழஇருந்து மதுரமாகிய பழங்களும் பாலுஞ் சாப்பிடக்கடவர், அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தைப் புசிக்கக்கடவர், இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள்செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்தில் நின்றும் வந்தவர்கள் தங்களுடையவருத்தத்தினாலே எவ்விதமாகவலஞ்செய்தாலும் நன்மையாகும்,—எ-று. (௩௰)

தண்டுதலிலாதஞானச் சனகவிச்சயிலஞ்சூழ்
வெண்டிசைபுரப்போர்தம்பே ரிலிற்சிவவுருவங்கண்டார்
வண்டிசைபெருகுமோதி மலைமாமலையின்கீழ்பால்
கண்டனள்பவளவெற்பிற் கயிலைவெற்பிறைவன்சாயல்.

(இ-ள்) கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலையினெட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் தங்கள்பேரினாலே இலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள், வண்டுகளினாது ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதியானவள் கிரியின்கிழக்குத்திக்கில் பவளமலைபோல் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசித்தாள்,—எ-று. (௩௧)

மணிவளாபரிகில் வந்த வச்சிராங்கதனைப்போந்து
புணர்பவந்தவிர்த்துத் தன்பால்புழுகணியிறையைக்கண்டான்

தணிவிலாவினைகளிக்கத் தமியனேன்மலையின்மேற்பால்
அணியண்ணாமலையாளென்னுமருவுருவிறையைக்கண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலத்தினிடத்தில் முனிவராயி லேறிக்கொண்டுவந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையடைந்த பாவத்தைத்தீர்க்கத் தென்திக்கில் புழுகணியிறைவனென்று ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப்பூசித்தான் தனியானபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும் அந்தமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்கிறபேரிட்டு ஒரு லிங்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன்,—எ-று. (௩௨)

வாலவெங்கதிர்மேற்சேறல் வரைகடந்தொருநாட்பாய்ந்து
சாலுமுத்துயரந்தீர்த் தனதுபேரிறையைக்கண்டான்
ஞாலமுமுழுங்தேவர் நாகர்நாட்டுறைவோர்சித்தர்
சீலமாமுனிவர்கண்ட சிவவுருத்தெரிக்கொணாதோ.

(இ-ள்) சூரியனானவன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்தபாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒரு லிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அந்த மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும்தேவர்கள்-நாகலோகத்தார்கள்-முனிவர்கள் இவர்களாலே ஸ்தாபித்தும் பூசைபண்ணப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது,—எ-று. (௩௩)

ஈசனாவடிவமான லிங்கமவ்வெல்லைசூழ
யோசனைமூன்றுஞ்சேர நெருங்கும்வானுடுக்கள்போலப்
பேசுவதெவனோவந்தத் தலத்தினிற்பெருமைவேலன்
றேசுறுங்கவுரியானை முகத்தனுந்தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அநேக லிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்று காதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நக்ஷத்திரங்கள்போல நெருங்கியிருக்கும், அப்படியிருக்கிறபோது அந்த ஸ்தலத்தினதுபெருமையை சிவசுப்பிரமணியர்-பார்வதி-விநாயகர்-இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ. ( )

தாதவிழ்மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி
வேதனேபிறவிதீர்க்கும் விமலனேவிமலனை
வாதியைப்பழித்தோன்செம்பொன்கவர்ந்தபேர்டையுந்திங்கு
பழித்தகந்தவிருமாறும் பகரெனப்பதுமன்கூறும். [ம்

(இ-ள்) மகரந்தவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்றபிர்மா இந்தப்பிரகாரஞ் சொன்னதும், ஜனகரிஷியானவர்வணங்கிவேதமுழுதுங்கற்றுணர்ந்தவரே, பிறப்பைநீக்கும்பரிசுத்தரே, மலரகிதரான சிவனைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும், அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களுடையும்பாவமும், அவைகள்நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்று கேட்கப் பிர்மாசொல்லுகிறார்,—எ-று. (௩௫)

ஒன்பதாவது - திருமலைவலம்புரிச்சருக்க முற்றிற்று.

—•*•—

ஆக திருவிருத்தம் - ௫௮.

சிவமயம்!

ஆதித்தபகவானுக்கு

பரமசிவம் - ரிஷபவாகனரூடராய்வந்து

தரிசனங்கொடுத்த-படம்.

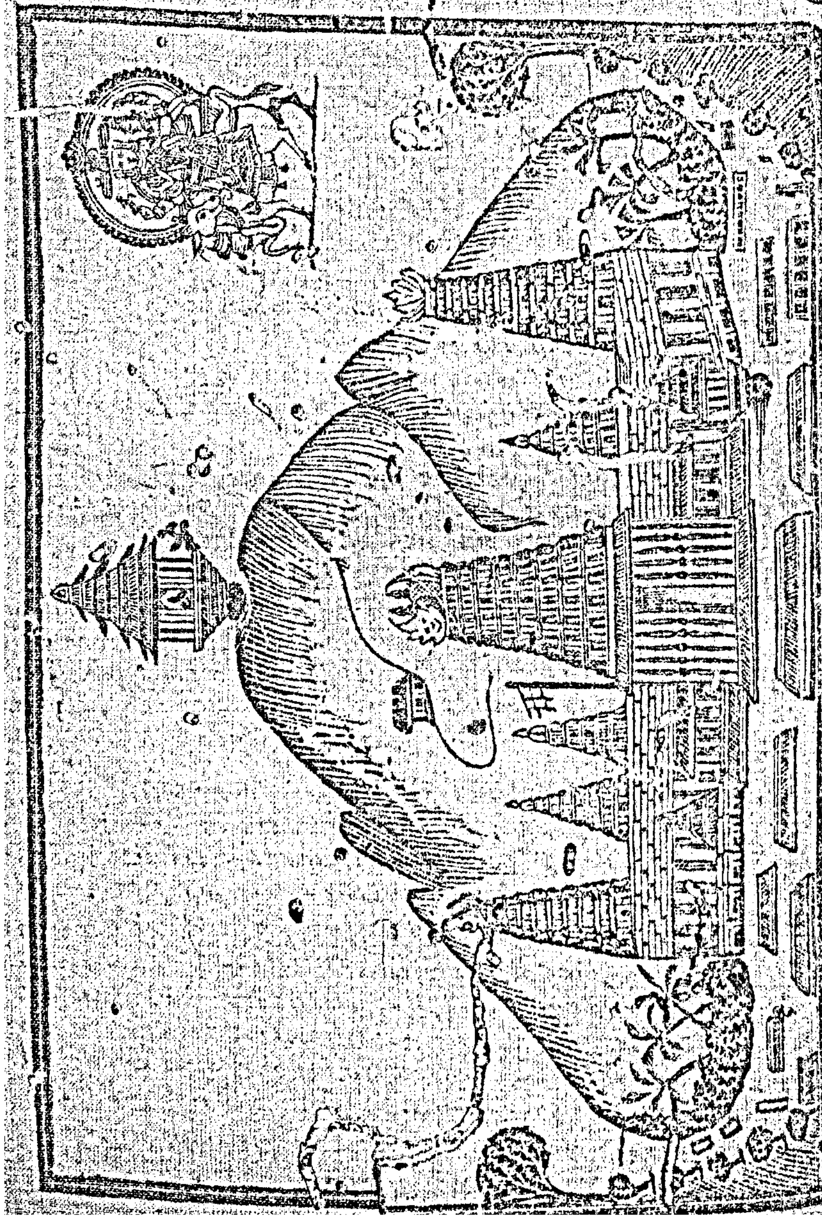

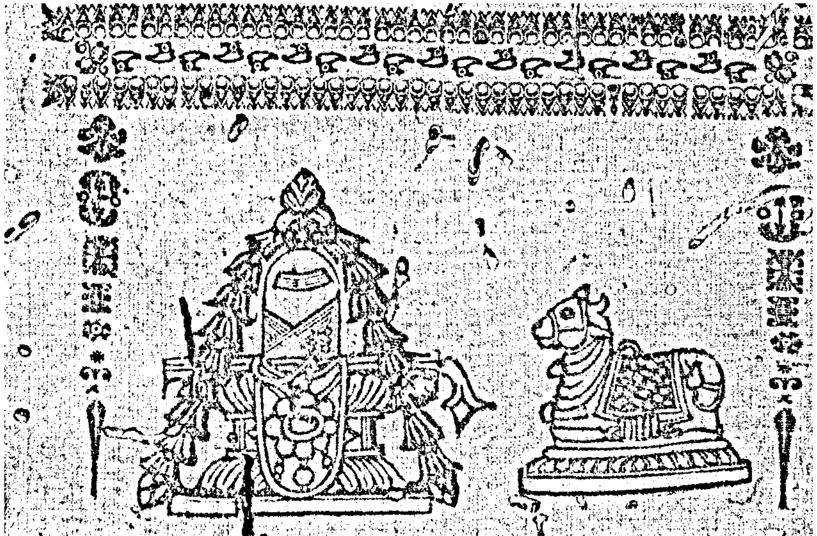

சிவமயம்.

ப[illegible]வது

[illegible]த்தசருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

அற்றமற்றமுனிவர்சூழு மருணபூதரத்துடன்
மற்றவெற்புமொக்குமென் றிகழ்ந்துரைத்தமனிதர்வாய்
புற்றெழுந்துபுகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவுநீர்
சுற்றெழுந்துபெருகுமண்டு சோரிமாரிசொரியுமே.

(இ-ள்) குற்றமநீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவருகின்ற அருணசலமென்னு மலையோடு மற்ற மலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தைசொன்னமனித[illegible]டையவாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புகைபுகைந்துபுழுக்களெனிந்[illegible]புலால்நாற்றம்நாறுகின்ற நீர் சுற்றியெழுந்து மிகவும் இரத்தமாரி[illegible]யும்,—எ-று. (க)

அந்தமைந்தர் தம்[illegible]ற்றியந்தகன்றனேவலாய்,வந்ததூதர்சக்கிலிட்டரைத்தரைத்தெடுப்[illegible]ாவாய்,வெந்தவாளி[illegible]றுப்பரெந்தைசோணவெற்பை[illegible]ய,நிந்தை[illegible]சய்வைஎனறடித்துநெய்யில்வேகவைப்பரே.

(இ-ள்) அருணசலத்தைநிந்திக்க அந்தமனிதர்களைப் பின்பு யமனுடைய ஏவலாய்வந்த தூதர்க[illegible] [illegible]க்கில் அநேகதரம்போட்டு அரைத்தெடுப்பார்கள்-அவர்களுடையவாய்களைநெருப்பிற்போட்டுக்காய்ந்திய கத்தியினலறுப்பார்கள்-எங்களாண்டவன் மலையையோநிந்தைசெய்வாயென்று அடித்து நெய்யிலேவேகப்போடுவார்கள்.()

பஞ்செழுத்துவைத்[illegible]ரக்குருக்கிவாய்பாப்பியே,நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய[illegible]ிலேவிட்டுவார், அஞ்சியக்கரகுதானு மருவருத்தலைத்திடும்,[illegible]ஞ்சகத்திலெண்ண[illegible]ர்[illegible]த்மலிகுமீதுநிகழுமே.

(இ-ள்)பி[illegible] அந்த அருணசலத்தை நிந்தித்தவர்களை யமதூதர்கள் பஞ்சாக்[illegible]வைத்து அ[illegible]கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்

யடிப்பித்துத் தீமையாகிய நரகிலே தள்ளுவார்கள் அந்நரகமோ வென்றால் பயப்பட்டு இவர்களைத் தாங்குகிறதற்குச் சகிக்காமல் மிகவும்வருந்தும்-இப்படிப்பட்ட துன்பம் மனதிலே இந்தமலையை [illegible]வாக வெண்ணாதவர்களுக்கும் உண்டாம்—எ-று. (௩)

குருக்கடந்தைதாயாவி கொன்றதீயர்முதலினோ
ரிருக்கும்வெய்யநரகின்மீதி விட்டபோதிவர்களும்
பெருக்கவெரிந்துபாவியென்று பேசுவார்கடம்முடன்
சரிக்கொணாதுதள்ளுமென்று திங்கள்கண்புதைப்பரோ.

(இ) ஆசாரிகளையும்தாய்தந்தையரையும் பிராணன்வாங்கிய தீயபாவிகள்முதலானவர்கள்வாசஞ்செய்யுங்கொடியநரகத்திலே இவ்வருணாசலத்தைநிந்தித்தவர்களைப்போட்டபோது இவர்களைமுன்னிருக்கும் பாவிகள் மிகவும்வருந்தப்பட்டுகெவாயியைநிந்திருப்படியினால் நம்மிலும்பாவிகளென்றுசொல்லி நம்மேலிருக்கிறவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாதுதள்ளிவிடுமென்றுதங்கள் கண்களைப்பொத்திக்கொள்ளுவார்கள்.

என்றுரைத்துநா[illegible] மேழுமுன்[illegible]லுமா
யன்றுமின்றுமளவிடாத வரு[illegible]நகரந்தையோர்
குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்க்குறைந்[illegible]முன்
கன்றிஞெரிந்திதென்று கதைவிளம்ப[illegible]

(இ) பிரம்மாவானவர் இப்படியென்றுசனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுவார் நானுமவுலகத்தையுஞ்சா[illegible] விஷ்ணுவுஞ்சேர்ந்து அனாதுமுதலிவ்வுறையிலாக்கும் மளவிடப்படாத மகிமையுள்ள அருணாசலத்தைதெருவன் ஒருமலையென் றிகழ்ச்சிசெய்து போய்குன்றதலடைந்து தேகங்குறைந்து துக்கப்பட்டான் முன்காலத்திலேயென்று அக்கதையைச்சொல்லத்தொடங்கினார், எ-று. (௬)

உலவுகின்றசோதியாவு முள்ளில்வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையதாகிநின்றதெய்வ மலையைமற்றமலைகள்போல்
அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசியே
ரிலதுதேர்மமலையினுச்சி யெல்லையாய்கடத்திடு[illegible]

(இ) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்றுவிளங்குகின்ற [illegible]களையெல்லாமதனுள்ளத்தில்வைத்துக்கொண்டு இ[illegible]த்திலோர் ஒற்றமலையுருவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தைமற்றமலைகள்போல்நினைத்து ஒருசக்கிரமும்ஏழுகுதிரையும்பூண்டதேரோனுஞ் அந்த அருணாசலமலையினுச்சிவழியின்எல்லையாகடத்திடுஞ்சூரியன் (௭)

முருந்தர்தேடுமந்தவெற்பின் முடியின்மேவுமுன்னமே
மிருந்தசோதியுள்ளிலும் வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்
புகைந்துசெல்லவிரத முவர்புரமெனப்பொரிந்ததே
புகைந்துபச்சைவாசியோ வுலர்ந்தவாசியானதே.

(இ-ள்) சூரியன் விஷ்ணுவாலதேடப்[illegible]ட்ட அந்தமலையினது உச்சியிலே போகிறதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான [illegible]லெவடிந்து அந்தவுள்ளிடத்திலின்[illegible]ழுந்துவெப்பட்டுக்கொண்டு புகைந்துவாத தோனது திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது நகையாலே நெருப்பிலே பொரிந்ததுபோலப்பொரிந்துபோய்விட்டது-[illegible]த்தப்பட்ட குதிரைகளோ சிவனில்லாதகுதிரைகளானதுகள்—எ-று. (௮)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.] குதிரையுங்கரிகளாகிக் கொடியுஞ்[illegible]கத்தேராகிக், கதிரையுந்தனதுபாகன் காலெனவிழந்தபா[illegible]நரலுங் [illegible] பழிந்திருந்தானந்த மலைவலஞ்செய்துநானக், கதிபெறச் செல[illegible]ன் கண்டு கதிரவற்கிவையுரைத்தேன்.

(இ-ள்) அந்தமலையினிடத்தில் மின்றெழுந்த கிரணவெப்பத்தினாலே குதிரைகள் ஏழும்கரிகளாகப்போய்க் கொடியையுடையதேர் கானல்போலத்தோன்றியுருவில்லாததாய்த் தன்னுடையபாகனானவன் காலிழந்ததுபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தாளிழந்து சூரியன்மதிகெட்டிருந்தான்-அந்தமலையைவலஞ்செய்துகொண்டு மேலாகியகதியை அடையும்படியாகப்போகாநின்ற நான்பார்த்து அச்சூரியனுக்கு இந்தவார்த்தைகளைச்சொன்னேன், எ-று (௮)

ஐயனேமலையென்றெண்ணி யகந்தையாலிகழ்ந்துவீழ்ந்த
கையனேயொருகாலத்துங் கதியிலையுனக்கென்றாலுஞ்
செய்யுமோர்தொழிலினாலே திர்க்கலர்ந்தெளிவுளார்க்கு
மெய்யனையரு[illegible]ணை வலஞ்செயென்றுரைத்து மீண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரனை ஒருமலையென்று நினைத்து அகங்காரத்தினாலிகழ்ந்து கீழ்விழுந்துகிடக்கின்ற ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரி[illegible]க்குளந்தவகையிலும் ஒருகாலத்துங் கதிகிடைக்காது அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிலினாலேகிடைக்கலாம் அதுயாதெனில் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்ம்மையாகிய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்துகொண்டுவாவென்று சொல்லித்திரும்பினேனென்றார் பிர்மா.

போதித்தபடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதித்தவருக்கன்சோணா சலத்தினைவலமாய்வந்தான்
வாதிக்குமழுவினானு மழவிடைமீதிற்கோடி
யாதித்தனெனவேதோன்றி யாதித்தற்கருளிப்போனான்.

(இ-ள்) பிர்ம்மாவானவர் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடியே மகாமேருகிரியை முன்னே வலமாகவருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்துகொண்டுவந்தான்-அந்தச்சூரியனுக்கெதிரே யாதித்துச்சத்துருக்களைக்கொல்லுகின்ற மழுவையேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் கோடிசூரியர்போலத் தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக்குளெழுந்தருளினார்—எ-று. (௯)

பன்னிருமாதத்தோறும் பரிதிமுற்பட்டதினாலே
வன்னியின்வடிவதான மலையினைவலமாய்ச்செல்வான்
சென்னியினெல்லைசெல்லா னிடப்புறஞ்செல்வானந்தேர்
அந்நிலைவரும்போதேத்தி யலர்சொரிந்தகலுமென்றான்.

(இ-ள்) சித்திரைமுதல் பங்குனியீறாகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுமாதமும் சூரியன்முன்னே தனக்குண்டானபயத்தினாலே அக்கினிசொரூபமாகிய மலையைவலஞ்செய்துகொண்டுபோவான் அம்மலையினுடைய உச்சியின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகான் அந்த மலைக்குச்சமீபத்தில் வரும்போது ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபொழிந்துசெல்வானென்றுசொன்னார் பிர்ம்மா—எ-று.

ஆதித்தசருக்கம் - முற்றிற்று.

[உ௫] ஆக திருவிருத்தம் - ௩௯௫.

சிவமயம்.

விருத்தராஜன்-படம்.

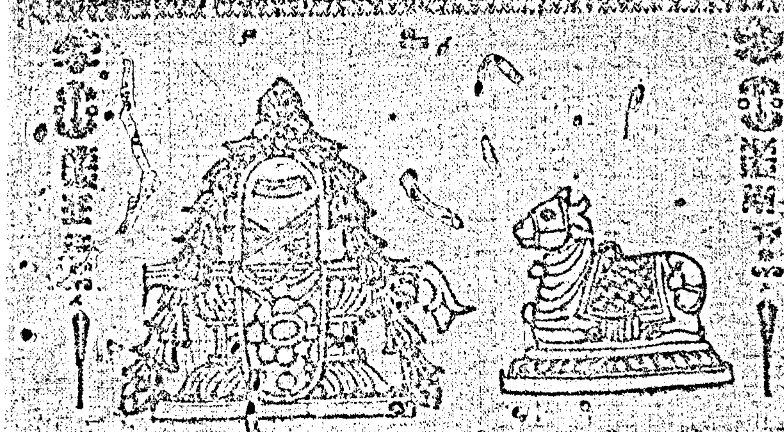

சிவமயம்.

பதினோராவது

விருத்திராஜன்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

அருணைமாநிறைவன்றிரவிய மனுமட்டாயினுங்கவர்ந்தபேருட
னே, மரணமாய்நமனுட்டழலிலேகுளிப்பர் வசிரவுலக்கையாலம
ரிவ, ரிருணிறைநரகமிருபத்தெண்கோடி யிடத்தி[illegible]விலேயி
ருப்பர், தரணியிற்புழுவாய்ப் பிறப்பர்களெனவுந் தனக்கிணையற்றவரு
ட்பங்கையர்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரரது திரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடினவர்கள் உடனே மரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப்போய் அக்கினிக்குழியிலே விழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் - வச்சிரத்தினாற்செய்த உலக்கையால் அடிபடுவார்கள் - இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடி நரகங்களிலும் அடைவார்கள் விழுந்திருப்பார்கள் மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள் அந்தத்திருட்டுக்குடந்தையாயிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை அடைவார்கள்,

ஐயமதனையுள்ளிசைந்தபொன்னெறியோ [illegible] புறமே [illegible]
மொழுகநுர், தேங்கியகருணைபருணையர்பொற் செயலையப்
டியினிற் சரத்து, வாங்கியபெயலைகிரியுடன்சிறைக்கு மலையினு
ழுட்டியிறவெளித்து, நீங்கியபொழுதுந் தொடர்ந்திடுமிடிமேல்
இடியெனத்தொடருமெய்ச்சிலத்தும்.

(இ-ள்) திருடி பூமியினுள் ஒளித்துவைக்கப்பட்ட பொன்னை அந்த இடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங் கண்டிக்கும் - அப்படிச்செய்வதுமிகுந்த கிருபையையுடைய அருணாசலேசுசுரருடைய திவ்வியத்தினது செய்தியாம்-அந்தப் பூமியில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக்கொண்டவரையோவென்றால் அவர்களுறவோடுகெடுக்கும் - மலையிலுங் கடலிலு மொளித்துக்கொண்ட பொழுதுந்தொடர்ந்து வருத்தும் விடமாட்டாது - எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலைப்போலத்தொடரும்—எ-று. (உ)

கடிக்கலாஞ்சிலையைவிழுங்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்திழைத்தெடுத்துக்,குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கடும்பூற்கொள்ளலா மருந்தினற்குணத்தால், முடிக்கலாம்பலகையை யருணை நாயகர்பொன்விழுங்கினுல்மிடற்றிலேயிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவ்வளவோ வுயிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரம்மா-கல்லைக்கடிக்கலாம் நெருப்பையெடுத்து விழுங்கிவிடலாம், விஷத்தோடு கொல்லும்படியானவஸ்துக்களைச்சேர்த்துக்குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம்,இரும்பைப்புசிக்கலாம், கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையுங்குடிக்கலாம், இவைகள் உபத்திரவஞ் செய்யவொட்டாமல் நல்லமருந்துகளாலேநிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலாம், அருணாசலேசுரா திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும் தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாக்கனற்றும்புகையுண்டாக்குமவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்களுயிரையுங்கொன்றுஉள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்—எ-று. (ங)

முக்கணனுடைபொருளைக் கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர்வினைத்தபேர்முதலா, யக்கணத்தழிவ ரவர்களுமிருக்க வடியவர்பொருட்கவர்ந் தலைக்கத், தக்கதுவினைத்தார் கெடுவரொன்றுரைத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச், செக்கருங்கருக் கொளிவிடுமணிப்பூண் திசைமுகனுநகைசெப்பும்.

(இ-ள்) மூன்றுகண்களையுடைய அருணாசலேசுரரது திரவியத்தைத்திருடினவர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது - அதுகள் இருக்கட்டும்-அந்தப்பொருளைத் திருடுகிறதற்கு முயற்சிசெய்தவர்களும் திருடநினைத்தவர்கள் இவர்களந்தக்கணத்திலேயழிவார்கள் இவர்களுமிருக்கட்டும்-சிவபத்தர்களுடைய பொருளைத் திருடியவர்களைத் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களுங்கெடுவார்களென்றுபலபல சத்தியத்தோடுஞ்சொல்லிச் செவ்வானமும் கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினாபரணங்களைத் தரித்த பிரம்மாவானவர் ஒருகதைசொல்லத் தொடங்கினார்—எ-று. (ச)

முன்னமோரொருநாள்வட திசைக்கிறைவன்முழுமணிக்கலனுநீர்த்துறைவன், இந்நிலத்திழிந்தவிந்திரனனையா னாண்மையில்முருகவேணிகர்வான், மன்னவர்நிறைந்த மகுடகோடிகளின்வயிரநாயகர்களானுந்தேய்ந்த,பொன்னவிர்கழலானறமொழுங்கிலான் புகழ்பெயர்பிரதத்தனென்பான்.

(இ-ள்) பிர்ம்மாசொல்லுகிறார், முன்காலத்திலே ஒருநாள்வடதேசத்துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களுக்குக்குட்டியாகிய கங்காநதித்துறையையுடையவன்; தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலிறங்கியதேவேந்திரன்போன்றவன், ஆண்மைக்குணத்தில் சிவசுப்பிரமணியசுவாமிக்குச் சமானமானவன், இராஜர்கள் பணியும்போது அவர்களாலே வரிசையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையைத் தரித்தவன் தருமமென்பதை இடைவிடாது செய்கிறவன், கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்தனெனனும் பெயரையுடையவன்—எ-று. (ரு)

காலனேர்விழியார்முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத்தொழுகியமதிபோல், நீலமாமணிக்காம்பினேந்தவெண்கவிகை நெடுநிலப்பரப்பெலாநிகழ்த்தச், சாலவேபணியாவரசர்களிவன்பொறுதரைமேபடிந்துயிர்பெறுமென், றேலவேயழைத்து தருமதேவதைபோ விரண்டுசாமரைகளார்த்திடவே.

(இ-ள்) யமன்போலக் கொடுமையைச் செய்கின்ற கண்களையுடைய பெண்களதுமுகம்போல்விளங்கிக் களங்கத்தையுடைத்து ஒழுகவிட்டசந்திரன்போல வேர்த்தினமிழைத்திருக்கிறகாம்பையுடையவெள்ளைக்குடையானது நீண்டசந்திரிகையைப் பூமியின்பரப்பெல்லாம்நிகழ்த்தவும் மிகுந்தமரியாதையோடு பணியாதசத்துருராஜாக்களைப்பார்த்து இந்திரனுடைய அழகிய பாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல்பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குந்தருமதேவதையைப்போல இரண்டுசாமரங்கள்வீசவும்.

வருணமண்டலத்திற் பரவிபோற்கிடந்த மரகதக்குரகதம்வயங்க, அருணமண்டலத்தை யளவிடுகொடித்தே ரடவிகள்புடவியையடைப்பக், கிரணசிந்தூரத்தப் புகர்முகமருப்பிற் கிம்புரிக்கதிரைசுளர்த், தரணிபாநடுக்கமுற்றிரிகணத்தோ டெழுந்தனன்றனையாத்திரையே.

(இ-ள்)வருணமண்டலத்தில்விளங்கும்குதிரைகள்போல்உயர்வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும், சூரியமண்டலத்தை யளாவிய கொடிகள்கட்டிய தேர்க்காடுகள் பூமியையடைக்கவும் - கிரணம்பொருந்திய சிந்தூரந்தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும், பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள்திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும், சத்துருமன்னர் பயப்பட மந்திரிகட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத்திரையாகப் பிரதத்தராஜன்—எ-று. (எ)

அங்கர்புறந்தேறயவனர்வெற்படைய வவந்தியர் வில்லிடுணங்கொளவ, சங்கிலித்தொடக்காய் மற்றமண்டலிகர் தம்மிறைதாங்க

ளேசமங்க, சிங்கவேறெனவே சோழநாடனைவான் றிருநிகடந்து தன்னருணைக், கங்கைவார்சடையான் கோயிற்புகுந்தான் கங்கையுங்காசியும் புரப்பான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரதத்தராஜன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்கதேசத்தரசர் பயந்து புறமிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து இராஜாகள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்திதேசத்தரசர் வில்லிருக்கிறநாணியைக் கொள்விக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து இராஜாக்கள் சிங்கம்போலத் தொடர்ந்து தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பங்களைத்தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்கு போகும்படியாகப் புறப்பட்டுத் திருநிதியைத்தாண்டி அழகிய அருணாசல ஸ்தலத்துக்குவந்து கங்கையைதரித்த சடையையுடையபரமசிவனது கோயிலிற்புகுந்தான் கங்கைநதியையுங்காசிதேசத்தையும் ஆளுகிறபிரதத்தராஜன்—எ-று. (௮)

அரும்பவிழ்மலர்கொண் டருச்சனைபுரிய வந்தனைநாயகர் திருக்கோயில், விரும்பியுட்புகுந்து மணியுமவ்விடத்தில் விட்டதிறுங்கொடியகூர்விழியாள், இரும்பைபுருக்கு மியல்பினளொருத்தி யிலங்கிழையாருடனிறைபால், கரும்பெனுமொழியார் பாடுதல்கேட்டான் கண்டவன்றுவளைத்தவேள்கருப்பு.

(இ-ள்) காசிதேசத்து ராஜாவாகியபிரதத்தன் அரும்புகள்மலர்ந்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனை பண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசுரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலில் பத்தியோடேபோய் வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்தில் ஆசைக்கு நாட்டமைச்சுக்கூர்மையாகிய கண்களையுடையவள் இரும்புசுட்டு உருகும்படிச்செய்யும் சக்திகவித்ததனையுடையவளாகிய ஒருதாசிப்பெண்பிறைந்தபாலும்கரும்பின்ரசம்போன்றமொழியினுலேபாடுகிறதைக்கேட்டான் அந்தக்கணத்தில்தானே மன்மதனவளைத்த கருப்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராஜன்—எ-று.

அன்னமோகிளியோ வமிர்தமோதிருவோ வமிர்தமோவமருக்களித்த, வன்னமோ கிளியோயிரதியோபிரமன் மனத்தினுல்வகுத்தமேனகையோ, என்னமோகமதாய்த் தனதுநாட்டினிற்கொண்டேகுவனினைந்தனனதற்கு, முன்னமேகுரங்கு முகமதாயிருந்தான் மூதுவலாயினதெவர்முகமும்.

(இ-ள்) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனானவன் அந்தத்தாசிப்பெண்ணைப்பார்த்துச் சொல்லுவான்-இவள் அன்னமோ, கிளியோ, தேவாமிர்தமோ, இலட்சுமியோ, அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ, இரதிதேவியோ, பிரமதேவன் மனத்தினுல்சிருஷ்டித்தமேனகையோ, என்றுநினைத்து மோகத்தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு இவளைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைத்தான்-அந்த நினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்குமுகத்தையுடையவனாயிருந்தான்-அதைக்கண்டெல்லாரும் நகைத்தார்கள்—எ-று. (௰)

மந்திரிக்கிழவாசனைவினவி மன்னவர்நினைத்தவாறதனுல், வந்தவித்துயரந்தவிர்ந்திட மலைமேன்மருந்தினைப்பணியெனவவனுந், தந்தார்க்கூலடுங்கனவாம்பரியுஞ்செழுமணிச்சிவிகையுந்தேரும், சந்திரமணியுந்தனத்தினுற்பலருந்தமனியக்கோயின்முன்விடுத்தான்.

(இ-ள்) மந்திரிமார்கள் பிரதத்தராஜனைப்பார்த்து குரங்குமுகமடைந்ததற்கு காரணங்கேட்டறிந்துகொண்டு அரசனே நினையாதியஉமது நினைப்பினுல் அடைந்த இத்துன்பம்நீங்கும்படி மலைமேல்மருந்தாகிய அருணாசலேசுரரைவணங்கு என்றுசொல்ல, அந்த இராஜனும் மலையையொத்தயானைகளும், வேகமாய்தாவுகின்ற குதிரைகளையும், நல்லஇரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளையும், தேர்களையும், சந்தனக்குழம்பைப்பூசுகின்ற ஸ்தனங்களையுடைய பெண்களையும், பொற்பிரகாசம்பொருந்திய அந்தக்கோயிலுக்குமுன் காணிக்கையாகக்கொடுத்துவிட்டான்—எ-று. (௰௧)

பன்னருமந்தப் பூசனைபுரிந்தான் பரம்பொருளவற்கருள்புரிந்தான், இன்னாமொழியான் விருப்பினுலடைந்த இவேசவானரமுகமொழிந்தான், நன்னாமுகம்பெற்றிறைபுகாடனைந்தாளுதலாலரன்பொருட்கவர, உன்னியபாவம் பதின்மடங்கரும்பொன் றுறுவிளைற்றவிருமென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குசொல்லுதற்கரிய அநந்தம் அருமையான பூசைகள்செய்தான்-அப்பொழுது சுவாமியும் அந்தஇராஜனுக்கு கிருபைசெய்தார், வஞ்சனையினால் இச்சைபோனதும் வாராததையுடைய பெண்ணைக்கொண்டதால் உண்டாகிய துன்பம்பொருந்திய குரங்குமுகத்தையொழிந்தார்- நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அந்தஇராஜன்தன்னுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச்சேர்ந்தான், ஆனபடியினுலே அருணாசலேசுரருடைய பொருளைத்திருடநினைத்ததனுலுண்டாகியபாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்குப்பாவியங்கொடுத்தால்திருமென்றுசொன்னார் பிரமா, எ-று. (௰௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவனேயருணகிரி வளமிதுதானெனநிருவாய் மலர்ந்தாள், காந்தப், போதனையகற்பணிந்துன்போதனையாணமகிழ்ந்தனயிப்புவியின்மீதே, கோதமுடனறிந்துசெய்த பவந்தவிருங்கதையினையுங் கூறுகென்றான், முதறிவாயினனுவ முகத்திலுமாயிரமுகமாய் மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே அருணாசலத்தின அவ்வளம் இதுதானென்றுசொன்னார் அந்தப்பிரமாவாலுவலவ்விடத்தில்சனகரிஷியானவர் நானுஞ்செய்துஉம்முடையபோதனையினுலே ஆநந்தத்தையடைந்தேன் இந்தலோகத்திலகுற்றமாகஅறிந்துசெய்தபாவம்நீங்கும்படியானகதையையும்அருள்செய்யவேண்டுமென்று போற்றிவுகொண்ட பிரமாவானவர் தம்முடைய நான்குமுகமாயிரமுகமாகச்சொல்லத்தொடங்கினுன்,—எ-று. (௰௩)

பிரதத்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௬௱௮.

சிவமயம்.

அஷ்டவசுக்களும் பிர்ம்மாமுதலானவர்கள் பாவநிர்த்த படம்!

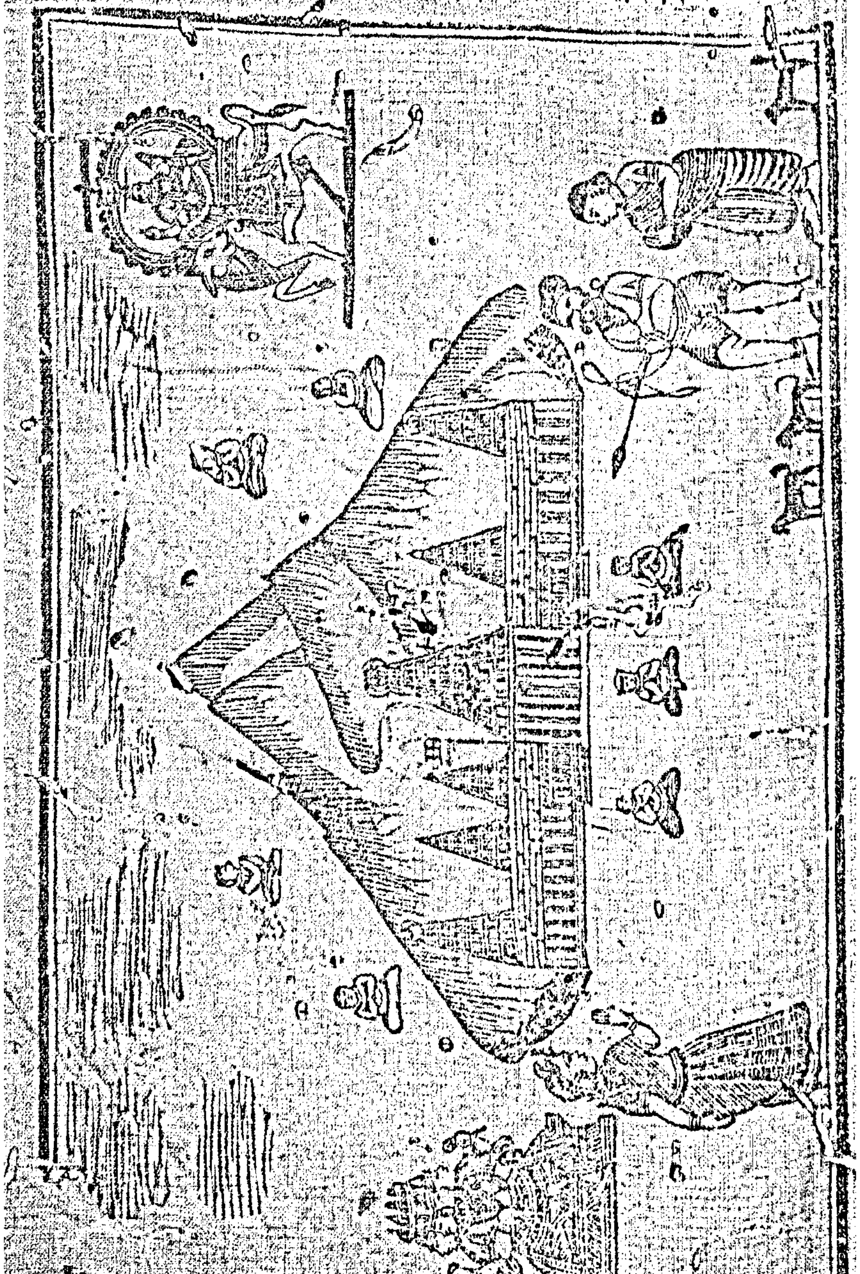

௧

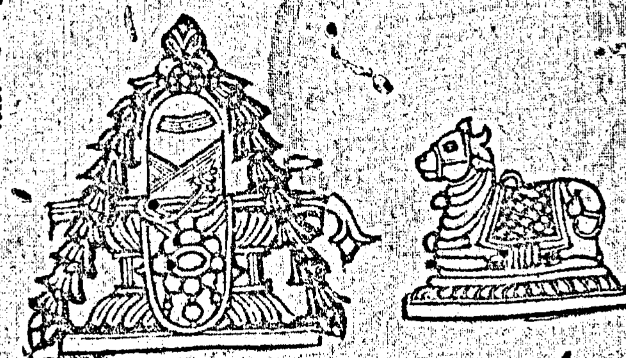

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

பாவநிர்த்தச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினல்வடிவினல் மநத்தினல்பவந்
தாக்கினருணமா சயிலநோக்கின
னீக்கினொன்பது நிகழ்த்தினன்மறை
நேக்கினன்சிலகதை செப்பலாயினன்.

(இ-ள்) வாக்கினலும், தேகத்தினலும் மநத்தினலும், துர்விஷயங்களைச்சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவண்ணமலையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதேயதற்குறிய பாவத்தை நீக்குவார்கள் என்று சொல்லி நான்குவேதங்களையுந் தன்னிடத்திலுடைய பிர்ம்மாவானவர் சிலகதைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினர்—எ-று. (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரியசபையிட்டத்தி லிருநான்கு வசுக்களுமங் கிருந்தார் முன்னே, தம்பெரியதவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரைத்த தகைமைநோக்கி, கும்பமுனிமுதலவர்களிடை யிழுமையியந்துரைத்த கொடுமையாலே, அம்புவியி லிழைத்ததவ மனைத்தினையுமவமாக்கி யகற்றுமென்றேன்.

(இ-ள்) என்னுடைய பெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும்முன்னொருகாலத்தில வந்திருந்தார்கள்-அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடைய தபசின்பெருமையையும், அதனால்வந்த கீர்த்தியையும் கொண்டாடிச்சந்தோஷித்தார்கள்-அதைப்பார்த்து அகஸ்தியர் முதலான ரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களை நீங்களே புகழ்ந்துசொல்லிய கர்வத்தினாலே அக்குற்றம்பூமியில்செய்த தவமெல்லாம் அவமாகச் செய்துவிடுமென்றுசொன்னேன்—எ-று. (௨)

உற்றபெருந்தவத்தினையுந் தமதறத்தினலத்தினையு முரைத்த பேரு, மற்றொருவர் தமையிகழ்ந்த வருந்துயரக்கடன்மூழ்கி மறிவரென்றேன் சிற்றறிவாகியவசுக்க ளனைவர்களுநடுங்கியிது தீருங்காலந், சொற்றருளுகெனவுரைத்தா ரானருள்சற்றிருமுங்க டேயர் [illegible]றேன்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய தம்முடையதவத்தையும், செய்த தருமத்தையும், சொன்னவர்களும், மற்றொருவரை யிகழ்ந்துபே [illegible], துக்கசமுத்திரத்தில்மூழ்கி மறிப்பட்டுக் கிடப்பார்களென்றேன்-சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு நடுங்கி இந்தச்சாபம் எந்தக்காலத்தில் தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் - பரமசிவன்கிருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக் கிடைக்கின்றதோ அன்றைக்கு [illegible]மென்றேன் (௩)

சொல்லுதலும்வசுக்களெலா மெனையகன்று நெடியகங்கைத் துறையிலேகி, எல்லையிலாநெடுங்கால மிறையைநினைந்தரியதவமியற்றினார்கள், வல்லியங்கொருநா[illegible]மைவிடைமேலடைந்துதவம் [illegible]மென்றான், அல்லிமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்கட[illegible] [illegible]றுகென்றார்.

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும் என்னுடைய சபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியினுடைய துறையிற்போய் அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள், பார்வதியை வாமபாகத்தில்வைத்துக்கொண்ட அந்தச்சுவாமியானவர் ஒருநாள் இளமையுற்ற ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியவரமென்ன வென்றுகேட்டு அருள்செய்தார்- அந்த[illegible]கள் இதழினையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரம்மானவர்கொடுத்த கொடிய சாபமாகிய கடலில்நின்று எங்களைஎடுத்தருள்வேண்டுமென்றார்—எ-று. (௪)

கருணைமுகின் முகமலர்ந்து வசுக்களுடனும்மதுபவங் கடக்கவேண்டில், தாணியிலேயொருநகரந் தலேச்சுரமென் றிலங்குமந்தத் தலத்தின்மீதே, அருணகிரியென்னுமலையாயிருக்குமந்தப் பதியணுகியசலஞ்சூழ்ந்த, வருணதிசை தொடங்கியெட்டுத் திசைகளினுமிருந்துதவ மியற்றுமென்றார்.

(இ-ள்) கிருபாவருஷத்தைப் பொழிகிறமேகமாகிய பரமசிவனானவர் திருமுகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடையபாவத்தை நீங்கள்கடக்கவேண்டினால் பூமியில் தலேச்சுரமென்று ஒரு திவ்வியஸ்தலம் விளங்குகின்றது-அந்தஸ்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒருமலையிருக்கும் அந்தஸ்தலத்தையடைந்து அந்தமலையைச்சூழ்ந்தமேற்குத்திக்குத்தொடங்கி எட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து தவஞ்செய்யுங்களென் றருளிச்செய்தார்—எ-று. (௫)

அன்னவயலருணையில்சீரரியதவமியற்றிமெவ் வளவேயுங்கள், முன்னாழற்கிரியுமெட்டு முகமாகவிளங்கியட்டமூர்த்தியாகு மன்னுமுங்களரும்பவமுந்தவிருமெனவுரைத்துவெள்ளி மலையிற்சேர்ந்தான், தன்னையடைந்தவர்களெல்லாந் தன்[illegible]பாலவிருக்கவாந்தருகுவானே.

(இ-ள்) அன்னப்பட்சிகள்தங்கிய வயல்சூழ்ந்த அருணாசலஸ்தலத்திற்குப்போய் நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள் அப்படிச்செய்த அளவிலே அக்கினிசொரூபமாய் விளங்கிய ஒப்பற்ற அந்தமலையானது உங்களுக்குமுன்பாக எட்டுமுகமாய்க் காட்சிகொடுக்கும்-அப்போதுநிலைபெற்ற உங்களுடையபாவமும்நீங்குமென்று திருவாயமலர்ந்து கைலாயத்திற்குஎழுந்தருளினார், தம்பி[illegible]

க்கவர்க ளெல்லாரையுந் தம்மைப்போல உருவத்தையடைந்திருக்கி வரமருளிச்செய்தெ பரமசிவன்—எ-று. (௬)

முந்தவசுரரையுமவர்புரத்தினையுமெரித்தபிரான் மொழிந்தவா றே, அந்தவசுவினவருஞ்சென் றருணையிலேபரியதவ மியற்றினர்க ளிந்தவசுமதிநழைக்க வழற்கிரியெட்டுருவாகி யிருந்ததங்கே, தந்த வசுவிலைபுகுந்தகொடுஞ்சாபங்கிரிகளெலாந் தள்ளினார்கள்.

(இ-ள்) முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும், நகைத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்தபிரகாரமே அந்த எட்டுவசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள்-இந்தப்பூமியிலே தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கியிருந்தது-முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லியதனால்வந்த கொடிய சாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத் தாண்டிவிட்டார்கள் அவ் விடத்தில்—எ-று. (௭)

பூதலஞ்சூழ்திசைகளெல்லா மிருந்தஷ்டமூர்த்திதனைப் பூசித் தார்க, ளாதலினாற்பழையபழ தமது பதவிகளையடைந் தருள்பெற் றார்க, ளோதமறும்படிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோ தின்னும்பதங்கிரமத் துடனறியான்முடியெனக்குத் தெரிந்த தின்றே.

(இ-ள்) அந்த மலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளிலு மிருந்த வசுக்கள் அஷ்டமூர்த்தியாகிய சுவாமியைப்பூசித்தபடியினாலே பழைய தங்களுடைய பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும்பெற்றார்கள்-குற்றம்நீங்கும்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அந்தசுவாமியானவர் எட்டுமுகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைக் கிரமத்துடனே அறியாமற்போனார் - எனக்கும் முடிதெரியவில்லை—எ-று. (௮)

சண்முகனையளித்தவைந்து முகத்தவனெண் வசுக்கள்செயுந் தவத்தினாலே, எண்முகமாயிருந்ததுகண்டொருமுகமா யிமையவர் வாழ்ந்திடுதற்கடுத்தாரென்று, தண்முகநான்குடையபிரான் சனகமுனிக்குரைத்தருணசயிலத்தூடே, பண்குலவியாழனைய மொழித்திலோத் தம்மசேர் கதையினையும் பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவனானவர் அஷ்டவசுக்களுஞ்செய்த தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப்பார்த்துத்தேவர்களெல்லாமொன்றாய்க் கூடிவணங்கிப் பில்லாண்டுகூறி னார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமா வானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழியினது இசைபோன்ற வார்த்தையையுடைய திலோத்தமையென்பவளது கதையையும்சொல்லத்தொடங்கினன்-எ-று. (௯)

விருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிடத்திற்சேர்ந்துதன்
றாவுறுதலிலாப்பெரும் பதவிவேண்டியே
யாவருமருந்தவ மியற்றினாதற
காவதுசெய்யென வறைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) பிர்ம்மா சொல்லுவார் தேவேந்திரன் முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள் அந்தத்தவஞ் சித்தியாகாதபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிக்கினத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்—எ-று. (௰)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய
ரந்தரமங்கைய ரரவநாட்டவர்
சுந்தரக்கடற்புவித் தோகைமார்வரு
மந்தரமுலைச்சிய ரழகுவாரியே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு யக்ஷலோகத்துப் பெண்களும், தேவலோகத்துப் பெண்கள், நாகலோகத்துப் பெண்கள், அழகுபொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள், மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளையுடைய வனிதையர்களின் இவர்களுடைய அழகு எடுத்துக்கொண்டு—எ-று. (௰௧)

வகுத்தயின் றிலோத்தமை யென்னும்வஞ்சியை
யுகுத்தனன் வியப்பினையோட்டினன்
மிகுத்தகோர் விஞ்சையிற் புவியின்வேட்டுவ
லகத்துடலழித்துட லளிப்பதென்னவே.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள [illegible]சாமார்த்தியத்தே ஷத்தினாலே புழுவினதுஉடலைக்கெடுத்து அதற்குவேறொருதேகத்தைக்கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும் பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வல்லமையையிழந்தேன் ஞானத்திற்செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந் தூரத்திவிட்டேன்—எ-று. (௰௨)

மன்மதன்கணையினான் மயக்கிவாடு[illegible]ன்
றன்மையையறிந்துநான் றனக்[illegible]தாதையெ[illegible]
றென்மனம்பெட்[illegible]ங்கிலா தெனதுகைபுறனம்
முன்பினிவொளிக்கநான் முகமுந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கத்தை யடைந்துவாடுகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்து நான் தனக்குத்தகப்பனென்று என்கருத்திற்குவ்வாதவளாகியும நான் பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்குமுன்னின்றும்ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவளைத்தேடினேன்—எ-று. (௰௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானாகச் சென்றாள் கலையதாய்த் தொடர்ந்தேன் பேடு,
வன்னியாய்ப்பறந்தாள்சேவல் வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேன்மங்கை,
யென்னையோர்கதியு[illegible]ளாள் [illegible]றங்கலாமருணைநாதன், நின்னையே
அர[illegible]சரணமென்றுரைத்துச்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அப்படி நான்தேடி அவளைக் கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறதற்குமுன்னே பெண்மானாகி ஓடினாள்-நான் கலைமானாகித்தொடர்ந்தேன்-அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப்பறந்தாள்-நான் ஆண்கிளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன்-அந்தத் திலோத்தமையானவள் பிறபாடு என்கையிலகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொரு கதியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாசலேசுரனைக் கொண்டு[illegible]கண்டு நீரேதஞ்சமென்றுசொல்லி அடைந்தாள்-எ-று.

மாயமால்விடையின்பாகர் வடிவிலாவிடையின்பாகர்
காயமிலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்

ஆயுமாரணத்திற்சோதி யடைக்கலமென்றாளைய[illegible]
சேயினமழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றினாளே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் ஏறுகின்றவரோ, தேடமுடியாத இடையினையுடைய பார்வதியையும் பாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ, தகிக்கின்ற அக்கினிசொரூபமாவரோ, திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே, ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே, நானடைக்கலமென்று சகலமுமறிய ஆளுகின்ற பரமசிவனது திருச்செவியிற்செல்லும் மழலைக்குழந்தையினது இளமையாகிய சொல்லைப்போலச்சொன்னாள்—எ-று. (௰௫)

முருகலா[illegible]முறைதீக்கென்னையன்
திருவுருவனைத்துந்தூய செவிகளாயிருந்தபோது
விரைவின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனாகிநாலுஞ்
சுருதியுஞமலியாகத் தோன்றினன்றேவிபாகன்.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய திலோத்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமியினது அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாயிருந்தன-அதனால்சீக்கிரத்தில்மலையைக்கீறி அதிலிருந்தும் தாம்வேடரூபமாகவும், பார்வதி வேடச்சிரூபமாகவும், நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும் தோன்றினார்-பார்வதியை இடதுபாகத்தில்வைத்துக்கொண்ட பரமசிவன், எ-று. (௰௬)

குடீக்கச்செங்கைபாகன் சிலையெடு[illegible]றும்போதில்
வாடியமருந்துலாண்மேன் மயக்கமுமவருத்த[illegible]
ஓடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்புறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறாதே.

(இ-ள்) வளையலையணிந்த கையையுடைய பார்வதியை ஒருபக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன் வேடனாகி வில்லைக்கையில் ஏந்திக்கொண்டு தோன்றியபோது-முன்னே நடனஞ்செய்த சுவாமியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்றுபயந்து வருந்தி மயலின்ற இடுப்பினையுடைய திலோத்தமையின்மேலுண்டாகிய மயலையும் அதனாலுண்டாகிய [illegible]யுந் தீர்த்து அந்தச்சுவாமியைப் பணிந்தேன்-வேடனைப்பட்சிகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ—எ-று. (௰௭)

சிற்பெ [illegible]முலையாடன்னை விதித்தாலிருப்ப தைய
கற்பகோடியிருந்திரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோம்பேர்வெவ்
வுறுபுதன்மொழிந்தமீள புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குங்காரணமாகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப் படைத்த நீயே விரும்புதலாலுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடி வருஷங்கள் நீங்காது-ஆனாலும்அருளுருவமாகியும்நானேபரமாகியும், உள்ள இந்தமலையைத் தரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத்தீர்த்தனம்-நீ உன்னிடத்திற்குப்போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர்மறைந்துவிட்டார்.

விருத்தம்.

தன்னையறியார்க்கெல்வினை சாருமுட்டாதனுந்
தென்னருணைச்சேரிலது திருவதுதிண்ணை
பின்னாலவினையறதனீ லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுளரொன்றையன் மூனிக்குமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்தபாவமானது அவன் அருமைபொருந்திய அருணாசலத்தையடைந்தால்தீரும் அதுவிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையைநீக்கி அந்தஸ்தலத்தில்தாங்கள் நினைத்தவரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரம்மாவானவர்சனகாதிகளுக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறார்—எ-று. ௰௩

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்ந்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணீங்கறதுமுன் னுளிறையிருலே
சொற்பரமைமாயனுணாதுறயில்கொள்ளுற்
சிற்பரமயோகியர்கள் சம்மலைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினாலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானது நீங்கி வெளியுண்டாகிறகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற் கொஞ்சம் விளங்க அக்காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுவானவர்சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்துகொண்டிருக்க மேன்மைபொருந்திய சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள்—எ-று. (௨௰)

[illegible]டியார்கடம தாணவமறுக்குஞ்
[illegible] சோதிவடிவாகி
[illegible]மெத்திசையு மெங்கும்வெளியாகே
நுய்த்த பாரிதம்மிலுள வாயிலைகெல்ல

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும், தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்[illegible]தீராகியு மிருக்கின்ற பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒரு சோதிரூபத்தை[illegible] எந்த ஸ்தலங்களிலும் எந்தத் திக்குகளிலும் மற்ற எந்த விடங்களிலும் [illegible]மியானவர் அப்போதும் ஆகாயமே தமக்குருவமாகிருட[illegible] சிந்திய பொறிகள் [illegible]லாமுண்டானதுகள்,எ-று (௨௧)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுறை[illegible]
யாழிமிசையிற்றுயிலு மச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுமின்றறி பயத்துடனெழுந்தான்.

(இ-ள்) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில்நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்தில்வந்து வாழியென்றுசொல்லியோகியர்களெழுப்புதலும் அந்தவிஷ்ணுவானவர் சர்ப்பசயனத்தில்நின்றும் அதிக பயத்துடனெழுந்திருந்தார்—எ-று. (௨௨)

வையகமளிக்கமல ரோனையுதவ[illegible]
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைத்தொழில் விளைக்குமெனவந்தன்
நைபுணர்வுஞ்சியென தையனைநினைந்தான்.

(இ-ள்) உலகத்தை யுண்டாக்கும்பொருட்டு பிர்மாவைசிருஷ்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த [illegible]னாலே [illegible]மையாகிய [illegible]யச் சம்பாதித்துக்[illegible]னென்று ஐம்பொறிகளுங்[illegible]னுடைய ஆண்டவனை [illegible]யினை நினைத்தார்—எ-று. (௨௩)

அன்பர்[illegible]ருநிம் [illegible]மை யாகியெதிர்வந்தே
[illegible]யகு[illegible]விக்கிமத்[illegible]யபி[illegible]
வன்படி[illegible]வெம்புமிசை மன்னுசுடர்போ[illegible]
மின்பட[illegible]ரியுடன் [illegible]வெள்விடையில்வந்தான்.

(இ-ள்) அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோற்றித் [illegible]க்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமா[illegible] [illegible]த்கொண்டபரமசிவனானவர் வன்மையாகிய ஸ்படிக [illegible]லையின்மேல்விளங்குகின்ற சோதிபோலவெண்மைநிறமுள்ள ரிஷபத்தின்மேல் மின்போ[illegible]க்கோடு எழுந்தருளிவந்தார்—எ-று.

பொருகவெகனவமூர்[illegible]பணிந்தரு[illegible]
யருகவியர[illegible]யருச்சனையினாலே
யரு[illegible]யன்வினைதொட ரொழுத்தருள்தியென்று
னெருக்கணிதுவர்விலை யெடுத்துமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) அப்படிபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே விஷ்[illegible]வானவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்குவந்[illegible]னஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியதிருமேனியைப் புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து எனக்கு நித்திரையினால்வந்[illegible]வினையை நீக்கி அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் எருக்கம்பூம[illegible]லை தரிக்கின்ற சுவாமியானவர் இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று.

வாசிமகமேமுதல் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுதலெண்ணித்
தேசுமிகுதென்றி[illegible]செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமெனையென்றான்.

(இ-ள்) ஒருவன் தனக்குண்டாகிய ப[illegible]சவினையை நீக்கும்படியாக [illegible] அஸ்வமேதமுதலிய ப[illegible]யாகங்களைச் செய்தாலும் அது [illegible]காது ஆனபடியினாலே [illegible]மையாகிய தெற்குத்திசையில்

[illegible] அருணாசலத்திற்குப்போய் [illegible]தால் உன்னை [illegible]ணை[illegible] [illegible]குமென்றார் பரமசிவன்—எ-று.

காறுபொழிலன்னகரு நாமு[illegible]வொன்[illegible]
வேறலவதன்பெருமை வேத[illegible]ணராதால்
நீறுபுனையோகியர்க [illegible]தொண்ணூற்
றாறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தார்.

(இ-ள்) வாசனையுடையசோலைகள் சூழ்ந்த அந்த அருணாசலத்திற்கு எனக்கும் வடிவமொன்றுதான்பே[illegible] அதனுடையபெருமையைவேதங்கள்கூட [illegible] விபரிக்கையமக்கியமாகத்தரிக்கின்ற யோகியர்களும் விஷ்ணுக்களாகிய [illegible]பலரும் தொண்ணூற்றாறுபிர்மமாக்களும் அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தார்கள்[illegible]

மூற்றிழையுரோகிணி முலைக்கிடையின்முழுகா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கா[illegible]றசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழிந்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனானவன்நன்றாகவேலைதீர்ந்த ஆபரணங்களையுடைய ரோகிணியினது ஸ்தனங்களினுடைய போகத்[illegible]விரும்பி மற்றை இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையு மறந்துவிட்டதன் அதைமுன்சொன்ன இருபத்தேழுபெண்களுக்குத் தகப்பனாகிய தக்கன்கேள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளிலுமொரும் விருப்பம்வைக்காதஒருத்திமேல்[illegible]திரம்வைத்ததனால் [illegible]வுடல் [illegible]போகக்கடவதென்றுசபித்தான் இந்தச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில்வந்து அந்தத் துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான்.

[illegible] [illegible]வின்முத்திதரு [illegible]காமுற்றே
மக[illegible]றைதவிர்த்திடுதி யென்றிலமனைந்தா
[illegible]றகிரியைநாடி [illegible]யத்தி[illegible]சயினன்னிற்
[illegible]கமலவாசமிகு சோணகிரிகண்டான்.

[illegible] த்திர [illegible] நிலையத் [illegible]
[illegible] தலத்திற்குப்பேயு மாக [illegible] நீக்கிக்கொ
ளென்று [illegible] றந்தார் [illegible] விஷ்ணுவானவர் அக்கினிவடிவாகிய
[illegible] யானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தெற்குத்திசையையடை
ந்து சுனையிலிருக்கிற தாமரை புஷ்பத்தினது வாசனைமிகுந்த அ
ந்தஸ்தலத்தைக்கண்ட [illegible] ர-று. (உ

ஈசர்வடி [illegible] மலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசமிகுநன்னகர் சிறந்துமகிழ்வாவி
வாசவதடத்திடை படிந்துவலமாவிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானான்.

[illegible] ருவாகிய [illegible] வமலையைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து
பிரகாசம் பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்போய்ச் சந்தோஷத்தை
யடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரிப்பிரதட்சணம்வந்துபூசை
செய்துகொண்டுவரத் தம்முடையவினைநீங்கி விஷ்ணுவானவர் பரி
சுத்தனானார் என-று. (கூ)

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுரைத்துத்
தாவியுமைப்பாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியை [illegible] நான்முகனுரைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த [illegible] தலைமையுடையவிஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற்கு
ப்போய் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்த பலத்தைப்
பிர்ம்மாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதியானவள் ஒரு
புறத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுரர் புழுகுபூனையினாலே
யடைந்தசந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார் என-று (௩௧)

[illegible] இரண்டாவது - பாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் - ௫௩௯

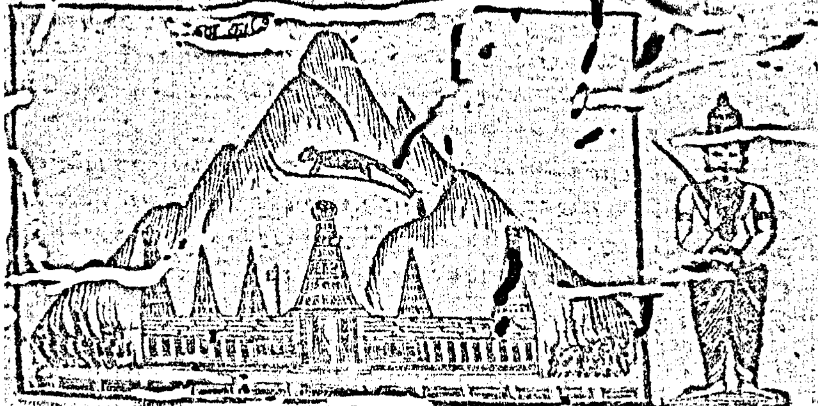

[illegible] சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது.

புனுகு பூனைச்சருக்கம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருவுடலவேறுபுனை புளகனெனுமோரசுர னொருபொழுது
நாவிவடிவா, யருணைகிரிமீதுலவி யரியபுழுகேசிதரி யதிகபலமாய
வசுரியோர், வெருவவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழிய வி
னைபுரிகையாலவரெலாங், கருணைமலைபாகவிமைய மலையுமலைபாக
ருறை கயிலைமலைமேவிமொழிவார்.

(இ-ள்) நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்களையெடுத்துக்கொ
ள்ள வல்லமை பொருந்திய புளகனென்னும் ஓரசுரன் ஒருநாள்
புழுகுபூனை உருவத்தை யடைந்து வெவ்விய திறத்தையுடைய அருண
மலையின்மே [illegible] லாவிக்கொண்டு புழுகைச் சிதறிப் [illegible] யால் சுவாமி
யினாலே அதிகபலத்தைப்பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவர்கள் [illegible]
வும், தேவர்கள், முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவும் [illegible]
த்தியஞ்செய்வதினாலே அவர்களெல்லாம் இமோற்பருவதஇராஜனு
டைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில்வைத்தருளிய அரு
ணாமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்
குப்போய்ச்சொல்வார்கள், எ-று. (க)

புள[illegible]ன் மிருகவடிவாரியதை ஏராட்டுலகேழு
[illegible], [illegible] [illegible]ய்த [illegible]
[illegible] புகல்வார், [illegible]ளவின்மணமானபுழு கருணைகிரி அ
[illegible] [illegible]ருவின, [illegible]ளிதிலழியாவை மிளியகதியேழ
[illegible]லைவிறைய்டுமே.

(இ-ள்) புளகனென்னும் ஒரு அசுரனானவன் புழுகுபூனை வடிவங்கொண்டு ஏழுலகங்களிலும் முறையே புகுந்து சிவராசிகளை [illegible] வதைசெய்ய அதனாலே எல்லாரும் துன்பத்தை யடைந்தார்களென்று [illegible] செ[illegible]விக்கொள்ளப் பரமசிவன் [illegible]ளோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார் - மணம்வீசுகின்ற அளவில்லாத புழுகை நமதுருவமாகிய அருணாசலத்தில் சிதறி[illegible]ல அதிக பலத்தை அடைந்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்[illegible] [illegible]ழிய [illegible]டான், அனபாயினாலே அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களைத் துக்கசமு[illegible] [illegible]மகனாயேற்றுவோம்—எ-று. (உ)

மேவுமெனவோதியருளோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல்கூவியவுஞ, நாவிவடிவாயேவுனுமைவிடுவாயென வுசைவிவடிவான்மொழிகுவான், பாவையொருபாககருணாலயபுராதன பராபரவிலோசனகுளா, சுவலெளியேன்மொழிபு மாறுதரவெனவிறைவ னிரடியிணமீதுதொழுதே.

(இ-ள்) நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப்போய்ச் சேருங்களென்று விடைகொடுத்தருளி மிருந்தகிருபையோடு புளகனென்னும் அந்த அசுரனைவேதமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனே புழுகுபூனைவடிவத்தைக் கொண்ட உன்பிராணனை [illegible]வென்றுசொல்லிய அளவில் அந்த அசுரன்சொல்லுவான் - பார்வதியை யொருபாகத்திற்கொண்டருளியவரே, கிருபைக்கு இடமாயிருக்கின்றவரே, பழமையானவரே, ப[illegible]ரமாகியவரே, நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே, உமக்கு ஏவல்செய்தற்குரிய எளியேன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறவரத்தைக்கொடுத்தருளவேண்டுமென்று சுவாமியினுடைய இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வணக்கஞ்செய்துசொல்லுவான்—எ-று. (௩)

[illegible]னதுவிளையாமி[illegible] முனது திருமேனிபுக [illegible]யபுழுகாதியொருபேர், புனைகவென வேபரவி யுயிர்விட்டுநாவிந்தி புகுதவிடியோனருளினான், மனமுருகியே[illegible] [illegible]கண் மகிழ்மிகுமேலணிகவே, அனவரதமான்மதமு மிமசாமாலயம தருவிப்பவேபெருகுமே.

(இ-ள்) [illegible]னெடுத்தஉருவமாகிய புழுகு[illegible] [illegible]மாயினால் உண்டாகின்றபுழுகான[illegible] [illegible]திருமேனி[illegible]ற்றுகவேயென்ன அதனால் புழுகானியிறைவனென்[illegible]திருநாமத்தை நீ தரித்து[illegible]ள்ளவும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்[illegible] நாவி யுயிர் விட்டவுடனே அந்த அசுரன்கேட்[illegible]ரும்படி சுவாமி அனுக்கிரகஞ் செய்தார் - அப்படி அவனையிரட்[illegible]த்ததுகண்டு முனிவர்களும், தே[illegible]களும், மனிதர்களும், மனவருத்தத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமியினது சிரசில் புழுகுகாப்புச்சாத்த எப்போதும் அந்த புழுகுகளைந்து பனிநீரோடு சுவாமியினுடைய ஆலயமானது அருவியையுடையதாகப் பெருகியோடும்—எ-று. (௪)

[illegible]புழுகுபனிநீர[illegible]ப மணவுளவதேனுமிறை புனையும்வகையாலுதவினோர், விழிகுளிர்காடியா [illegible]யடிகளேபரவி வினவினர் [illegible]ன்விடுபெறுவா, ருமைமருவுபாணியினர் [illegible]குமென வுவகைபுடனேயுரைசெய்தான், மொழியுமவ[illegible]ன முனி[illegible]ருடனே சனக முனிபுகழ்வினோடுதொழுதான்.

(இ-ள்) புழுகும், பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச் சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அருணா[illegible]ய்த் சுவாமியா[illegible]வர் ஒப்புக்கொள்ளும்படிசெய்தவர்களும் கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கி அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சத்தையடைவார்கள், மானைக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அந்தப்பிரமமாவானவர்சொன்னார் அப்படிச்சொல்லிய பிரமமாவைச் சனகரிஷியானவர் முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினர்—எ-று. (௫)

கலிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும்வாழிவாழி யருணைவாழி[illegible]ருணையான்
கஞ்சமுற்றசரணம்வாழி கருணைவாழிக்[illegible]ணைபோல்
மஞ்சமெற்றவானம்வாழி வையம்வாழிவையமேற்
றஞ்சமுற்றநீறும்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற [illegible]சாட்சரமானது வாழ்கவாழ்க, அருணாசல தலம்வாழ்க, அருணா[illegible] [illegible]யுடைய [illegible]மலரைப்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அந்த சுவாமியினுடைய கிருபையானதுவாழ்க, அக்கருணையைப்போன்ற ஆகாய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகமவாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயமானதுவாழ்க-எ-

ஞானமு நன்மைவாழி நாடுராஜநீதிசீர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சாதவேதமாகமம்
கானம்வாழி கல்வி வாழி கற்றறிந்தகேள்வியன்
பானபேர்கள்வாழி பரமனடியார்வாழிவாழியே.

(இ-ள்.) ஞானம் வாழ்க, நன்மையானது வாழ்க, நாடும் அரசாஜனும் அவனுக்குரிய நீதியும், கீர்த்தியும், தானமும் வாழ்க, தருமம் வாழ்க, உண்மையாகிய வேதமும் ஆகமங்களும் வாழ்க, சங்கீதம் வாழ்க, மற்றவித்தைகளும் வாழ்க, அவைகளைக் கற்றறிந்தும், கேள்விப்பட்டும், யாவரிடத்தும் அன்பு உண்டானவர்கள் வாழ்க, பரமசிவனது அடியார்கள் வாழ்கவாழ்க—எ-று. (எ)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோரெழுதினோரெழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்சூழ்ந்தவிந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோகசவுக்கியந்தழையவாழ்ந்து
திருவருணேசனாற் சிவபதம்பெறுவர்தாமே.

(இ-ள்) அந்த அருணசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும் கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதுங்காத்துத் தகுந்தபுத்திரசம்பத்தும் போகசவுக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணசலேசுரர் கிருபையினாலே சிவபதம் அடைவார்கள், எ-று. (அ)

பதின்மூன்றாவது - புளகாதிபச்சருக்கம் முற்றிற்று.

அருணசலபுராணம் - மூலமும் - உரையும்.

முற்றிற்று.

பாயிரம் உள்பட, ஆக சருக்கம் பதினான்குக்கும்
[illegible] திருவிருத்தம் - [illegible].

திருச்சிற்றம்பலம்.